

Bahá'u'lláh

LŪGŠANAS
UN
MEDITĀCIJAS

Bahá'u'lláh

Lūgšanas un meditācijas

Rīgas Bahai ticības draudze
2023

UDK 286

Ba174

Šis dokuments ir pieejams Bahāju uzziņu bibliotēkas „Vienotības pērles” vietnē: <https://bahai.lv/biblioteka/e-gramatas/>

Tulkots no teksta angļu valodā *Writings of Bahá'u'lláh: Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh*. No oriģinālteksta persiešu un arābu valodā uz angļu valodu tulkojis Shoghi Effendi. Pieejams: <https://www.bahai.org/library/>

No angļu valodas tulkojuši Renāte Ābeltiņa un Uldis Ābeltiņš.

Redaktors: Māris Pavlovs

Korektors: Pēteris Folkmanis

Maketētāja: Ineta Alvarado

Pirmais izdevums

© Rīgas Bahai ticības draudze, latviešu valodā, 2023

© Bahá'í International Community, angļu valodā

ISBN 978-9934-620-02-7 (iespiesta)

ISBN 978-9934-620-03-4 (PDF)

Bahá'u'lláh
Lūgšanas un meditācijas

ESI SLAVĒTS, ak Kungs, mans Dievs! Katrs atskārsmes vīrs atzīst Tavu varu un valdīšanu, un katra redzīga acs saskata Tava majestātiskuma diženumu un Tavas varas pārlicinošo spēku. Pārbaudījumu vēji nespēj kavēt tos, kas bauda Tavu tuvumu, celt skatu uz Tavas godības apvārsni, un nekādas pārbaudījumu vētras nevar novērst no ceļa un apturēt tos, kas, uzticoties Tavai gribai, dodas uz Tavu galmu.

Man šķiet, Tavas mīlestības liesma deg viņu sirdīs, un Tava maiguma gaisma kvēlo viņu dvēselēs. Nekādas likstas nespēj atsvešināt viņus no Tavas Lietas, un nekādas likteņa kaprīzes nevar piespiest viņus novirzīties no Tev tīkama ceļa.

Es lūdzu Tevi, mans Dievs, pieminēdams viņus un viņu siržu nopūtas tālumā no Tevis – sargā viņus no Tavu ienaidnieku viltus un uzturi viņu dvēseles ar to, ko esi lēmis saviem mīļotajiem, kurus nepiemeklē bailes un nenomāc bēdas.

LAI SLAVA Tev, ak Kungs, mans Dievs! Piesaucot Tavas zīmes, kas aptver visu radību, un gaismu, kas atspīd no Tava vaiga, apstarojot visu, kas atrodas debesīs un uz zemes, un Tavu žēlastību, kas paceļas pāri visām radītajām lietām, un Tavu vēlību, kas apņem visu Visumu, es Tevi lūdzu – sarauj plīvurus, kas šķir mani no Tevis, lai es varu steigt uz Tavas varenās iedvesmas Pirmavotu un Tavas atklāsmes Rīta Zvaigzni un cerēt uz

Tavu dāsno labvēlību, un gremdēties Tava tuvuma un prieka okeānā.

Nelaupi man iespēju, ak, mans Kungs, Tavās dienās Tevi iepazīt, un nenonem man savas vadības mantiju. Sniedz man malku no savas patiesās dzīvības upes, kuras ūdeņi plūst no paradīzes,¹ kurā paceļas tronis Tavam vārdam *Visžēlīgais*, lai man atveras acis un mans vaigs tiek apskaidrots, un mana sirds gūst pārlicību, un mana dvēsele iemanto apgaismību, un mani soļi kļūst stingri.

No mūžīgiem laikiem caur Viņa varenību Tu pacelies pāri visām lietām un caur Viņa gribu Tu lem par visām lietām. Nekas ne Tavās debesīs, ne uz Tavas zemes nespēj aizkavēt Tava nolūka piepildīšanos. Tālab apžēlojies par mani, ak, mans Kungs, savā cēlsirdīgajā gādībā un dāsnumā, un liec, lai manas ausis uztver putnu saldās melodijas, kas vītero, slavīnot Tevi, Tavas vienesmes koka zaros.

Tu esi lielais devējs, vienmēr piedodošais, vislīdzjūtīgais.

– III –

ESI SLAVĒTS, ak Kungs, mans Dievs! Piesaucot Viņu, Tavu Dižāko Vārdu, kuru ir gauži sāpinājuši Tavi radījumi, kas noraidījuši Tavu patiesību, un kuru ir apņēmušas tādas bēdas, ko aprakstīt nespēj neviena mēle, es Tevi lūdzu – ļauj man atcerēties Tevi un slavēt Tevi šajās dienās, kad visi ir novērsušies no Tava krāšņuma, apstrīdējuši Tevi un nicinoši aizlieguši Viņu, kas ir Tavas Lietas Atklājējs. Nav neviena, ak, mans

¹ Riđván.

Kungs, kas varētu Tev palīdzēt, izņemot Tevi pašu, un nevienas varas, kas spētu Tevi atbalstīt, izņemot Tevis paša varu.

Es lūdzu Tevi – ļauj man cieši turēties pie Tavas mīlestības un pieminēt Tevi. Tas ir, patiesi, manos spēkos, un Tu esi Tas, kas zina visu par mani. Tu, patiesi, esi ziņošais, kas apjauš visu. Nelaupi man, ak, mans Kungs, Tava vaiga cēlo gaismu, kuras mirdzums apspīd visu pasauli. Nav cita Dieva bez Tevis, visspēcīgākā, visugodinātā, vienmēr piedodošā.

– IV –

LAI SLAVĒTS ir Tavs vārds, ak Kungs, mans Dievs! Tu esi Tas, kuru pielūdz visi radījumi un kurš nepielūdz nevienu, kurš ir visu lietu Kungs un nav neviena kalps, kurš zina visas lietas un kuru nezina neviens. Tu vēlējies, lai cilvēki Tevi pazīst, tāpēc Tu ar sava vārda spēku dāvāji radībai esamību un izveidoji Visumu. Nav neviena cita Dieva bez Tevis, darinātāja, radītāja, visuvarenā, visspēcīgākā.

Piesaucot vārdu, kas ir atspīdējis no Tavas gribas apvāršņa, es Tevi lūdzu – ļauj man atdzerties no dzīvajiem ūdeņiem, ar kuriem Tu esi iedvesis jaunu dzīvību savu izredzēto sirdīs un uzmundrinājis to cilvēku dvēseles, kas mīl Tevi, lai es varu visos laikos un visos apstākļos celt vaigu uz Tevi.

Tu esi varas, godības un devības Dievs. Nav cita Dieva bez Tevis, augstākā valdnieka, visugodinātā, visgudrā.

LAI SLAVĒTS ir Tavs vārds, ak, mans Dievs! Tu redzi mani apspiedēju gūstā. Katru reizi, kad pagriežu galvu pa labi, es dzirdu to žēlabas, kas Tev ir dārgi, kurus bezdievji ir sagūstījuši tāpēc, ka viņi ir ticējuši Tev un Tavām zīmēm, un tāpēc, ka viņi ir vērsuši savus skatus uz Tavas vēlības apvārsni un Tavu mīlošo laipnību. Un, kad es pagriežu galvu pa kreisi, es dzirdu ļaundaru klaigas, kas netic Tev un Tavām zīmēm un neatlaidīgi tiecas nodzēst Tavas lāpas gaismu, kura lej savu mirdzumu pār visu, kas atrodas Tavās debesīs un uz Tavas zemes.

Tavu izredzēto sirdis, ak, mans Kungs, kūst bēdās tālumā no Tevis, un Tavu mīļoto dvēseles deg liesmās, pēc Tevis ilgojoties Tavās dienās. Piesaucot Tavu starojošo Patību un Tavu cildeno godības Piemiņu, es Tevi lūdzu, ak Tu, debesu Radītāj un visu vārdu Kungs, – sūti no debesīm saviem mīļotajiem tuvināšanos Tev un spēju ieklausīties Tavos vārdos.

Ar savas pārlaicīgās varas roku, ak, mans Kungs, sarauj tukšu iedomu plīvurus, lai tie, kas ir Tev uzticīgi, var redzēt Tevi sēžam uz sava majestātiskā troņa un lai to acis, kas dievina Tavu vienesmi, var iepriecināt Tava vaiga godības krāšņums. To siržu cerību durvis, kas ilgojas pēc Tevis, ir slēgtas, ak, mans Kungs. Šo durvju atslēgas ir Tavās rokās. Ar savu pārāko spēku un augstāko varu atver tās. Tu spēj darīt visu, kas Tev tīk. Tu, patiesi, esi visuvarenais, laba darītājs.

LAI SLAVA Tev, ak Kungs, mans Dievs! Es zvēru pie Tavas varenības! Nemitīgas likstas ir atturējušas Visaugstā spalvu no tā atklāsmes, kas ir slēpts Tavas radības acīm, un nemitīgi pārbaudījumi ir atturējuši dievišķā Lēmēja mēli no Tevis slavināšanas un cildināšanas. Tāpēc ar stomīgu mēli es uzrunāju Tevi, ak, mans Dievs, un nodarbinu savu bēdu nomākto spalvu, pieminot Tavu vārdu.

Vai ir iespējams atrast kādu atskārsmes vīru, ak, mans Dievs, kas spēj skatīt Tevi ar Tevis paša acīm, un kur gan ir tāds izslāpušais, kas spēj vērst savu skatu uz Tavas mīlestības dzīvajiem ūdeņiem? Es esmu dzēsis no savas sirds atmiņas par visu citu, ak, mans Dievs, izņemot Tevi, un iegravējis tajā Tavas mīlestības noslēpumus. Lai man par liecību ir Tava vara! Ja nebūtu likstu, kā gan varētu atšķirt pārliecības pilnos no tiem, kas šaubās Tavu kalpu pulkā? Tie, kas ir apreibuši no Tevis zināšanas vīna, steidz, patiesi, stāties pretī visām likstām, ilgojoties nokļūt Tavā tuvumā. Es lūdzu Tevi, manas sirds Mīļotais un manas dvēseles Pielūgtais, – pasargā tos, kas mīl mani, no vismazākā ļaunuma pēdām un samaitātām iekārēm. Dāvā viņiem visu labo šajā pasaulē, kā arī nākamajā.

Patiesi, Tu esi Tas, kura vēlība ir vadījusi viņus pa pareizo ceļu, Tas, kurš ir pasludinājis sevi par Viszēlīgo. Nav cita Dieva bez Tevis, visugodinātā, visaugstākā palīga.

LAI SLAVA Tev, ak Kungs, mans Dievs! Piesaucot šo atklāsmi, caur kuru tumsa ir vērtusies gaismā, caur kuru ir uzcelta ļaužu iemīļotā svētnīca un atklāta Rakstu Plāksne, un atsegts atritinātais tīstoklis, es lūdzu Tevi – ļauj man un maniēm līdzgaitniekiem pacelties Tavas pārļaicīgās godības debesīs un nomazgā no mums šaubu traipus, kas nav ļāvuši aizdomu pilnajiem ieiet Tavas vienesmes svētnīcā.

Es esmu, ak, mans Kungs, cieši turējies pie Tavas mīlošās laipnības saites un pieklāvies pie Tavas žēlastības un labvēlības tērpa maliņas. Piešķir man un maniēm mīļajiem visu labo šajā pasaulē un tajā, kas nāks. Sniedz viņiem apslēpto dāvanu, kuru esi lēmis izredzētajiem savas radības vidū.

Šīs ir dienas, ak, mans Kungs, kurās Tu esi licis saviem kalpiem ievērot gavēni. Svētīti ir tie, kas ievēro gavēni vienīgi Tevis dēļ un ir pilnīgi atraisījušies no visa, tik no Tevis vien nē. Palīdzi man un palīdzi viņiem, ak, mans Kungs, klausīt Tev un ievērot Tavus priekšrakstus. Tev, patiesi, pieder vara darīt visu, kas Tev tik.

Nav cita Dieva bez Tevis, vizzinošā, visuviedā. Lai slava Dievam, visu pasaulu Kungam!

LAI SLAVĒTS ir Tavs vārds, ak Kungs, mans Dievs! Tu redzi manu mājokli un cietumu, kurā esmu iemests, un manas ciešanas. Pie Tavas varas! Neviena

spalva nespēj tās izklāstīt, nedz mēle tās aprakstīt vai uzskaitīt. Es nezinu, ak, mans Dievs, kāpēc Tu esi pametis mani Tavu ienaidnieku varā. Lai man par liecību ir Tava godība! Es nebēdājos par nepatīkšanām, kuras paciešu mīlestības dēļ pret Tevi, nedz esmu satraukts par nelaimēm, kas apstāj mani, Tavu ceļu ejot. Es bēdājos tikai tāpēc, ka Tu kavējies piepildīt to, ko esi solījis savas atklāsmes vēstuļrakstos un nolēmis savu lēmumu un spriedumu grāmatās.

Visos laikos manu asiņu balss man saka: „Ak Tu, Viszēlīgā veidols! Cik ilgam laikam jāpaiet, pirms Tu atbrīvosi mani no šīs pasaules gūsta un atpestīsi mani no šīs dzīves važām? Vai Tu neapsolīji man, ka Tu nokrāsosi šo zemi un aplacīsi savas paradīzes iemītnieku sejas ar manām asinīm?” Uz to es atbildu: „Esi pacietīgs un nomierinies. Tas, ko tu vēlies, spēj ilgt tikai vienu stundu, bet es Dieva ceļā nepārtraukti dzeru no Viņa lēmuma kausa un nevēlos, lai nepiepildās Viņa visaugstā griba vai lai izbeidzas tās nelaimes, kuras es paciešu sava viscēlā, visgodātā Kunga dēļ. Tiecies pēc manām vēlmēm un atsakies no savām. Tava nebrīve nav domāta manis aizstāvībai, bet lai palīdzētu man panest nepārtrauktās likstas un sagatavotu mani pārbaudījumiem, kas tik tiešām ne reizi vien uzbruks man. Lai bojā iet tas milētājs, kas mīlestībā pret savu mīļoto nošķir patīkamo no nepatīkamā! Esi mierā ar to, ko Dievs ir tev lēmis. Viņš, patiesi, valda pār tevi, kā Viņš vēlas un kā Viņam tīk. Nav neviena cita Dieva bez Viņa, nepieejamā, visaugstā.”

LAI DAUDZINĀTS ir Tavs vārds, ak Kungs, mans Dievs! Es nezinu, ar kādu ūdeni Tu esi radījis mani, vai kādu uguni Tu esi iededzis manī, vai no kāda māla Tu esi mīcījis mani. Ikvienas jūras bangas ir apturētas, bet ne šā Okeāna bangas, kas bangojas pēc Tavas gribas vēju pavēles. Ikvienas uguns liesmas ir apdzēstas, bet ne tās liesmas, kuras ir iedegušas Tavas visaugstās varas rokas un kuru spozmi Tu ar sava Vārda varu esi lējis pār visiem, kas atrodas Tavās debesīs un uz Tavas zemes. Likstām vairojoties, tās kļūst aizvien karstākas.

Raugi, ak, mans Dievs, kā Tava gaisma ar Tava lēmuma steidzīgajiem vējiem sasniedz mērķi, kā vētra, kas brāžas pret to no visām pusēm, tikai palielina tās spozmi un mirdzumu. Par visu to lai Tev slava!

Piesaucot Tavu Visdzižāko Vārdu un Tavu mūžseno visaugsto varu, es lūdzu Tevi – uzlūko savus miļotos, kuru sirdis ir satriektas to likstu dēļ, kas ir uzbrukušas Viņam, kurš ir Tevis paša Izpaušme. Tev ir tā vara darīt visu, kas Tev tīk. Tu, patiesi, esi vizinošais, visuviedais.

AK TU, kura vaigs ir visu to pielūgsmes mērķis, kas ilgojas pēc Tevis, kura klātbūtne ir visu to cerība, kas ir visnotaļ uzticīgi Tavai gribai, kura tuvums ir visu to kvēlākā vēlēšanās, kas ir tuvojušies Tev Tavā galmā, kura veidols pavada visus tos, kas ir atzinuši Tavu patiesību, kura vārds savīļņo visas dvēseles, kas tiecas skatīt Tavu

vaigu, kura balss atmodina visus īstai dzīvei, kura teiktie vārdi ir kā dzīvības ūdens visiem tiem, kas mīt debesīs un uz zemes.

Pieminot netaisnību, ko esi cietis, un postu, ko Tev nodarījuši ļaundaru pulki, es Tevi lūdzu – no savām žēlastības debesīm šķīsti mani no visa, kas nav saistīts ar Tevi, lai es varu būt cienīga slavēt Tevi un mīlēt Tevi.

Nelaupi man, ak, mans Kungs, visu to, ko esi lēmis savām kalponēm, kuras atrodas Tavā tuvumā un kuras vienmēr apspīd Tavā krāšņumā blāzmojošā saule un Tava gaišā vaiga zaigojošie stari. No mūžīgiem laikiem Tu esi palīdzējis visiem, kas ir tiekušies pēc Tevis, un dāsni apveltījis visus, kas Tev ir to lūguši.

Nav cita Dieva bez Tevis, varenā, mūžam dzīvā, visdāsnā, viscēlsirdīgā.

– XI –

LAI SLAVĒTS ir Tavs vārds, ak Kungs, mans Dievs! Tumsa ir nolaidusies pār visām zemēm, un ļaunie spēki ir apsēduši visas tautas. Tomēr cauri visam tam es jaušu Tavas gudrības mirdzumu un Tava likteņa spožo gaismu.

Tie, kurus no Tevis šķir plīvurs, domā, ka spēs izdzēst Tavu gaismu un apslāpēt Tavu liesmu, un apturēt Tavas žēlastības vējus. Nē, jo Tu esi visvarens! Ja ikviena nelaime nebūtu bijusi Tavas gudrības nesēja un ja ikviens pārbaudījums nebūtu bijis Tava likteņa sūtīts, neviens nebūtu uzdrīkstējies stāties mums pretim, pat ja visi zemes un debesu spēki apvienotos pret mums. Ja man būtu lemts atšķetināt Tavas gudrības noslēpumus,

kurus uztver mans skats, tad pārrauti tiktu Tavu naidnieku groži.

Tad esi cildināts, ak Tu, mans Dievs! Piesaucot Tavu Visdiženo Vārdu, lūdzu Tevi – pulcini tos, kas Tevi mīl, tā likuma lokā, kas plūst no Tavas gribas un patikas un vieš viņu sirdīs mieru un drošību.

Tev ir tas spēks piepildīt savu gribu. Patiesi, Tu esi palīgs briesmās, pašpastāvošais!

– XII –

ESI SLAVĒTS, ak Kungs, mans Dievs! Šeit ir Tavs kalps, kas no Tavām vēlīgajām rokām ir dzēris Tavas maigās labvēlības vīnu un Tavās dienās ilgojas pēc Tavas mīlestības aromāta. Piesaucot Tavu vārdu iemiesojumus, kuriem nekādas bēdas nevar liegt prieku baudīt Tavu mīlestību un kurus nekādi vieglprātīgo pulki nespēj novirzīt no Tavas labpatikšanas ceļa, sniedz viņam visu labo, kas Tev pieder, un pacel viņu tādos augstumos, ka pasaule tam šķitīs kā ēna, kas izzūd kā acu zibsnis.

Savā neizmērojamā cēlumā pasargā viņu no visa, kas nav Tev pieņemams. Tu, patiesi, esi viņa Kungs un visu pasaulu Kungs.

– XIII –

CILDINĀTS lai ir Tavs Vārds, ak, mans Dievs! Tu redzi, ka aukaini pārbaudījumu vēji ir likuši nesalaužamajiem ticībā nodrebēt un ka pārdzīvojumu

vētra ir satraukusi tos, kuru sirdis ir bijušas nelokāmas, tikai tos vien nē, kas saņēmuši dzīvības vīnu no Tava vārda *Visžēlīgais* Izpaušmes rokām. Viņus nespēj savīļņot neviens cits vārds kā tikai Tavs cildenais Vārds, viņus nespēj sajūsmināt nekas cits kā tikai Tevis pieminēšanas tērpa saldaiss aromāts, ak Tu, kam pieder visi vārdi un kas veido debesis un zemi!

Piesaucot Tevi, ak, mīļotais Bahá Līdzgaitniek, ar Tavu vārdu *Visugodinātais* es lūdzu sargāt savus kalpus savas visaptverošās žēlastības spārnu pavēnī, lai viņus neskar to bezdievju ļauno čukstu šautras Tavas radības pulkā, kas nav ticējuši Tavām zīmēm. Neviena radība uz zemes, ak, mans Kungs, nespēj pretoties Tavai varai, un neviens Tavu vārdu valstībā nespēj izjaukt to, ko esi nodomājis. Tad parādi savas augstās varas spēku un savu valdīšanu un māci saviem mīļotajiem visu, ko viņiem pieklājas darīt Tavās dienās.

Tu, patiesi, esi visuvarenais, viscildenais, visugodinātais, visdīzenais.

– XIV –

LAI SLAVA Tev, ak, mans Dievs! Tu redzi manu bezpalīdzību un nabadzību un esi Liecinieks manām bēdām un pārbaudījumiem. Cik ilgi man būs jādzīvo, Tevis pamestam Tavu kalpu vidū? Ļauj man pacelties Tavā tuvumā! Lai man par liecību ir Tavas varas spēks! Tik daudz likstu mani apņēm, ka nespēju tās saskaitīt Tava vaiga priekšā. Patiesi, vienīgi Tu, viszinošais, spēj tās saskaitīt.

Es lūdzu Tevi, ak Tu, manu Līdzgaitniek manā pazemībā, – no savas žēlastības mākoņiem liec pār saviem mīļotajiem nolīt samierināšanai ar Tavu gribu un ļauj viņiem vērsties pie Tevis un atraisīties no visa cita, izņemot Tevi. Piešķir viņiem visu to labo, ko esi iecerējis un kas ir iepriekš nolemts Tavā Grāmatā. Tu, patiesi, esi visuspēcīgais, Tas, kura nodomu nekas nespēj izjaukt. No mūžīgiem laikiem Tevi apņēm pārlaicīgs diženums un vara, neizsakāms majestātiskums un gods. Nav neviena cita Dieva bez Tevis, visuvarenā, visugodinātā, vienmēr piedodošā.

Lai cildināts ir Tavs vārds, Tu, kura rokās ir zemes un debesu valstības!

– XV –

AK TU, zemes un debesu Valdniek un visu vārdu Autor! Tu dzirdi manas vaimanas, kas no cietokšņa pilsētas ‘Akká paceļas Tev pretim, un redzi manus sagūstītos draugus, kas ir krituši netaisno rokās.

Mēs pateicamies Tev, ak, mūsu Kungs, par visām grūtībām, kas skārušas mūs, Tavu ceļu ejot. Ak, kaut manas zemes dzīves īsais sprīdis kļūtu ilgāks, iekļaujot iepriekšējo un turpmāko paaudžu dzīves, vai pat ilgāks tik lielā mērā, ka neviens cilvēks zemes virsū nespētu to izmērīt, un lai mani katru dienu un katru brīdi nomāktu jaunas likstas Tavas mīlestības un labpatikas dēļ!

Tu labi zini, ak, mans Dievs, ka mana vēlēšanās pilnīgi sakrīt ar Tavu vēlēšanos un ka Tu esi negrozāmi lēmis, ka manai dvēselei ir jāpaceļas Tavas valstības

cēlajos mājokļos un jānokļūst mana visgodājamā Līdzgaitnieka tuvumā.

Pasteidzini ar savu vēlību un devību manu aiziešanu, ak, mans Kungs, un pasargā visus, kas ir Tev dārgi, no bailēm un šausmām pēc manas aiziešanas. Tev pieder vara darīt visu, kas Tev tīk. Nav cita Dieva bez Tevis, visugodinātā, visuviedā.

Tu redzi, ak, mans Kungs, ka Tavi kalpi ir atstājuši savas mājas, ilgojoties satikt Tevi, un ka bezdievji ir lieguši viņiem skatīt Tavu vaigu un pulcēties ap Tava diženuma svētnīcu. Piešķir viņiem savu stingrību un sūti viņiem savu mieru, ak, mans Kungs! Tu, patiesi, esi vienmēr piedodošais, vislīdzjūtīgais.

– XVI –

LAI SLAVA Tev, ak Kungs, mans Dievs! Tu redzi manas asaras un vaimanas un dzirdi manas nopūtas, manas raudas un rūgto žēlošanos. Es esmu, ak, mans Kungs, cieši turējies pie Tavas žēlastības saites, kura ir apņēmusi visu radību. Es esmu pieķēries pie Tavas mīlošās laipnības tērpa maliņas, ak Tu, kura rokās ir visu vārdu valstība!

Apžēlojies par mani un visiem tiem, kas ir kopā ar mani, un velti mums savas vēlības un varas brīnumus. Pasargā mūs, ak, mans Dievs, no Tavu ienaidnieku ļaunuma un palīdzi mums kalpot Tavai ticībai un aizsargāt Tavu Lietu, un sumināt Tavu godību. No mūžīgiem laikiem Tu mājo vienesmes nerasniedzamajos augstumos un vienmēr nemainīgi būsi Viens un Tas pats.

Nav nekā, ko Tu nezinātu, un neviens nespēj izjaukt Tavus nodomus. Nav cita Dieva bez Tevis, visuvarenā, vienmēr uzticamā, visaugstā, viscildenā, vismīļotā.

Slavēts un sumināts esi Tu, kurā rokās ir visu lietu valstība!

– XVII –

LAI CILDINĀTS ir Tavs vārds, ak Dievs, debesu Kungs! Rotā manu galvu ar mocekļa kroni, kā esi rotājis manu augumu ar likstu rotu visu to acu priekšā, kas mājō Tavā zemē. Un ļauj tiem, kuru sirdis ilgojas pēc Tevis, tuvoties Tavas žēlastības apvārsnim, pār kuru Tavas dailes Auseklis lej savu mirdzumu. Piešķir viņiem bagātību, lai viņi iztiek bez visa cita, tik bez Tevis vien nē, un atrbrīvo viņus no pieķeršanās tiem, kas ir atstūmuši Tavas zīmes.

Nav cita Dieva bez Tevis, aizbildņa, pašpastāvošā.

– XVIII –

ESI DAUDZINĀTS, ak, mans Dievs! Kā lai es pateicos Tev, ka esi izraudzījis mani no visiem saviem kalpiem, lai es atklāju Tevi laikā, kad visi ir novērsušies no Tavas dailes! Es apliecinu, ak, mans Dievs, ka pat tad, ja Tu man dotu tūkstoš dzīves, es tās visas ziedotu Tev, un arī tad es nespētu atlīdzināt par visniecīgāko no veltēm, kuras Tu savā žēlastībā esi man dāvājis.

Es gulēju aizmidzis savas patības gultā, kad, rau, Tu ar savas dievišķās balss melodiju atmodināji mani un atklāji man savu daili, un ļāvi man ieklausīties Tavos vārdos un iepazīt Tevi, un slavēt Tevi, un cildināt Tavus tikumus, un būt nelokāmam mīlestībā pret Tevi. Beigās es kritu Tavu nesaprātīgo kalpu gūstā.

Tu tāpēc redzi mani trimdā, kurā esmu nokļūvis Tavās dienās, un apjaut manu kvēlo ilgošanos skatīt Tavu vaigu un manas neapturamās alkas iekļūt Tavas godības galmā, un manas sirds saviļņojumu Tavas žēlastības vēju varā.

Es lūdzu Tevi, ak Tu, visu radības valstību Valdniek un visu vārdu Autor, – ieraksti manu vārdu kopā ar to vārdiem, kas no mūžīgiem laikiem ir pulcējušies ap Tava majestātiskuma Mājokli un tvērušies pie Tavas mīlošās laipnības tērpa maliņas, un cieši turējušies pie Tavas maigās žēlastības saites.

Patiesi, Tu esi palīgs briesmās, pašpastāvošais.

– XIX –

ESI SLAVINĀTS, ak Kungs, mans Dievs! Piesaucot Tavu Visdiženo Vārdu, ar kuru Tu saviļņoji savus kalpus un uzcēli savas pilsētas, un Tavus vizizcilākos titulus, un Tavas cēlās īpašības, es lūdzu Tevi – palīdzi saviem ļaudīm pievērsties Tavām bagātīgajām veltēm un celt skatu uz Tavas gudrības Mājokli. Dziedē kaites, kas no visām pusēm uzbrukušas dvēselēm un atturējušas tās no pievērsšanās paradīzei, kas guļ Tava vārda pavēnī, tā vārda, kuram Tu liki būt par visu vārdu ķēniņu visiem,

kas atrodas debesīs, un visiem, kas atrodas uz zemes. Tu spēj darīt visu, kas Tev tīk. Tavās rokās ir visu vārdu valstība. Nav cita Dieva bez Tevis, varenā, gudrā.

Es esmu tikai nabaga radījums, ak, mans Kungs un esmu turējies pie Tavu bagātību tērpā malīņas. Mani nomāc smaga sērga, es esmu cieši tvēries pie Tavas dziedējošās saites. Atbrīvo mani no kaitēm, kas mani ielenkušas, un šķīsti mani ar savas labvēlības un žēlastības ūdeņiem, un ar savu piedošanu un devību ietērp mani veselības tērpā. Piesaisti manu skatu sev un atbrīvo mani no pieķeršanās jebkam citam, izņemot Tevi. Palidzi man darīt to, ko Tu vēlies, un piepildīt to, kas Tev tīkams.

Tu, patiesi, esi šis un nākamās dzīves Kungs. Tu, patiesi, esi vienmēr piedodošais, visžēlīgais.

– XX –

LAI SLAVĒTS ir Tavs vārds, ak Tu, kas redzi visu, bet esi slēpts no visiem! No visām zemēm Tu dzirdi to cilvēku vaimanas, kas mīl Tevi, un no visām pusēm atskan to cilvēku raudas, kas ir atzinuši Tavu augstāko varu. Ja viņu apspiedējiem jautātu: „Kāpēc jūs esat apspieduši viņus un turējuši viņus verdzībā Baghdād pilsētā un citās vietās? Kādu netaisnību viņi ir nodarījuši? Ko viņi ir nodevuši? Kā asinis viņi ir izlējuši un kā īpašumu viņi ir izlaupījuši?” tie nezinātu, ko atbildēt.

Tu labi zini, ak, mans Dievs, ka viņu vienīgais noziegums ir mīlestība pret Tevi. Tikai tāpēc viņu apspiedēji ir sagrābuši viņus un izsūtījuši viņus svešumā. Apzinoties, ak, mans Dievs, ka Tu sūtīsi saviem kalpiem

tikai to, kas nāk viņiem par labu, un, piesaucot Tavu Vārdu, kas apņēm visas lietas, es Tevi lūdzu – par Tavas vēlības zīmi un Tavas varas pierādījumu sūti viņiem palīgā tos, kas pasargās viņus no viņu ienaidniekiem.

Tu spēj darīt visu, kas Tev tīk. Tu, patiesi, esi augstākais Valdnieks, visuvarenais, palīgs briesmās, pašpastāvošais.

– XXI –

ESI SLAVĒTS, ak Kungs, mans Dievs! Es esmu Tavs kalps un Tava kalpa dēls. Es esmu cēlis savu vaigu uz Tavu Lietu, ticot Tavai vienesmei, atzīstot Tavu vienīgumu, pieņemot Tavu augsto varu un Tavas varas spēku un apliecinot Tava majestātiskuma diženumu un godu. Piesaucot Tavu vārdu, caur kuru tika pāršķeltas debesis un zeme sarauta uz pusēm, un kalni sagrauti, es Tevi lūdzu – nelaupi man savas žēlastības vēsmas, kas vēdīja pār mani Tavās dienās, un neatstum mani no sava tuvuma un velšu krastiem.

Es esmu gauži izslāpis, ak, mans Kungs! Ļauj man remdēt slāpes no Tavas žēlastības dzīvajiem ūdeņiem. Es esmu tikai nabaga radījums, paver manam skatam savas bagātīgās veltes. Vai gan Tev pieklājas raidīt prom no savas vēlības un devības durvīm tos, kas savas cerības saista ar Tevi, un vai gan piedien Tavai augstajai varai kavēt tiem, kas ilgojas pēc Tevis, sasniegt Tava dievinātā tuvuma svētnīcu un skatīt Tavu vaigu? Pie Tavas godības! Es atsakos tam ticēt, jo esmu drošs, ka Tu esi dāsnais Dievs, kura vēlība aptver visas lietas.

Piesaucot, ak, mans Kungs, Tavu žēlastību, kas ieskauj visu radību, un Tavu dāsnumu pret visām radītajām lietām, es Tevi lūdzu – ļauj, lai ceļu vaigu uz Tevi un meklēju patvērumu pie Tevis, un esmu nelokāms savā mīlestībā pret Tevi. Tad piešķir man veltes, kuras esi lēmis tiem, kas mīl Tevi. Tev pieder vara darīt visu, kas Tev tīk. Nav cita Dieva bez Tevis, vienmēr piedodošā, visdāsnā.

Lai slavēts ir Dievs, visu pasaulu Kungs!

– XXII –

LAI AUGSTA Tev slava, ak Kungs, mans Dievs! Es esmu pametis visu un cēlis skatu uz Tavu cēlo un godībā mirdzošo vaigu, un esmu sarāvis visas saiknes, un turos pie Tavas mīlestības un labpatikas saites. Es esmu pieņēmis, ak, mans Dievs, Tavu mīlestību un esmu mierā ar visām likstām, kādas vien spēj uzlikt pasaule, un piedāvājis sevi par izpirkšanas maksu Tavu mīļoto labā, lai viņi var pacelties Tevis zināšanas debesīs un tuvoties Tev, un laisties Tavas mīlestības un labpatikas gaisotnē.

Lem, ak, mans Dievs, man un viņiem to, ko Tu esi lēmis saviem izredzētajiem, kas ir Tev bezgala uzticīgi. Apskaidro viņu acis Tu un atturi viņus no vēršanās pie kāda cita, izņemot Tevi, un pasargi viņus no kāda cita vaiga uzlūkošanas, izņemot Tavu vaigu.

Tu, patiesi, esi visuvarenais, viscēlais, visugodinātais, visaugstākais Ķēniņš, palīgs briesmās, vienmēr piedodošais.

E SI CILDINĀTS, ak Kungs, mans Dievs! Piesaucot Tavas žēlastības brāzmainos vējus un Tava nolūka Rīta Zvaigznes, un Tavas iedvesmas Ausmas Vietas, es Tevi lūdzu – sūti man un tiem, kas ir tiekušies uzlūkot Tavu vaigu, visu, kas atbilst Tavai augstsirdībai un dāsnajai žēlsirdībai un ir Tavu dāvanu un labvēlības cienīgs. Es esmu nabags un vientuļš, ak, mans Kungs, iegremdē mani savas bagātības okeānā, izslāpis, ļauj man atdzerties no Tavas mīlošas laipnības dzīvajiem ūdeņiem.

Piesaucot Tevi un To, ko esi iecēlis par savas Būtnes un sava viedā Vārda Izpausmi visiem, kas atrodas debesīs un virs zemes, es Tevi lūdzu – pulcē savus kalpus sava visžēlīgā likteņa koka pavēnī. Ļauj viņiem baudīt tā augļus un ieklausīties tā lapu šalkoņā un putna saldajā balsī, kas vītero tā zaros. Tu, patiesi, esi palīgs briesmās, nepieejamais, visuvarenais, visdāsnākais.

E SI SLAVĒTS, ak Kungs, mans Dievs! Piesaucot Viņus, kuri ir Tava dievišķā svētuma Mājokļi, Tavas pārlaicīgās vienesmes Izpausmes un Tavas iedvesmas un atklāsmes Rīta Zvaigznes, es Tevi lūdzu – liec, lai Tavi kalpi netiek atturēti no dievišķā likuma, kas pēc Tavas gribas un patikas ir cēlies no Tava vislielā Okeāna. Piešķir viņiem visu, ko esi piešķīris saviem izredzētajiem un taisnīgajiem savas radības pulkā, kuru uzticību Tavai Lietai nekādas vētras un pārbaudījumi nav spējuši satri-

cināt un kurus nekādi nemieri un likteņa piemeklējumi nav kavējuši slavināt Tavu cildeno Vārdu – Vārdu, caur kuru cilvēku tukšo iedomu un dīkās iztēles debesis ir sašķeltas gabalu gabalos. Tu, patiesi, esi visuvarenais, visugodinātais, viszinošais.

Ļauj saviem kalpiem, ak, mans Dievs, atzīt Ausekli, kas atmirdz no Tava neatsaucamā lēmuma un nolūka apvāršņa, un nepieļauj, ka viņiem atņem paradīzi, kurai Tu ar savu vārdu *Visugodinātais* esi dāvājis esamību savas cildenās visuvarenības debesīs. Liec viņiem ieklausīties, ak, mans Dievs, Tavā saldajā balsī, lai viņi steidz atzīt Tavu vienīgumu un pieņemt Tavu vienesmi, ak Tu, visu to siržu Mīļotais, kas ilgojas pēc Tevis, un visu to Pielūgtais, kas ir pazinuši Tevi!

Piesaucot tos, kas ir gāzuši visus elkus šajā atklāsmē, caur kuriem ir notikuši smagi satricinājumi un valdījis liels terors, es Tevi lūdzu – palīdzi visos laikos saviem kalpiem ar savas visspēcīgās varas zīmēm un savas pārļaicīgās un neatvairāmās varenības pierādījumiem. Liec, lai viņu sirdis kļūst stipras kā misiņš un lai tās nespēj satraukt to cilvēku pārspēks, kas nostājušies pret Tavas būtības Izpaušmi un Tavas neredzamās Būtnes Rīta Zvaigzni, un lai viņi visi ceļas cildināt Tevi un palīdzēt Tev, lai caur viņiem Tavā sfērā tiek paceltas Tava triumfa emblēmas un visos Tavos valdījumos atraisās Tavas Lietas karogi. Ar savu nesalaužamo gribu Tu no mūžīgiem laikiem esi bijis visvarens un mūžīgi turpināsi tāds būt. Tu, patiesi, esi visugodinātais, visaugstais. Nav cita Dieva bez Tevis, visspēcīgākā, viscildenā, palīga briesmās, visdiženā, vienīgās Būtnes, nesalīdzināmā, visugodinātā, neierobežotā.

ESI SLAVĒTS, ak Kungs, mans Dievs! Piesaucot Tavus izredzētos un Tavus pilnvarotos, un To, ko Tu esi iecēlis par savu praviešu un sūtņu Zieģeli, es Tevi lūdzu – ļauj, lai Tevis pieminēšana kļūst par manu pavadoni, Tava mīlestība – par manu mērķi un Tavs vaigs – par manu ceļrādi, un Tavs vārds – par manu lāpu, un Tava vēlme – par manu ilgojumu, un Tava griba – par manu prieku!

Es esmu grēcinieks, ak, mans Kungs, un Tu esi vienmēr piedodošais. Tiklīdz es Tevi apjautu, es traucos augšup sasniegt Tavas mīlošās laipnības galmu. Piedod man, ak, mans Kungs, manus grēkus, kas man nav ļāvuši iet Tev tikamus ceļus un nokļūt pie Tavas vienesmes okeāna krastiem.

Nav neviena, ak, mans Kungs, kas var man atbalsts būt, neviena, uz ko man savu skatu celt, un nevienam nav līdzjūtības, lai es varētu viņa žēlastību tīkot. Es Tevi lūdzu, neizstum mani no savas vēlības loka un neliedz savai augstsirdībai un devībai nākt par mani. Dāvā man, ak, mans Kungs, ko esi dāvājis tiem, kas Tevi mīl, un piešķir man to, ko esi piešķīris saviem izraudzītajiem. Mans skats ir allaž bijis vērsts uz apvārsni, kur jaušams Tavs žēlīgais likteņa lēmums, un manas acis ir celtas uz Tavas maigās žēlastības galmu. Dari ar mani visu, kas Tev šķiet pareizs. Nav cita Dieva bez Tevis, visspēcīgā, visgodātā, kura palīdzību lūdz it visi.

LAUJ MAN, ak, mans Dievs, tuvoties Tev un mājot Tavā galmā, jo tālums no Tevis ir mani jau tikpat kā iznīcinājis. Ļauj, lai es atdusos Tavas vēlēšanas spārnū pavēnī, jo manas atšķirtības liesma ir izkausējusi manu sirdi. Liec man tuvoties dzīvības upei, jo mana dvēsele ir izkaltusi un izslāpusi, nepārtraukti tiecoties pēc Tevis. Manas nopūtas, ak, mans Dievs, atklāj manas rūgtās ciešanas, un asaras, ko leju, liecina par manu mīlestību pret Tevi.

Slavējot Tevi ar vārdiem, ar kuriem Tu slavē pats sevi, un, godinot Tevi ar vārdiem, ar kuriem Tu godini pats savu būtību, es Tevi lūdzu – ļauj, lai mēs tiekam pieskaitīti pie tiem, kas ir atzinuši Tevi un Tavu augsto varu Tavās dienās. Palīdzi mums, ak, mans Dievs, saņemot no Tavas žēlastības rokas Tavas mīlošās laipnības dzīvos ūdeņus, lai mēs varam aizmirst pilnīgi visu, izņemot Tevi, un domājam vienīgi par Tevi. Tev pieder vara darīt visu, kas Tev tīk. Nav cita Dieva bez Tevis, varenā, palīga briesmās, pašpastāvošā.

Lai cildināts ir Tavs vārds, ak Tu, visu ķēniņu Ķēniņ!

TU REDZI, ak, mans Dievs, sava Vārda Ausekli atspīdam pie Tavas cietuma pilsētas apvāršņa, jo tās sienās Tas, kas ir Tevis Izpausme un Tava vienīguma gaismas Rīta Zvaigzne, ir pacēlis savu balsi, slavīnot Tevi. Tavas mīlestības smaržīgās vēsmas ir vēdījušas

pār Tavām pilsētām un aptvērušas visus Tavas valstības iemītniekus.

Tā kā Tu esi atklājis savu vēlību, ak, mans Dievs, ļauj saviem kalpiem vērst skatu uz to. Neņem vērā, ak, mans Dievs, viņu īpašumus, viņu intereses un viņu darbus. Ņem vērā sava goda diženumu un savas bagātīgās dāvanas, un savas varas spēku, un savu lielo labvēlību. Es zvēru pie Tavas godības! Ja Tu uzlūkotu viņus ar taisnīgu skatu, viņi visi būtu pelnījuši Tavu bargumu un Tavas dusmu rīkstes. Turi savus radījumus savas vēlēšanas rokās, ak, mans Dievs, un dari viņiem zināmu to, kas no visām lietām, kuras radušās Tevis iecerētajā valstībā, nāks viņiem par labu.

Mēs apliecinām, ak, mans Dievs, ka Tu esi Dievs un ka nav cita Dieva bez Tevis. No mūžības Tu esi bijis viens bez sev līdzīgiem vai sāncenšiem, un mūžīgi Tu būsī viens. Piesaucot acis, kas redz Tevi sēžam vienīguma tronī un vienesmes sēdekļī, es Tevi lūdzu – ar savu Visdiženo Vārdu palīdzi visiem tiem, kas mīl Tevi, un pacel viņus tādos augstumos, lai viņi ar visu savu būtņi un savu mēli liecinātu, ka vienīgi Tu esi Dievs, nesalīdzināmais, Viens, mūžam dzīvais. Tev nekad nav bijis līdzinieka vai līdzgaitnieka. Patiesi, Tu esi visugodinātais, visuvarenais, kura palīdzību lūdz visi cilvēki.

– XXVIII –

ESI SLAVĒTS, ak Kungs, mans Dievs! Es apliecinu, ka no mūžības Tu esi bijis augstu cildināts savā pārlaicīgajā majestātiskumā un spēkā un ka līdz mūžībai

Tev piederēs visaugstākā vara un gods. Neviens zemes un debesu valstībā nespēj izjaukt Tavu nolūku; neviens visā atklāsmes un radīšanas sfērā nespēj pārspēt Tevi. Pēc savas pavēles Tu dari visu, ko vēlies, un ar savu augstāko varu Tu valdi, kā Tev tīk.

Piesaucot Tavu gaismekli, ko esi iededzis ar savas mīlestības uguni visu to priekšā, kas mājo debesīs un uz zemes, un kuras liesmas savas radības valstībā Tu uzturi ar savas gudrības lāpu, es Tevi lūdzu, ak Tu, kas liec parādīties rītausmai, – ļauj man piederēt pie tiem, kas ir pacēlušies Tavās debesīs un pakļāvuši savu gribu Tavam lēmumam.

Es esmu nožēlojams, ak, mans Kungs, un Tu esi visspēcīgākais, visuvarenais. Savā vēlibā un dāsnajā labvēlibā apžēlojies par mani un visžēlīgi palīdzi man kalpot Tev un tiem, kas ir Tev dārgi. Tu spēj darīt visu, ko vēlies. Nav cita Dieva bez Tevis, spēka, goda un gudrības Dieva.

– XXIX –

DAUDZ aukstu siržu, ak, mans Dievs, ir iekvēlinājusi Tavas Lietas uguns, un daudz aizmigušo ir atmodinājusi Tavas balss saldme. Cik daudz gan ir to svešinieku, kas meklējuši patvērumu Tavas vienesmes koka pavēnī, un cik liels skaits gan ir to izslāpušo, kas ir ilgojušies pēc Tava dzīvā ūdens avota Tavās dienās!

Svētīts ir ikviens, kas ir tuvojies Tev un steidzies skatīt Tava vaiga Rīta Zvaigznes gaismu. Svētīts ir ikviens, kas ar visu sirdi ir skatu vērsis uz Tavas atklāsmes Ausmas

Vietu un Tavu iedvesmas Pirmavotu. Svētīts ir ikviens, kas, Tavu ceļu ejot, ir licis lietā visu, ko esi viņam savā devībā un labvēlībā dāvājis. Svētīts ir ikviens, kas dziļās ilgās pēc Tevis ir atteicies no visa, tik no Tevis vien nē. Svētīts ir ikviens, kas ir baudījis tuvību ar Tevi un atbrīvojies no jebkādas pieķeršanās, tik no Tevis vien nē.

Piesaucot Viņu, kas ir Tavs vārds, ak, mans Dievs, Viņu, kurš ar Tavu augstāko spēku un varu ir pacēlies pāri sava cietuma apvārsnim, es Tevi lūdzu – atvēli ikvienam to, kas ir Tevis un Tavas cēlās dabas cienīgs.

Tev, patiesi, ir vara par visām lietām.

– XXX –

SLAVĒTS lai ir Tavs vārds, ak Kungs, mans Dievs! Tu redzi mani šajā dienā ieslodzītu cietumā un kritušu Tavu ienaidnieku rokās, un Tu redzi arī manu dēlu¹ guļam ceļa putekļos Tava vaiga priekšā. Viņš ir Tavs kalps, ak, mans Kungs, kuram Tu esi licis būt kopā ar To, kas ir Tevis Izpausme un Tavas Lietas Rīta Zvaigzne.

Piedzimstot, saskaņā ar Tavu neatsaucamo lēmumu, viņu piemeklēja nelaime būt šķirtam no Tevis. Un, kad viņš tukšoja atkalsavienošānās kausu ar Tevi, viņu iemeta cietumā tāpēc, ka viņš ticēja Tev un Tavām zīmēm. Viņš turpināja kalpot Tavai Dailei, līdz viņš nokļuva Dižākajā Cietumā. Pēc tam es ziedoju viņu, ak, mans Dievs, kā upuri Tavā ceļā. Tu labi zini, ko tie, kas Tevi mīl, ir izcietuši šajā pārbaudījumā, kurš ir licis zemes tautām vaimanāt un augstajiem pulkiem sērot.

¹ Pilnīgais Zars.

Pieminot viņu un viņa trimdu un ieslodzījumu, es lūdzu Tevi, ak, mans Kungs, – remdē to sirdis un svētī to darbus, kas milēja viņu. Tev pieder vara darīt visu, ko vēlies. Nav cita Dieva bez Tevis, visuvarenā, visspēcīgākā.

– XXXI –

LAI SLAVA Tev, ak, mans Dievs! Piesaucot tos, kas ir pulcējušies ap Tavas gribas troni un pacēlušies Tavas labpatikas gaisotnē, un vērsušies ar mīlestību pret Tavas atklāsmes apvārsni un Tavas iedvesmas Rīta Zvaigzni, un Tavu vārdu Ausmas Vietu, es Tevi lūdzu – palīdzi saviem kalpiem ievērot Tavas pavēles Tavās dienās, pavēles, caur kurām Tavas Lietas svētums tiks atklāts Taviem kalpiem un Tavu radību un Tavas sfēras pasākumi tiks ievirzīti pareizā gultnē.

Es apliecinu, ak, mans Dievs, ka šī ir diena, kad ir piepildījusies Tava liecība un ir izpaudušās Tavas skaidrās zīmes, un ir atklāti Tavi izteikumi, un ir uzskatāmi parādīti Tavi simboli, un Tava vaiga starojums ir atmirzējis, un Tavs pierādījums ir pilnveidots, un Tavs pārākums ir nostiprināts, un Tava žēlastība ir plūdusi pārpilnām, un Tavas vēlibas Auseklis ir atspīdējis tik spoži, ka Tu liki izpausties Viņam, kas ir Tevis paša Atklājējs un Tavas gudrības dārgumu Glabātava, un Tava majestātiskuma un Tavas varas Ausmas Vieta. Tu noslēdzi Viņa derību ar ikvienu, kas ir radīts zemes un debesu valstībā un atklāsmes un radīšanas sfērās. Tu pacēli Viņu tādos augstumos, ka apspiedēju nodarītā netaisnība nav spē-

jusi atturēt Viņu no Tavas augstās varas atklāšanas, un nesaprātīgo pārsvars nav spējis liegt Viņam apliecināt Tavu valdīšanu un celt godā Tavu Lietu.

Tu pacēli Viņu tik augstu, ka Viņš atklāti nodeva karaļiem Tavus vēstījumus un pavēles un nekad ne uz mirkli netiecās sevi aizsargāt, bet centās pasargāt Tavus kalpus no visa tā, kas varētu kavēt viņus sasniegt Tava tuvuma valstību un vērst skatu uz Tavas labpatikas apvārsni.

Tu redzi, ak, mans Dievs, ka par spīti zobeniem, kas pacelti pret Viņu, Viņš aicina tautas pie Tevis, un, lai arī Viņš pats ir ieslodzītais, Viņš mudina viņus tiekties pēc Tavām dāvanām un veltēm. Ar katru jaunu likstu Viņš ar aizvien lielāku pārliecības spēku pauž Tavu Lietu un aizvien lielākā godā ceļ Tavu Vārdu.

Es apliecinu, ka, pateicoties Viņam, tika iekustināta Visaugstā Spalva, un ar Viņa piemiņu vārdu valstībā tika rotāti Svētie Raksti. Viņa spēkā Tavas vēsmas šalkoja un Tava tērpa saldā smarža izplatījās starp zemes iedzīvotājiem un debesu iemītniekiem. Tu redzi un labi zini, ak, mans Dievs, ka Viņam lika dzīvot vispamestākajā no pilsētām, lai Viņš varētu stiprināt Tavu kalpu sirdis, un ka Viņš bija ar mieru panest vislielākos pazemojumus, lai celtu godā Tavu radību.

Piesaucot Tavu vārdu, ar kuru Tu esi pakļāvis vējus un sūtījis mums zemē savus vēstuļrakstus, es Tevi lūdzu, ak Tu, kas liec parādīties rītausmai, – ļauj, lai mēs tuvojamies tam, ko Tu esi mums savā labvēlībā un devībā lēmis, un esam tālu no tā, kas Tev ir nepieņemams. Ikvienu dienu un ikvienu mūsu dzīves brīdi sniedz mums no savām vēlīgajām rokām dzīvības ūdeni, ak

Tu, Visžēlīgais! Pieskaiti mūs pie tiem, kas palīdzēja Tev, kad Tu kriti savu ienaidnieku rokās, kuri ir dumpinieki Tavas radības vidū un ļaundari Tavu ļaužu starpā. Piešķir mums atlīdzību, kas paredzēta tiem, kas sasnieguši Tavu tuvumu un skatījuši Tavu daili, un dāvā mums visu to labo, kas Tavā Grāmatā lemts tiem radījumiem, kuri bauda Tavu tuvumu.

Liec atplaukt mūsu sirdīm, ak, mans Kungs, ar Tevis zināšanas krāšņumu un apgaismo mūsu acis, liekot vērst skatu uz Tavas vēlēšanas apvārsni un Tavas slavas rītausmu. Ar savu visdižēno Vārdu, kas ir metis ēnu uz tām tautām, kuras tiecas pēc tā, ko Tu esi aizliedzis savā Grāmatā, pasargā mūs. Tieši to Tu, patiesi, paziņoji mums savos manuskriptos un savās akmens plāksnēs.

Liec mums būt nelokāmiem savā mīlestībā pret Tevi, lai mēs nevēršamies ne pie viena cita kā pie Tevis un tiekam pieskaitīti tiem, kas ir Tev tuvi un atzīst Tevi par tādu, kuram cildenumā nav līdzinieku un kurš ir nesalīdzināmi svēts, tiem, kas pacels savas balsis Tavu kalpu vidū un skaļi sauks, ka Viņš ir vienīgais nesalīdzināmais, mūžam dzīvais, visvarenais, visslavenais, visgudrais Dievs.

Stiprini, ak, mans Kungs, to sirdis, kuri mīl Tevi, kurus nebaida bezdievju pulki, kas novērsušies no Tevis, un kuri sekos Tev it visā, ko Tu esi atklājis. Un palīdzi viņiem atcerēties Tevi un sumināt Tevi, un izplatīt Tavu Mācību daiļrunīgi un gudri. Tu esi Tas, kas sauc sevi par Visžēlīgo. Lem, ak, mans Dievs, man un visiem, kas ir tiekušies pēc Tevis, visu, kas ir cienīgs Tavas izcilības un slavas un Tava majestātiskā diženuma. Nav cita Dieva bez Tevis, vienmēr piedodošā, vislīdzjūtīgā.

TU REDZI savu dārgo, ak, mans Dievs, Tavu ienaidnieku žēlastības varā un dzirdi Viņa vaimanas no to radījumu vidus, kas ir bijuši ļauni pret Tevi. Viņš ir Tas, ak, mans Kungs, ar kura vārdu Tu greznoji savus vēstulrakstus un kura slavas vairošanai Tu sūtīji mums zemē *Bayán*, un kura atšķirtību no Tevis Tu nemitīgi apraudāji. Raugi Viņa vientulību, ak, mans Dievs, un skati Viņu, kritušu to rokās, kas netic Tavām zīmēm, ir uzgriezuši Tev muguras un aizmirsuši Tavas žēlastības brīnumaino spēku.

Viņš ir Tas, par kuru Tu esi teicis: „Ja nebūtu Tevis, Svētie Raksti būtu palikuši neatklāti un pravieši – mums nesūtīti.” Un, tiklīdz Viņš pēc Tavas pavēles tika atklāts un daudzināja Tevi, ļaundari Tavas radības vidū aplenca Viņu, pacēluši naida zobenus pret Viņu, ak Tu, visu vārdu Kungs! Tu labi zini, ko Viņam nodarīja tie, kas sarāva Tavas godības plīvuru un aizmeta Tavu derību un Testamentu, ak Tu, debesu Radītāj! Viņa labā Tu¹ atdevi savu dzīvību un piekriti, ka Tevi skar pasaulīgas nedienas, lai Viņš varētu tikt izpausts, un Viņa vārdā Tu uzrunāji visu cilvēci. Tomēr, tiklīdz Viņš nolaidās uz zemes no majestātiskajām un diženajām debesīm, Tavi kalpi savā cietsirdībā un dumpībā pacēla pret Viņu rokas un uzsūtīja Viņam tādas likstas, kuru pilnu uzskaitījumu neviens pasaules tīstoklis nespētu panest.

Tāpēc Tu redzi, ak, pasaules Miļotais, Viņu, kas ir Tev dārgs, to cilvēku sagrābtu, kas nolieguši Tevi, un redzi savu sirds ilgoto bezdievju zobenu ielenkumā.

¹ Báb.

Man šķiet, ka Viņš no sava augstā stāvokļa man saka: „Kaut mana dvēsele, ak, Cietumniek, kalpotu par Tavas nebrīves izpirkšanas maksu un mana būtne, ak, Pārestības Cietušais, tiktu uzupurēta, lai izpirktu Tavas likstas! Caur Tavu nebrīvi tika pacelti Tavas varas karogi un pie likstu apvāršņa atspīdēja Tavas Atklāsmes rīta zvaigzne, tā ka visa radība noliecās Tava diženuma un majestātiskuma priekšā.

Jo vairāk viņi centās neļaut Tev atcerēties savu Dievu un cildināt Viņa tikumus, jo dedzīgāk Tu slavināji Viņu un jo skaļāk Tu uzrunāji Viņu. Un katru reizi, kad netikumības plīvuri nolaidās starp Tevi un Taviem kalpiem, Tu izstaroji sava vaiga mirdzošo gaismu no savas vēlības debesīm. Patiesi, Tu esi pašpastāvošais, kā par to liecinājusi viscildenā Dieva, vienīgā Vismīlotā, mēle, un Tu esi pasaules Ilgojums, kā to apstiprinājis tas, kas plūdis no Spalvas, kurš saviem kalpiem paziņojis Tavu slēpto vārdu un izgreznojis visu radību ar Tavas mīlestības rotu, ak, Visdārgais, Viscildenais!

Pasaules acis priecēja Tavs gaišais vaigs, un tomēr ļaudis ir apvienojušies, lai izdzēstu Tavu gaismu, ak Tu, kura rokās ir pasaulu groži! Visi zemes atomi teic Tavu slavu, un visas radītās lietas kvēlo liesmās no lāsītēm, kuras izšļakstījis Tavas mīlestības okeāns, un tomēr ļaudis tiecas apdzēst Tavu uguni. Nē – un tam Tu pats esi liecinieks – viņi ir vāji, bet Tu, patiesi, esi visspēcīgš, un viņi ir nabagi, bet Tev, patiesi, pieder viss, un viņi ir nespēcīgi, bet Tu, patiesi, esi visvarens. Nekas nekad nespēs izjaukt Tavu nolūku, un nekādi pasaules strīdi nespēs Tev kaitēt. Ar Tavu vārdu dvesmu ir rotātas saprašanās debesis, un no Tavas spalvas daiļrunības

atdzīvojas ikviens sairstošs kauls. Nebēdājies par to, kas Tev nodarīts, un neliec atskaitīties viņiem par to, ko viņi pastrādājuši Tavās dienās. Esi iecietīgs pret viņiem. Tu esi vienmēr piedodošais, vislīdzjūtīgais.”

– XXXIII –

LAI SLAVA Tev, ak, mans Dievs! Ar vienu vienīgu vārdu no savām lūpām Tu iedvesmoji uz pārmaiņām visu radību un ar vienu savas spalvas vilcienu nošķīri savus kalpus citu no cita. Es apliecinu, ak, mans Dievs, ka ar vienu vienīgu vārdu, izteiktu šajā atklāsmē, Tu visām radītajām lietām liki izzust, un ar nākamo vārdu savā vēlibā un devībā Tu piešķīri jaunu dzīvību visiem tiem, kuriem Tu biji to vēlējis.

Tāpēc visu to vārdā, kas Tev ir dārgi, es pateicos Tev un cildinu Tevi par to, ka Tu ar saviem dzīvajiem ūdeņiem, kas plūduši no Tavas gribas lūpām, esi licis viņiem piedzimt no jauna. Tā kā Tu savā dāsnumā esi atdzīvinājis viņus, ak, mans Dievs, savā žēlsirdībā liec viņiem nelokāmi tiekties piepildīt Tavu gribu, un, tā kā Tu ļāvi viņiem ieiet Tavas Lietas svētnīcā, savā vēlibā gādā, lai viņus nekas neattur no tuvošanās Tev.

Atslēdz viņu sirdīm, ak, mans Dievs, zināšanu vārtus, lai viņi var atzīt Tevi par Būtni, kas paceļas augstu pāri savas radības izpratnes apvārsnim un redzeslokam un atrodas neaizsniedzami tālu no savu ļaužu centieniem apjaust Tavu dabu, un neseko ikvienam klaigājošam krāpniekam, kas uzdrošinās runāt Tavā vārdā. Liec viņiem arī, ak, mans Kungs, sīkstī turēties pie Tavas

Lietas, lai viņus nespēj ietekmēt to cilvēku mulsinošie vilinājumi, kas, savas iekāres mudināti, ierosina to, kas viņiem liegts Tavos manuskriptos un Tavās akmens plāksnēs.

Tu labi zini, ak, mans Kungs, ka es dzirdu gaudojam vilkus, kuri tērpušies Tavu kalpu drēbēs. Tāpēc pasargā savus mīļotos no viņu ļaundarībām un liec viņiem stingri turēties pie visa tā, kas pausts šajā atklāsmē, par kuru pārāku Tu nezini nevienu citu atklāsmi.

Paredzi viņiem, ak, mans Kungs, visu to, kas nāks viņiem par labu. Ar Tavas zināšanas gaismu apskaidro viņu acis, lai viņi spēj saskatīt Tevi, krāšņi paceļamies pāri visām lietām savas radības vidū, uzvarām vainagotu visu to priekšā, kas atrodas debesīs un uz zemes. Tev pieder vara darīt visu, kas Tev tik. Nav cita Dieva bez Tevis, visgodātā, kura palīdzību lūdz visi cilvēki.

Lai slava Tev, visas radības Kungs!

– XXXIV –

LAI SLAVA Tev, ak Kungs, mans Dievs! Piesaucot Tavu Sendienu Daili un Visdiženāko Vārdu, kuru Tu esi uzupurējis, lai visi zemes un debesu iemītnieki var piedzimt no jauna, un kuru Tu esi iemetis cietumā, lai cilvēce par Tavas devības un augstākās varas zīmi tiktu atbrīvota no netiklu kaislību un samaitātu vēlmju verdzības, es Tevi lūdzu – pieskaiti mani tiem, kas dziļi ieelpojuši Tavas žēlastības aromātu un tik neatturami steigušies sasniegt Tavas vēlības dzīvos ūdeņus, ka nekādas bultas nav varējušas atturēt viņus no vēršanās

pie Tevis, nedz arī šķēpi novērst viņu sejas no Tavas atklāsmes Austrumiem.

Mēs apliecinām, ak, mans Kungs, ka Tu esi Dievs un ka nav cita Dieva bez Tevis. No mūžīgiem laikiem Tu sēdi savā neaizsniedzami augstajā valdnieka tronī un mūžīgi īstenosi savu pārlaicīgo un neierobežoto varu. Pasaules ļaužu pulki nespēj pretoties Tavai gribai, un arī visi zemes iedzīvotāji un debesu iemītnieki nespēj atcelt Tavus lēmumus. Tu, patiesi, esi visvarenais, viscildenais, visdīženais.

Svētī, ak, mans Dievs, tos *Bayán* sekotājus, kas pieder pie Bahá ļaudīm, kuri Tavā vārdā – Viscildenais, Visaugstais – ir iegājuši Sārtajā šķirstā. Patiesi, Tava vara ir pārāka par visu.

– XXXV –

E SI SUMINĀTS, ak Kungs, mans Dievs! Piesaucot Tavu vārdu, ar kuru Tu liki uzaust gaismai un vējiem šalkot, un jūrām bangot, un kokiem nest augļus, un zemei greznoties ar upēm, es Tevi lūdzu – ar saviem redzamajiem un neredzamajiem pulkiem palīdzi visiem, kas Tev dārgi. Un piešķir viņiem uzvaru pār visiem, kas dumpojas Tavā zemē un ir apkaunojuši Tavu vārdu, un netic Tavām zīmēm, un ir laužuši derību ar Tevi, un ir atmetuši Tavus likumus, un ir tik ļoti sacēlušies pret Tevi, ka ir sagūstījuši Tavus tuviniekus un iemetuši Tavu Izpaušmi cietumā, un ieslodzījuši visnožēlojamākajā pilsētā Viņu, Tavas būtības Rīta Zvaigzni.

Ak, mans Kungs, Tavs spēks ir neaptverams, un Tavs spriedums ir bargs. Ar savu augsto varu satver savus pretiniekus un sapulcē savus mīļotos sava vienesmes koka pavēnī, lai viņi var stāvēt Tava troņa priekšā un ieklausīties Tavas balss izteiksmē, un uzlūkot Tavu daili, un atklāt Tavu diženo varu.

Tu, patiesi, esi visspēcīgais, visvarenais.

LAI SLAVĒTS ir Tavs vārds, ak, mans Dievs! Mani tik ļoti ir iejūsmojušas Tavas klātbūtnes vēsmas, ka es esmu pilnīgi aizmirsis sevi un visu, kas man pieder. Šī ir vienīgi Tavas laipnības un dāsnās labvēlības brīnumainā zīme, ar ko Tu esi pagodinājis mani. Es cildinu Tevi, ak Dievs, jo no visas savas radības Tu esi izraudzījis mani par sava spēka Rīta Zvaigzni un savas varas Atklāsmi, un uzticējis man atklāt Tava majestātiskuma un Tavas varas zīmes un emblēmas, kuras neviens ne debesīs, ne uz zemes nespēj radīt.

Piesaucot Tavu spulgo Vārdu, es Tevi lūdzu, ak, mans Kungs, – atklāj maniem ļaudīm to, ko esi viņiem lēmis. Pasargā viņus savas aizbildnības cietoksnī un savas nemaldīgās aizsardzības svētnīcā, lai viņu dēļ neparādās kaut kas, kas spēj sašķelt Tavus kalpus. Sapulcē viņus, ak, mans Kungs, sava Okeāna krastos, kur katra ūdens lāsīte liecina, ka Tu esi Dievs, visgodātais, visgudrais, kuram līdzās nav neviena cita Dieva.

Atsedz viņiem, ak, mans Kungs, savas Lietas cildenumu, lai viņi neapšaubā Tavu valdīšanu un

Tavu augsto varu. Es zvēru pie Tavas godības, ak Tu, pasaulu Mīļotais! Ja viņi būtu apzinājušies Tavu varu, viņi noteikti nebūtu iedrošinājušies bilst to, ko Tu savas gribas debesīs neesi ļāvis viņiem teikt.

Liec viņiem saprast, ak, mans Kungs, viņu nespēcību Tā priekšā, kas ir Tevis Izpausme, un māci viņiem atzīt viņu dabas nabadzību salīdzinājumā ar Tavas pašpietiekamības un bagātības daudzveidīgajām izpausmēm, lai viņi pulcējas ap Tavu Mācību un turas pie Tava žēlastības tērpa maliņas, un tveras pie Tavas labās gribas saites.

Tu esi pasaulu Kungs, un no visiem žēlsirdīgajiem Tu esi visžēlsirdīgākais.

– XXXVII –

E SI GODĀTS, ak, mūžības Kungs un tautu Radītāj, un ikviena irstoša kaula Atdzīvinātāj! Piesaucot Tavu vārdu, ar kuru Tu aicināji visu cilvēci doties uz Tava majestātiskuma un Tavas slavas apvārsni un vadīji savus kalpus uz savas labpatikas un labvēlības galmu, es Tevi lūdzu – pieskaiti mani tiem, kuri ir atbrīvojušies no visa, izņemot Tevi, kuri ir devušies pie Tevis un kurus nav atturējušas nelaimes, kuras Tu biji viņiem lēmis, steigties pretim Tavām dāvanām.

Es esmu cieši satvēris, ak, mans Kungs, Tavas devības turekli un stingri tveros pie Tavas labvēlības tērpa maliņas. No savas augstsirdības mākoņiem šķīsti mani no jebkura cita pieminēšanas, izņemot Tevi, un ļauj man vērsties pie Tā, kas ir visas cilvēces Pielūgtais,

pret kuru ir nostājušies musinātāji, kas lauзуši derību ar Tevi un apšaubījuši Tevi un Tavas zīmes.

Neliedz man, ak, mans Kungs, sava tērpā aromātu Tavās dienās un nelaupi man savas atklāsmes vēsmas, parādoties Tavam gaišajam vaigam. Tavā varā ir darīt visu, kas Tev tik. Neviens nespēj pretoties Tavai gribai, nedz arī izjaukt to, ko Tu savā varenībā esi nolēmis.

Nav cita Dieva bez Tevis, visuvarenā, visviedā.

– XXXVIII –

LAI SLAVĒTS ir Tavs vārds, ak Kungs, mans Dievs! Es apliecinu, ka Tu biji slēpts Dārgums, ietverts savā mūžsenajā būtņē, un neizdibināmā mistērija, ieskauts pats savā būtībā. Vēloties sevi atklāt, Tu radiji lielāko un mazāko pasauli un liki, lai cilvēks paceļas pāri visai Tavai radībai kā abu šo pasaulu zīme, ak Tu, mūsu vislīdzjūtīgais Kungs!

Tu paaugstināji Viņu un nosēdināji Viņu savā tronī visas Tavas radības acu priekšā. Tu ļāvi Viņam atšķetināt Tavus noslēpumus un mirdzēt Tavas iedvesmas un Tavas atklāsmes gaismā, un paust Tavus vārdus un Tavas īpašības. Viņā Tu greznoji savas radības grāmatas ievadu, ak Tu, Valdniek pār Visumu, kuru Tu esi radījis!

Es apliecinu, ka Viņa personā nemainīgums un mainīgums ir savijušies un savienoti. Caur Viņa nelokāmo pastāvību, aizstāvot Tavu Lietu, un Viņa nešaubīgo uzticību visam, ko Tu savas godības gaismas pārpilnībā atklāji Viņa skatam savas atklāsmes un radīšanas valstībā, Tavu kalpu dvēseles tika aizkustinātas

ilgās pēc Tavas ķēniņvalsts, un Tavu valstību iemītnieki steidzās ieiet Tavā debesu mājoklī. Ar nemieru, ko Viņš izraisīja Tavā ceļā, to cilvēku soļi, kas ir Tev uzticīgi, tika norūdīti, lai apņēmīgi paustu Tavu Lietu Tavas radības vidū un pierādītu Tavu augsto varu visā Tavā sfērā.

Cik dižens, ak, mans Dievs, ir Tavs visizcilākais roku darbs, un cik nevainojama ir Tava radība, kas ir likusi ikvienai saprotošai sirdij un saprotošam prātam brīnīties! Un, kad pienāca noteiktais laiks un notika tas, kas bija iepriekš nolemts, Tu atraisīji Viņa mēli, lai Viņš Tevi slavē un atklāj Tavus noslēpumus visai Tavai radībai, ak Tu, visu vārdu Īpašniek un debesu un zemes Darinātāj! Caur Viņu visas radītās lietas cildina un sumina Tevi, un ikviena dvēsele tiecas uz Tavas atklāsmes un Tavas valdīšanas valstību.

Reiz Tu paaugstināji Viņu, ak, mans Dievs, un rotāji Viņu ar Tā vārda ornamentu, kas sarunājās ar Tevi,¹ un caur Viņu Tu atklāji visu, ko Tava griba bija lēmusi, kā arī Tavu neatsaucamo nolūku. Citā reizē Tu rotāji Viņu ar Tā vārdu, kas bija Tavs Gars² un no savas gribas debesīm sūtīji Viņu zemē, lai pamācītu Tavus ļaudis, iedvešot dzīvības garu savu patieso kalpu un savu uzticīgo radījumu sirdīs. Tu atkal atklāji Viņu, izgreznotu ar Tā vārdu, kas bija Tavs Draugs,³ un liki Viņam spoži atspīdēt pie Ĥijáz apvāršņa kā Tava spēka zīmei un Tavas varas pierādījumam. Ar Viņu Tu sūtīji saviem kalpiem visu, kas ļāva viņiem pacelties Tava vienīguma augstumos un ilgoties pēc Tavu zināšanu un Tavas gudrības daudzveidīgajiem brīnumiem.

¹ Mozus.

² Jēzus.

³ Muḥammad.

Es apliecinu, ak Tu, visas radības Kungs un visu to Ilgojums, kas ir meklējuši Tevi, ka Tavas radības starpā Viņi atgādina sauli, kas, neraugoties uz to, cik bieži tā uzlec un noriet, ir tomēr viena un tā pati saule. Tas, kas saskata atšķirības starp Viņiem, nav spējis piepildīt savu galveno nolūku un sasniegt savu augstāko mērķi, un tam ir laupīti vienīguma noslēpumi, un atņemta svētuma un vienesmes gaisma. Un vēl es apliecinu, ka Tu esi noteicis, ka neviens uz zemes virsmas nedrīkst tiekties būt vienāds ar Viņiem un ka neviena Tava radība nespēs līdzināties nevienam no Viņiem, lai tiktu atzīta un nostiprināta Tava vienreizība un neatkārtojamība.

Lai cildināts, neizmērojami cildināts ir Tavs vārds, ak, mans Dievs! Kā lai es pienācīgi pieminu Tevi un pietiekami slavēju Tevi par to, ka Tu ar savas varas spēku esi atklājis Viņu un licis Viņam atspīdēt virs Tavas gribas apvāršņa, un uzticējis Viņam būt par Tavu zīmju Rīta Zvaigzni un Tavu vārdu un īpašību atklāsmes Ausmas Vietu? Turklāt cik mulsinoši noslēpumaina, ak, mans Dievs, ir Viņa daba un viss, ko Tu Viņam ar savu spēku un varu esi piešķīris! Vienā reizē Viņš parādās kā dzīvības ūdens, kas sūtīts no Tavas vēlēšanas debesīm un lējies no Tavas žēlastības mākoņiem, lai apveltītu Tavus radījumus ar jaunu dzīvi un viņi dzīvotu tik ilgi, cik vien pastāvēs Tava valstība. Pietiek ar vienu lāsīti šā ūdens, lai atdzīvīnātu mirušos un vērstu viņu sejas uz Tavu labvēlību un Tavām dāvanām, un atbrīvotu viņus no jebkādas pieķeršanās kaut kam citam bez Tevis. Citā reizē Viņš atklāja sevi uguns veidolā, kuru Tu iededzi sava vienīguma kokā un kuras karstums izkausēja Tavu

dedzīgo milētāju sirdis, kad Tas, kas ir pasaules Auseklis, atspīdēja pie Irāq apvāršņa. Es apliecinu, ak, mans Dievs, ka caur Viņu tika sadedzināti cilvēku iedomu plīvuri un cilvēku sirdis tiecās uz Tavas godības krāšņo ainavu.

Es Tevi lūdzu, ak Tū, augstākais Lēmēj, nelaupi man vēsmas, kas šalko Tavās dienās, kad izplatās Tava žēlastības tērpa saldās smaržas. Neatturi mani arī no vislielā Okeāna, kura ūdens lāsītes skaļi sauc: „Liela ir svētība, kas gaida to, kuru no miega ir atmodinājušas Dieva vēsmas, kas no Viņa žēlastības avota vēdī pār tiem Viņa radījumiem, kuri dodas pie Viņa!”

Tu redzi, ak, mans Dievs, ka Tavi kalpi ir nonākuši savas patības un vēlmju gūstā. Ar savas valdīšanas un varas spēku atbrīvo viņus no šī jūga, ak, mans Dievs, lai viņi var vērsties pie Tevis, kad cilvēkiem parādīsies Tas, kurš ir Tavu vārdu un īpašību Atklājējs.

Uzlūko šo nabaga nelaimīgo radījumu, ak, mans Kungs, ar skatu, kas liecina par Tavu bagātību, un pildi viņa sirdi ar savu zināšanu stariem, lai viņš var apjaust neredzamās pasaules patiesības un atklāt Tavas debesu sfēras noslēpumus, un uztvert Tavas valstības zīmes un simbolus, un saskatīt šīs zemes dzīves daudzveidīgās izpausmes, kas paveras tā acu skatam, kurš ir Tevis paša Atklājējs. Vērs viņa acis, ak, mans Dievs, uz Tavas mīlošās laipnības apvārsni un dari nelokāmu viņa sirdi uzticībā Tev, un atraisi viņa mēli, lai tā slavē Tevi, un liec viņam cieši turēties pie Tavas mīlestības saites un neatlaist Tava dāsnuma tērpa maliņu, un sludināt Tavu vārdu Tavai radībai, un aprakstīt Tavus tikumus visā Tavā sfērā, tā lai nekādi šķēršļi neattur viņu no vērsšanās

pie Tava vārda *Visdāsna*is un lai nekādi plīvuri nešķir viņu no Tevis, kura rokās ir izteikumu valstība un visu vārdu un īpašību ķēniņvalsts!

Turi šā meklētāja roku, kurš vērsis savu skatu uz Tevi, ak, mans Kungs, un liec viņam atnest viņa tukšās iedomas, lai pār viņa sirds apvārsni spoži atspīd pārlicības gaisma dienās, kurās Tavas radības zināšanu sauli ir aptumšojusi Tavas godības Ausekļa spozme, dienās, kurās pasaules gudrības mēnesi ir apēnojuši Tavu slēpto zināšanu atklāsme un Tava cieši glabātā noslēpuma izpausme, un Tavas lolotās mīklas apjausma, dienās, kurās cilvēku rīcības zvaigznes ir kritušas, paceļoties Tava vienīguma saulei, kas izstaro Tavas pārlaicīgās vienesmes gaismu.

Piesaucot Tavu cildeno Vārdu, kam Tu esi lēmis būt par dievišķu eliksīru visiem, kas mājo Tavā valstībā, par eliksīru, kura spēks ir licis cilvēku dzīves neattīrītajam metālam vērsties tīrā zeltā, es Tevi lūdzu, ak Tu, kura rokās ir redzamā un neredzamā ķēniņvalsts, – ļauj, lai mana izvēle sakrīt ar Tavu izvēli un mana vēlēšanās – ar Tavu vēlēšanos, lai es būtu pilnīgi apmierināts ar to, ko Tu vēlies, un būtu mierā ar to, ko Tu savā dāsnumā un labvēlībā esi man lēmis. Tu spēj darīt visu, ko vēlies. Tu, patiesi, esi visugodinātais, visuviedais.

Laimīgs ir tas, kas ir atzinis Tevi un ir atklājis Tavas saldās vēsmas, un ir devies uz Tavu valstību, un ir baudījis tur dāvanas, kuras Tu savā laipnībā un labvēlībā esi bagātinājis. Liela svētība ir tam, kurš ir atzinis Tavu visizcilāko majestātiskumu un kuru plīvuri, kas šķir ļaudis no Tevis, nav kavējuši vērst skatu uz Tevi,

ak Tu, mūžības Ķēniņ un ikvienas mirstīgas miesas Atdzīvinātāj! Svētīts ir arī tas, kurš ir ieelpojis Tavu saldo aromātu un kuru ir sajūsminājuši Tavi vēstījumi Tavās dienās. Un svētīts ir tas, kurš skatu ir vērsis uz Tevi, un lai bēdas piemeklē to, kurš ir pagriezis Tēv muguru.

Esi slavēts, visu pasaulu Kungs!

– XXXIX –

AK TU, kas izturas taisnīgi pret visiem, kas atrodas debesīs un uz zemes, un valda savas radības un savas atklāsmes valstībā! Es apliecinu, ka ikviens taisnīgs cilvēks ir atzinis savu netaisnību, saskaroties ar Tavas taisnīguma Ausekļa atklāsmes diženumu, un ka pati spējīgākā spalva ir atzinusi savu nevarību Tavas viscildenās Spalvas rakstītā priekšā.

Pie Tavas dzīvības, ak Tu, kam pieder visi vārdi! Vidsziļāko domātāju prāti ir apmulsuši, apcerot Tavu zināšanu okeānu un Tavas gudrības debesis, un Tavas vēlības spīdekli. Kā gan cilvēks, kas ir tikai Tavas gribas radījums, varētu zināt kaut ko par Tevi vai aptvert Tavu dabu?

Lai Tēv slava, neizmērojama slava! Es zvēru pie Tavas godības! Mana mēle gan atklāti, gan slepeni apliecina, ka Tu pacelies pāri savas radības sasniedzamībai un redzeslokam, pāri savu kalpu valodām, pāri savu mīļoto un izredzēto pierādījumiem un savu praviešu un vēstnešu izpratnei.

Piesaucot Tavu vārdu, ak, mans Kungs, kuru Tu esi padarījis par savas atklāsmes Rīta Zvaigzni un savas

iedvesmas Ausmas Vietu, es Tevi lūdzu – piešķir šai būtnei, kam pāri darīts, un visiem, kas Tev dārgi, to, kas ir cienīgs Tava cildenuma. Tu, patiesi, esi visdāsnaiss, visuspēcīgais, vizzinošais, visuviedais.

– XL –

LAI SLAVA Tev, ak Kungs, mans Dievs! Piesaucot Tavu vārdu, kuru neviens nav pienācīgi atzinis un kura nozīmi neviena dvēsele nav izpratusi, un, piesaucot To, kas ir Tavas atklāsmes Pirmavots un Tavu zīmju Rīta Zvaigzne, es Tevi lūdzu – vērt manu sirdi Tavas mīlestības un Tavas piemiņas glabātavā. Savieno to ar savu vislielo Okeānu, lai no tā plūst Tavas gudrības dzīvie ūdeņi un kristāldzidrie Tavas godināšanas un uzslavas strauti.

Visi mani locekļi liecina par Tavu vienīgumu, un mati uz manas galvas vēsta par Tavas valdīšanas un varas spēku. Pilnīgā pazemībā un sevis noliegšanā es esmu stāvējis pie Tavas vēlības durvīm un turējies pie Tavas devības tērpa maliņas, un pievērsis skatu Tavu dāvanu apvārsnim.

Piešķir man veltes, ak, mans Dievs, kas ir cienīgas Tava majestātiskuma un diženuma, un palīdzi man ar savu spēcinošo vēlību tā izplatīt Tavu Lietu, lai mirušie nāktu ārā no savām kapenēm un steigtos Tev pretī, visnotaļ Tev uzticoties un pievērsot skatus Tavas Lietas un Tavas atklāsmes Ausmas Vietas austrumiem.

Tu, patiesi, esi visspēcīgais, visuaugstais, vizzinošais, visuviedais.

TAVS vienīgums ir neizdibināms visiem, ak, mans Dievs, izņemot tos, kuri ir atzinuši Viņu, Tavas neatkārtojamības Izpausmi un Tavas vienesmes Rīta Zvaigzni. Tas, kas piedēvē Viņam sāncensi, piedēvē sāncensi Tev, un tas, kas ieceļ Viņam līdzinieku, ieceļ līdzinieku Tev. Nē, nē, neviens no visas radības nespēj pretoties Tev. No mūžīgiem laikiem tu pacelies augstu pāri visiem salīdzinājumiem un līdzībām. Tavu vienesmi ir atklājusi Tavas atklāsmes Ausmas Vieta. Kas to noliedz, noliedz Tavu vienīgumu, nepieņem Tavu valdīšanu un Tevi apstrīd Tavā sfērā, un noraida Tavus baušļus.

Palīdzi saviem kalpiem, ak, mans Kungs, atzīt Tavu vienīgumu un pasludināt Tavu vienesmi, lai visi varētu pulcēties ap Tavām vēlmēm šajā dienā, kad Tavas būtības saule atspīd pie Tavas gribas apvāršņa un Tavas būtnes mēness paceļas pie Tavu vēlmju Rīta Zvaigznes blāzmas. Tavai apjausmai, ak, mans Kungs, nekas nepaiet secen, un Tavus nodomus nekas nespēj izjaukt. Savā valdīšanā visās pasaulēs Tu dari visu, kas Tev tīk.

Tu labi zini, ak, mans Dievs, mans Miļotais, ka nekas cits nespēj remdēt manas slāpes, kas mani moka tālumā no Tevis, kā tikai Tavas klātbūtnes ūdeņi un ka manas sirds trauksmi nekas nespēj nomierināt, kā tikai dzīvības avots, kas sniedz man veldzi, atkal savienojoties ar Tevi. No savu velšu debesīm, ak, mans Kungs, tuvini mani Tavu dāvanu kausam un ļauj man atdzerties no izmeklētā, aizzīmogotā vīna, kura zīmogs ir noņemts Tavā vārdā un no kura ir izplatījusies Tavu dienu saldā smarža. Tu, patiesi, esi visdāsnaiss, kura vēlība ir bezgalīga.

Viss Visums liecina par Tavu cēlsirdību. Savā labestībā apžēlojies par mani, un savā varenībā esi dāsns pret mani, un savā labvēlībā ļauj man baudīt Tavu tuvumu. Tu, patiesi, esi diženais devējs, visuvarēnais, vienmēr piedodošais, visdāsnākais.

– XLII –

LAI SLAVĒTS ir Tavs vārds, ak, mans Dievs un visu lietu Dievs, mana Godība un visu lietu Godība, mana Vēlēšanās un visu lietu Vēlēšanās, mans Spēks un visu lietu Spēks, mans Ķēniņš un visu lietu Ķēniņš, mans Īpašnieks un visu lietu Īpašnieks, mans Mērķis un visu lietu Mērķis, mans Ierosinātājs un visu lietu Ierosinātājs! Neatturi mani, es lūdzu Tevi, no savas maigās žēlastības okeāna un neatstum mani no sava tuvuma krastiem.

Nekas bez Tevis, ak, mans Kungs, nedod man nekāda labuma, un neviena tuvums, izņemot Tavu tuvumu, man neko nenozīmē. Piesaucot Tavas neskaitāmās bagātības, kuru dēļ Tu vari iztikt bez visa cita, izņemot pats sevi, es lūdzu Tevi, ierindo mani starp tiem, kas ir vērsuši savu skatu uz Tevi un cēlušies, lai kalpotu Tev.

Piedod, ak, mans Kungs, saviem kalpiem un savām kalponēm. Tu, patiesi, esi vienmēr piedodošais, vislīdzjūtīgais.

– XLIII –

AK DIEVS, visu savu Izpausmju Autors, visu Avotu Avots, visu atklāsmju Pirmsākums un visas gaismas

Starojums! Es apliecinu, ka ar Tavu vārdu ir greznotas izpratnes debesis un ir uzbangojis vēstījuma okeāns, un Tevis dotā likteņa virsvaldības ir pasludinātas visu reliģiju sekotājiem.

Es Tevi lūdzu – bagātini mani, lai es varu iztikt bez visa kā, tik bez Tevis vien nē, un dari mani neatkarīgu no visiem, tik no Tevis vien nē. No sava devības mākoņiem lej pār mani veltes, kas dos man labumu ikvienā no Tavām pasaulēm. Ar savu spēcinošo vēlību palīdzi man kalpot Tavai Lietai Tavu kalpu pulkā, lai es varu būt cienīgs, ka mani atceras, cik ilgi vien pastāvēs Tava ķēniņvalsts un Tava valstība.

Šis ir Tavs kalps, ak, mans Kungs, kas ar visu savu būtni ir vērsis skatu uz Tavas devības apvārsni un Tavas vēlības okeānu, un Tavu dāvanu debesīm. Izturies pret mani, kā pieklājas Tavam majestātiskumam un Tavam godam, un Tavam dāsnumam, un Tavai vēlībai.

Tu, patiesi, esi spēka un varas Dievs, kas izpilda to lūgšanas, kuri vēršas pie Tevis. Nav cita Dieva bez Tevis, visuzinošā, visuviedā.

– XLIV –

AK, MANS Dievs, lai slavēts ir Tavs vārds, ko glabāju savā sirdī! Tu labi zini un esi man par liecinieku, ka tas, kurš apkauno Tavus dārgos, apkauno arī Tavu Izpausmi un Tavas atklāsmes Rīta Zvaigzni. Nē, Viņš ir vēl vairāk apkaunots nekā tie, kam liek atzīties par visām tām labajām lietām, kuras viņi nav pamanījuši Tavās dienās.

Šie ir Tavi kalpi, ak, mans Kungs, kas, mīlot Tevi, ir pametuši savas mājas, un, Tavu ceļu ejot, panesuši likstas, kuras esi viņiem lēmis. Es zvēru pie Tavas godības! Katru reizi, kad viens no viņiem atzīstas savos ļaunajos darbos Tavā priekšā, kauns klāj man seju, jo viņi ir Tavi kalpi, kas Tavas Lietas dēļ ir dzēruši no bēdu krūkas un tukšojuši nelaiimes kausu, kad Tava vaiga gaisma nodzisa viņu priekšā, un kas bija tā satraukti savu pārbaudījumu dēļ, ka viņiem Tavā galmā bija laupīts miers.

Lai man par liecību ir Tava lielā vara! Mana sirds kūst mīlestībā pret tiem, kas ir Tev dārgi, un manu dvēseli nospiež ciešanas par tām bēdām, kas viņus piemeklējušas, atklājot Tavu Lietu un Tavus laipnības un labvēlības bangojošos okeānus. Viņu nopūtas, ak, mans Kungs, liek manām nopūtām pacelties uz Tevi, un viņu degošās sirdis ir aizdedzinājušas manu sirdi.

Es lūdzu Tevi, visas esamības Kungs un visu redzamo un neredzamo lietu Apgaismotāj, – liec, lai ikviens no viņiem kļūst par Tavas vadības zīmi Tavu kalpu vidū un Tavas mīlošās laipnības Ausekļa krāšņuma atklāsmi Tavas radības pulkā. Tu esi izvēlējis, ak, mans Dievs, likt viņiem mīlēt Tevi un stāvēt Tava majestātiskā troņa priekšā. Neviens cits stāvoklis nav augstāks par to, uz ko Tu esi viņus aicinājis. Cik gan daudz nakšu, ak, mans Dievs, viņi nav spējuši aizmigt, atceroties Tevi, un cik gan daudz dienu viņi ir pavadījuši žēlabās par pārestībām, ko Tev nodarījuši Tavi ienaidnieki! Es lūdzu Tevi, ak Tu, valdnieku Valdniek un pazemoto Paaugstinātāj, – vadi viņus tā, lai viņi atbalsta Tavu Lietu un cildina Tavu vārdu, un lai caur viņiem Tava slava izplatās Tavas radības vidū un Tavi tikumi tiek

daudzina ti visā Tavā sfērā. Patiesi, Tu esi visuvarenais, viscēlais, vienmēr piedodošais, visaugstsirdīgais.

Esi slavēts, ak Kungs, mans Dievs! Šis ir Tavs kalps, kuru Tu savā vārdu valstībā esi nosaucis savā vārdā un kuru Tu esi audzinājis zem saviem laipnības un labvēlības spārnēm. Tāpēc Tu redzi viņu steidzami pēc Tavām dāvanām un traucamies pie Tevis, ilgojoties Tavas devības. Tērp viņu, ak, mans Dievs, savas labvēlības mantijā un rotā viņu ar savas devības un cēlsirdības rotu, lai visa radība var sajust Tavas mīlestības tērpā saldo smaržu, kas vēdī no viņa. Rotā viņa galvu ar Tevis pieminēšanas kroni, lai viņš tiek izslavēts tuvu un tālu Tavu kalpu vidū kā būtne, kas mīl Tevi un nelokāmi turas pie Tavas Lietas. Palīdzi viņam visos laikos un visos apstākļos atbalstīt Tevi un atcerēties Tevi, un slavēt Tavus tikumus Tavas radības vidū.

Es zvēru pie Tavas godības, ak, mans Dievs! Katru reizi, kad apceru Tavu godību un Tavu augsto varu, es jūtos vainīgāks par tiem, kas pret Tevi noziegušies Tavā sfērā, un katru reizi, kad es pārdomāju tos augstumus, kuros neviens cits bez Tevis nevar mājot, es atklāju, ka esmu visgrēcīgākais no visiem radījumiem, kas mīt Tavā zemē. Ja nebūtu Tava vārda *Noslēpumu Glabātāj*, Tava vārda *Vienmēr Piedodošais*, un ja nebūtu Tava vārda *Visžēlīgais* saldā aromāta, visi Tavi izredzētie būtu pieskaitāmi samaitātajiem un grēcīgajiem.

Es pateicos Tev par Tavu žēlastību, kas veltīta viņiem, un Tavu laipnību un dāsno labvēlību, kas visnotaļ apņēma viņus.

Un tagad, kad es esmu atklājis visu, kam Tu esi licis plūst no manas Spalvas, es Tevi lūdzu, piesaucot Tavu

vārdu, kuru Tu esi pacēlis augstu pāri visiem citiem vārdiem un līcis aizēnot visu, kas atrodas debesīs, un visu, kas atrodas uz zemes, – neatraidi viņu, jo viņš ir vērsies pie Tevis, un neliedz viņam savu brīnumaino vēlību un savas žēlastības slepenos pierādījumus. Lai Tavas visvarenības roka iedez viņa sirdī gaismu, ļaujot viņam spoži atspīdēt Tavās dienās un ar tādu kaismi runāt Tavā vārdā, ka nekāds biklums nekavēs viņu pacelties Tavas mīlestības gaisotnē un uzlidot pretī aizrautības apvārsnim ilgās pēc Tevis un ka Tavas jebkāda vajāšana no Tavas radības puses neatturēs viņu no Tava vārda cildināšanas, lai Tu vari redzēt viņu svētītu, kā Tu vēlies un kā pieklājas Tavam majestātiskumam un godībai.

Lai cik augsts būtu šis stāvoklis, ak, mans Dievs, un lai cik teicama šī nostāja – jo kuram gan citam, izņemot Tevi, ir tā vara izrādīt to, ko var uzskatīt par Tava cēluma un diženuma cienīgu – Tu tomēr esi visdāsnais, vislīdzjūtīgais. Visi zemes atomi liecina, ka Tu esi vienmēr piedodošais, labsirdīgais, diženais devējs, visugodinātais, visuviedais. Uzlūko viņu, ak, mans Dievs, ar mīloši laipnām acīm un uzmet viņam savu augstsirdīgo skatu. Apbur viņu ar Tā saldajām melodijām, kas ir Tavas atklāsmes Pirmavots, lai viņš var pilnībā pakļaut savu gribu Tavai labpatikai un saistīt savas cerības ar visu to, ko Tu esi noteicis savos vēstuļrakstos. Stiprini viņa sirdi ar savu vārdu – *Visuvarēnais, Uzticamais* – , lai viņš paceļ savu stipro roku un ar to palīdz Tavai Lietai, kad izpaudīsies Tavas dailes gaisma un pacelsies Tava majestātiskuma Auseklis.

Tā kā Tu esi nosaucis viņu savā vārdā, ak, mans Kungs, izraugies viņu no saviem kalpiem, lai viņš kalpo

Tev. Tu labi zini, ak, mans Kungs, ka, atklājot sevi, es esmu tiecies tikai atklāt Tavu Lietu un ka esmu vērsies pie ļaudīm tikai Tavas atklāsmes labā un lai paustu Tavu mīlošo laipnību. Es lūdzu Tevi, piesaucot Tavu loloto vārdu, kas šajā pašā brīdī izpaužas, nosūtīt viņam un tiem, kas Tevi mīl, visu, ko glabā Tavas labvēlības un devības debesis, lai viņus pārņem kaismīga ilgošanās pēc Tevis un iepriecina Tava derība, ak Tu, Kungu Kungs! Piešķir viņam un viņiem to, kas ir cienīgs Tava vārda *Visdāsmais*.

Patiesi, Tu esi visuvarenais, viscēlais, visspēcīgākais, visugodinātais, visdižēnais.

– XLV –

MANS Dievs, mana Guns un mana Gaisma! Tās dienas, kuras savā Grāmatā Tu esi nosaucis par Ayyám-i-Há,¹ ir sākušās, ak Tu, vārdu Ķēniņ, un tuvojas gavēnis, kuru ieturēt Tu ar savas viscildenās Spalvas rakstu esi noteicis visiem, kas pieder pie Tavas radības valstības. Piesaucot šīs dienas un visus tos, kas šajās dienās ir turējušies pie Tavu baušļu drošības saites un kas ir cieši satvēruši Tavu priekšrakstu turekli, es Tevi lūdzu, ak, mans Kungs, lai ikvienai dvēselei tiek ierādīta vieta Tavā galmā un sēdeklis, Tava vaiga gaismas spožumam atsedzoties.

Šeit, ak, mans Kungs, ir Tavi kalpi, kurus nekādas ļaunas tieksmes nav traucējušas ievērot to, ko Tu mums savā Grāmatā lejup esi sūtījis. Viņi ir liekušies Tavas Lietas priekšā un ir pieņēmuši Tavu Grāmatu ar

¹ Há dienas, iestarpinātās dienas.

apņēmību, kas nāk no Tevis, un viņi ir ievērojuši Tavus priekšrakstus, un ir izlēmuši sekot tam, ko Tu viņiem esi piedāvājis.

Tu redzi, ak, mans Kungs, ka viņi ir atzinuši un apliecinājuši to, ko Tu viņiem savos Rakstos esi atklājis. Dod viņiem dzert, ak, mans Kungs, savas mūžības dzīvinošos ūdeņus no savām žēlīgajām rokām. Tad piešķir viņiem to atlīdzību, kas tiek lemta visiem, kuri gremdējušies Tavas tuvības okeānā un iemantojuši skurbinošo prieku satikt Tevi.

Es lūdzu Tevi, ak Tu, ķēniņu Ķēniņ, samīto Žēlotāj, dāvā viņiem to labo, kas ir šajā pasaulē un tajā pasaulē, kas nāks. Un dod viņiem to, ko nav atsedzis neviens no Tevis radītajiem, un pieskaiti viņus pie tiem, kas ir pulcējušies ap Tevi un kas ir Tava troņa tuvumā ikvienā no Tavām pasaulēm.

Patiesi, Tu esi visuvarenais, vizzinošais, par visu informētais.

– XLVI –

SLAVA Tev, ak, mans Dievs, ka esi noteici Naw-Rúz par svētku dienu tiem, kas mīlestībā uz Tevi ir ievērojuši gavēni un atturējušies no visa, kas nav pieņemams Tev. Liec, ak, mans Kungs, lai Tavas mīlestības uguns un Tevis noteiktajā gavēnī uzkrātais siltums iedez viņos Tavas Lietas liesmu un liek viņiem slavēt un cildināt Tevi.

Tā kā Tu, ak, mans Kungs, esi rotājis viņus ar Tevis noteikto gavēni, tad grezno tos visžēlīgi un savā laipnībā un dāsnajā labvēlībā ar savu atzinību, jo cilvēku

darbus nosaka Tava labā griba un Tavs novēlējums. Ja Tu sava gavēņa pārkāpēju uzskatītu par cilvēku, kas to ir ievērojis, tad viņš tiktu pieskaitīts pie tiem, kas to kopš mūžības ir ievērojuši. Un, ja Tev labpatiktos noteikt, ka tas, kas gavēni ir ievērojis, ir to pārkāpis, tad šis cilvēks tiktu pieskaitīts pie tādiem, kas Tavas atklāsmes tēru ir ar putekļiem notraipījis un tāpēc ir tālu atrauts no Tava dzīvības Avota ūdeņiem.

Tu esi Tas, caur kuru ir tikusi pacelta emblēma, uz kuras rakstīts: „Slavējams esi Tu par saviem darbiem”, caur kuru ir ticis attīts karogs ar vārdiem: „Lai paklausīti tiek Tavi novēlējumi!” Dari šo savu stāvokli, ak, mans Dievs, zināmu saviem kalpiem, lai viņos ataut apziņa, ka visu lietu skaistums ir atkarīgs no Tava vēlējuma un Tava vārda, ka labais ikvienā solī vai darbā ir Tavas labās gribas un Tavas atļaujas nosacīts, lai viņi redz, ka viņu darbu vadības groži ir Tavās rokās. Dari to viņiem zināmu, lai it nekas viņus nešķir no Tavas dailes šajās dienās, kad Kristus sauc: „Visa valstība ir Tava, ak Tu, Gara¹ Tēvs.” Un Tavs Draugs² sauc: „Lai slava Tev, Tu, Mīļotais, jo Tu esi atsedzis savu daili un uzrakstījis saviem izredzētajiem to, kas ļaus viņiem sasniegt Tava Visdiženā Vārda atklāsmes vietu, to, kas licis visiem ļaudīm vaimanāt, tik tiem vien nē, kas ir atraisījušies no visa, izņemot Tevi, un virzījuši savus soļus uz Viņu, kas ir Tevis Atsedzējs un Tavu tikumu Izpausme.”

Tas, kas ir Tava Atvase, un visi, kas ir ar Tevi šodien, ir pārtraukuši gavēni, kuru tie bija ievērojuši Tavā galmā, vēloties iepriecināt Tevi, ak, mans Kungs. Piešķir Viņam

¹ Jēzus.

² Muḥammad.

un viņiem visiem, kas ir iemantojuši Tavu tuvumu, šajās dienās visu to labo, ko esi lēmis tiem savā Grāmatā. Tad dāvā viņiem to, kas nesīs tiem labu gan šajā dzīvē, gan tajā, kas nāks.

Patiesi, Tu esi vizzinošais, visuviedais.

– XLVII –

AK TU, visa redzamā un neredzamā Kungs un visas radības Apgaismotāj! Piesaucot Tavu valdīšanu, kas slēpta no cilvēku acīm, es Tevi lūdzu – atklāj visur savas daudzveidīgās svētības zīmes un savas mīlošās laipnības emblēmas, lai es varu sajūsmā un aizrautībā celties un cildināt Tavus brīnišķīgos tikumus, ak Tu, Visžēlīgais, un ar Tavu vārdu rosināt visu radību, un iedegt Tevis slavināšanas ugunis Tavas radības vidū, lai visu pasauli apgaismo Tavas godības spožā gaisma un visa esamība iedegas Tavas Lietas ugunīs.

Nesaritini to, ak, mans Kungs, kas ir atritināts Tavā vārdā, un neizdzēs gaismu, ko iedegusi Tava uguns. Neliedz, ak, mans Kungs, skaloties pār mums ūdeņiem, kas nes dzīvību, ūdeņiem, kuru šalkoņā var saklausīt brīnišķīgas melodijas, kas cildina un godina Tevi. Neliedz saviem kalpiem saldo aromātu, kas vēdī no Tavas mīlestības.

Tu redzi, ak, mans godātais Miļotais, nemierīgos viņus, kas bango manas sirds okeānā mīlestībā un ilgās pēc Tevis. Piesaucot Tava majestātiskuma zīmes un Tavas valdīšanas pierādījumus, es Tevi lūdzu – pakļauj savus kalpus ar vārdu, kuram Tu esi licis būt par visu vārdu

ķēniņu savas radības valstībā. Tev pieder vara valdīt, kā Tev tīk. Nav cita Dieva bez Tevis, visugodinātā, visdāsna.

Un liec ikvienam, kas vērsies pie Tevis, būt nelokāmam Tavā Lietā, tā lai ne bezdievju veltīgās iedomas Tavas radības vidū, ne nepakļāvīgo tukšās runas Tavu kalpu pulkā nespētu viņu šķirt no Tevis. Tu, patiesi, esi palīgs briesmās, visuvarētais, visspēcīgākais.

– XLVIII –

ESI SLAVĒTS, ak Kungs, mans Dievs! Pie Tava Visdiženā Vārda, kas ir ieslodzīts cietuma pilsētā ‘Akká un kas – kā Tu redzi, ak, mans Dievs – ir kritis Tavu ienaidnieku rokās, un kam draud ļaundaru zobeni, es Tevi lūdzu – liec man būt nelokāmam Viņa Lietā un vienmēr celt skatu uz Viņa galmu, lai nekas nespēj likt man novērsties no Viņa.

Es apliecinu, ak, mans Kungs, ka Viņš ir ziedojis savu dzīvi, Tavu ceļu ejot, un nav vēlējis sev neko citu kā tikai likstas mīlestības dēļ pret Tevi. Viņš ir izcietis visādas nelaimes, lai varētu apliecināt Tavu valdīšanu Taviem kalpiem un cildināt Tavu vārdu Tavai radībai. Nelaimēm vairojoties un Tevis sūtītām likstām ielencot Viņu no visām pusēm, Viņu tā iekvēlināja domas par Tevi, ka Viņu vairs nebiedēja neticīgo pulki, kas bija noraidījuši Tavas zīmes.

Es Tevi lūdzu, ak, mans Kungs, piesaucot Viņu un visus, kas tuvi Viņam, – liec man būt uzticīgam savā mīlestībā pret Viņu, kā Viņš ir uzticīgs savā mīlestībā pret Tevi. Es apliecinu, ka mīlestība pret Viņu ir mīlestība

pret Tevi un ka Viņa patība ir Tava patība, un ka Viņa daile ir Tava daile, un ka Viņa Lieta ir Tava Lieta.

Neliedz man to, ak, mans Kungs, kas pieder Tev, un neļauj man aizmirst to, ko Tu esi vēlējies savās dienās. Tu esi, patiesi, visuvarenais, viscildenais, visugodinātais, visuviedais.

– XLIX –

LAI SLAVĒTS top Tavs Vārds, ak Kungs, mans Dievs! Piesaucot Tavu vārdu, kas lika stundai sist un vēstīt augšāmcelšanos, un bailēm un trīsām pārņemt visus, kas ir debesīs un uz zemes, es lūdzu Tevi – no savas žēlastības debesīm un savas maigās līdzjūtības mākoņiem liec pār saviem kalpiem prieka lietum līt un spirdzināt to sirdis, kas ir Tev pievērsušies un Tavu Lietu stiprinājuši.

Sargā savus kalpus un savas kalpones, ak, mans Kungs, no dīkas iztēles un tukšu iedomu bultām un ar savām vēlīgajām rokām sniedz tiem malku veldzes no Tevis zināšanas liegi plūstošajiem ūdeņiem.

Tu, patiesi, esi visuvarenais, viscildenais, vienmēr piedodošais, viscēlsirdīgais.

– L –

ESI GODĀTS, ak, mans Dievs! Tu dzirdi, kā tie, kas Tevi kaismīgi mīl, vaimanā atšķirtībā no Tevis un kā tie, kas ir atzinuši Tevi, bēdājas par to, ka ir tālu no Tevis. Atver viņu priekšā, ak, mans Kungs, savas vēlības

vārtus, lai viņi ar Tavu atļauju var caur tiem ieiet un pēc Tavas gribas stāvēt Tava majestātiskā troņa priekšā, un ieklausīties Tavā balsī, un skatīt Tava vaiga spožo gaismu.

Tev spēj darīt visu, kas Tev tīk. Neviena nespēj pretoties Tavai augstajai varai. No mūžības Tu esi bijis viens, un nav Tev bijis neviena līdzinieka, un Tu mūžīgi pacelsies augstu pāri jebkurai iztēlei un jebkuram aprakstam. Apžēlojies vēlīgi un devīgi par saviem kalpiem un neatturi viņus no Tava tuvuma okeāna krastiem. Ja Tu viņus pametīsi, kas gan tad draudzēsies ar viņiem, un, ja Tu viņus raidīsi projām no sevis, kas gan tad būs pret viņiem labvēlīgs? Viņiem nav cita Kunga bez Tevis un neviena cita, ko pielūgt bez Tevis. Savā bezgalīgajā vēlībā izturies pret viņiem augstsirdīgi.

Tu esi, patiesi, vienmēr piedodošais, vislīdzjūtīgais.

– LI –

TU REDZI, ak, mans Dievs, kā Tas, kas iemieso Tavu cēlumu, allaž Tevi atceras par spīti tām daudzajām likstām, kas ir Viņu skārušas, likstām, ko neviens cits, izņemot Tevi, nespēj saskaitīt. Tu redzi, kā Viņš savā cietumnieka mājā velta Tev brīnišķīgus cildinājumus, uz kuriem Tu esi Viņu iedvesmojis. Tik liela ir Viņa degsme, ka Viņa ienaidnieki ir bezspēcīgi un nespēj atturēt Viņu no Tevis pieminēšanas, ak Tu, kam pieder visi vārdi!

Lai slava Tev par to, ka esi stiprinājis Viņu, piešķirot Viņam savu spēku un savā varenībā apveltot Viņu ar tādām spējām, ka viss cits, izņemot Tevi, Viņam šķiet

saujiņa pišļu. Viņu apņem tāda nedziestoša krāšņuma gaisma, ka viss cits, izņemot Tevi, Viņa acīs ir tikai ēna.

Un, kad Tavs neatvairāmais aicinājums sasniedza mani, es cēlos, Tava spēka stiprināts, es saucu visus, kas ir Tavās debesīs, un visus, kas ir uz Tavas zemes, vērst skatu uz Tavas labvēlības un devības apvāršņa pusi. Daži paļāja mani, apņēmušies kaitēt man un nogalināt mani. Citiem papilnam tika Tavas vēlības vīna, un viņi traucās uz Tavu mājokli pie Tava troņa.

Es Tevi lūdzu, ak Tu, debesu un zemes Radītāj un visu lietu Avots, – ar savas iedvesmas tērpa aromātu un savu atklāsmi aicini savus kalpus un palīdzi viņiem sasniegt Tava vēlējuma un varas Mājokli. No mūžības Tu savā pārlaicīgajā varenībā esi pacēlies pāri visām lietām, un līdz mūžībai Tu būsi augsti godāts savā dievišķajā būtībā un augstākajā varā.

Esi žēlīgs pret saviem kalpiem un savu radību. Tu esi, patiesi, visuvarenais, nepieejamais, visugodinātais, kuru neietekmē apstākļi.

– LII –

LAI CILDINĀTS top Tavs vārds, ak, mans Dievs! Tik tiešām, kā uz Tavu pavēli un saskaņā ar Tavu vēlmi visu radību pārņēma Tavas vēlības tērpa smaržas, un caur Tavu valdīšanu, varenību un spēku virs Tavas žēlastības apvāršņa atmirdzēja Tavas gribas Auseklis, es lūdzu Tevi – izdzēs no manas sirds jebkādu dīku iztēli un jebkādas tukšas iedomas, lai ar visu savu jūtu spēku es pievērsos Tev, ak Tu, visas cilvēces Kungs!

Es esmu Tavs kalps un Tava kalpa dēls, ak, mans Dievs! Pie Tavas vēlības turekļa un pie Tavas līdzjūtības maigās saites turos cieši. Piešķir man to labo, kas pieder Tev, un spēcini mani no galda, ko no savas devības mākoņiem un savas labvēlības debesīm Tu esi mums sūtījis.

Tu, patiesi, esi pasaļu Kungs un Dievs visam, kas ir debesīs un uz zemes.

– LIII –

ES NEZINU, ak, mans Dievs, kas tā ir par uguni, ko Tu esi iededzis savā zemē. Nedz zemes putekļi spēs jebkad aptumšot tās spožumu, nedz ūdens tās liesmu izdzēst. Tai pretī stāties nav pa spēkam nevienai pasaules tautai. Augsti svētīts ir tas, kas ir nācis tai tuvu un saklausījis tās šalkas.

Dažiem, ak, mans Dievs, Tu savā spēcinošajā vēlībā esi ļāvis tai tuvoties, bet citus par to, ko viņu rokas Tavās dienās bija nodarījušas, Tu tai klāt nepielaidi. Ikviens, kas uz to ir traucies un to sasniedzis, kvēli vēloties raudzīt Tavu krāšņumu, ir atdevis savu dzīvību Tavā ceļā un, no visa atraisīts, ir pie Tevis uzkāpis.

Es lūdzu Tevi, ak, mans Kungs, šīs uguns dēļ, kas liesmojot un šalkojot pārņem visu radības pasauli – sarauj tos plīvurus, kas neļauj man sasniegt Tavas godības troni un stāvēt tur, kur veras Tavi vārti. Piešķir man, ak, mans Kungs, visu to labo, ko Tu esi mums vēlējis savā Grāmatā, un neatstum mani no savas žēlsirdības patvēruma.

Tev ir tā vara piepildīt savu gribu. Patiesi, Tu esi visuspēcīgais un visaugstsirdīgais.

– LIV –

LAI SLAVĒTS ir Tavs vārds, ak, mans Dievs! Ar savu spēcinošo vēlību palidzi saviem kalpiem un savām kalponēm daudzīnāt Tavus tikumus un būt nelokāmiem savā mīlestībā pret Tevi. Cik daudz gan ir lapu, kuras ir notraukušas pārbaudījumu vētras, un cik daudz gan ir to, kas, cieši turēdamies pie Tavas Lietas koka, ir palikuši nesatricināmi pārbaudījumos, kas viņus piemeklējuši, ak Tu, mūsu visžēlīgais Kungs!

Es pateicos Tev par to, ka esi man ļāvis iepazīt tādus kalpus, kuri, pateicoties Tavam spēkam un Tavai augstajai varai, ir pilnīgi atmetuši nosodāmu vēlmju elkus un kurus bagātības, kas pieder Taviem radījumiem, nav atturējušas no tiekšanās pēc Tavas vēlības. Viņi ir tik dedzīgi sarāvuši plīvurus, ka patības pilsētu iemītnieki ir gauži raudājuši un bailes un trīsas ir pārņēmušas skauģus un ļaundarus, kas, greznojuši savas galvas un miesas ar zināšanu emblēmām, ir savā lepnībā atraidījuši Tevi un novērsušies no Tava krāšņuma.

Piesaucot Tavu neizsakāmo majestātiskumu un Tavu mūžseno vārdu, es Tevi lūdzu, ak, mans Kungs, – ļauj saviem mīļotajiem atbalstīt Tevi. Liec viņiem allaž vērst skatus uz Tavu vaigu un piešķir viņiem to, kas liks viņu sirdīm līksmot un viņu acīm priekā mirdzēt.

Tu, patiesi, esi palīgs briesmās, pašpastāvošais.

AK DIEVS! Pārbaudījumi, kurus Tu mums sūti, ir balzams visu to vainām, kas ir uzticīgi Tavai gribai. Tevis pieminēšana ir dziedinošas zāles visu to sirdīm, kas ir tuvojušies Tavam galmam. Tavs tuvums ir patiesā dzīve visiem tiem, kas mīl Tevi. Tava klātbūtne ir visu to kvēla vēlēšanās, kas ilgojas skatīt Tavu vaigu. Tālums no Tevis sagādā mokas tiem, kas ir atzinuši Tavu vienesmi, un atšķirtība no Tevis nozīmē nāvi visiem tiem, kas ir pieņēmuši Tavu patiesību.

Piesaucot to nopūtas, kuru dvēseles tālumā no Tava galma skumst ilgās pēc Tevis, un to Tevi mīlošo vaimanas, kuri apraud savu atšķirtību no Tevis, es lūdzu Tevi – ļauj man atdzerties no Tevis zināšanas vīna un no Tavas mīlestības un labpatikas dzīvajiem ūdeņiem. Raugi, šī ir Tava kalpone, ak, mans Kungs, kas ir aizmirsusi visu citu, izņemot Tevi, un kas liksmo par Tavu mīlestību un apraud to, ko Tev nodarījušas ļaundaru rokas Tavas radības vidū. Piešķir viņai to, ko Tu esi piešķīris savām kalponēm, kas pulcējas ap Tavu majestātisko troni un gan vakara blāzmā, gan rītausmā skata Tavu krāšņumu.

Tu, patiesi, esi pastardienas Kungs.

ESI GODINĀTS, ak Kungs, mans Dievs! Šīs ir tās dienas, kurās Tu visiem cilvēkiem esi vēlējis ievērot gavēni, lai caur to šķīstītos viņu dvēseles, lai viņi atraisītos no saiknēm ar visu, tik ar Tevi vien nē, un lai no viņu sirdīm izceltos tikai tas, kas ir Tava cēlā galma

cienīgs, Tavas vienesmes atklāsmes sēdekļa uzlūkošanas cienīgs. Liec, ak Kungs, lai kļūst par dzīvības ūdeņu upi šis gavēnis un lai tas atnes to tikuma spēku, ar kādu Tu esi to apveltījis. Šķīsti ar to savu kalpu sirdis, kuras šīs pasaules ļaunumiem nav izdevies novērst no tiekšanās uz Tavu visu godājamo vārdu, kurus neskartus ir atstājis to troksnis un kņada, kas pulgo Tava spožākā slavas mirdzuma zīmes, kuras vēstīja, ka nāk Tava Izpausme visā Tevis piešķirtajā varenībā, spēkā, dižumā un godībā. Šie ir Tavi kalpi, kas ir saklausījuši Tavu aicinājumu un traucas pretī Tavai žēlsirdībai, kurus no Tevis nav atturējušas nedz likteņa kaprīzes, nedz arī cilvēciskas nepilnības.

Es apliecinu, ak, mans Dievs, Tavu vienesmi. Es atzīstu, ka Tu esi viens, un pazemībā liecos Tava dižuma atklāsmju priekšā, un ar nolaistu skatu es atzīstu, cik žilbinoši spoža ir Tavas netveramās godības gaisma. Es ticu Tev, kopš Tu man ļāvi sevi iepazīt, un tam, ko Tu savā spēkā un varenībā esi atsedzis cilvēku acīm. Pie Viņa es esmu griezies, pilnībā no visa atraisījies un cieši turoties pie Tavu dāvanu un labvēlības saites. Es esmu pieņēmis Viņa patiesību un visu to brīnumaino likumu un priekšrakstu patiesību, kas ir tikuši Viņam vēstīti. Mīlā uz Tevi un paklausībā Tavai pavēlei es esmu gavējis un pārtraucis gavēt ar Tavu slavinājumu uz lūpām un atbilstoši Tavai gribai. Nepieļauj, ak, mans Kungs, ka mani pieskaita pie tiem, kas dienā ir gavējuši, taču naktī, Tava vaiga priekšā krituši, tomēr noraidījuši Tavu patiesību, nav ticējuši Tavām zīmēm, ir nolieguši Tavas liecības un sagrozījuši Tavus vārdus.

Atdari, ak, mans Kungs, man acis un arī visiem tiem, kas ir Tevi meklējuši, lai mēs varam skatīt Tevi ar

Tevis paša acīm. Šis ir Tavs vēlējums mums, ko Tu savā Grāmatā esi sūtījis Tam, kuru Tu pēc savas gribas esi izraudzījis un savai labestībai iecerējis, un pacēlis pāri savai radībai, kuram Tev ir labpaticies piešķirt savu varenību un kuram Tu esi izrādījis īpašu labvēlību, uzticot Viņam savu vēsti savai tautai. Tāpēc esi slavēts, ak, mans Dievs, jo Tu esi mums žēlīgi ļāvis pazīt Viņu un pieņemt Viņa sūtību, un piešķīris mums to godu iemantot Viņa tuvumu, ko Tu bijī solījis savā Grāmatā un savos vēstuļrakstos.

Tu redzi mani, ak, mans Dievs, uz Tevi ceļam skatu, cieši turamies pie Tava žēlīgā likteņa un dāsnuma, un Tavas maigās žēlastības un dāsnās labvēlības maliņas. Nesagrauj, es Tevi lūdzu, manas cerības iemantot visu, ko Tu saviem kalpiem esi iecerējis, kas ir devušies uz Tavu galmu un Tavas tuvības svētnīcu un mīlestībā uz Tevi ir ievērojuši gavēni. Es atzīstos, ka viss, ko daru, nav Tavas valdīšanas un Tava cildenuma cienīgs. Un tomēr, pie Tava vārda, kurā Tu sevi esi atklājis savu visizcilāko titulu godībā visai savai radībai šai atklāsmē, kurā caur savu visspožāko vārdu Tu esi paudis savu krāšņumu, es Tevi lūdzu – dod man dzert Tavas žēlsirdības vīnu un Tavas labvēlības dzērienu, kas ir plūdis no Tavas gribas, lai varu es savu skatu vērst uz Tevi un tādējādi atraisīties no visa, tik no Tevis vien nē, lai pasaule un visa radība var parādīties manu acu priekšā kā gaistoša diena, kuru Tev nav labpaticies radīt.

Un vēl es lūdzu Tevi, ak, mans Dievs – liec no savas gribas debesīm un savas žēlastības mākoņa līt lietum, kas attīrīs mūs no mūsu pārkāpumu saceltās kņadas, ak Tu, žēlastības Dievs! Patiesi, Tu esi visspēcīgākais, visugodinātais, krietnais.

Neatstum, ak, mans Kungs, to, kas ir pievērsies Tev, neļauj tam, kas ir Tev tuvojies, tikt izraidītam no Tava galma. Nesagrauj cerības lūdzējam, kas ilgās ir pacēlis rokas, lai izlūgtos Tavu laipnību un labvēlību, un neliedz saviem patiesajiem kalpiem savas maigās žēlsirdības un mīlošās laipnības brīnumus. Piedodošs un visdāsnākais esi Tu, ak, mans Kungs! Tev ir tas spēks piepildīt savu gribu. Tava spēka izpausmju priekšā visi ir bezspēcīgi. Tavas bagātības pierādījumu priekšā visi ir kā nomaldījušies. Tavas augstās valdīšanas izpausmju priekšā visi ir niecīgi. Tavas varas zīmju un parādību priekšā visi ir vārgi. Kur gan vēl bez Tevis, ak, mans Kungs, ir mans patvērumš, kur man bēgt, un kur ir tā osta, uz kuru man traukties? Nē, Tavas varenības spēks ir mans apliecinājums. Bez Tevis man nav cita aizstāvja, citas apmešanās vietas, cita patvēruma. Ļauj man, ak, mans Kungs, just Tevis pieminēšanas un slavīnāšanas dievišķo saldmi! Es liecinu pie Tavas varenības. Ikviens, kas tās saldumu jutis, nokratīs jebkādu saikni ar pasauli un visu, kas ir tajā, un cels viņš savu skatu uz Tevi vien, un pieminēs viņš Tevi vien.

Tad saviļņo manu dvēseli, ak, mans Dievs, ar Tevis pieminēšanas brīnumu, lai varu es teikt Tava vārda slavu. Nepieskaiti mani pie tiem, kas lasa Tavus vārdus, bet neatrod tajos Tavas slēptās veltes, kuras iekvēlina Tavas radības dvēseli un Tavu kalpu sirdis. Ak, mans Dievs, ļauj, lai es kļūstu par vienu no tiem, kurus saviļņo Tava aromāta saldme, ko atnesušas Tavu dienu vēsmas, kuri par Tevi ir atdevuši savas dzīvības un steigušies uz savu miršanas vietu ilgās skatīt Tavu krāšņumu un iemantot Tavu tuvumu. Un, ja ceļā tiem kāds teiktu: „Kurp ejat?”,

tie atbildētu: „Pie Dieva, kam pieder viss, pie palīga briesmās, pašpastāvošā!”

Tie pārkāpumi, ko nodarījuši tie, kas no Tevis ir novērsušies un augstprātīgi izturējušies pret Tevi, nav spējuši kavēt viņus Tevi mīlēt un celt skatus uz Tevi, un iet pretī Tavai žēlastībai. Viņi ir tie, kurus svētī augstie pulki, kurus cildina mūžības pilsētu iemītnieki, un vēl aiz tām tie, uz kuru pierēm ar Tavu augsto spalvu stāv rakstīts: „Šie ir Bahá'á laudis. Caur viņiem atmirdz vadības gaisma.” Tas pēc Tava novēlējuma un pēc Tavas gribas ir pavēlēts vēstuļrakstā, kas atklāj Tavu neatsaucamo lēmumu.

Tāpēc pasludini, ak, mans Dievs, viņu cildenumu un to cilvēku cildenumu, kas viņu dzīves laikā vai pēc viņu nāves ir bijuši viņiem tuvi. Piešķir viņiem to, ko Tu esi lēmis taisnajiem savas radības vidū. Tev ir tas spēks piepildīt savu gribu. Nav cita Dieva bez Tevis, visuspēcīgā, palīga briesmās, visuvarenā, visdāsnākā.

Nepieļauj, lai šis būtu mūsu pēdējais gavēnis, ak, mans Kungs, un ar šo derību nelauz derību, ko Tu esi noslēdzis ar mums. Pieņem jel visu to, ko mēs esam darījuši mīlestībā uz Tevi un Tavam priekam, un visu to, ko mēs esam atstājuši nedarītu, tāpēc ka bijām savu ļauno un samaitāto iekāru jūgā. Ļauj mums stingri turēties pie Tavas mīlestības un Tavas labās gribas, un pasargi mūs no tā ļaunuma, ko perina tie, kas ir nolieguši Tevi un noraidījuši Tavas visskaidrākās zīmes. Patiesi, Tu esi šis un nākamās pasaules Kungs. Nav cita Dieva bez Tevis, viscildenā, visuaugstā.

Daudzini, ak Kungs, mans Dievs, To, kas ir Sākuma Punkts, dievišķais Noslēpums, neredzamā Būtība,

dievišķības Rīta Zvaigzne un Tavas augstības Izpausme, caur kuru kļuva skaidra visa zināšana par pagātni un visa zināšana par nākamību, caur kuru tika atsegtas Tavas svētās gudrības pērles un atklāts Tava dārgā vārda noslēpums, kuru Tu esi iecēlis par Tā Vēstnesi, caur kura vārdu savienoti ir kļuvuši vārda „TOP” burti, caur kuru tika darīti zināmi Tavs diženums un Tava valdīšana, un Tava varenība, caur kuru mums tika sūtīti Tavi vārdi un skaidri izklāstīti Tavi likumi, un Tavas zīmes izplatītas pasaulē, un atzīts Tavs Vārds, caur kuru Tevis izraudzīto sirdis tika atsegtas un kopā sapulcējās visi, kas bija debesīs un uz zemes, To, kuru savā vārdu valstībā Tu esi nosaucis par ‘Alí-Muḥammad, un sava neatsaucamā lēmuma vēstuļrakstos – par garu Garu, kam Tu esi piešķīris pats savu titulu un pie kura vārda visiem vārdiem uz Tavu pavēli un caur Tavas varas spēku ir bijis jāatgriežas, un kurā Tu visiem saviem tikumiem un tituliem esi licis sasniegt savu visaugstāko piepildījumu. Viņam pieder arī vārdi, kas slēpti Tavos tīrajos dievnamos, Tavā neredzamajā pasaulē un Tavās svētītajās pilsētās.

Un vēl jo vairāk daudzini tos, kas ir ticējuši Viņam un Viņa zīmēm un ir pie Viņa griezušies, kas ir atzinuši Tavu vienesmi Viņa jaunākajā Izpausmē; tajā Izpausmē, kuru Viņš bija pieminējis savos vēstuļrakstos, un savās Grāmatās, un savos Svētajos Rakstos, un visās savās brīnumainajās vārsnās, un vārdos kā dārgakmeņos, kas nāca pār Viņu. Tā ir tieši tā Izpausme, kuras derību Tu esi licis noslēgt, iekams Viņš bija noslēdzis pats savu derību. Tas ir Viņš, kura slava ir pausta *Bayán*. Tajā tiek cildināts Viņa pārkums un nostiprināta Viņa patiesība,

pasludināta Viņa valdišana, un Viņa Lieta pilnveidota. Lai slavēts ir tas cilvēks, kas ir Viņam pievērsies un izpildījis Viņa pavēles, ak Tu, Kungs pār visām pasaulēm un Ilgojums visiem tiem, kas ir Tevi iepazinusi.

Lai slava Tev, Dievs, mans Kungs, jo Tu esi palīdzējis mums pazīt un mīlēt Viņu. Piesaucot Viņu un tos, kas ir Tavas dievišķības Rīta Zvaigznes un Tavas valdišanas Izpausmes, un Tavu atklāsmju Dārgumi, un Tavas iedvesmas Glabātavas, es Tevi lūdzu – ļauj mums kalpot un klausīt Viņam un dod mums tiesības kļūt par palīgiem Viņa Lietas izplatīšanā un par Viņa naidnieku kļiedētājiem. Tev ir tas spēks piepildīt savu gribu. Nav cita Dieva bez Tevis, visuvarenā, visgodātā, kura palīdzību meklē ikviens!

– LVII –

DIEVS liecina par sava dievišķīguma vienotību un savas Būtnes vienreizību. No sava mūžības troņa, no savas valdišanas nesasniedzamajiem augstumiem Viņš sludina, ka nav cita Dieva bez Viņa. Neatkarīgi no visiem citiem Viņš pats ir vienmēr bijis savas vienesmes liecinieks, pats savas dabas atklājējs, pats savas būtības cildinātājs. Viņš, patiesi, ir visuspēcīgais, visuvarenais, visdaiļākais.

Viņš paceļas augstu pāri saviem kalpiem un savai radībai. Viņa rokās ir varas un patiesības avots. Ar savām zīmēm Viņš dod cilvēkiem dzīvību un liek viņiem mirt no savām dusmām. Viņa darbi nav apšaubāmi, un Viņa vara ir pārāka par visu. Viņš ir spēcīgs un pakļauj visus.

Viņš savā tvērienā tur visu lietu valstību, un savā labajā rokā Viņš ir pacēlis savas atklāsmes ķēniņvalsti. Viņa vara, patiesi, aptver visu radību. Uzvara un valdīšana pieder Viņam, visa vara un noteikšana pieder Viņam, visa godība un diženums pieder Viņam. Viņš, patiesi, ir visugodinātais, visspēcīgākais, kuru neietekmē apstākļi.

– LVIII –

LAI SLAVA Tev, pie kā no mūžīgiem laikiem ir vērsusies visa radība, kurai nav izdevies sasniegt Tava mūžīgā svētuma un godības debesis. Visu būtņu acis ir atvērušās, lai skatītu Tava gaišā vaiga krāšņumu, bet nevienam vēl nav izdevies ieraudzīt Tavas sejas spožo gaismu. No Tavas majestātiskās varas un svētās valdīšanas pirmsākuma to rokas, kas Tev tuvi, ir lūdzot paceltas pret Tevi, bet nevienam vēl nav laimējies pieskarties tērpa maliņai, kas sedz Tavu dievišķo un augsto būtību. Un neviens nevar noliegt, ka Tu caur savu cēlsirdību un devību esi vienmēr pacēlies pāri visām lietām un ka Tev ir vara darīt visu, kas Tev tīk, un ka Tu esi tuvāks visām lietām, nekā tās ir pašas sev.

Tavai godībai nepiedien, ka bez Tavām acīm vēl kāda cita acis uzlūko Tavu brīnišķīgo krāšņumu vai ka bez Tavas auss vēl kāda cita ausis dzird melodijas, kas cildina Tavu augsto varu. Tu pacelies pārāk augstu, lai kādas radības acis spētu uztvert Tavu krāšņumu vai lai kādas sirds izpratnei būtu pa spēkam uzkāpt Tavu neizmērojamo zināšanu augstumos. Ja vien to radījumu siržu putni, kas ir Tev tuvi, spētu pacelties tik augstu,

cik vien Tava visuzvarošā valdīšana pieļauj, vai arī lidot tik ilgi, cik vien pastāvēs Tavs dievišķais svētums, viņi tomēr nekad nespēs pārvarēt tos ierobežojumus, ko viņiem uzliek šī pārejošā pasaule, nedz arī pārkāpt tās robežas. Kā gan lai tas, kas ir radīts ar šādiem ierobežojumiem, spētu sasniegt To, kas ir visas radības valstības Kungs, vai pacelties Tā debesīs, kas valda par cēluma un dziženuma sfēru?

Godāts, neizmērojami godāts Tu esi, mans Miļotais! Tā kā Tu esi vēlējis, lai galējā robeža, līdz kam tie, kas velta Tev savas sirdis, spēj pacelties, ir atziņa, ka viņi nespēj iekļūt Tavas svētās un pārlaicīgās vienesmes sfērā, un ka augstākais stāvoklis, ko var sasniegt tie, kas tiecas Tevi izzināt, ir atskārsme, ka viņi nespēj nonākt Tavu cēlo zināšanu patvērumā, tad, piesaucot šo nespēju, kura Tev tik ļoti tik un kurai Tu esi nolēmis tos, kas ir sasnieguši Tavu galmu, kā arī Tava vaiga spožumu, kas aptver visas lietas, un arī Tavas gribas ierosmes, no kurām ir cēlusies visa radība, es Tevi lūdzu – nelaupi savas žēlastības brīnumus tiem, kas ir saistījuši savas cerības ar Tevi, un neliedz savas vēlības dārgumus tiem, kas ir meklējuši Tevi. Iededz viņu sirdīs savas mīlestības lāpu, lai tās liesma sadedzina visu citu, izņemot viņu kaismīgo pieķeršanos Tev, un lai viņu sirdīs nepaliek ne miņas no visa cita, izņemot Tavas svētās valdīšanas pierādījumu dārgakmeņus, lai no zemes, kur viņi mājo, nebūtu dzirdama neviena cita balss, kā vien balss, kas slavina Tavu žēlsirdību un varu, un lai uz zemes, pa kuru viņi staigā, neatspīdētu neviena cita gaisma, kā vien Tava krāšņuma gaisma, un lai nevienā dvēselē netiek atklāts nekas cits kā vien Tava vaiga spozme un Tavas bagātības

zīmes, un lai Tavi kalpi it kā paši no sevis dara tikai to, kas Tev ir tīkams un visnotaļ atbilst Tavai augstajai gribai.

Esi godināts, ak, mans Dievs! Es apliecinu Tavas varas spēku! Man nav nekādu šaubu, ka tad, kad Tavas mīlošās laipnības svētā dvaša un Tavas dāsnās labvēlības vēsma pārstās kaut uz mazu mirkli vēdīt pār visu radību, tā aizies bojā, un visi, kas atrodas debesīs un uz zemes, pilnīgi izzudīs. Tāpēc lai cildināti ir Tavas pārļaicīgās varas brīnišķīgie pierādījumi! Lai cildināts ir Tavas augstās valdīšanas spēks! Lai cildināts ir Tavs majestātiskais diženums un Tavas gribas rosinošā ietekme! Tik liels ir Tavs diženums, ka gadījumā, ja Tu sakopotu visu cilvēku skatus viena no Taviem kalpiem skatā un ietvertu visas viņu sirdis šā kalpa sirdī, un, ja Tu dotu viņam iespēju uztvert visas lietas, ko Tu ar savu spēku esi radījis un ar savu varu izveidojis, un, ja viņš visu mūžību pārdomātu Tavas radības sfēras un Tava roku darba lielumu, viņš noteikti atklātu, ka nav nevienas radītas lietas, kurā neizpaužas Tavs visuzvarošais spēks un ko neatdzīvina Tava visaptverošā valdīšana.

Uzlūko mani, ak, mans Dievs, uz ceļiem nometušos putekļos Tavā priekšā, atzīstot savu bezspēcību un Tavu visvarenību, savu nabadzību un Tavu bagātību, savu zūdamību un Tavu mūžīgumu, savu galīgo pazemojumu un Tavu bezgalīgo godību. Es apliecinu, ka nav cita Dieva bez Tevis, ka Tev nav neviena līdzinieka vai sabiedrotā, neviena, kas varētu būt Tavs dubultnieks vai sāncensis. Savā nepieejamajā diženumā Tu no mūžības esi pacēlies pāri jebkura slavinājumiem, izņemot Tevis pašā slavinājumus, un Tu mūžīgi turpināsi savā

pārļaicīgajā vienpatībā un godībā būt neatkarīgs no visu cildinājumiem, izņemot Tevis paša cildinājumus.

Es zvēru pie Tavas varas, ak, mans Mīļotais! Tavai cildenajai esībai nepieklājas pieminēt nevienu radītu lietu, un nebūtu Tavas lielās godības cienīgi slavēt kādu savu radību. Nē, šāda pieminēšana būtu zaimošana Tavā svētajā galmā, un šāda slavināšana nebūtu nekas cits kā pārkāpums pret Tavas dievišķās augstākās varas pierādījumiem, jo ikvienas Tavas radības pieminēšana vien jau nozīmētu apgalvojumu, ka šī radība pastāv Tavas vienesmes un vienīguma galma priekšā. Šāds apgalvojums nebūtu nekas cits kā atklāta zaimošana, bezdievība, neķītrība un neprātīgs noziegums.

Tāpēc es ar visu savu dvēseli, savu garu, ar visu savu būtņi apliecinu, ka pat tad, ja Tie, kas ir Tava svētā vienīguma Rīta Zvaigznes un Tavas pārļaicīgās vienesmes Izpaušmes, spētu pacelties debesīs, cik vien ilgi pastāvēs Tava valdīšana un Tava lielā autoritāte, viņiem tomēr neizdosies pat pietuvoties galma robežām, kur Tu atklāji kaut vai tikai vienu no saviem visvarenajiem vārdiem. Tāpēc lai slavēts un cildināts ir Tavs brīnumainais majestātiskums! Lai slavēts un cildināts ir Tavs nesasniedzamais cēlums! Lai slavēts un cildināts ir Tavas valdīšanas pārākums un Tavas autoritātes un varas diženums!

Visaugstākās spējas, kas piemitušas mācītajiem vīriem, un patiesības, kuras viņi, tiecoties pēc Tevis zināšanas dārgakmeņiem, ir atklājuši, visspilgtākā realitāte, ar kuru ir bijuši apveltīti gudrie, lai kādus noslēpumus viņi, cenšoties izprast Tavas gudrības mīklas, ir atšķetinājuši, tie visi ir radušies tā Gara radošo

spēju dēļ, kas tika iedvests Spalvai, ko izveidojušas Tavas rokas. Kā gan tad lieta, ko radījusi Tava Spalva, varētu izprast tos Tavas ticības dārgumus, ar ko pēc Tava lēmuma ir apveltīta šī Spalva? Ko gan tā varētu zināt par pirkstiem, kas tur Tavu Spalvu un par Tavu visžēlīgo labvēlību, kas tai ir piešķirta? Kā gan tā, nebūdama spējīga sasniegt šo stāvokli, varētu nojaust Tavas rokas esamību, kas pārvalda Tavas varas pirkstus? Kā gan tā spētu izprast Tavas gribas īpašības, kas virza Tavas rokas kustību?

Esi slavēts un cildināts, ak, mans Dievs! Kā gan es varētu cerēt jebkad sasniegt Tavas svētās gribas debesis vai tikt ielaists Tavas dievišķās zināšanas teltī, labi zinot, ka gudro un mācīto vīru prāti nespēj izprast Tava roku darba noslēpumus – roku darba, kas ir Tavas gribas radīts?

Lai slava Tev, ak Kungs, mans Dievs, mans Pavēlniek, mans Īpašniek, mans Ķēniņ! Tagad, kad es esmu Tev atzinies savā bezspēcībā un visu radīto lietu bezspēcībā, un esmu apliecinājis savu nabadzību un visas radības nabadzību, es aicinu Tevi ar savu mēli un visu to mēlēm, kas atrodas debesis un uz zemes, un lūdzu Tevi no visas sirds un visu to vārdā, kas nonākuši Tavu vārdu un Tavu īpašību pavēnī, – neatstāj mūs aiz savas mīlošās laipnības un vēlības durvīm, un nelaupi savas dāsnās mīlestības un labestības vēsmas mūsu dvēselēm, un neļauj, lai mūsu sirdīs mājō kāds cits bez Tevis vai lai mūsu prātus nodarbina atmiņas par kādu citu, izņemot Tevi.

Pie Tavas godības diženuma, ak, mans Dievs! Ja Tu ieceltu mani par ķēniņu, lai es valdu pār Tavām

valstībām, un nosēdinātu mani savas varas tronī, un pēc savas pavēles nodotu manās rokās visas radības grožus, un, ja Tu liktu man kaut vai uz mazu mirkli nodarboties ar šīm lietām un aizmirst brīnišķīgās atmiņas, kas saistītas ar Tavu diženo, nevainojamo un viscildeno vārdu, mana dvēsele tomēr paliktu neapmierināta un manas sirdssāpes nemazinātas. Nē, es šajā stāvoklī sevi atzītu par nabagāko no nabagajiem un nelaimīgāko no nelaimīgajiem.

Lai godāts ir Tavs vārds, ak, mans Dievs! Tagad, kad Tu esi licis man saprast šo patiesību, es, piesaucot Tavu vārdu, ko nevar panest neviens tīstoklis, ko nevar iedomāties neviena sirds un nespēj izteikt neviena mēle; vārdu, kas būs slēpts tik ilgi, cik vien Tevis paša būtība būs slēpta, un tiks cildināts tik ilgi, cik ilgi vien Tevis paša Būtne tiks cildināta, es Tevi lūdzu – pirms šis gads beidzas, liec plīvot sava neapstrīdamā pārākuma un triumfa karogiem, lai visu radību bagātu dara Tava bagātība un cēlu vērš Tava pārlaicīgā valdīšana un lai visi ceļas un sekmē Tavu Lietu.

Tu, patiesi, esi visuvarenais, visaugstais, visugodinātais, visus pakļaujošais, kuram pieder viss.

– LIX –

LAI SLAVA Tev, ak, mans Dievs, godības un majestātiskuma, diženuma un goda, varenības un valdīšanas, cēluma un vēlēšanas, bijības un varas Avots! Tu liec tuvoties visdižajam Okeānam tos, kurus esi izraudzījis, un dāvā godu atzīt Tavu vissenāko vārdu

tiem, kuriem vēlies. No visiem, kas atrodas debesīs un uz zemes, neviens nespēj pretoties Tavai neatkarīgajai gribai. No mūžīgiem laikiem Tu esi valdījis par visu radību, un Tu mūžīgi turpināsi īstenot savu varu pār visām radītajām lietām. Nav cita Dieva bez Tevis, visuvarenā, viscēlā, visspēcīgā, visuviedā.

Apgaismo, ak Kungs, savu kalpu sejas, lai viņi var skatīt Tevi un šķīstīt savas sirdis, un vērsties pie Tavas debesu labvēlības galma, un atzīt Viņu, kas ir Tevis paša Izpausme un Tavas būtības Rīta Zvaigzne. Patiesi, Tu esi visu pasaulu Kungs. Nav cita Dieva bez Tevis, neierobežotā, visus pakļaujošā.

– LX –

E SI GODĀTS, ak, mans Dievs! Uzlūko manu galvu, kas gatava krist no Tavas gribas zobena, manu kaklu, kas ir gatavs nest Tavu vēlmju važas, manu sirdi, kas ilgojas kļūt par mērķi Tavu pavēļu bultām, manas acis, kas tīko skatīt Tavas brīnišķīgās žēlastības zīmes un simbolus. Jo tas, ko vari man dāvēt Tu, ir visu to lolotā vēlme, kas tvīkst satikt Tevi, un to augstākā tieksme, kas ir tuvojušies Tavam galmam.

Pie Tavas varas godības, ak Tu, mans Vismīļotais! Ziedot savu dzīvību Tevis paša Izpausmēm, piedāvāt savu dvēseli Tavas brīnumainās dailes Atklājējiem nozīmē uzupurēt savu garu Tavam Garam, savu būtņi Tavai Būtņei un savu godību Tavai godībai. Tas ir tā, it kā es piedāvātu visas šīs lietas Tavā labā un Tavu mīļoto labā.

Lai gan mana miesa sūrst no pārbaudījumiem, kurus Tu esi man lēmis, lai gan Tavas pavēles atklāsmes ir sagādājušas tai ciešanas, tomēr mana dvēsele liksmo, jo ir atdzērusies Tavas dailes ūdeņus un sasniegusi Tavas mūžības okeāna krastus. Vai pieklājas mīlētājam bēgt no savas mīlotās vai pamest to, ko kāro viņa sirds? Nē, mēs visi ticam Tev un kaismīgi vēlamies nokļūt Tavā tuvumā.

– LXI –

LAI SLAVĒTS ir Tavs vārds, ak Kungs, mans Dievs! Tu esi liecinieks tam, ka Tava griba valda par visām radītām lietām un ka Tava žēlastība pārspēj visus, kas atrodas debesīs un uz zemes. Un, kad Tu nolēmi atklāt savu augsto varu un godāt savu Vārdu, un parādīt savu dāsnumu un žēlastību, Tu pagodināji vienu no saviem kalpiem un pacēli Viņu pāri visai savai radībai, un izraudzījies Viņu savam nolūkam, un ietērpi Viņu savas vadības mantijā, un iegremdēji Viņu sava majestātiskuma un diženuma jūrās, un atbrīvoji Viņu no visa, kas nepiedien Tavai lielajai godībai un Tavai diženajai varai, un liki Viņam uzrunāt visus, kas atrodas debesīs un uz zemes, un aicināt ļaužu pulkus pie Tevis paša Izpausmes un Tavu zīmju Atklājēja.

Tiklīdz Viņš bija pasludinājis Tavu Lietu un cēlies, lai piepildītu to, kas Viņam bija pavēlēts Tavu spriedumu vēstuļrakstos, lielas šausmas pārņēma Tavus radījumus. Daži vērsās pie Tevis un atraisījās no visa cita, izņemot Tevi, un atbrīvoja savas dvēseles no pasaules un visa, kas atrodams tajā, un bija tā aizgrābti no Tavas saldās balss,

ka pameta visu, ko Tu biji veidojis savas radības valstībā. Citi atzina Tevi, bet tad vilcinājās, citi ļāva pasaulei nostāties starp viņiem un Tevi un atturēt viņus no Tevis atzīšanas. Citi Tevi noniecināja un novērsās no Tevis, un pūlējās kavēt Tev sasniegt savu mērķi. Un tomēr, raugi, kā viņi visi vēršas pie Tevis un cer, ka piepildīsies viss, ko Tu apsolīji viņiem savos vēstuļrakstos. Taču, kad Apsolītais ieradās pie viņiem, viņi Viņu neatzina, neticēja Tavām zīmēm un noraidīja Tavus nepārprotamos simbolus, un tik smagi nomaldījās no Tava ceļa, ka viņi nogalināja Tavus kalpus, kuru gaišajās sejās atmirdzēja augsto pulku starojošās sejas.

Es Tevi lūdzu, ak Tu, visu vārdu Kungs, sargā savus mīļotos no saviem ienaidniekiem un stiprini viņus mīlestībā pret Tevi, lai viņi dara visu, kas Tev tīkams. Esi nomodā par viņiem, lai viņiem nepaslīd kājas, lai viņu sirdis no Tevis nešķir plīvuri un lai viņu acis neskata neko citu kā tikai Tevi. Liec, lai viņus aizrauj Tavu dievišķo melodiju saldme, lai viņi atraisās no pieķeršanās visam citam kā vienīgi Tevis un vēršas tikai pie Tevis, un cildina Tevi par visu, sacīdami: „Esi slavēts, ak Kungs, mūsu Dievs, par to, ka esi ļāvis mums iepazīt Tavu viscēlāko un visugodājamo esību. Ar Tavu žēlastību mēs turēsimies pie Tevis un atraisīsimies no visiem, izņemot Tevi. Mēs atzīstam, ka Tu esi pasaulu Mīļotais un zemes un debesu Radītājs!”

Lai godāts ir Dievs, visas radības Kungs!

ESI SLAVINĀTS un godāts, ak Kungs, mans Dievs! Tu esi Tas, kam no mūžības piemīt majestātiskums, autoritāte un vara, un Tevi mūžīgi pavadīs cieņa, spēks un godība. Mācītie vīri visi kā viens stāv pārsteigti Tava roku darba zīmju un simbolu priekšā, bet gudrie bez izņēmuma atrod, ka nespēj atšķetināt To noslēpumus, kas ir Tava spēka un varas Izpausmes. Ikviens, kas apveltīts ar asu skatu, ir atzinis savu nespēju pacelties Tevis zināšanas augstumos, un ikviens mācīts vīrs ir atzinis, ka nespēj izprast Tavu būtību.

Aizšķērsojis ceļu, kas ved pie Tevis, Tu ar savu autoritāti un savas gribas spēku esi devis esamību Tiem, kas ir Tevis Izpausmes, un esi Viņiem uzticējis vēstījumu savai tautai, un esi licis Viņiem kļūt par savas iedvesmas Rīta Zvaigznēm, savas atklāsmes Skaidrotājiem, savu zināšanu Dārgumu Glabātuvēm un savas ticības Krātuvēm, lai visi cilvēki caur Viņiem vērstu savas sejas uz Tevi un tuvinātos Tavas atklāsmes valstībai un Tavas vēlības debesīm.

Tāpēc, piesaucot Tevi un Viņus, es Tevi lūdzu – no savas vēlības troņa labās puses sūti visiem, kas dzīvo uz zemes, savus ūdeņus, kas nomazgās viņus no pārkāpumu traipiem pret Tevi, un liec viņiem būt pilnīgi uzticīgiem Tev un celties un kalpot Tavai Lietuvai, un atraisīties pilnīgi no visa, izņemot Tevi, ak Tu, kura rokā ir visu dāvanu apcirknis. Tu esi visuvarenais, visugodinātais, neierobežotais.

Ak, mans Dievs, mans Pavēlniek, mans Vismīļotais! Es esmu Tavs kalps un Tava kalpa dēls. Es esmu cieši turējies pie Tavas vēlības saites un piekļāvies pie

Tava mīlošā likteņa tērpa maliņas. Piesaucot Tavu Visdiženo Vārdu, kuram Tu esi licis būt par nemaldīgu līdzsvarotāju tautu starpā un par nekļūdīgu pierādījumu visiem cilvēkiem, es Tevi lūdzu – nepamet mani un neatstāj mani manu samaitāto vēlmju varā. Dod man patvērumu Tavas augstās bezgrēcības pavēnī un ļauj man Tevi cildināt Tavas radības pulku vidū. Nelaupi man savu dienu dievišķo aromātu un neatņem man saldās smaržas, kas plūst no Tavas atklāsmes Rīta Zvaigznes. Ar savas vēlibas spēku, kas aptver visu radību, un savu dāsnumu, kas veltīts visai radībai, piešķir man visu to labo, kas atrodams šajā un nākamajā pasaulē. Tu esi Tas, kas savās rokās tur visu lietu valstību. Ar savu lēmumu Tu dari visu, kas Tev tik, un ar savas varas spēku Tu izvēlies visu, ko gribi. Neviens nespēj pretoties Tavai gribai, neviens nespēj turēties preti Tavas pavēles nepārvaramajam spēkam. Nav cita Dieva bez Tevis, visuvarenā, visugodinātā, visdāsniņā.

– LXIII –

TU REDZI, ak, mans Dievs, savu kalpu, kurš mīt šajā cietuma namā, pilnīgi atraisījušos no visiem, izņemot Tevi, acīm vērstām uz Tavas žēlastības Rīta Zvaigzni, sirdij ilgojoties pēc Tavas vēlibas brīnišķīgajām izpausmēm. Tu zini, ak, mans Kungs, kādas nelaimes ir uzbrukušas viņam Tavā ceļā. Tu redzi viņu to Tavu radījumu ielenktu, kuri ir noziegušies un sacēlušies pret Tevi, nostājušies starp viņu un Taviem mīļotajiem, apmetušies šajā zemē un kaitējuši Tev, un kavējuši Taviem kalpiem celt savus skatus uz Tevi.

Par visu to es pateicos Tev, ak, mans Kungs! Es Tevi lūdzu – palīdzi man un tiem, kas mani mīl, ka mēs cildinām Tavu Vārdu, un piešķir mums tādu spēku, lai šī pasaules nelaiimes un ciešanas nespētu kavēt mums atcerēties Tevi un slavēt Tavus tikumus. Tev pieder vara darīt visu, kas Tev tīk, un savā mirdzumā Tu pacelies pāri visām lietām.

Ikviens uzvarētājs ir tikai vergs, kuru ir pakļāvusi Tava roka, un bagātākais no bagātajiem Tavas neizmērojamās bagātības priekšā ir nabags. Visdižciltīgākais no dižciltīgajiem ir pazemīgs, kad saskaras ar Tavas godības izpausmēm, un visvarenākais no varenajiem ir nožēlojams, kad viņš sastopas ar Tavas autoritātes pārliecinošajiem pierādījumiem.

Norauj, ak, mans Dievs, dīku iedomu plīvuru, kas ir aptumšojis Tavas tautas skatus, lai visi var traukties pie Tevis, iet Tev tīkamu ceļu un piekopt Tavu ticību. Mēs esam, ak, mans Dievs, Tavi pakļautie un piederam Tev. Tu esi mūsu piepildījums, un mēs varam iztikt bez pasaules un visa, kas atrodas tajā. Mēs esam pilnīgi apmierināti ar visu, kas ir ar mums noticis, Tavu ceļu ejot, un mēs saucam: „Esi slavēts Tu, kura rokā ir atklāsmes un radības sfēras un visas zemes un debesu valstības!”

– LXIV –

LAI SLAVA Tev, ak Kungs, mans Dievs, manu Pavēlniek! Tu dzirdi to nopūtas, kas, lai arī viņi ilgojas skatīt Tavu vaigu, tomēr ir šķirti no Tevis un atrodas tālu no Tava galma. Tu saklausī to vaimanas, kuras tie, kas ir

atzinuši Tevi, izdveš, jo ir izraidīti trimdā tālu no Tevis un ilgojas satikt tevi. Piesaucot to sirdis, kurās nav nekā cita kā Tevis pieminēšanas un cildināšanas dārgumi un kuras liecina tikai par Tavu diženumu un varu, es Tevi lūdzu – ļauj saviem kalpiem, kuri tiecas tuvoties Tavas godības spulgās atklāsmes vietai, un palīdzi tiem, kas savas cerības saistījuši ar Tevi, ieiet Tavas pārlaicīgās labvēlības un žēlastības teltī.

Es esmu kails, ak, mans Dievs! Ietērp mani savas maigās žēlastības mantijā. Es esmu gauži izslāpis, ļauj man atdzerties no Tavas dāsnās labvēlības okeāniem. Es esmu svešinieks, tuvini mani savu dāvanu avotam. Es esmu savārdzīgs, apslaki mani ar savas vēlības dziedinošajiem ūdeņiem. Es esmu gūsteknis, ar savas varas spēku un savu stipro gribu atbrīvo mani no nebrīves, lai es uz atraisītības spārniem varu lidot pretī Tavas radības visaugstākajām virsotnēm. Tu, patiesi, dari visu, ko vēlies. Nav cita Dieva bez Tevis, palīga briesmās, visugodinātā, neierobežotā.

– LXV –

ESI CILDINĀTS, ak, mans Dievs! Tu zini, ka mans vienīgais mērķis, atklājot Tavu Lietu, ir bijis Tevis un nevis sevis atklāšana un Tavas, nevis manas godības izpaušana. Ejot Tavu ceļu, lai iemantotu Tavu labpatiku, es esmu atteicies no atpūtas, prieka, liksmes. Visos laikos un apstākļos mans skats ir bijis vērsts uz Taviem priekšrakstiem, un manas acis ir redzējušas tikai tās lietas, kuras Tu savos vēstuļrakstos esi licis man

ievērot. Katru rītu es esmu modies no Tevis slavināšanas un pieminēšanas gaismas un sasniedzis katru vakaru, ieelpodams Tavas žēlastības aromātu.

Un kad visa radība bija satraukta un visa zeme – satricināta, un Tava vārda *Visuslavētais* salda aromāts bija teju pārstājis vēdīt pār Tavām sfērām, un Tavas žēlastības vēji bija teju norimuši visās Tavās valstībās, Tu ar savu vareno spēku izraudzījies mani no saviem kalpiem un liki man atklāt Tavu augsto varu Tavai tautai. Un tad, Tavas palīdzības un varas stiprināts, es cēlos visas Tavas radības acu priekšā un aicināju ļaužu pulkus pie Tevis, un paziņoju visiem Taviem kalpiem par Tavu labvēlību un Tavām dāvanām, un aicināju viņus vērst skatus uz šo Okeānu, kurā ikviena ūdens lāsīte izsaucas, paziņodama visiem, kas atrodas debesīs un uz zemes, ka Viņš, patiesi, ir visas dzīvības Avots, un visas radības Atdzīvinātājs, un visu pasaulu Pielūgtais, un ikvienas saprotošas sirds Vismīlotais, un visu to Ilgojums, kas ir Tev tuvi.

Lai gan ļaundaru ienaida niknie vēji pūta un plosījās ap šo Gaismekli, Viņu nekas nekavēja izplatīt savas gaismas spozmi mīlestības dēļ pret Tavu krāšņumu. Kad pārkāpumi pret Tevi kļuva jo smagāki, es iedegos vēl lielākā kaismē atklāt Tavu Lietu, un, ciešanām vairojoties – un par to liecina Tava godība – , es vēl jo vairāk liku Tavai radībai just Tavu valdīšanu un varu.

Un beigās pārkāpēji mani ieslodzīja cietuma pilsētā-‘Akká, un mani radinieki kļuva par gūstekņiem Baghdád pilsētā. Lai Tavas varas spēks ir man par liecību, ak, mans Dievs! Ikviena liksta, kas skārusi mani Tavā ceļā, ir palielinājusi manu prieku un vairojusi manu liksmi. Es zvēru pie Tevis, ak Tu, ķēniņu Ķēniņ! Neviens no zemes

ķēniņiem nespēj kavēt mani pieminēt Tevi vai slavēt Tavus tikumus. Ja viņi būtu apvienojušies – kā viņi bija apvienojušies – pret mani un vēzētu savus asākos zobenus un bīstamākos šķēpus pār mani, es nevilcinātos cildināt Tavu vārdu visiem, kas atrodas Tavās debesīs un uz Tavas zemes. Nē, es drīzāk skaļi sauktu un teiktu: „Šis, mans Mīļotais, ir mans vaigs, ko es esmu piedāvājis par Tavu vaigu, un šis ir mans gars, ko es esmu uzpurējis Tavam garam, un šis ir manas asinis, kas kūsa man dzīslās, lai dziļās ilgās un mīlā izlietu tās Tavā ceļā.”

Lai gan – kā Tu redzi, ak, mans Dievs – es mājoju vietā, kuras sienās nevar dzirdēt nevienu balsi, izņemot atbalsi, un lai gan visi viegluma un ērtību vārti ir slēgti, un rādās, ka no visām pusēm mūs apņem bieza tumsa, mana dvēsele kaist tādā mīlestībā pret Tevi, ka nekas nespēj apslāpēt šo mīlestības liesmu, nedz mazināt nerimstošās vēlmju ugunis. Paceļot savas balsis starp Taviem kalpiem, tās visos laikos un visos apstākļos skaļi sauc pēc Tevis.

Piesaucot Tavu Visdiženo Vārdu, es lūdzu Tevi – atver savu kalpu acis, lai viņi redz Tevi mirdzam pie Tava majestātiskuma un godības apvāršņa un lai kraukļa ķērcieni netraucē viņiem saklausīt Tavas cēlās vienesmes dūjas balsi, un netīri ūdeņi lai nekavē viņiem baudīt Tavas devības dzidro vīnu un Tavu dāvanu nebeidzamās straumes.

Pulcē viņus ap šo dievišķo likumu, caur kuru Tu esi noslēdzis derību ar visiem saviem praviešiem un saviem Vēstnešiem un kura noteikumus Tu esi ierakstījis savās akmens plāksnēs un savos Rakstos. Turklāt pacel viņus tādos augstumos, kas ļaus viņiem saklausīt Tavu aicinājumu.

Tev pieder vara darīt visu, kas Tev tīk. Tu, patiesi, esi nepieejamais, visugodinātais.

– LXVI –

ESI GODĀTS, ak Kungs, mans Dievs! Tu redzi mani mājotam šajā cietumā, kas atrodas aiz jūrām un kalniem, un Tu labi zini, ko es esmu izcietis Tevis un Tavas Lietas dēļ. Tu esi pēc savas gribas mani paaugstinājis, ak, mans Dievs, un licis man sēsties Tavā sēdeklī, un aicināt visus ļaudis uz Tavas žēlastības galmu. Tu esi pavēlējis man pavēstīt viņiem, kādu likteni Tu esi viņiem lēmis savā vēstuļrakstā un aprakstījis ar savas atklāsmes spalvu, un uzticējis man pienākumu iedegt Tavu kalpu sirdīs mīlestības liesmu pret Tevi un aicināt visas zemes tautas tuvoties mājoklim, kurā uzcelts Tavs tronis.

Un kad es cēlos, kā Tu biji man licis, un ar Tavu atļauju aicināju visu Tavu radību pie Tevis, stūrgalvīgie Tavu kalpu pulkā man pretojās. Daži novērsās no manis, citi neatzina manu aicinājumu, daži vilcinājās, bet vēl citi bija gauži apmulsuši par spīti tam, ka Tava liecība tika piedāvāta visu reliģiju sekotājiem un ka Tavi pierādījumi tika sniegti visām zemes tautām, un Tavas varas zīmes tik pārlicinoši paustas, ka tās aptvēra visu radību.

Turklāt man pretojās manis paša tuvinieki, lai gan, kā Tu zini, viņi bija man dārgi un es vēlēju viņiem to, ko es vēlēju pats sev. Uzzinot, ka es esmu iemests cietumā, viņi nodarīja man to, ko neviens cits cilvēks uz zemes man nav nodarījis.

Tāpēc, piesaucot Tavu vārdu, ar kuru Tu esi nošķīris patiesību no tās nolieguma, es Tevi lūdzu – šķīsti viņu sirdis no visiem ļauniem pamudinājumiem un dod viņiem iespēju tuvoties Viņam, kurš ir Tavu vārdu un Tavu īpašību Rīta Zvaigzne.

Tu zini, ak, mans Dievs, ka es esmu sarāvis visas saites ar Taviem radījumiem, izņemot tās cēlās saites, kas mani vieno ar tiem, kuri cieši turas pie Tevis šajā Tavas diženās esības atklāsmes dienā, kas ir pie mums ieradusies Tavā vārdā, *Visugodinātais*. Tu zini, ka es esmu atraisījies no visām saitēm, kas mani saista ar maniem tuviniekiem, izņemot saites ar tiem, kas atrodas Tava starojošā vaiga tuvumā.

Man nav pašam savas gribas, tikai Tava griba, ak, mans Kungs, un man nav nekādu citu vēlmju, izņemot Tavas vēlmes. No manas spalvas plūst tikai tie aicinājumi, kurus Tava cildenā spalva ir rakstījusi, un mana mēle nepauž neko citu kā tikai to, ko pats Visdiženais Gars ir pasludinājis Tavas mūžības valstībā. Mani sajūsmina tikai Tavas gribas vēji, un es neizdvešu citus vārdus kā tikai tos, kurus ar Tavu atļauju un Tavu iedvesmu es drīkstu paust.

Esi slavēts, ak Tu, visu to Mīļotais, kas Tevi ir pazinuši, un to siržu Ilgojums, kas tev ir uzticīgas, jo īpaši tāpēc, ka Tu esi izvēlējies mani par mērķi nelaimēm, kuras es paciešu savas mīlestības dēļ pret Tevi, un par uzbrukumiem, kuri vērsti pret mani, Tavu ceļu ejot. Tava godība lai ir man par liecību! Es nekādā ziņā nevaru būt nepacietīgs, domādams par tām likstām, kuras es esmu panesis savas mīlestības dēļ pret Tevi. No pašas pirmās dienas, kad Tu sevi man atklāji, es esmu

samierinājies ar visādām nelaimēm. Ikvienā savas dzīves brīdī es vēšos pie Tevis un saku: „Es vēlos, ak, mans Kungs, kaut mani ķertu šķēps Tavā ceļā!” un manas asinis lūdz Tevi, sacīdams: „Nokrāso zemi ar mani, ak, mans Dievs, Tavas mīlestības un Tavas labpatikas dēļ!” Tu zini, ka es nekad neesmu centies pasargāt savu miesu no sāpēm, nē, es drīzāk esmu vienmēr gaidījis to, ko Tu man esi lēmis savā vēstulrakstā.

Raugi, ak, mans Dievs, manu vientulību Tavu kalpu vidū un manu atšķirtību no Taviem draugiem un Taviem izredzētajiem. Piesaucot lietusgāzes no Tavas žēlastības mākoņiem, ar kurām Tu liki Tavas slavināšanas un izpausmes pumpuriem un Tavas gudrības un pierādījumu ziediem uzplaukt visu to cilvēku sirdīs, kas ir atzinuši Tavu vienesmi, es Tevi lūdzu – dāvā saviem kalpiem un maniņiem tuviniekiem sava vienīguma koka augļus šajās dienās, kad Tu esi sēdies savas žēlastības tronī. Neliedz viņiem bagātības, ak, mans Kungs, kas pieder Tev, un palīdzi viņiem uzkāpt Tavas laipnības un labvēlības augstumos. Ļauj viņiem atdzerties no Tevis zināšanas dzīvajiem ūdeņiem un piešķir viņiem visu labo šajā pasaulē un tajā, kas nāks.

Tu, patiesi, esi Bahá Kungs, un viņa Miļotais, un viņa ilgu Tiecība, un viņa mēles Iedvesmotājs, un viņa dvēseles Avots. Nav cita Dieva bez Tevis, nepieejamā, visuaugstā. Tu, patiesi, esi visuvarenais, viscildenais, vienmēr piedodošais, visžēlīgais.

E SI GODĀTS, ak Kungs, mans Dievs! Es pateicos Tev par to, ka Tu esi man ļāvis iepazīt seviš Izpausmi un pasargājis mani no Taviem ienaidniekiem, un atsedzis manam skatam viņu noziegumus un ļaunos darbus Tavās dienās, un atbrīvojis mani no jebkādām saitēm ar viņiem, un licis man pilnīgi paļauties uz Tavu laipnību un dāsno labvēlību. Es pateicos Tev arī par to, ka no savas gribas debesīm Tu esi atbrīvojis mani no bezdievju mājieniem un neticīgo pamudinājumiem, tā ka es esmu savu sirdi pilnīgi pievērsis Tev un bēdzis no tiem, kas ir nolieguši Tava vaiga gaismu. Un es pateicos Tev par to, ka Tu esi darījis mani nelokāmu mīlestībā pret Tevi, lai es varu slavēt Tevi un cildināt Tavus tikumus, un par to, ka esi ļāvis man baudīt dzērienu no sava žēlastības kausa, kas pārspēj visas redzamās un neredzamās lietas

Tu esi visuvarenais, viscildenais, visugodinātais, vismīlošais.

E SI SLAVĒTS, ak, mans Dievs! Tu redzi mani ieslodzītu šajā cietumā un labi zini, ka es tajā iegāju vienīgi Tevis dēļ, un Tava vārda godināšanas un Tavas Lietas sludināšanas dēļ. Šajā brīdī es vērsos pie Tevis, visu pasaulu Kunga, piesaucot Tavu neapšaubīto vārdu, un lūdzu Tevi – pievērs savu kalpu sirdis savu visizcilāko titulu Rīta Zvaigznei un savu visspožāko zīmju Ausmas Vietai.

Ja mani nebūtu skārušas likstas Tavā ceļā, ak, mans Dievs, kā gan citādi mana sirds varētu līksmot Tavās dienās, un, ja nebūtu lietas asinis mīlestības dēļ pret Tevi, kas gan cits krāsotu Tavu izredzēto sejas Tavas radības acu priekšā? Pie Tavas varas! Rota, kas grezno Tavu dārgo sejas, ir asinis, kas mīlestības dēļ pret Tevi ir plūdušas no viņu pierēm pār viņu vaigiem.

Tu redzi, ak, mans Dievs, ka ikviens kauliņš manā miesā skan kā stabule ar Tavas iedvesmas mūziku, atklājot Tavas vienesmes zīmes un Tava vienīguma skaidros simbolus. Piesaucot Tavu vārdu, ko izstaro visas lietas, es Tevi lūdzu, ak, mans Dievs, – cel kājās savus kalpus, lai viņi ieklausās melodijā, kas plūst no Tava godības troņa labās puses. Liec, lai viņi dzer no Tavām rokām Tavas vēlības vīnu un lai tas iedrošina viņu sirdis un liek tām novērsties no dīkās iztēles un tukšu iedomu kreisās puses, un pagriezties uz uzticības un pārliecības labo pusi.

Tagad, kad Tu esi novedis viņus pie savas vēlības durvīm, ak, mans Kungs, savā devīgumā neraidi viņus projām, un tagad, kad Tu esi aicinājis viņus pie savas Lietas apvāršņa, savā žēlastībā un labvēlībā neatturi viņus no sevis. Tev pieder vara darīt visu, kas Tev tīk. Nav cita Dieva bez Tevis, visgudrā, par visu informētā.

– LXIX –

E SI GODĀTS, ak Kungs, mans Dievs! Mana mēle, gan tā, kas ir manā miesā, gan tā, kas ir manā sirdī, mani locekļi, ikviena pulsējoša vēna manī, ikviens matiņš uz manas galvas – visi paziņo, ka Tu esi Dievs

un ka nav cita Dieva bez Tevis. No mūžības Tu esi pacēlies neizmērojami augstu pār jebkādam līdzībām un salīdzinājumiem, un visiem tiem radījumiem, kurus Tu esi radījis un kuriem Tu esi dāvājis esamību. No mūžības Tu esi bijis viens, un Tev nav bijis neviena, ar ko dalīties sava vienīguma cēlumā, un Tu esi stāvējis pāri visām pārmaiņām un nejaušībām, kurām pakļauta Tava radība.

Un, kad Tu nolēmi izrādīt savas augstākās varas spēku un cildināt savu Vārdu, un vadīt savas tautas soļus, Tu izraudzīji no savas radības vienu no saviem kalpiem, kuru Tu sūtīji ar savas valdīšanas zīmēm un apveltīji ar skaidriem savas vienesmes simboliem, lai Viņš sniedz liecību par Tevi visai radībai un sniedz nevainojamus pierādījumus par Tevi visiem cilvēkiem.

Tiklīdz Viņš atklāja sevi, kā Tu biji vēlējis, un aicināja Tavus kalpus vērst skatu uz Tavām dāvanām un uz Tevis zināšanas apvārsni, viņu vidū izcēlās domstarpības. Daži atsaucās uz Tavu aicinājumu un bez mazākās vilcināšanās paklausīja Taviem mudinājumiem. Citi novērsās no Tevis un sekoja savām samaitātajām nosliecēm.

Piesaucot Tavu Visdiženo Vārdu, es Tevi lūdzu, ak, mans Dievs, – iejūsmi ar Dievārdu tautas, to Vārdu kuram Tu liki būt par visu vārdu ķēniņu, to Vārdu, ar kuru Tavas apslēptās gudrības dievišķās pārles tika atklātas un dārgakmeņu noslēpumi, kas slēpās Tevī, tika atšķetināti. Esi vēlīgs un devīgs un nelaupi viņiem to, ko Tu esi viņiem vēlējis, un neliec viņiem būt tālu no Tavas klātbūtnes okeāna krastiem.

Visa esamība, gan redzamā, gan neredzamā, ak, mans Kungs, liecina par to, ka Tava žēlastība ir pārāka

par visām radītajām lietām un ka Tava mīlošā laipnība apņem visu radību. Es Tevi lūdzu – uzlūko viņus ar savu žēlsirdības pilno skatu. Tu esi vienmēr piedodošais, vislīdzjūtīgais. Izturies pret viņiem tā, kā pieklājas Tavai godībai un Tavam majestātiskumam, un Tavam diženumam, un Tavam dāsnumam, un Tavai vēlībai. Neņem vērā ierobežojumus, kas viņiem uzlikti, nedz arī likteņa nepastāvību viņu zemes dzīvē.

Tu zini, ak, mans Kungs, ka es esmu tikai viens no Taviem kalpiem. Es esmu baudījis Tavas runas saldmi un atzinis Tavu vienīgumu un Tavu vienesmi, un cēlis savu vaigu uz Tavu visizcilāko vārdu Avotu un Tavu pārlaicīgo īpašību Rīta Zvaigzni, un esmu vēlējies, lai Tu ļauj man iegremdēties Tavas vienesmes okeānā un lai mani apņem Tava vienīguma bangojošie ūdeņi.

Ar savu spēcinošo vēlību, ak, mans Kungs, palīdzi man piepildīt Tavu gribu un neliedz man to, kas pieder Tev. Aizrauj mani ar saviem brīnumainajiem izteikumiem, lai šīs pasaules troksnis un izpriecās nespēj mani atturēt no vēšanās pie Tevis, nedz satricināt manu uzticību Tavai Lietai, nedz novērst manu skatu no Tavas vēlības apvāršņa. Palīdzi man, ak, mans Dievs, lai es daru to, kas Tev tīkams, un piepildu Tavu gribu. Un vēl piešķir man visu to labo, kas atrodams šajā pasaulē un tajā, kas nāks, un atvēlē man patiesības sēdekli Tavā tuvumā. Tev pieder vara darīt visu, kas Tev tīk, un valdīt, kā Tu vēlies. Nav cita Dieva bez Tevis, nepieejamā, visugodinātā, vislielā.

Lai slava Tev, ak Tu, visu pasaulu Kungs un visas radības Pielūgtais!

IZBĀLĒJIS ir viss, kas iepriekš ziedēja un zaļoja Tavas pārlaicīgās vienesmes paradīzē, ak, mans Dievs! Kur gan ir Tavas žēlastības lietus mākoņi? Tava vienīguma koka zariem ir norauts Tava majestātiskuma un Tavas gudrības ietērps. Kur gan ir Tavu dāvanu un velšu pavasaris? Nekustīgs stāv Tavas Lietas šķirsts Tavas radības jūrā. Kur gan ir Tavas laipnības un labvēlības vēji? Nesaskaņu vētras, pūšot no ikvienas zemes, ir no visām pusēm ielenkušas Tavu gaismekli. Kur gan ir Tavas labestības un aizsardzības debesu spīdekļi?

Tu redzi, ak, mans Dievs, ka šo nabaga radījumu acis ir vērstas uz Tavu bagātību apvārsni un ka šo bezpalīdzīgo sirdis ir pieķērušās Tavai varai. Es Tevi lūdzu, ak Tu, to cilvēku vienīgā vēlēšanās, kas Tevi atzinuši, un visas radības Pielūgtais, – neļauj, lai viņi tagad, kad Tu esi viņus savaldzinājis ar savu cēlo Vārdu, attālinās no Mājokļa, kuru Tu esi uzcēlis ar savu vārdu *Visugodinātais*.

Viņus ir nomākušas rūpes, ak, mans Kungs, un viņus ielenc ļaundari. Tāpēc sūti no sava vēlējuma debesīm savus neredzamos pulkus, lai viņi, pacēlušī Tavas uzvaras karogus, palīdz tiem Tavā zemē un aizsargā tos pret Taviem pretiniekiem.

Piesaucot Tavu vārdu, caur kuru no mākoņiem ir lijis lietus, un straumes ir tecējušas, un Tavas mīlestības liesma ir iekvēlojusies visā Tavā valstībā, es Tevi lūdzu, ak, mans Dievs – palīdzi savam kalpam, kas vērsies pie Tevis un slavējis Tevi, un apņēmies atbalstīt Tevi. Stiprini viņa sirdi, ak, mans Dievs, Tevis mīlestībā un Tavā ticībā. Tas viņam dos lielāku labumu nekā viss, kas

radīts Tavā zemē, jo pasaulei un visam, kas atrodas tajā, ir jāiet bojā un visam, kas attiecas uz Tevi, ir jāpastāv tik ilgi, cik ilgi vien pastāvēs Tavi visizcilākie vārdi. Pie Tavas godības! Ja pasaule pastāvētu tik ilgi, cik ilgi vien pastāvēs Tava valstība, pārāk tai pieķerties būtu tomēr nepiedienīgi tiem, kas no Tavas viszēlīgās rokas ir dzēruši Tava tuvuma vīnu, un vēl jo vairāk tad, ja viņi atzīst šīs pasaules nepastāvību un ir pārliecināti par tās īslaicīgumu. Nejaušības, kas to pārņem, un pārmaiņas, kam nepārtraukti pakļautas visas lietas, liecina par tās pārejošo dabu.

Visi, kas ir atzinuši Tevi, nevērsīsies ne pie viena cita kā vien pie Tevis un nemeklēs no Tevis nekā cita kā vien Tevi pašu. Tu esi to vienīgā vēlēšanās, kuru domas saistās tikai ar Tevi, un to augstākā tiecība, kas ir Tev pilnīgi uzticīgi.

Nav cita Dieva bez Tevis, visuvarenā, palīga briesmās, visugodinātā, visspēcīgākā.

– LXXI –

LAI DAUDZINĀTS top Tavs vārds, ak, mans Dievs, par to, ka esi darījis zināmu to Dienu, kas pār visām dienām ir tā visaugstākā, to Dienu, kuru Tu savos visizcilākajos vēstulrakstos pavēstīji saviem izredzētajiem un saviem praviešiem, to Dienu, kurā Tu pāri visai radībai lēji visu savu vārdu slavas mirdzumu. Liela ir svētlaime visiem tiem, kas pievēršas Tev, kas ienāk Tava tuvuma lokā un uztver Tavas balss melodiju.

Es lūdzu Tevi, ak, mans Kungs un piesaucu Viņa vārdu, ap kuru pielūgsmē riņķo Tavu vārdu valstība,

lai Tu žēlīgi palīdzi tiem, kas Tev ir dārgi, slavīnāt Tavu Vārdu Tavu kalpu vidū un viest Tavu slavu Tavas radības pasaulē, lai atklāsmes liksme pārņem sirdis visiem, kas mīt uz Tavas zemes.

Tā kā Tu esi virzījis viņus, ak, mans Kungs, uz savas vēlēšanas dzīvajiem ūdeņiem, savā devībā ļauj, lai viņus nekas no Tevis neattur, un, tā kā Tu viņus esi aicinājis pie sava troņa, esi mīloši laipns un neatstum viņus no sava tuvuma. Gādā, lai tie atraisās no visa, tik no Tevis vien nē, lai viņi spēj traukties augšup Tava tuvuma gaisotnē, tā lai no Tevis atturēt viņus nespēj nedz apspiedēju vara, nedz Tavu noliedzēju čuksti.

– LXXII –

LAI SLAVĒTS ir Tavs vārds, ak Tu, kura rokās ir visu vārdu valstība un kura varā ir visi, kas atrodas debesīs, un visi, kas atrodas uz zemes! Piesaucot Viņu, Tavu visspožāko vārdu, kuru Tu esi izvēlējis par mērķi visām sava lēmuma bultām Tavā ceļā, ak Tu, mūžības Kēniņ, es Tevi lūdzu – sarauj plīvurus, kas šķir Tavu radību no Tavas godības apvāršņa, lai viņi pat neapzināti vērs skatus uz Tavu žēlastību un tuvojas Tavas mīlošās laipnības Rīta Zvaigznei.

Neatstāj savus kalpus vienus, ak, mans Kungs! Ar savu vārdu spēku piesaisti viņus savas iedvesmas Ausmas Vietai un savas atklāsmes Avotam, un savas gudrības dārgumu Krātuvei. Par Tavu spēku un varu liecina visas lietas, un Tavu nolūku nespēj izjaukt tie, kas ir radīti Tavās debesīs un uz Tavas zemes.

Piešķir uzvaru saviem kalpiem, ak, mans Dievs, kas ir cēlušī skatus uz Tevi un spēruši savus soļus pretī Tavas vēlības sēdeklī. Sūti viņiem tādu spēku, ka viņi nepieķertos nevienam citam, izņemot Tevi, un nevērstu skatus uz nevienu citu kā vien Tevi.

Tev pieder vara darīt visu, ko vēlies, un valdīt, kā Tev tīk. Nav cita Dieva bez Tevis, godības un gudrības Dieva.

– LXXIII –

E SI CILDINĀTS, ak Kungs, mans Dievs! Piesaucot Tavu vārdu *Savaldītājs* es Tevi lūdzu – pasargā mūs no Tavu pretinieku ļaundarībām, kuri nav ticējuši Tavai liecībai un ir nopēlušī Tavu krāšņumu. Uzveic ar savu vārdu *Visus Pakļaujošais* tos, kas kaitējuši Tavai iepriekšējai Izpaušmei, kura ir tagad parādījusies, apveltīta ar Tavu titulu *Visugodinātais*. Ar savu vārdu *Sodītājs* piemeklē tos, kas ir nicinoši izturējušies pret Tavu Lietu, izsmējuši Tavus pārliecinošos vārdus un tāpēc nav spējuši sasniegt viscēlāko stāvokli. Ar savu vārdu *Uzvarētājs* liec, lai Tavi mīļotie gūst uzvaru pār Taviem ienaidniekiem un bezdievjiem Tavas radības vidū. Ar savu vārdu *Pārcirtājs* sarauj plīvuru, kas slēpj to darbus, kuri nomelno Tavu godu un grauj Tavu ticību Tavā tautā. Ar savu vārdu *Atjaunotājs* piesaisti to salauztās sirdis, kas mīl Tevi, un visžēlīgi svētī viņu darbus. Ar savu Vārdu *Viszinošais* māci viņiem savas gudrības brīnumus, lai viņi nelokāmi turas pie Tavas ticības un staigā Tev tīkamus ceļus. Ar savu vārdu *Atturētājs* aizsargā viņus pret apspiedēju tirāniju un ļaundaru nekrietnībām, un pret kūdītāju nelietībām.

Ar savu vārdu *Uzraudzītājs* aizsargā viņus sava spēka un varas cietoksnī, lai viņus pat neskar šaubu šautras, kuras met tie, kas ir sacēlušies pret Tevi. Ar savu vārdu, kuru Tu esi pacēlis pāri visiem citiem vārdiem, svētī šīs dienas to savu kalpu acīs, kurus Tu esi izraudzījis savai labvēlībai un kuriem Tu esi atklājis savu krāšņumu, dienas, par kurām Tava lēmuma Spalva ir nepārprotami rakstījusi un kuras saskaņā ar Tavu gribu un gudrību ir iepriekš nolemtas Tavā neatsaucamajā vēstuļrakstā. Ar savu vārdu *Iekarotājs* pakļauj savai varai savas valstības ļaudis, lai visi ceļ skatus uz Tavu vaigu un pamet visu Tavas mīlestības un Tavas labpatikas dēļ.

Apkauno, ak Kungs, savus ienaidniekus un vērs pret viņiem savu spēku un varu, un satriec viņus ar savu dusmu izvirdumu. Liec viņiem izjust, ak, mans Dievs, savu bijību iedvesošo majestātiskumu un atriebību, par to, ka viņi ir noraidījuši Tā patiesību, kuram viņi bija ticējuši, kurš nāca pie viņiem ar Tavām zīmēm un Taviem nepārprotamajiem simboliem, un Tavas varas pierādījumiem, un Tava spēka daudzējādām atklāsmēm. Sapulcini tad savus mīļotos savas vienesmes koka pavēnī un savas vienības Izpausmes spožajā gaismā.

Patiesi, Tava vara ir bezgalīga, un Tava atriebība ir barga. Nav cita Dieva bez Tevis, visuvarenā, visspēcīgākā.

– LXXIV –

DAUDZINĀTS lai ir Tavs vārds, ak Kungs, mans Dievs, jo Tu esi licis manām ausīm ieklausīties Tavā balsī un aicinājis mani pie sevis, un atvēris man

acis, lai es skatu Tavu krāšņumu, un apgaismojis manu sirdi ar savām zināšanām, un atbrīvojis manu dvēseli no bezdievju sētajām šaubām Tavās dienās. Es gulēju cieši aizmidzis savā gulvietā, ak, mans Dievs, kad, skat', Tu man atsūtīji savas dāsnās žēlastības vēstnešus, un pār mani vēsvoja Tavas mилоšās laipnības vēji un pamodināja mani, un lika man uzlūkot Tevis zināšanas svētnīcu, un vērst skatu uz Tava vaiga gaismu.

Es esmu tikai nabaga radījums, ak, mans Kungs! Tu redzi mani turamies pie Tavu bagātību maliņas. Es esmu iznācis no tumsas un ietiepības un nonācis Tava vaiga spilgtajā gaismā. Ja es pateiktos Tev – lai par to liecina Tava godība – , cik vien ilgi pastāvēs Tava valstība un Tavas visvarenības debesis, es tomēr nespētu atlīdzināt Tev par Tavām dāsnajām dāvanām.

Piesaucot Tavu vārdu *Mūžam Dzīvais*, kuram Tu vēlēji būt par visdiženāko saikni, kas Tevi tuvina Taviem kalpiem, es Tevi lūdzu, ak, mans Kungs, – ļauj, lai es meklēju patvērumu pie Tavām durvīm un slavēju Tevi. Tad nu lem man ikvienā no savām pasaulēm tādu likteni, kas sniegs man pajumti Tava galma pavēnī.

Tu esi, patiesi, visuvarenais, visdāsnākais, viscēlais, vienmēr piedodošais, visaugstsirdīgais.

– LXXV –

LAI SLAVA Tev, ak Kungs, mans Dievs! Es nezinu, kā cildināt Tevi, kā aprakstīt Tavu godību, kā piesaukt Tavu vārdu. Ja es Tevi saucu Tavā vārdā *Tas, kam pieder viss*, man jāatzīst, ka Viņš, kas tur savās rokās visu radīto lietu likteni, ir tikai Tavs vasalis, kas atkarīgs no Tevis,

un ir tā vārda radīts, kas nāk no Tavas mutes. Un, ja es Tevi saucu vārdā *Nepārvaramais*, es tūlīt atklāju, ka Viņš ir tikai lūdzējs, kritis uz vaiga ceļa putekļos, drebot bailēs no Tavas milzīgās varas, Tavas valdīšanas un spēka. Un, ja es tiecos aprakstīt Tevi, cildinot Tavas Būtnes vienesmi, es drīz vien saprotu, ka tas ir tikai jēdziens, ko radījusi mana iztēle, un ka Tu esi vienmēr pacēlies neizmērojami augstu pāri tukšajām iedomām, kurām nodevušās ļaužu sirdis.

Lai man par liecību ir Tavas varas godība! Tas, kas apgalvo, ka pazīst Tevi, ar to pierāda savu nezināšanu, un tam, kas tic, ka ir sasniedzis Tavu tuvumu, visi zemes atomi apliecinās, ka viņš ir bezspēcīgs un ir cietis neveiksmi. Savas žēlastības dēļ, kas paceļas pāri gan zemes, gan debesu valstībām, Tev tomēr ir labpaticis pieņemt savu kalpu cildinājumus un cieņu, ko viņi izrāda Tavai cēlajai patībai, un Tu esi licis viņiem godāt Tevi, lai Tavas vadības karogi plīvo Tavās pilsētās un Tavas žēlastības zīmes izplatās Tavās tautās, un lai ikviens var sasniegt to, ko Tu ar savu neatsaucamo gribu un nolūku esi viņam lēmis.

Tāpēc, apliecinājis savu bezspēcību un Tavu kalpu bezspēcību, un, piesaucot Tava krāšņuma spozmi, es Tevi lūdzu – neliedz savai radībai sasniegt Tava svētā okeāna krastus. Ar savu melodiju dievišķo saldmi aicini viņus, ak, mans Dievs, pie savas godības troņa un sava mūžīgā svētuma sēdekļa. Tu, patiesi, esi visspēcīgākais, augstākais valdnieks, dāsnais devējs, viscildenais, mūžam ilgotais.

Piešķir, ak, mans Dievs, savam kalpam, kas ir vērsies pie Tevis, cēlis skatu uz Tevi un turējies pie Tavas žēlastības un labvēlības saites, iespēju atdzerties

no Tavas līdzjūtības un vēlības dzīvajiem ūdeņiem. Liec viņam pacelties augstumos, uz kuriem viņš tiecas, un neliedz viņam to, kas Tev pieder. Tu esi, patiesi, vienmēr piedodošais, visdāsnaķais.

– LXXVI –

E SI SLAVĒTS, ak Kungs, mans Dievs! Katru reizi, kad es cenšos pieminēt Tevi, mani attur Tava stāvokļa cildenums un Tavas varas uzvarošais diženums, jo, ja es slavētu Tevi visā Tavā valstībā tik ilgi, cik vien pastāvēs Tava augstākā vara, es saprastu, ka Tava slavināšana piedien tikai tādiem kā es, kas paši ir Tava radība un kas ir radīti ar Tava lēmuma spēku un izveidoti ar Tavas gribas izpausmi. Un katru reizi, kad mana spalva piešķir godu kādam no Taviem vārdiem, man šķiet, ka dzirdu tā vaimanas par tālumu no Tevis un saklausu tā vaidus par atšķirtību no Tevis. Es apliecinu, ka viss, kas atšķiras no Tevis, ir Tava radība un ka Tu to turi savā plaukstā. Visi slavinājumi, kurus Tu pieņem no savas radības, liecina par Tavu apbrīnojamo laipnību un dāsno labvēlību, un Tavas augstsirdības un Tava likteņa izpausmēm.

Piesaucot Tavu Visdiženo Vārdu, caur kuru Tu nošķīri gaismu no uguns un patiesību no tās nolieguma, es Tevi lūdzu, ak, mans Kungs, – sūti man un maniem mīļajiem visu labo, kas ir šajā un nākamajā pasaulē. Piešķir mums savas brīnišķīgās dāvanas, kas slēptas no ļaužu acīm. Tu esi, patiesi, visas radības Darinātājs. Nav cita Dieva bez Tevis, visuvarenā, visugodinātā, visaugstā.

AK TU, kura bargais majestātiskums ir licis visiem drebēt, kura rokās ir visu cilvēku liktenis, uz kura vēlību un žēlastību vērsti visas Tavas radības skati! Piesaucot Tavu vārdu, kuram Tu esi lēmis būt par visu to vārdu garu, kas mājo vārdu valstībā, es Tevi lūdzu – pasargā mūs no to cilvēku musinošajiem čukstiem, kuri ir novērsušies no Tevis un noraidījuši Tavas diženās un cildenās esības patiesību šajā atklāsmē, kas ir likusi Tavu vārdu valstībai drebēt.

Es esmu viena no Tavām kalponēm, ak, mans Kungs! Es esmu cēlusi savu skatu uz Tavas žēlīgās labvēlības svētvietu un Tavas godības dievināto svētnīcu. Šķīsti mani no visa, kas nenāk no Tevis, un dod man spēku milēt Tevi un piepildīt visu, ko Tu vēlies, lai es varu baudīt Tava skaistuma apceri un atbrīvoties no pieķeršanās Tavai radībai, un ik brīdī sludināt: „Esi daudzīnāts, Dievs, visu pasaulu Kungs!”

Ak, mans Kungs, lai mani spēcina Tavs krāšņums un lai mani apspīd Tavas klātbūtnes gaisma, un lai mana cerība ir Tava labpatika, un mans darbs – Tevis slavināšana, un mans ceļabiedrs – Tevis pieminēšana, un mans palīgs – Tava augstākā vara, un mana dzīves vieta – Tavs mājoklis, un manas mājas – Tavs sēdekļis, ko Tu esi pacēlis pāri to ierobežojumiem, kas ir nošķirti no Tevis kā ar plīvuru.

Tu, patiesi, esi varas, spēka un godības Dievs.

ESI CILDINĀTS, ak Kungs, mans Dievs! Katru reizi, kad pieminu Tevi un apceru Tavus tikumus, mani pārņem tāda sajūsma un degsme, ka es nespēju izrunāt Tavu vārdu un cildināt Tevi. Es tad paceļos tādos augstumos, ka man šķiet, ka esmu Tava piemiņa Tavā sfērā un Tavas slavas būtība Tavu kalpu pulkā. Cik ilgi vien mana patība pastāvēs, tik ilgi Tu tiksi cildināts savas radības vidū un Tava piemiņa godāta Tavā tautā.

Ikviens no Taviem kalpiem, kas ir apveltīts ar atskārsmi, ir pārliccināts, ka es dzīvošu mūžīgi un nekad neiešu bojā, jo Tava piemiņa ir mūžīga un pastāvēs tik ilgi, cik ilgi vien pastāvēsi Tu pats, un Tevis cildināšana ir nebeidzama, un tā turpināsies tik ilgi, cik ilgi vien turpināsies Tava valdīšana. Tā Tevi godā Tavi izredzētie un Tavi patiesie kalpi, kas vērsas pie Tevis. Nē, cildināšana, ar ko visa radība griežas pie Tevis, nāk no šīs cēlās būtnes un atgriežas pie tās gluži kā saule, kas spīdot lej savu mirdzumu pār visiem, pār kuriem krīt tās stari. No šīs saules rodas un pie tās atgriežas gaisma, kas apspīd visu pasauli.

Augstu, neizmērojami augstu Tu pacelies pār jebkuru mēģinājumu novērtēt Tavas Lietas diženumu, pār jebkuru salīdzinājumu, ko kāds vēlētos izteikt, pār visu cilvēku centieniem paust tā nozīmi. No mūžības Tu esi pastāvējis viens, un Tēv blakus nav bijis neviena, un Tu mūžīgi paliksi nemainīgs savā cēlajā būtībā un savas godības neaizsniedzamajos augstumos.

Un, kad Tu nolēmi sevi atklāt cilvēkiem, Tu citu pēc citas atklāji savas Lietas Izpausmes un vēlēji, lai ikviens

no viņiem kļūst par Tavas atklāsmes zīmi Taviem ļaudīm un par Tavas neredzamās patības Rīta Zvaigzni Tavas radības vidū līdz laikam, kad pēc Tavas pavēles visas Tavas iepriekšējās atklāsmes rada savu augstāko Izpausmi Viņā, kuru Tu esi iecēlis par Kungu visiem, kas atrodas atklāsmes debesīs un radības valstībā, Viņā, kuru Tu izvēlējies par augstāko Kungu visiem, kas mīt debesīs, un visiem, kas mīt uz zemes. Tu Viņam liki būt par Tavas diženākās atklāsmes Priekštecī un Tava sendienu krāšņuma Ziņnesi. To darot, Tev nebija cita nolūka, kā vien pārbaudīt tos, kas pauda Tavus visizcilākos titulus visiem, kas atrodas debesīs un uz zemes. Viņš bija Tas, kuram Tu pavēlēji noslēgt derību ar visu radību.

Un, kad piepildījās Tavs solījums un bija pienācis noteiktais laiks, Viņš, kam pieder visi vārdi un īpašības, tika atklāts cilvēkiem. Un tad visus, kas bija debesīs, un visus, kas bija uz zemes, pārņēma šausmas, izņemot tos, kurus Tu aizsargāji un kuriem Tu piedāvāji patvērumu savas varas un sava visžēlīgā likteņa pavēnī. Tad Tavi radījumi, kas bija noziegušies pret Tevi, nodarīja Viņam to, ko neviena Tava kalpa mēle nespēj aprakstīt.

Uzlūko Viņu, ak, mans Dievs, ar savu maigo un žēlīgo skatu un sūti Viņam un tiem, kas Viņu mīl, visu to labo, ko Tu esi atvēlējis viņiem savas gribas debesīs un sprieduma vēstulrakstā. Sniedz viņiem savu palīdzību grūtā brīdī, jo Tu, patiesi, esi visuvarenais, viscildenais, visugodinātais, nepārvaramais.

ESI GODINĀTS, ak Kungs, mans Dievs! Es apliecinu Tev to, ko Tu pats par sevi apliecināji pirms dienas, kad Tu dāvāji dzīvību radībai vai pieminēji, ka Tu esi Dievs un ka nav cita Dieva bez Tevis. No mūžības Tu savā pārļaicīgajā vienesmē esi neizmērojami augstu pacēlies pāri savu kalpu izpratnei par Tavu vienīgumu, un līdz mūžībai Tu paliksi savā nepieejamajā vienpatībā augstu pāri savu radījumu uzslavai. Nekādi vārdi, ko cilvēki Tavā tuvumā varētu teikt par Tevi, nebūs Tev piedienīgi, un neviena cilvēka apraksts, izņemot Tevis pašā aprakstu, pienācīgi neatspoguļos Tavu dabu. Visi, kas dievina Tavu vienīgumu, ir gaužām apjukusi un nezina, kā izprast Tavas vienesmes noslēpumu, un visi ir atzinuši savu nespēju aptvert Tavu būtību un uzkāpt Tevis zināšanas virsotnē. Visi varenie ir atzinuši savu vājumu, un mācītie apstiprinājuši savu neziņu. Visi ietekmīgie ir niecīgi, salīdzinot ar Tavas iespaidīgās valdīšanas atklāsmi, un cildenie grimst aizmirstībā, sastopoties ar Tavas diženās godības izpausmēm. Visspilgtāko spīdekļu spožumu aizēno Tava vaiga krāšņais mirdzums, un visdaiļrunīgāko runātāju mēles stomās, saskaroties ar Tavu svēto vārdu neierobežoto plūdumu, un visvarenāko celtnu pamati dreb Tavu neatvairāmo spēka uzplūdu priekšā.

Ko gan, ak, mans Dievs, var uzskatīt par cienīgu, lai viņu atceras, kad Tevi atceras, un kur gan var atrast to, ko var atzīt par spējīgu atklāt Tavu dabu vai par pietiekami godājamu, lai pieminētu viņu Tavas pārļaicīgās vienesmes galmā? No mūžības Tu esi bijis

viens, un blakus Tev nav bijis neviena, un līdz mūžībai Tu paliksi nemainīgs. Nav cita Dieva bez Tevis, varas, godības un gudrības Dieva.

Lai godāts ir Tavs Vārds, ak Kungs, mans Dievs! Piesaucot Viņu, Tavu cēlo un augsto Piemiņu, kuru Tu esi nosūtījis visai savai radībai un dāvējis Viņam savu vārdu *Visugodinātais*, kura gribai Tu esi licis atspoguļot savu gribu, kura esībai Tu esi vēlējis atklāt Tevi pašu, un Viņa būtībai – Tavas gudrības Rīta Zvaigzni, un Viņa sirdij – Tavas iedvesmas dāvanu glabātavu, un Viņa krūtīm – Tavu vizizcilāko īpašību un cēlo titulu ausmas vietu, un Viņa mēlei – Tevis cildināšanas dzīvinošo ūdeņu avotu un Tava vieduma rāmi plūstošo strautu, es Tevi lūdzu – sūti mums no debesīm savas dāvanas, kas ļaus mums iztikt bez visa cita, tik bez Tevis vien nē, un liks mums spert soļus uz Tavas labpatikas svētnīcu un tiekties pēc lietām, kuras Tu ar savu neatsaucamo spriedumu esi mums nolēmis. Dod mums spēku, ak, mans Dievs, atteikties no sevis un nelokāmi turēties pie Viņa, kas ir Tevis – Viscildenā, Visaugstā, – Izpaušme. Dāvā mums arī visu, kas dos mums labumu, un pieskaiti mūs pie tiem saviem kalpiem, kas ir noraidījuši elku¹ un ir stingri ticējuši Tev, un ir tā pieķērušies pārliecības tronim, ka Ļaunā čuksti nav spējuši atturēt viņus no skata vēršanas uz Tavu vārdu *Visžēlīgais*.

Tev pieder vara darīt visu, kas Tev tīk, un pavēlēt visu, ko gribi. Nav cita Dieva bez Tevis, kam pieder viss, visaugstā, visuvarenā, visdāsnā, vizinošā, visuviedā.

¹ Mírzá Yaḥyá.

AK TU, kura piemiņa ir visu to dvēseļu prieks, kas ilgojas pēc Tevis, kura vārds ir visu to siržu liksmība, kas ir nelokāmi uzticīgi Tavai gribai, kura slavinašana ir dārga visiem, kas ir tuvojušies Tavam galmam, pēc kura vaiga dedzīgi tvīkst visi, kas ir atzinuši Tavu patiesību, kura pārbaudījumi dziedina visu to kaites, kas pieņēmuši Tavu Lietu, pēc kura likstām tiecas visi, kas atraisījušies no pieķeršanās visam citam, tik no pieķeršanās Tev vien nē.

Godāts, neizmērojami godāts esi Tu, kura rokās ir gan debesu, gan zemes ķeizarvalstis, Tu, kas ar vienu vienīgu vārdu no savas mutes liki visām lietām izbeigties un izzust, un kas ar vēl vienu vārdu liki visam, kas bija atšķirts, atkal saslēgties un savienoties! Lai daudzināts ir Tavs vārds, ak Tu, kuram pieder vara pār visu, kas atrodas debesīs, un visu, kas atrodas uz zemes, kura valstība aptver visu, kas atrodas Tavas atklāsmes debesīs un Tavas radības ķēniņvalstī. Neviena nespēj Tev līdzināties Tevis radītajās sfērās, neviens nespēj ar Tevi mēroties Visumā, ko Tu esi izveidojis. Neviena cilvēka prāts nav izpratis Tevi, un nevienas dvēseles tiecība nav sasniegusi Tevi. Pie Tavas varenības! Ja kāds paceltos spārnos un lidotu caur Tavu zināšanu bezgalību tik ilgi, cik ilgi vien pastāvēs Tava Būtne, viņš tomēr nespētu pārkāpt robežas, kuras šī pārejošā pasaule viņiem noteikusi. Kā gan tad šāds cilvēks varētu cerēt uzlidot Tavas cēlās klātbūtnes gaisotnē?

Tas cilvēks, kurš atzīst savu bezspēcību un atzīstas savos grēkos, ir, patiesi, apveltīts ar izpratni, jo gadījumā, ja kāds radījums pretendētu uz esamību, sastopoties ar

Tavas atklāsmes bezgalīgajiem brīnumiem, tik zaimojoša pretenzija būtu pretīgāka par jebkuru citu noziegumu visās Tevis iecerētajās un radītajās valstībās. Kas gan spētu, ak, mans Kungs, Tev atklājot kaut nojausmu par Tavas pārļaicīgās valdīšanas un varas zīmēm, pieprasīt sev tiesības uz jebkādu pastāvēšanu? Pati esamība nav nekas, saskaroties vaigu vaigā ar Tavas ne ar ko nesalīdzināmās esības varenajiem un neskaitāmajiem brīnumiem.

Augstu, neizmērojami augstu Tu pacelies pār visām lietām, ak Tu, ķēniņū **Ķēniņ!** Piesaucot Tevi un Tavas Lietas Izpaušmes, un Tavas autoritātes Rīta Zvaigznes, es Tevi lūdzu – piešķir mums visu, ko Tu esi piešķīris saviem izredzētajiem. Neliedz mums to, ko Tu esi atvēlējis saviem mīlotajiem, kas, tiklīdz Tavs aicinājums sasniedza viņus, traucās pie Tevis, un, kad Tava vaiga gaismas mirdzums atspīdēja pār viņiem, uzreiz nokrita pielūgsmē uz vaiga Tavā priekšā.

Mēs esam Tavi kalpi, ak, mans Kungs, un atrodamies Tavā varā. Ja Tu sodīsi mūs, kā Tu sodīji iepriekšējās un nesenās paaudzes, Tavs spriedums būs neapšaubāmi taisnīgs un Tava rīcība slavējama. Tev pieder vara darīt visu, kas Tev tik. Nav cita Dieva bez Tevis, visuvarenā, visugodinātā, palīga briesmās, pašpastāvošā.

– LXXXI –

LAI SLAVA Tev, ak Tu, kas uzklausi to cilvēku nopūtas, kuri ir atraisījušies no pieķeršanās visiem, izņemot Tevi, un atsaucies uz to cilvēku vaimanām, kuri ir ar sirdi un dvēseli uzticīgi Tev! Tu redzi, ko viņiem nodarījuši Tavi radījumi, kas ir noziedzīgi sacēlušies pret Tevi. Lai man par liecību ir Tava vara, ak Tu, taisnīguma

sfēru Ķēniņ un žēlastības pilsētu Valdniek! Likstas, ko viņi pārcietuši, ir tik smagas, ka tās nespēj aprakstīt neviena radījuma spalva. Ja kāds censtos pieminēt viņus, viņš nāktu pie atziņas, ka nejaudā to darīt.

Tā kā šīs likstas tika ciestas, Tavu ceļu ejot un Tevi mīlot, tie, kuriem tās bija uzkrītušas, par spīti tām pateicas Tev, sakot: „Ak Tu, mūsu Sirdsprieks un mūsu Pielūgtais! Ja no Tava lēmuma mākoņiem pār mums lītu likstu šautras, mēs, Tevi mīlot, paciestu visu. Mēs slavējam Tevi un pateicamies Tev, jo mēs atzīstam, ka Tu esi vēlējis mums tikai to, kas nāk mums par labu. Ja mūsu miesu reizēm nomāc likstas, mūsu dvēseles tomēr ir priekpilnas un liksmas. Mēs zvēram pie Tavas varas, ak Tu, mūsu siržu Ilgojums un mūsu dvēseļu Gaviles! Ikviens liksta, kas piemeklē mūs mīlestības dēļ pret Tevi, ir Tavas maigās žēlsirdības pierādījums, ikviens grūts pārbaudījums ir Tavas spožās gaismas zīme, ikvienas smagas ciešanas ir atvēsinošs malks, ikviens darbs ir svētlaimīga atpūta, ikvienas mokas ir prieka avots.”

Tie, ak, mans Kungs, kas ir nepacietīgi, sastopoties ar likstām Tavā ceļā, nav tukšojuši Tavas mīlestības kausu, nedz baudījuši Tavas piemiņas saldmi. Piesaucot Viņu, visu vārdu Ķēniņu un to Valdnieku, un visu īpašību Atklājēju un to Radītāju, kā arī tos, kas ir pacēlušies debesīs un tuvojušies Tev, un uzlidojuši Tavas klātbūtnes gaisotnē, un Tevis dēļ nesuši smagas ķēdes, es Tevi lūdzu – visžēlīgi palīdzi saviem ļaudīm atzīt Viņu, Tavu Izpausmi, kas izraidīts trimdā un iemests cietumā tikai tāpēc, ka Viņš aicināja cilvēci pie Tevis.

Tava maigā žēlastība, ak, mans Kungs, pārspēj Tavu dusmu niknumu, un Tava mīlošā laipnība – Tavu kaismīgo nepatiku, un Tava vēlība – Tavu taisnīgumu.

Ar savu brīnišķīgo labvēlību un dāsnumu vadi savus radījumus aiz rokas un neliedz viņiem savu vēlību, ko Tu esi viņiem dāvējis, lai viņi var atzīt Tevi. Lai man par liecību ir Tavas varas godība! Bez Tavas žēlastības ikviena dvēsele būtu satriekta, ikviena būtne, kas apveltīta ar izpratni, būtu apmulsusi, un ikviens cilvēks, kas apguvis zināšanas, būtu ļoti pārsteigts, izņemot tos, kuri ļāvušies Tavas Lietas roku skavām un kuri ir saņēmuši Tavas laipnības atklāsmes un Tavas labvēlības zīmes.

Es zvēru pie Tavas varenības, ak, mans Dievs! Ja Tu vērtētu savus kalpus pēc viņu nopelniem Tavās dienās, viņi noteikti nebūtu pelnījuši nekā cita kā Tavu sodu un mokas. Tev tomēr piemīt liels dāsnums, un Tava vēlība ir bezgalīga. Nelūkojies uz viņiem, ak, mans Dievs, ar taisnīgu skatu, bet ar savas maigās līdzjūtības un žēlastības acīm. Izturies pret viņiem augstsirdīgi un labvēlīgi. Tev pieder vara darīt visu, kas Tev tīk. Tu esi nesalīdzināmais. Nav cita Dieva bez Tevis, debesu un zemes troņa Kunga, šīs un nākamās pasaules Valdnieka. Tu esi velšu Dievs, vienmēr piedodošais, dāsnais devējs, visaugstsirdīgais.

Svētī, ak Kungs, mans Dievs, To, caur kuru ir atklāti Tavas visvarenības noslēpumi, godātas Tava dievišķuma atklāsmes, atsegtas Tavu zināšanu un gudrības dārgās pērles, izplatītas Tavas zīmes un emblēmas, skaidri pausts Tavs Vārds, atspīdējusi Tava vaiga gaisma un nostiprināta Tava augstā vara. Svētī visus tos, kas vienīgi Tevis dēļ ir cēlušies skatu uz Tevi. Turklāt sūti Viņam un viņiem savu brīnišķīgo žēlastību, kā pieklājas Tavai godībai. Tu esi, patiesi, visuvarenais, palīgs briesmās, visugodinātais, pašpastāvošais.

LAI SLAVA Tev, ak Kungs, mans Dievs! Tu ar vienu sava velējuma vārdu esi radījis visas lietas un ar savas augstāko varu un spēku izveidojis visu radību. Visvarenākie vīri šķiet niecības Tavas godības atklāsmes priekšā, un tie, kam piemīt spēks, dreb, saskaroties ar Tavas varas pierādījumiem. Ikviens cilvēks, kas apveltīts ar atskārsmi, apžilbst, ieraugot Tava vaiga spožo godību, un bagātais šķiet nabadzīgs un bezcerīgs, uzlūkojot Tavu bagātību un pārpilnību.

Piesaucot Tavu visgodāto vārdu, ar ko Tu rotāji visus savas atklāsmes valstības iedzīvotājus un savas gribas debesu iemītniekus, es Tevi lūdzu – ļauj, lai manu dvēseli savaldzina saldās melodijas, ko Tava lēmuma koka zaros vītero debesu Putns, kas apliecina, ka Tu esi Dievs un ka nav cita Dieva bez Tevis.

Šķīsti mani ar savas žēlastības ūdeņiem, ak, mans Kungs, un liec man piederēt tikai Tev, un vedini mani tuvoties Tavas Lietas teltij un Tavas klātbūtnes dievinātajai svētnīcai. Atvēli man visas tās lietas, kuras Tu esi atvēlējis savām izredzētajām kalponēm, un apskaidro manu seju, un apgaismo manu sirdi.

Tev pieder vara darīt visu, ko vēlies, un Tu lem visu, kā Tev tīk.

ESI SLAVĒTS, ak Kungs, mans Dievs! Tu redzi manu nabadzību un postu, manas likstas un manas vajadzības, manu bezpalīdzību un lielo pazemību, manas vaimanas un gaužās asaras, manas dvēseles mokas un

nedienas, kas mani piemeklējušas. Lai man par liecību ir Tava augstā vara! Tik dziļš ir mans pazemojums, ka Tavi kalpi, kas ir nomaldījušies no Tava ceļa, izsmej mani. Tu zini, ka mani uzskata par Tava Vārda nesēju Tavas radības vidū. Tu zini, ka mans stāvoklis ir tikai Tava stāvokļa atspulgs, ka mani tikumi atveido Tavus tikumus, ka manā dziļākajā būtībā nav nekā cita kā tikai Tavu zīmju atklāsmes un ka mana būtība atspoguļo tikai Tava vienīguma pierādījumus.

Visu to Tu esi pavēstījis savai radībai, tā ka mani pazīst vienīgi kā būtņi, kas nes Tavu Vārdu. Es zvēru pie Tavas godības! Es nevaimanāju par likstām, kas mani piemeklējušas Tavā ceļā, bet atzīstu, ka mana pazemojuma dēļ to sirdis, kas mīl Tevi, ir satriektas un Tavu pretinieku dvēseles ir tik priekpilnas, ka tās liksmo pat par tiem, kas ir atraisījušies no visa, izņemot Tevi, un ir steigušies uz Tevis pieminēšanas un cildināšanas upi. Viņi ir bijuši tik iedomīgi, ka, sastopot Tavus mīļotos, viņi pulgo Tavu Lietu, krata galvas un saka: „Kur ir jūsu Kungs, kuru jūs daudzināt gan dienu, gan nakti? Kur var atrast Viņu, ko jūs saucat par savu Valdnieku, pie kura jūs aicināt visus vērsties?” Viņu lepnība un augstprātība auga augdama, līdz viņi noliedza Tavu varenību un noraidīja Tavu varu un valdīšanu.

Lai man par liecību ir Tava godība! Manas likstas un nelaimes, kas Tavā ceļā piemeklē tos, kas mani mīl, sagādā man prieku. Tomēr ne es, ne viņi nespējam panest tos apvainojumus un pārmetumus, kurus Tavi ienaidnieki vērs pret Tevi, Neierobežotais. Cik ilgi gan Tu turpināsi sēdēt, ak, mans Kungs, uz sava izturības un pacietības troņa? Nograndi savu dusmu pilno vārdu, ak

Tu, kuru neviens nespēj ieraudzīt! Liela ir Tava žēlastība pret patiesajiem Tavu kalpu vidū, un pelnīts ir sods bezdievjiem Tavu ienaidnieku starpā. Tāpēc vērs pret viņiem, ak, mans Kungs, savas bargās dusmas un atklāj savu augsto varu, un liec viņiem atzīt savu valdīšanu un savu lielo spēku. Ja Tu atsakies, ak, mans Dievs, atbalstīt tos, kas Tevi mīl, tad palīdzi sev un Tam, kas ir Tava Piemiņa.

Piesaucot Tavu vārdu, kas ir licis uzbangot Tavu dusmu okeānam, es Tevi lūdzu – sodi tos, kas ir nolieguši Tavu patiesību un neatzīst Tevis teikto. Ar savu varu un spēku liec viņiem būt pazemīgiem un cel godā tos, kas vienīgi Tevis dēļ ir vērsuši skatu uz Tevi, lai caur viņiem Tavas godināšanas karogi plīvo visās tautās un Tavas zīmes izplatās visās nācijās, un lai visi liecina, ka Tu esi Dievs un ka nav cita Dieva bez Tevis, varas, majestātiskuma un goda Dieva.

– LXXXIV –

ESI DAUDZINĀTS, ak Kungs, mans Dievs! Piesaucot Tavu vārdu, kuru Tu esi pacēlis augstu pār citiem vārdiem un caur kuru ir norauts debesu plīvurs, un Tava krāšņuma Auseklis ir uzlēcis pie apvāršņa, atmirdzot Tava vārda – *Cēlais, Visaugstais* – spožumā, es Tevi lūdzu – sniedz man savu brīnumaino palīdzību un paglāb mani savas mīlestības un aizstāvības patvērumā.

Es esmu viena no Tavām kalponēm, ak, mans Kungs! Es esmu vērsusies pie Tevis un uzticos Tev. Liec, lai mana mīlestība pret Tevi ir tik stipra un es piepildu

to, kas ir tīkams Tev, ka nedz bezdievju atkrišana no Tavas ticības, nedz liekuļu klaigas Tavas radības starpā nespēj atturēt mani no Tevis.

Šķīsti manas ausis, ak, mans Kungs, lai es varu sadzirdēt Tevis sūtītās vārsmas, un apskaidro manu sirdi ar Tevis zināšanas gaismu, un atraisi manu mēli, lai es varu pieminēt un cildināt Tevi. Pie Tavas varenības, ak, mans Dievs! Manu dvēseli nepievelk neviens cits kā Tu, un mana sirds nealkst neviena cita kā Tevis.

Nav cita Dieva bez Tevis, visugodinātā, dāsnā devēja, piedodošā, līdzjūtīgā.

ŠĪS, AK, mans Dievs, ir tās dienas, kurās Tu saviem kalpiem esi licis ievērot gavēni. Ar to Tu rotāji savas likumu Grāmatas ievadu, ko Tu atklāji savai radībai, un greznoji savu baušļu krājumus, lai tos skata visi, kas ir Tavās debesīs, un visi, kas ir uz Tavas zemes. Katrai stundai šajās dienās Tu esi piešķīris īpašu spēku, kas bez Tevis nav izzināms nevienam, jo Tava zināšana ietver visu, kas ir radīts. Tāpat Tu katrai dvēselei esi piešķīris daļiņu no šā spēka saskaņā ar savas pavēles vēstuļrakstu un sava neatsaucamā sprieduma tīstokļiem. Vēl jo vairāk, ikvienu šo Grāmatu un Rakstu lapu Tu esi veltījis ikvienai no zemes tautām un ciltīm.

Tevi kvēli mīlošajiem pēc sava lēmuma Tu esi veltījis kausu Tevis pieminēšanas ausmas stundā, ak, valdnieku Valdniek! Šie ir ļaudis, kas, Tavas gudrības daudzveidības vīna reibināti, pamet savas dusas vietas, ilgojoties

daudzināt Tavu slavu un cildināt Tavus tikumus, un bēg no miega, cerot iemantot Tavu tuvumu un baudīt Tavas veltes. Viņu acis ir vienmēr vērušās Tavas mīlošās laipnības Rīta Zvaigznē, un viņu vaigs ir bijis vērst uz Tavas iedvesmas Pirmavotu. Liec līt pār mums un pār viņiem no savas žēlastības mākoņiem, kas pieklājas Tava dāsnuma un vēlības debesīm.

Lai slavēts ir Tavs vārds, ak, mans Dievs! Šī ir tā stunda, kad savai radībai Tu esi vēris vaļā savu velšu durvis un visiem savas zemes iemītniekiem – savas maigās žēlastības vārtus. Es piesaucu tos, kuru asinis ir lijušas, Tavu ceļu ejot, kas ilgās pēc Tevis ir atraisījušies no visām saitēm ar Tavu radību un kuras tā savīļņoja Tavas iedvesmas saldme, ka ikviena šķiedra viņu dvēselēs vibrēja, Tevi pieminot un slavējot. Es lūdzu – neliedz viņiem to, ko Tu stingri esi nolēmis atklāsmei, šai atklāsmei, kuras spēks ikvienam kokam ir licis pasludināt to, ko degošais krūms senlaikos ir pasludinājis Mozum, kas sarunājās ar Tevi, atklāsmei, kas vissīkākajam olītim ir ļāvis skanēt, Tevi slavējot, kā Muḥammad, Tava drauga, dienās akmeņi teica Tavu slavu.

Šie ļaudis, ak, mans Dievs, ir tie, kam Tu žēlīgi esi ļāvis tuvoties sev un sarunāties ar To, kas ir Tevis Atklājējs. Tavas gribas vēji ir izkaisījuši viņus pasaulē, līdz Tu viņus savāci kopā savā pavēnī un ļāvi viņiem ienākt savā galmā. Tagad, kad Tu esi licis tiem turēties Tavas žēlastības debess pavēnī, palīdzi jel viņiem iemantot to, kas atbilst tik augstam stāvoklim. Nepieļauj, ak, mans Kungs, lai, atradušiem ceļu uz Tevi, tiem nebūtu lemts pazīt Tavu vaigu un, sastapušiem Tevi, tiem būtu liegts Tavs tuvums.

Šie ir, ak, mans Kungs, Tavi kalpi, kas kopā ar Tevi ir ienākuši šai Dižākajā Cietumā, kas tā mūros ir gavējuši saskaņā ar Tavu lēmumu vēstuļrakstiem un Tavu Grāmatu priekšrakstiem. Tādēļ palīdzi viņiem attīrīties no tā, kas Tev ir pretīgs, lai visā pilnībā viņi var ziedoties Tev un atraisīties no visa, tik no Tevis vien nē.

Lai līst pār viņiem, ak, mans Dievs, Tava vēlība un Tavas veltes. Palīdzi mums, ak, mans Dievs, dzīvot, Tevi pieminot, un nomirt mīlestībā uz Tevi, un dāvā mums savu tuvumu savās neizdibināmajās viņsaules pasaulēs, kuras ir saprotamas tikai Tev vien. Tu esi mūsu Kungs un visu pasaulu Kungs, un Dievs visiem, kas ir debesīs un uz zemes.

Ak, mans Dievs! Tu redzi, kāds liktenis ir nācis pār Taviem dārgajiem Tavās dienās. Mana lieciniece ir Tava godība! Visā Tavā sfērā vaimanās ir pacēlušās Tavu izredzēto balsis. Daži krita Tavas zemes neticīgo slazdos, kas traucēja tiem iemantot Tavu tuvumu un iekļūt Tavas godības galmā. Dažiem gan bija iespēja Tev tuvoties, bet tika liegts skatīt Tevi vaigā. Vēl citiem dedzīgajiem tika dota iespēja skatīt Tevi un ieiet Tavā galmā, bet tie atļāva Tavas radības iedomu un Tavas tautas aspiedēju nodarīto pārestību plīvuram nolais-ties starp viņiem un Tevi.

Šī ir tā stunda, ak, mans Kungs, kurai Tu esi licis būt pārākai par ikvienu citu stundu un dāvājis to izredzētajiem savas radības vidū. Piesaucot Tevi, ak, mans Dievs, un piesaucot viņus, es Tevi lūdzu, lai šā gada gaitā paaugstināti tiek tie, kas ir Tev mīļi. Vēl jo vairāk, lem jel šim gadam to, kas ļaus Tavas varas Auseklim pacelties spožam pie Tavas godības apvāršņa un caur Tavu visaugsto spēku apgaismot visu pasauli.

Savai Lietuvai nes uzvaru, ak, mans Kungs, un liec Taviem ienaidniekiem krist. Tad piešķir mums to labo, kas ir šai dzīvī un tai dzīvī, kas nāks. Tu esi patiesība, Tu zini to, kas ir slēpts. Nav cita Dieva bez Tevis, vienmēr piedodošā, visdāsna.

ESI CILDINĀTS, ak Kungs, mans Dievs! Lai pateicība Tev par to, ka esi izvēlējis mani par mērķi dažādām likstām un neskaitāmiem pārbaudījumiem, tādēļ lai Tavi kalpi iemantotu jaunu dzīvi un visa Tava radība tiktu atdzīvināta.

Es zvēru pie Tavas godības, ak Tu, pasaulu Mīļotais un visu to Ilgojums, kas ir Tevi atzinuši! Vienīgais iemesls, kura dēļ es alkstu dzīvot, ir tas, ka es varu atklāt Tavu Lietu, un es tiecos turpināt savu dzīvi tikai tādēļ, lai mani skar nelaimes Tavā ceļā.

Es Tevi lūdzu, ak Tu, pēc kura aicinājuma visu to sirdis, kas ir Tev tuvi, ir pacēlušās Tavas klātbūtnes gaisotnē, – sūti saviem mīļotajiem to, kas ļaus viņiem iztikt bez visa cita, tik bez Tevis vien nē. Apveltī viņus ar tādu uzticību, lai viņi ceļas sludināt Tavu Lietu un daudzina Tavu vārdu visiem, kas ir Tavās debesīs un uz Tavas zemes, un lai faraonu cienīgā cietsirdība, ko nodarījuši apspiedēji Tavu kalpu starpā, nespēj atturēt viņus no Tevis.

Tu esi, patiesi, varas Dievs, godības Dievs, spēka un gudrības Dievs.

LAI DAUDZINĀTS ir Tavs vārds, ak Kungs, mans Dievs! Tu redzi, ka manas acis alkst skatīt Tavas žēlastības brīnumus, un manas ausis tīko ieklausīties Tavās saldajās melodijās, un mana sirds tvīkst pēc Tevis zināšanas dzīvajiem ūdeņiem. Tu redzi savu kalponi, ak, mans Dievs, stāvam pie Tavas žēlastības mājokļa un uzrunājam Tevi Vārdā, kuru Tu esi izvēlējis no visiem citiem vārdiem un pacēlis to pāri visiem, kas mājo debesīs un uz zemes. Sūti no debesīm viņai savas žēlastības vēsmas, lai sajūsma viņai liek aizmirst sevi un tuvoties Tavam sēdeklim, kas, atmirdzot Tava vaiga godībā, izstaro Tavas valdīšanas gaismu un ir Tavs tronis. Tev pieder vara piepildīt savu gribu. Nav cita Dieva bez Tevis, visugodinātā, visdāsnākā.

Es Tevi lūdzu, ak, mans Kungs, – neizraidi tos, kas meklējuši Tevi, un nedzen projām tos, kas traukušies pie Tevis, un neliedz savu vēlību tiem, kas mīl Tevi. Tu esi Tas, ak, mans Kungs, kuru Tu pats sauc par žēlastības un līdzjūtības Dievu. Apžēlojies par savu kalponi, kas ir meklējusi patvērumu pie Tevis un cēlusi savu vaigu uz Tevi.

Tu, patiesi, esi vienmēr piedodošais, vislīdzcie-tīgākais.

LAI SLAVĒTS ir Tavs vārds, ak, mans Dievs! Es apliecinu, ka neviena doma par Tevi, lai cik brīnišķīga tā būtu, nespēj pacelties Tevis zināšanas debesīs un ka neviens Tevis cildinājums, lai cik pārļaicīgs tas būtu,

nespēj uzlidot Tavas gudrības gaisotnē. No mūžīgiem laikiem Tu esi atradies augstu pāri savu kalpu izpratnes lokam un savu pavalstnieku centieniem aptvert Tavu noslēpumu. Par kādām spējām var runāt radījums, kas ir tikai ēna, sastopoties vaigu vaigā ar To, ko neviens nav radījis?

Es apliecinu, ka to cilvēku cēlās domas, kas dievina Tavu vienīgumu, un to cilvēku dziļā apcere, kas ir atzinuši Tevi, ir radušās tikai Tava lēmuma Spalvas kustības rezultātā un dzimušas no Tavas gribas izpausmes. Es zvēru pie Tavas godības, ak Tu, manas dvēseles Mīļotais un manas dzīves Avots! Es apzinos, ka nespēju Tevi aprakstīt un cildināt tā, kā pieklājas Tavam dižēnajam godam un Tavam izcilajam majestātiskumam. Tā kā es to labi apzinos, piesaucot Tavu žēlastību, kas ir pārāka par visām lietām, un Tavu vēlību, kas aptver visu radību, es Tevi lūdzu – pieņem no saviem kalpiem to, ko viņi spēj paveikt, Tavu ceļu ejot. Tad palīdzi viņiem ar savu spēcinošo vēlību cildināt Tavu vārdu un daudzināt Tavu slavu.

Tev pieder vara darīt visu, kas Tev tīk. Tu esi, patiesi, visugodinātais, visuviedais.

– LXXXIX –

ES NEZINU, ak, mans Dievs, kas tā ir par uguni, ar ko Tu esi iededzis savas Lietas gaismekli, vai kas tas ir par spoguļi, ar kura palīdzību Tu paglābi to no saviem ienaidniekiem. Pie Tavas varas! Es apjūsmoju Tavas atklāsmes brīnumus un Tavas godības zīmes. Es zinu, ak Tu, manas sirds Ilgojums, ka, uguni ielejot ūdeni,

tā tūlīt izdziest, bet tā uguns, ko Tu esi iededzis, nekad neizdzīs, kaut pār to lītu visas zemes jūras. Ja šo uguni skartu ūdens, tad, kā lemts Tavos vēstuļrakstos, Tava varas roka vērstu ūdeni iekurā, kas liktu ugunij liesmot.

Es atzīstu arī to, ak, mans Dievs, ka jebkurai ugunij, ja tā pakļauta nikniem vējiem, ir jānodziest. Un es nevaru iedomāties, kāda vara, izņemot Tevis paša varu, ak, pasaulu Mīļotais, būtu varējusi uzturēt šo gaismekli tik daudz gadu par spīti vētrām, kuras pret to ir nepārtraukti raidījuši dumpinieki Tavas radības starpā.

Lai godība Tev, ak, mans Dievs! Tavs gaismeklis, ko iededzi cilvēku svētnīcā, uzrunā Tevi, sacīdams: „Ak Tu, vienīgais Mīļotais! Cik ilgi Tu atstāsi mani pamestībā? Es Tevi lūdzu – pacel mani pie sevis! Lai gan mana vēlme ir cilvēciskas būtnes vēlme, Tu tomēr zini, ka mana patiesā tiecība ir uzpurēties, ejot Tavu ceļu. Tu liec manai vēlmei atspoguļot Tavu vēlmi un manai gribai pakļauties Tavai gribai. Es Tevi lūdzu – pasargā savus mīļotos savas žēlastības pavēnī, žēlastības, kas ir augstāka par visu, lai ciešanas, ko viņi jūt, nekādā gadījumā neattur viņus no vēršanās pie Tava vārda *Visugodinātais, Visdāsnākais.*”

– XC –

ESI GODĀTS, ak, mans Dievs! Tu zini, ka savā mīlestībā pret Tevi es neesmu meklējis atpūtu, ka, sludinot Tavu Lietu, es esmu liedzis sev mieru un ka, ievērojot to, ko Tu esi noteicis savos vēstuļrakstos, es neesmu kavējies izpildīt Tavu gribu. Šā iemesla dēļ es esmu izcietis to, ko neviens no Tavas valstības iemītniekiem nav izcietis.

Lai man par liecību ir Tava godība! Neviens nevar mani kavēt pieminēt Tevi, kaut no visām pusēm man uzbruktu visas zemes likstas. Visi mani locekļi pasludina savu gatavību tikt saplosītiem, Tavu ceļu ejot, un Tavas patikas dēļ, un tie tiko tikt izkaisīti pīšļos Tavā priekšā. Ak, kaut tie, kas kalpo Tev, varētu baudīt Tavas mīlestības saldmi, kā es to esmu baudījis!

Es Tevi lūdzu – dāvā tam, kas pēc Tevis ir tiecies, savas devības dzīvos ūdeņus, lai viņš atbrīvojas no pieķeršanās visiem citiem, tik no pieķeršanās Tev vien nē. Tu, patiesi, esi visgudrais, visugodinātais, visuvarenais.

– XCI –

LAI SLAVĒTS ir Tavs vārds, ak Kungs, mans Dievs! Cik liela ir Tava varēšana un Tava augstākā vara, cik varens ir Tavs spēks un Tava valdīšana! Tu esi dāvājis esamību Viņam, kas Tavā Vārdā runā ar visiem, kas ir Tavās debesīs un uz Tavas zemes, un Tu esi licis Viņam vērsties pie Tavas radības.

Tomēr, tikko Viņš bija izrunājis pirmos vārdus, garīdznieki Tavas tautas vidū novērsās no Viņa, un mācītie Tavu kalpu vidū nopēla Viņa zīmes. Līdz ar to Tavā zemē iedegās apspiestības ugunis, un arī ķēniņi cēlās, lai izdzēstu Tavu gaismu, ak Tu, ķēniņu Ķēniņ!

Sacēlās tik liels ienaidis, ka mani tuvie un mīļie kļuva par gūstekņiem Tavā zemē, un tiem, kas Tev ir dārgi, tika liegts uzlūkot Tavu krāšņumu un tiekties pēc Tavas žēlastības. Šis ienaidis tomēr neļāva nodzist ugunij, kas dega viņu krūtīs. Beigās ienaidnieks aizrāva

nebrīvē Viņu, Tavas dailes Izpaušmi un Tavu zīmju Atklājēju, un ieslodzīja Viņu cietokšņa pilsētā 'Akká, un tiecās Viņu atturēt no Tevis pieminēšanas un Tava vārda godāšanas. Tavu kalpu tomēr nekas nespēja aizkavēt izpildīt to, ko Tu biji Viņam licis. Virs likstu apvāršņa Viņš ir cēlis savu balsi un aicinājis gan debesu iemītņiekus, gan zemes iedzīvotājus paļauties uz Tavu bezgalīgo žēlastību un Tavas vēlības galmu. Dienu un nakti Viņš sūta mums Tavas visvarenās spēka zīmes un atklāj Tava majestātiskuma nepārprotamos simbolus, lai Tavu radījumu dvēseles tiektos pēc Tevis, lai tās atteiktos no sevis un pievērstos Tev, un bēgtu no sava posta, un meklētu Tavu bagātību svētnīcu, un steigtos projām no savām nelaimēm uz Tava majestātiskuma un godības galmu.

Šis ir gaismeklis, kuru ir iedegusi Tava būtība, kura gaismu nekādi nesaskaņu vēji nespēs izdzēst. Šis ir Okeāns, kurš bango ar Tavas augstākās varas spēku un kura viļņus to bezdievju ietekme, kas netic pastardienai, nespēj apturēt. Šī ir Saule, kura spīd pie Tavas gribas debesīm, kuras mirgojumu bezgožu plīvuri un ļaundaru šaubas nespēj aptumšot.

Es pateicos Tev, ak, mans Dievs, par to, ka esi mani izvēlējies par upuri savā ceļā un esi padarījis mani par mērķi likstu bultām kā mīlestības zīmi pret saviem kalpiem, un esi izredzējis mani dažādām nelaimēm, lai atdzimst Tava tauta.

Cik saldas man šķiet Tevis sūtītās bēdas, un cik dārgs manai sirdij ir Tevis uzliktais liktenis! Lai bojā iet tā dvēsele, kas bēg no ķēniņu draudiem, glābjot sevi Tavās dienās! Es zvēru pie Tavas godības! Tas, kurš

ir dzēris no Tavas labvēlības dzīvajiem ūdeņiem, var nebaidīties likstu Tavā ceļā, un nekādas nelaimes nespēs viņu atturēt no Tevis pieminēšanas vai cildināšanas.

Es Tevi lūdzu, ak Tu, manu Valdniek un visu vārdu Īpašniek, – aizsargā tos, kas ir cēlušies no manis,¹ kuriem Tu esi licis būt saistītam ar Tevi un kuriem Tu šajā atklāsmē esi izrādījis īpašu labvēlību, un kurus Tu esi aicinājis tuvoties Tev un vērst skatu uz Tavas atklāsmes apvārsni. Neliedz viņiem, ak, mans Kungs, savu dāsno žēlsirdību, nedz savas vēlības Ausekļa starojumu. Liec, lai viņi izceļas Tavas tautas vidū, cildina Tavu Vārdu un sekmē Tavu Lietu. Palīdzi viņiem, ak, mans Dievs, piepildīt Tavu gribu un Tavu vēlējumu.

Nav cita Dieva bez Tevis, visspēcīgā, viscildenā, visaugstā.

– XCII –

LAI GODĪBA Tev, ak, mans Dievs! Ja nebūtu likstu, kas panestas Tavā ceļā, kā gan būtu iespējams atpazīt Tavus patiesos mīlētājus, un, ja nebūtu pārbaudījumu, kas izturēti Tavas mīlestības dēļ, kā gan būtu iespējams atklāt to cilvēku augsto stāvokli, kas ilgojas pēc Tevis? Tava vara lai ir man par liecību! Visu to cilvēku pavadones, kas pielūdz Tevi, ir asaras, ko viņi lej, un to cilvēku mierinātāji, kas meklē Tevi, ir vaidi, kas viņiem izlaužas, un to cilvēku uzturs, kas traucas Tevi satikt, ir viņu lauzto siržu drumsklas.

Cik salds man šķiet nāves rūgtums, kas sastapts Tavā ceļā, un cik dārgas manās acīs ir Tavu ienaidnieku

¹ Afnán.

šautras, kas saņemtas, cildinot Tavu vārdu! Liec, lai ar mani Tavā Lietā, ak, mans Dievs, notiek viss, ko Tu vēlies, un savā mīlestībā sūti man visu, ko esi man lēmis. Pie Tavas godības! Es vēlos vienīgi to, ko vēlies Tu, un man ir dārgs tikai tas, kas ir dārgs Tev. Es allaž pilnīgi paļaujos uz Tevi un uzticos Tev.

Es Tevi lūdzu – sauc palīgā šai atklāsmei, ak, mans Dievs, tos, kurus var uzskatīt par cienīgiem Tava vārda un Tavas valdīšanas, lai viņi piemin mani Tavas radības vidū un pacel Tavā zemē Tavas uzvaras karogus.

Tev ir vara darīt visu, kas Tev tik. Nav cita Dieva bez Tevis, palīga briesmās, pašpastāvošā.

– XCIII –

LAI GODS Tev, ak, mans Dievs! Viena no Tavām kalponēm, kas ir ticējusi Tev un Tavām zīmēm, ir ienākusi Tavas vienesmes koka pavēnī. Sniedz viņai, ak, mans Dievs, ar savu vārdu *Izpaustais* un *Apslēptais*, malku no sava aizzīmogatā izlases vīna, lai viņa var aizmirst savu patību, un liec viņai uzticīgi pieminēt Tevi un pilnīgi atraisīties no visiem, izņemot Tevi.

Tagad, kad Tu esi atklājis viņai zināšanas par sevi, ak, mans Kungs, savā devībā neliedz viņai vēlību, un tā kā Tu esi aicinājis viņu pie sevis, savā labvēlībā neraidi viņu projām no sevis. Dāvā viņai visu to labāko, ko var atrast uz Tavas zemes. Tu, patiesi, esi visdāsnaķais, kura vēlībai nav robežu.

Ja Tu dāvātu kādam no saviem radījumiem vērtības, kas līdzinātos zemes un debesu valstībām, tas ne par

vienu atomu nemazinātu Tavu bezgalīgo valdījumu. Tu esi daudz diženāks par to Lielo, kā Tevi sauc cilvēki, jo tas ir tikai viens no Taviem vārdiem, kas radīti pēc Tavas gribas.

Nav cita Dieva bez Tevis, varenības Dieva, godības Dieva, zināšanu un gudrības Dieva.

– XCIV –

SIRDIS, kas ilgojas pēc Tevis, ak, mans Dievs, deg alku liesmās pēc Tevis, un to acis, kas mīl Tevi, raud gaužas asaras mokpilnā atšķirtībā no Tava galma, un to vaimanas, kas savas cerības saista ar Tevi, atskan visā Tavā valstībā.

Tu pats, ak, mans Dievs, ar savu augsto varu esi aizsargājis viņus no abām galējībām. Ja viņu dvēseles nedegtu un sirdis nebūtu skumju pilnas, viņi slīktu asarās, un, ja viņi nelietu asaras, viņus sadedzinātu viņu siržu uguns un dvēseļu svelme. Manuprāt, viņi ir kā eņģeļi, kurus Tu esi radījis no sniega un uguns. Vai Tu par spīti viņu kaismīgajām ilgām un dedzībai, ak, mans Dievs, nelaidīsi viņus savā tuvumā un raidīsi viņus projām no savas žēlastības durvīm? Drīz visas cerības izzudīs no Tavu izredzēto sirdīm, ak, mans Dievs. Kur paliek Tavas vēlēšanas vēsma? Viņus no visām pusēm ielenc ienaidnieki. Kur ir Tavi uzvaras karogi, kurus Tu apsolīji savos vēstuļrakstos?

Lai Tava godība ir man par liecību! Katru rītu, gaismai austot, tie, kas mīl Tevi, pamostas un acu priekšā ierauga ciešanu kausu, jo viņi tic Tēv un atzīst

Tavas zīmes. Lai gan es esmu cieši pārliecināts, ka Tu jūti lielāku līdzjūtību pret viņiem, nekā viņi jūt paši pret sevi, lai gan es atzīstu, ka Tu esi uzlicis viņiem šīs likstas nekāda cita iemesla dēļ, kā tikai tādēļ, lai viņi sludina Tavu Lietu un var pacelties Tavas mūžības debesīs un Tava galma tuvumā, Tu tomēr labi zini, ka daži no viņiem ir vāji un nepanes ciešanas.

Es lūdzu Tevi, ak, mans Dievs, ar savu spēcinošo vēlību palīdzi viņiem pacietīgi panest ciešanas viņu mīlestības dēļ pret Tevi un atsedz viņu acīm to, ko esi lēmis viņiem savas drošās aizsardzības Mājoklī, lai viņi var traukties saņemt to, kas viņiem ir lemts Tavā ceļā un savā mīlestībā pret Tevi sacensties likstu labprātīgā pieņemšanā. Un bez visa tā atklāj viņiem sava pārākuma karogus, lai viņi var uzvarēt Tavus pretiniekus un lai Tava valdīšana tiek pausta visiem Tavas valstības iemītniekiem un Tavas varas spēks demonstrēts Tavai radībai. Tev pieder vara darīt visu, ko vēlies. Nav cita Dieva bez Tevis, visgudrā, visuviedā.

Liec savam kalpam, kurš tic Tev, ak, mans Dievs, būt nelokāmam, aizstāvēt Tavu Lietu, un pasargā viņu no visām briesmām savas gādības un aizstāvības cietoksnī gan šajā, gan nākamajā dzīvē. Tu, patiesi, valdi, kā Tev tīk. Nav cita Dieva bez Tevis, vienmēr piedodošā, viscēlsirdīgā.

– XCV –

ESI GODĀTS, ak Kungs, mans Dievs! Es lūdzu Tevi – no savas pāri plūstošās vēlības mākoņiem lej pār mums ūdeņus, kas šķīstīs Tavu kalpu sirdis no visa,

kas kavē viņiem skatīt Tavu vaigu un neļauj vērsties pie Tevis, lai viņi visi atzīst To, kas ir viņu Darinātājs un Radītājs. Ar savu augsto varu palīdzi viņiem, ak Dievs, tiekties pēc tāda stāvokļa, lai viņi varētu viegli atšķirt nelabu smārdu no Tā tērpā saldā aromāta, kas nes Tavu dižo un cēlo vārdu, un veltīt savu mīlestību Tev, un baudīt Tavu tuvumu, tā ka, ja viņiem piedāvātu visu, kas atrodams debesīs un uz zemes, viņi to uzskatītu par savas uzmanības necienīgu un atteiktos pārstāt pieminēt Tevi un cildināt Tavus tikumus.

Es Tevi lūdzu, ak, mans Mīļotais, manas sirds Ilgojums, – aizsargā savu kalpu, kas ir cēlis skatu uz Tavu vaigu, no to šautrām, kas ir nolieguši Tavu patiesību. Liec, lai viņš pilnībā uzticas Tev, cildina Tavu vārdu un vērš skatu uz Tavas atklāsmes svētnīcu. Patiesi, Tu nekad neesi raidījis projām no savām durvīm tos, kas cerējuši uz Tavu žēlastību, nedz arī liedzis tiem, kas meklējuši Tevi, sasniegt savas vēlēšanas galmu. Nav cita Dieva bez Tevis, visspēcīgākā, visaugstā, palīga briesmās, visugodinātā, nepārvaramā, kuru neietekmē apstākļi.

– XCVI –

LAI DAUDZINĀTS ir Tavs Vārds, ak Kungs, mans Dievs, caur kuru Tavas atklāsmes dārza koki ir sazaļojuši un nesuši svētuma augļus šajā pavasarī, kad pār visām lietām vēsmojusi Tavas labvēlības un svētības saldā smarža un likusi tiem piepildīt to, kas tiem bijis iepriekš nolemts Tava neatsaucamā lēmuma valstībā un Tava nemaināmā nolūka debesīs. Piesaucot šo vārdu, es

lūdzu Tevi – neliec man kavēties tālu no Tava svētuma galma un neatturi mani no Tava vienīguma un Tavas vienesmes augstās svētnīcas.

Iededz, ak, mans Dievs, manās krūtīs savas mīlestības uguni, lai tās liesma sadedzina visu citu, tikai Tevis pieminēšanu vien nē, lai vismazākā samaitātas vēlmes pazīme manī tiek nekavējoties apspiesta un nepaliek nekas cits kā Tavas pārļaicīgās un godājamās Būtnes cildināšana. Tā ir mana visaugstākā tiecība, mana dedzīgākā vēlme, ak Tu, kurš valdi par visām lietām un kura rokās atrodas visas radības valstība. Tu, patiesi, visu dari pēc sava prāta. Nav cita Dieva bez Tevis, visuvarenā, visugodinātā, vienmēr piedodošā.

– XCVII –

LAI SLAVA Tev, ak Kungs, mans Dievs! Piesaucot Tavu vārdu, kas ikvienā asins lāsītē ir licis uzbangot Tavas mīlošās laipnības un žēlsirdības okeāniem un ikvienā atomā atspoguļoties Tavas dāsnās svētības un labvēlības gaismai, es Tevi lūdzu – rotā ikvienu dvēseli ar savas mīlestības ornamentu, lai uz Tavas zemes nepaliek neviena, kas nebūtu pievērsies Tev vai kam nebūtu izdevies atraisīties no visa, izņemot Tevi.

Patiesi, Tu esi uzvēlis Tam, ak, mans Dievs, kas ir Tevis Izpausme, visādas likstas, lai Tavi kalpi varētu pacelties Tavas visžēlīgās labvēlības virsotnē un sasniegt to, ko Tu kā likteņa lēmējs un žēlotājs esi viņiem nospriedis sava neatsaucamā lēmuma vēstuļrakstos. Lai man par liecību ir Tavas varas godība! Ja viņi ikvienu

savas dzīves mirkli uzpurētos Tavā ceļā, viņi tomēr būtu darijuši pārāk maz, salīdzinot ar tām bagātīgajām dāvanām, ar kurām Tu esi viņus pagodinājis.

Tāpēc liec, es Tevi lūdzu, lai viņu sirdis tiecas pēc Tevis un viņi vērs savus skatus uz to, kas Tev tīkams. Tev pieder vara darīt visu, ko vēlies. Nav cita Dieva bez Tevis, nepieejamā, visugodinātā, vienmēr piedodošā.

Pieņem, ak, mans Dievs, no sava kalpa to, ko viņš Tev piedāvā savā mīlestībā pret Tevi. Stiprini viņu, lai viņš var cieši turēties pie Tava cildenā Vārda un atraisīt mēli, slavējot Tevi, un liec, lai viņš tiekas tikai ar tiem ļaudīm, kas tuvi Tev. Tu esi Tas, kura varā ir visu lietu valstība. Nav cita Dieva bez Tevis, visuvarenā, palīga briesmās, visugodinātā, nieerobežotā.

– XCVIII –

LAI DAUDZINĀTS ir Tavs vārds, ak Tu, kura varā ir visu to dvēseļu groži, kas ir atzinušas Tevi, un kura rokās ir visu to likteņi, kas atrodas Tavās debesīs un uz Tavas zemes! Ar savas varas spēku Tu dari visu, ko vēlies, un ar savas gribas izpausmi Tu lem visu, kā Tev tīk. Visapņēmīgāko cilvēku griba nav nekas, salīdzinot ar Tavas gribas neatvairāmajiem pierādījumiem, un visnelokamāko Tavu radījumu apņemšanās izgaist Tava nolūka neskaitāmo atklāsmju priekšā.

Ar vienu Vārdu no savām lūpām Tu esi tā savaldzinājis savu izredzēto sirdis, ka viņi savā mīlestībā pret Tevi ir atraisījušies no visa, izņemot Tevi, un, Tavu ceļu ejot, atdevuši savas dzīvības un uzpurējuši savas

dvēseles un Tevis dēļ panesuši to, ko nav panesis neviens no Taviem radījumiem.

Es esmu viena no Tavām kalponēm, ak, mans Kungs! Es esmu cēlusi savu vaigu uz Tavas žēlastības mājokli un tiekusies uz Tavām neskaitāmajām labvēlības izpausmēm, jo visi mana ķermeņa locekļi liecina, ka Tu esi visdāsnaiss, kura vēlība ir neizmērojama.

Ak Tu, kura vaigs ir mana pielūgsme, kura krāšņums ir mana svētnīca, kura galms ir mans mērķis, kura piemiņa ir mana vēlme, kura labestība ir mans mierinājums, kura mīlestība ir mana iedvesmotāja, kura uzslava ir mans ceļabiedrs, kura tuvums ir mana cerība, kura klātbūtne ir mans karstākais ilgojums un augstākā tiekšanās! Es Tevi lūdzu, neliec man vilties, liedzot man veltes, kuras Tu esi lēmis savām izredzētajām kalponēm, un dāvā man visu to labo, kas atrodams šajā un nākamajā pasaulē.

Tu, patiesi, esi radības Kungs. Nav cita Dieva bez Tevis, vienmēr piedodošā, visdāsniākā.

– XCIX –

ESI GODĀTS, ak Kungs, mans Dievs! Piesaucot Viņu, kurš ir Tavu zīmju Rīta Zvaigzne un Tavu vārdu Izpausme, un Tavas iedvesmas dārgumu Krātuve, un Tavas gudrības Glabātuve, es Tevi lūdzu – sūti saviem mīļotajiem to, kas ļaus viņiem cieši turēties pie Tavas Lietas un atzīt Tavu vienīgumu, un pieņemt Tavu vienesmi, un liecināt par Tavu dievišķumu. Pacel viņus, ak, mans Dievs, tādos augstumos, ka viņi saskatīs

visās lietās Tā varas zīmes, kas ir Tavas diženās godības Izpaušme.

Tu dari, ko vēlies, ak, mans Kungs, un lem, kā Tev tīk. Ikviens, kam pieder vara, ir nenozīmīgs Tavas varas atklāsmju priekšā, un ikviens, kas ir cienījams, šķiet nožēlojams, sastopoties ar Tavas lielās godības neskaitāmajiem pierādījumiem.

Piesaucot Tevi pašu un tos, kas ir saistīti ar Tevi, es Tevi lūdzu – ļauj, lai es varu atbalstīt Tavu Lietu un slavēt Tevi, un piesaistīt sirdi Tavas godības svētnīcai, un atraisīties no visa, kas nav saistīts ar Tevi. Nav cita Dieva bez Tevis, varas Dieva, godības un gudrības Dieva.

– C –

ESI SLAVĒTS, ak Kungs, mans Dievs! Tu redzi manu apjukumu un manas dziļās ciešanas, un manas dvēseles agoniju, un likstas, kas mani piemeklējušas. Pie Tavas godības! Mana sirds vēršas pie Tevis to nelaimju dēļ, kas uzbrukušas maniem mīlotajiem Tavā ceļā, un manas acis pārplūst asarām to dēļ, kas šajās dienās ir pacēlušies pie Tevis, pametuši pasauli aiz muguras un vērsuši skatu uz Tavas pārlaicīgās žēlastības krastiem.

Ietērp viņus, ak, mans Dievs, savas labvēlības ģērbos un sava mīlošā likteņa mantijās, kuras Tu esi pataupījis pats sev un noaudis ar savām dāsnajām rokām. Ar savām mīloši laipnajām rokām sniedz viņiem kausu, pilnu ar Tavu neizmērojamo žēlastību. Ļauj viņiem, ak, mans Mīļotais, mājot Tava galma un Tava gaismas pielietā Mājokļa tuvumā. Tev pieder vara darīt visu, kas Tev tīk.

Piesaucot Tavu mūžīgo esību, es tagad Tevi lūdzu – palīdzi man būt pacietīgam manās likstās, kuras ir likušas vaimanāt augstajiem pulkiem un raudāt mūžīgās paradīzes iemītniekiem, un kuru dēļ visas sejas ir pārklājušās ar pelēkiem putekļiem, ko izraisījušas ciešanas, kuras pārņēma Tavus kalpus, kas bija cēlušī savus skatus uz Tavu vārdu *Viscildenais, Visaugstais*. Nav cita Dieva bez Tevis, visuvarēnā, nepieejamā, vienmēr piedodošā, vislīdzjūtīgā.

Visi Tavi kalpi, ak, mans Dievs, ir nodarbināti pašī ar sevi. Tik lielas ir bijušās likstas, kas pēc Tava lēmuma ir ielenkušās viņus no visām pusēm. Mana mēle ir aizņemta, cildinot Tavus izredzētos, un mana sirds – pieminot tos, kas Tev ir dārgi un pilnīgi pakļauti Tavai gribai.

Neņem vērā manu stāvokli, ak, mans Dievs, nedz manu nespēju Tev kalpot, nē, drīzāk ņem vērā savas žēlastības un labvēlības okeānus un visu, kas cienīgs Tavas godības un Tavas piedošanas un kas piedien Tavai mīlošajai laipnībai un devībai. Tu, patiesi, esi vienmēr piedodošais, visaugstsirdīgais.

– CI –

LAI SLAVA Tev, ak Kungs, mans Dievs! Tu redzi to, ko neviena mēle bez Tavējās nespēj izteikt, un esi par liecinieku tam, ko neviena mute nespēj atstāstīt. Ir atraisīti likstu plūdi, un šalko Tava sprieduma vēji, un no mākoņiem lejup līst pārbaudījumu šautras, un no Tava sprieduma debesīm tiek mestas nedienu bultas.

Tu redzi, ak, mans Kungs, ka Tavi kalpi, kas ir ticējuši Tev un atzinuši Tavas zīmes, ir krituši Tavu ienaidnieku rokās, ka vieglu dienu un ērtību durvis ir aizkritušas viņu priekšā, ka viņi nīkst cietoksnī, kurā nav nekāda prieka un mirst cerības. Tavu ceļu ejot, viņi ir cietuši to, ko neviens cilvēks pirms viņiem nav izcietis. Par to liecina gan tie, kas atrodas Tava troņa tuvumā, gan zemes iemītnieki, gan augstie pulki.

Šie, ak, mans Dievs, ir Tavi kalpi, kas mīlestības dēļ pret Tavu krāšņumu ir pametuši savas mājas, un viņus ir tā aizkustinājuši maigie ilgošanās vēji pēc Tevis, ka viņi ir sarāvuši visas saites, Tavu ceļu ejot. Tie Tavi kalpi, kas mājā Tavā zemē un ir izdarījuši pārkāpumus pret Tevi, ir uzbrukuši viņiem un izdzinuši viņus no Tavām pilsētām, un saņēmuši viņus gūstā, un nodevuši viņus nekrietnu cilvēku un samaitātu ļaundaru rokās Tavā sfērā. Un beigās viņi bija spiesti dzīvot šajā vietā, kuru nevar salīdzināt ar nevienu citu vietu Tavā valstībā, lai cik pretīga tā būtu. Viņus ir piemeklējušas tādas nedienas, ka mākoņi lej asaras par viņiem un pērkons smagi nopūšas par viņu lielajām ciešanām, kas viņiem uzbrukušas mīlestības dēļ pret Tevi un Tavas labpatikas dēļ.

Tu labi zini, ak, mans Dievs, ka uz Tavas zemes nav neviena, kas var apgalvot, ka ir saistīts ar Tevi, izņemot tos dažus, kas ir miruši mocekļu nāvē Tevis dēļ, bet citiem ir bijis atļauts izdzīvot. Lai gan tādiem kā mums, ak, mans Dievs, nepieklājas apgalvot, ka esam saistīti ar Tevi, jo mūsu pārkāpumi un iegribas nav ļāvuši mums sasniegt Tavas vienesmes okeāna dziļumus un iegremdēties Tavas pārlaicīgās žēlastības ūdeņos, bet mūsu mēles, ak, mans Dievs, un sirdis liecina, un mūsu locekļi atzīst, ka Tava

žēlsirdība apņem visas radītās lietas un Tava līdzjūtība pārspēj visu, kas atrodas debesīs un virs zemes.

Piesaucot Tavu Visdiženo Vārdu, caur kuru visas radītās lietas tika sarautas gabalos un visa radība tapa satricināta, es Tevi lūdzu – sūti mums no savas žēlastības mākoņiem lietu, kas šķīstīs viņus no ikviena pārbaudījuma un no visa, kas netiek Tev. Pacel viņus līdz tādiem augstumiem, lai viņus nekādas ciešanas neattur no Tevis pieminēšanas un nekādas likstas nekavē viņus no vērsšanās pie Tavas pārlaicīgās vienesmes galma.

Pie Tavas varas, ak, Bahá Vismīlotais un Viņa sirds Ilgojums! Visos apstākļos es saucu pēc Tevis, sacīdams: „Ak, kaut es būtu vēl pirms šīs dienas tuvojies Tev!” Tomēr, kad es dzirdu Tavu ļaužu nopūtas, kuri ir Tev pilnīgi uzticīgi, kā arī Tavu kalpu nopūtas, kuri ir tuvi Tavam galmam un nav izvēlējušies citus draugus bez Tevis, un nav meklējuši patvērumu ne pie viena cita kā pie Tevis, un ir izraudzījušies Tavā ceļā to, ko neviens cilvēks nav izraudzījies Tava pārlaicīgā vienīguma Izpaušmju un Tavas svētās valdīšanas Rīta Zvaigžņu dienās, tad manu sirdi pārņem bēdas un mana dvēsele ir satraukta, un es vērsos pie Tevis ar lūgumu, lai Tu ar savu varu, kas aptver visu radību, gan redzamo, gan neredzamo, pasargā viņus no visa, kas ir Tev pretīgs. Es lūdzu to ne jau viņu dēļ, bet tādēļ, lai Tavs Vārds caur viņiem dzīvo Tavu kalpu vidū un Tu vienmēr tiec pieminēts savās valstībās.

Tu zini, ak, mans Dievs, ka visi Tavi kalpi ir novērsušies no Tevis un sacēlušies pret Tevi. Tu zini, ka Tev nav neviena, kas klausītu Tev, izņemot viņus un tos, kas tic Tavai atklāsmei, caur kuru visa Visuma pamati ir

satricināti un visu cilvēku dvēseles drebējušas, un visi, kas bija aizmiguši, ir atmodināti. Tu esi, ak, mans Dievs, devības Dievs, kura vēlība ir nebeidzama.

Vies pārliecību viņu sirdīs un nomierini viņu dvēseles, un atjauno viņu garu, un atsvaidzini viņu miesas. Tu, patiesi, esi viņu Kungs un pasaulu Kungs.

Lai slavēts ir Dievs, visas radības Kungs!

– CII –

ESI GODĀTS, ak Tu, visu pasaulu Kungs un visu to Mīļotais, kas ir atzinuši Tevi! Tu redzi mani sēžam zem zobena, kas karājas mata galā, un Tu labi zini, ka šajā stāvoklī es neesmu aizmirsis izpildīt savu pienākumu pret Tavu Lietu, nedz arī slavināt Tevi un cildināt Tavus tikumus, un darīt visu, ko Tu esi noteicis savos vēstuļrakstos. Lai gan zobens ir gatavs krist pār manu galvu, es aicinu Tavus mīļotos tik dedzīgi, ka viņu sirdis traucas uz Tava majestātiskuma un diženuma apvārsni.

Attīri rūpīgi viņu ausis, ak, mans Kungs, lai viņi var saklausīt tās saldās melodijas, kas atskan no Tavas godības troņa. Es zvēru pie Tavas varas! Ja kāds ieklausīsies šajās harmoniskajās melodijās, viņš pacelsies Tavas atklāsmes valstībā, kur ikviena radība sludina, ka Tu esi Dievs un ka nav cita Dieva bez Tevis, visvarenā, palīga briesmās, pašpastāvošā. Apskaidro, ak, mans Dievs, savu kalpu acis, un tā ar savu vārdu saldmi pacilā viņus, lai nelaimes nespēj atturēt viņus no pieķeršanās Tev un skatu celšanas uz Tavas atklāsmes apvārsni.

Tumsa ir apņēmusi visas zemes, ak, mans Dievs, un likusi daudziem no Taviem kalpiem drebēt. Piesaucot Tavu Visdiženo Vārdu, es Tevi lūdzu – izaudzini ikvienā pilsētā jaunu radību, kas pievērsīsies Tev un Tevi pieminēs Tavu kalpu vidū, un ar saviem vārdiem un gudrību pacels Tavas uzvaras karogus, un atraisīsies no visām radītajām lietām.

Tev pieder vara darīt to, kas Tev tīkams. Nav cita Dieva bez Tevis, visspēcīgākā, kura palīdzību lūdz visi cilvēki.

– CIII –

ESI GODĀTS Tu, kura rokā ir visvarenības debesis un radības valstība! Ar savu augstāko varu Tu dari visu, ko vēlies, un ar savas varas spēku Tu pavēli visu, kas Tev tīkams. No mūžības Tu pacelies pāri visas radības cildinājumiem, un līdz mūžībai Tu pacelsies augstu pāri ikvienas savas radības godināšanai. Pati esamība liecina par savu neesamību, kad tā sastopas vaigu vaigā ar Tavas pārļaicīgās vienesmes neskaitāmajām izpausmēm, un ikviena radīta lieta pēc savas dabas atzīst savu niecību Tava vienīguma gaismas svētās spozmes priekšā. Tu esi bijis neatkarīgs no visiem, izņemot Tevi pašu, un pietiekami bagāts pats par sevi, lai iztiktu bez visiem, vien sevis paša nē. Visi apraksti, ar kuriem tie, kas dievina Tavu vienesmi, apcer Tevi, un visi cildinājumi, ko tie, kas ir Tev uzticīgi, velta Tev, ir tikai spalvas atstātas pēdas, kuras iekustinājuši Tavas varas un spēka pirksti – pirksti, kuru kustības pārvalda Tava lēmuma roka, ko savukārt rosina Tavas varas spēks.

Lai man par liecību ir Tava godība! Apzinoties šo patiesību, kā gan es varu cerēt pienācīgi pieminēt un cildināt Tevi? Lai kādiem vārdiem es aprakstu Tevi, lai kādus Tavus tikumus es minu, es spēju tikai sarkt un kaunēties par to, ko izteikusi mana mēle un rakstījusi mana spalva.

Pati zināšanu būtība, ak, mans Kungs, pasludina savu nespēju iepazīt Tevi, un neziņa savā dvēselē atzīst savu apjukumu, sastopoties ar Tavas augstās varas atklāsmēm, un piemiņa sava gara dziļumos pieņem savu aizmāršību un savu izbeigšanos Tavu zīmju izpausmju un Tavu cildinājumu apliecinājumu priekšā. Ko gan šis nabaga radījums var cerēt sasniegt, un pie kādas saites šai nožēlojamajai dvēselei jāturas?

Piesaucot Tavu vārdu, caur kuru ikviena lūdzēja sauciens pēc palīdzības ir pacēlies Tava pārlaicīgā svētuma debesīs, caur kuru ikviens meklētājs ir uzlidojis Tava vienīguma un diženuma augstumos, caur kuru nepilnīgie ir pilnveidojušies un pazemotie paaugstināti, un ikviena stostīga mēle atraisīta, un sirgstošie atveseļoti, un viss, kas nav cienīgs Tava cildenuma, diženuma un augstākās varas, padarīts Tev pieņemams, es Tevi lūdzu, ak Tu, pasaulu Kungs un visu to Miļotais, kas ir atzinuši Tevi, un visu to ilgojums, kas atrodas debesīs un uz zemes – vadi savus neredzamos pulkus un ar savas Lietas eņģeļiem pieņem darbus, kurus mēs esam veikuši aiz mīlestības pret Tevi un Tavas labpatikas dēļ. Neraidi mūs projām, ak, mans Dievs, no savas žēlastības durvīm un neizgaisīni mūsu cerības uz Tavas laipnības un labvēlības brīnumiem.

Visi mūsu locekļi, ak, mans Kungs, liecina par Tavu vienīgumu un vienesmi. Sūti mums lejā savu spēku un varu, lai mēs varam kļūt nelokāmi Tavā ticībā un palīdzēt

Tev Tavu kalpu pulkā. Apgaismo mūsu acis, ak, mans Kungs, ar sava skaistuma spozmi un apskaidro mūsu sirdis ar Tavu zināšanu un gudrības krāšņumu. Pieskaiti mūs pie tiem, kas ir izpildījuši savu solījumu Tavai derībai Tavās dienās un kas savas mīlestības dēļ pret Tevi ir atraisījušies no pasaules un visa, kas atrodams tajā.

Tev pieder vara darīt visu, kas Tev tīk. Nav cita Dieva bez Tevis, visuspēcīgā, visgudrā, visaugstākā valdnieka, palīga briesmās, pašpastāvošā.

– CIV –

AK TU, kā tuvums ir mana vēlēšanās, kā klātbūtne ir mana cerība, kā pieminēšana ir mans ilgojums, kā godības galms ir mans ceļa mērķis, kā mājoklis ir mana tiecība, kā vārds ir mana dziedināšana, kā mīlestība ir manas sirds starojums, kuram kalpot ir manas karstākās alkas. Piesaucot Tavu vārdu, caur kuru Tu ļāvi tiem, kas Tevi atzinuši, pacelties Tavas zināšanas cildenajos augstumos un devi spēku tiem, kas no visas sirds pielūdz Tevi, tuvoties Tavas svētās labvēlības galmam, es lūdzu Tevi – palīdzi man vērst seju uz Tavu vaigu, celt skatu uz Tevi un daudzināt Tavu godu.

Es esmu aizmirsis, ak, mans Kungs, visu citu, tik Tevi vien nē, pievērsies Tavas vēlības Rīta Zvaigznei, cerībā tuvoties Tavam galmam, pametis it visu, tik Tevi vien nē. Raugi, šeit es esmu, ar skatu vērstu uz Tava vaiga gaismas apmirdzēto troni. Liec man, ak, mans Mīļotais, būt uzticīgam Tavai Lietai, lai nekādas neticīgo šaubas nespētu likt man novērsties no Tevis.

Patiesi, Tu esi varenais Dievs, palīgs briesmās, visugodinātais, visuvarenais.

ESI SLAVĒTS, ak Kungs, mans Dievs! Tava nepārspējamā godība ir pacilājusi visus, kam ir autoritāte un gods. Tavas varas spēks ir stiprinājis tos, kas ir enerģijas un spēka avoti. Tavas varas ierosme ir pacēlusi Tavas Lietas piekritējus pāri visiem, kas atrodas debesīs un uz zemes, un Tavas Spalvas dzīvinošā jūsma ir uzmundrinājusi radības valstības iemītnieku dvēseles.

Vienīgi Tevis dēļ, ak, mans Kungs, es esmu vērsis skatu uz Tevi, un, atzīstot Tavu varu un valdīšanu, spēris savus soļus uz Tavu iemīļoto svētnīcu un Tavu cienājamo un svēto galmu. Tādējādi es esmu sasniedzis pilsētu,¹ kurā savu vārdu godībā Tu atklāji sevi visai radībai. Šajā pilsētā es tikos ar Taviem mīļotajiem, un no mājas, kas atrodas tās sienās, es ieelpoju Tava svētuma vēsmas un uztvēru Tavas draudzības aromātu.

Neraidi mani projām no sevis, ak, mans Kungs, un neatstum mani no savas mīlestības un labestības krastiem, jo nabadzīgais nespēj rast patvērumu, nekļauvējot pie Tavas bagātības durvīm, un izstumtais nevar rast mieru, ja viņu neuzņem Tavas labvēlības galmā.

Lai daudzīnāts ir Tavs vārds, ak, mans Kungs, jo tu esi ļāvis man atzīt Tevis Izpausmi un būt pārliecinātam par to vārsmu patiesību, kuras ir nolaidušās no Tevis. Es Tevi lūdzu – dod man spēku turēties nelokāmi pie tā, ko Tu esi licis man ievērot. Palīdzi man nosargāt Tavas mīlestības pārles, kuras Tu ar savu lēmumu esi noglabājis manā sirdī. No savām debesīm, ak, mans Dievs, pasargā mani no visiem, tik no Tevis vien nē, un darīs stingrus manus soļus Tavā Lietā.

¹ Baghdád.

Tu esi, patiesi, godības Dievs, varas Dievs, zināšanu un gudrības Dievs. Nav cita Dieva bez Tevis, dižena devēja, visdāsnā, visuvarenā, vienmēr piedodošā.

Lai slavēts ir visugodinātais, nepārvaramais Dievs!

– CVI –

ESI GODĀTS, ak Kungs, mans Dievs! Es pateicos Tev par to, ka esi dāvājis man esamību Tavās dienās un veltījis man savu mīlestību, un ļāvis man iepazīt Tevi. Piesaucot Tavu vārdu, ar kuru Tavas gudrības un Tavu izteikumu apbrīnojamās pērles tika izceltas no to Tavu kalpu siržu glabātavām, kas ir Tev tuvi, ar kuru Tava vārda *Līdzjūtīgais* Auseklis ir lējis savu gaismu pār visiem, kas atrodas debesīs un uz zemes, es Tevi lūdzu – savā vēlēbā un devībā dāvā man savas brīnišķīgās un slēptās veltes.

Šīs ir manas dzīves agrīnās dienas, ak, mans Dievs, kuras Tu esi saistījis ar savām dienām. Tagad, kad Tu esi man piešķīris tik lielu godu, neliedz man to, ko Tu esi nolēmis dāvāt saviem izredzētajiem.

Es esmu, ak, mans Dievs, tikai maza sēkliņa, kuru Tu esi iesējis savas mīlestības augsnē un ar savu devīgo roku licis tai uzdīgt. Savā dziļākajā būtībā šī sēkliņa tāpēc ilgojas pēc Tavas žēlastības ūdeņiem un pēc Tavas vēlēbas dzīvās strūklakas. No savas mīlošās laipnības debesīm liec šai sēkliņai plaukt un zelt Tavā pavēnī un Tavā galmā. Tas esi Tu, kas no savu dzīvo ūdeņu bagātīgās straumes un avota aprasīni to sirdis, kas ir atzinuši Tevi.

Lai slavēts ir Dievs, visu pasaulu Kungs!

PIESAUCOT Tavu piemiņu, caur kuru visas lietas ir iemantojušas dzīvību un visas sejas staro, es Tevi lūdzu, ak, mans Kungs, – nepievil cerības, kuras es loloju attiecībā uz to, kas pieder Tev. Savā žēlastībā ļauj man rast patvērumu Tavā pavēnī, kas apņem visas lietas.

Esi, ak, mans Kungs, mans vienīgais Ilgojums, mans Mērķis, mana vienīgā Cerība, mans pastāvīgais Mērķis, mans Mājoklis un mana Svētnīca. Lai Tava spožā, dievinātā un mūžam svētītā daile ir manu kaismīgāko meklējumu objekts. Piesaucot visu, kas nāk no Tevis, es Tevi lūdzu, ak, mans Kungs – savā varenībā cel godā savus mīļotos un apkauno savus ienaidniekus.

Nav cita Dieva bez Tevis. Vienīgi Tu esi mans Mīļotais šajā pasaulē un tajā, kas nāks. Vienīgi Tu esi visu to Ilgojums, kas ir atzinuši Tevi.

Lai slavēts ir Dievs, visu pasaulu Kungs!

ESI CILDINĀTS, ak, mans Dievs, par to, ka Tu esi bijis uzticīgs vārdiem, ko Tavas atklāsmes Spalva ir rakstījusi vēstuļrakstos, kurus Tu esi sūtījis saviem izraudzītajiem, un caur kuriem Tu esi atslēdzis savas žēlastības durvis un lējis pār viņiem savas vadības spožo gaismu. Esi godināts par to, ka Tu esi atsedzis to, kas no mūžības ir bijis slēpts Tava majestātiskuma, Tavas varas un godības Mājoklī, un caur ko Tu esi uzposis savas atklāsmes debesis un izrotājis savas liecības grāmatas lapas.

Un, kad solījums bija piepildīts un parādījās Apsolītais, Viņu atstūma Tavi kalpi, kas bija teikuši, ka tic Tam, kurā izpaudās Tavs dievišķums, kuru Tu iecēli par šīs atklāsmes Priekštecī un no kura atnākšanas Tavas vienotības svētnīcas iemītnieku acis iemirdzējās priekā.

Es nezinu, ak, mans Kungs, viņu domu gaitu, atzīstot Tevi un noticot Tavām zīmēm, nedz viņu argumentus, noraidot Tavu valdišanu. Ik reizi, kad aicinu viņus pie Tevis un saku: „Ak, ļaudis! Apsveriet Dieva, jūsu Kunga, vārdus, kas ir jūsu rīcībā, un tos, kas nosūtīti no Viņa gribas un varas debesīm,” viņi nopeļ Tevi un novēršas no Tevis, lai gan – kā Tu labi zini – ikviens vārds, kas ir nācis no Tavas gribas lūpām, izplata Tavas žēlastības vēsmu smaržu.

Daži ir izvēlējušies turēties pie tā, kuru uzskata par necienīgu, lai ar viņu sarunātos Tavi kalpi, kas sargā Tavas durvis,¹ un par vēl jo necienīgāku ieiet Tavā galmā, kurā atskan Tavi majestātiskie vārdi. Šķīsti viņu sirdis un apskaidro viņu acis, ak, mans Kungs, lai viņi redz ar savām acīm un saprot ar savām sirdīm, un varbūt tad viņus pievilks Tavi vārdi, kas teikti Tavas iedvesmas Rīta Zvaigznei, un viņi Tuvosies Tevis zināšanas rāmi plūstošajai straumei.

Ikvienā savas Grāmatas rindiņā, ak, mans Kungs, Tu esi slēdzis derību ar viņiem manis dēļ un darījis to tik pārliecinoši, ka neviena Tava radība nevar no šīs derības izvairīties. Tu teici – un Tavi vārdi ir patiesi: „Viens vienīgs burts no Viņa pārspēj visu, kas sūtīts jums grāmatā *Bayán*.”

¹ Mírzá Yaḥyá.

Tāpēc apdomā, ak, mans Dievs, kā viņi ir noziegušies pret Tavu Lietu un ko viņu rokas ir nodarījušas Tavās dienās. Viņi ir tik ļoti man pāri darījuši, ka Tavas atklāsmes Lotus koks vaid un Tava majestātiskuma Mājokļa iemītnieki un Tavu vārdu pilsētu iedzīvotāji vaimanā. Es nezinu, ak, mans Dievs, kāpēc viņi ir cēlušies, lai spīdzinātu mani, un kādu pierādījumu dēļ viņi ir novērsušies no Tā, kas ir Tavu zīmju Rīta Zvaigzne. Es lūdzu Tevi, ak Tu, visu vārdu Kungs un debesu Radītāj, – palīdzi viņiem būt taisnīgiem Tavā Lietā, lai viņi neparedzēti varētu sajust Tavas žēlastības tērpa saldo aromātu un vērst skatus uz apvārsni, kas spoži liesmo no Tava vaiga gaismas. Viņi ir vāji, ak, mans Kungs, bet Tu esi spēka un varas Kungs. Viņi ir nabagi, bet Tu esi augstsirdīgais, kam pieder viss.

Tu labi zini, ak, mans Dievs, ka visā savā dzīvē es neesmu tiecies pēc priekšrocībām sev. Es esmu veltījis savu garu un visu savu būtņi Tava vārda godināšanai Tavas radības vidū un Tava vārda cildināšanai Tavu kalpu pulkā. Tu atsūtīji man tādu liecību, ka tie, kas ir Tavas atklāsmes Paudēji un Tavas iedvesmas Rīta Zvaigznes, juta stipru ilgošanos. Tajā Tavs pierādījums tika nostiprināts un Tavs devīgums piepildīts, un Tava Lieta pilnveidota, un Tavi vārdi izplatīti, un Tavas nepārprotamās zīmes atklātas.

Tu zini, ak, mans Dievs, ka es vēlos tikai to, ko Tu vēlies, un tiecos tikai pēc tā, pēc kā Tu tiecies. Ja es teiktu Taviem kalpiem to, uz ko Tu ar savām veltēm mani esi iedvesmojis un ko Tu man pavēlēji sacīt Tavai radībai, apspiedēji Tavu ļaužu starpā mani nopeltu. Un, ja es liktos mierā un pārtrauktu cildināt Tavu brīnumaino

godību, visi mani locekļi tomēr trauktos slavēt Tevi. Es nezinu, no kāda ūdens Tu radīji mani, nedz arī, kādu uguni Tu iededzi manī. Es zvēru pie Tavas godības! Es nebeigšu pieminēt Tevi, kaut visi, kas atrodas Tavās debesīs un virs Tavas zemes, saceltos pret mani. Ar sirdi atraisītu no pieķeršanās pasaulei un visa, kas atrodams tajā, es Tevi godināšu visur un vienmēr.

Esi slavēts, visu to siržu Mīļotais, kas ir atzinušas Tevi!

– CIX –

LAI CILDINĀTS ir Tavs vārds, ak Kungs, mans Dievs! Tu redzi, ka mans skats ir vērsts uz Tavu maigo žēlastību un ka manas acis lūkojas uz Tavas vēlības apvārsni un uz Tavu mīlošo laipnību, un ka manas rokas ir izstieptas pret Tavu balvu debesīm. Tava varenība lai liecina man par to! Ikviens mans loceklis vērsās pie Tevis, sakot: „Ak Tu, pasaulu Vismīļotais un visa tā Kungs, kas atrodas debesīs un uz zemes, un vienīgais visu to siržu Ilgojums, kas ir uzticīgas Tev! Piesaucot Tavu Okeānu, pie kura Tu aicināji visus debesu iemītniekus un visus zemes iedzīvotājus, es Tevi lūdzu – palīdzi saviem kalpiem, kuriem nav ļauts doties uz to un tuvoties tā krastiem. Liec, ak, mans Dievs, lai viņi atraisās no visa cita, tik no Tevis vien nē, un ļauj, lai viņi slavē Tevi un cildina Tavus tikumus. Un sniedz viņiem, ak, mans Dievs, savas žēlastības izmeklēto vīnu, lai viņi aizmirst visus citus, tik Tevi vien nē, un ceļas, lai kalpotu Tavai Lietai, un būtu nelokāmi mīlestībā pret Tevi. Tu esi, patiesi, viņu dzīves Kungs un viņu Pielūgtais. Ja Tu

viņus raidīsi projām, kas gan tad uzlūkos viņus, un, ja viņi atradīsies tālu no Tevis, kas gan tad palīdzēs viņiem tuvoties Tev? Es zvēru pie Tavas varas! Viņiem nav cita patvēruma kā tikai Tu, nedz citas paspārnes kā tikai Tavējā, nedz arī citas aizsardzības kā vienīgi Tavējā. Lai bēdas piemeklē to, kas par savu Kungu izvēlēties nevis Tevi, bet kādu citu, un lai svētīti ir tie, kas ir atbrīvojušies no pieķeršanās Tavas zemes iedzīvotājiem un turējušies pie Tava dāsnuma tērpa maliņas. No visiem, kas atrodas debesīs, un visiem, kas atrodas uz zemes, tie ir tikai Bahá laudis. Nav cita Dieva bez Tevis, visgudrā, visuviedā.”

Lai slavēts ir Dievs, visu pasaulu Kungs!

– CX –

ES NEZINU, ak, mans Dievs, vai man vajadzētu runāt par Tevis godināšanas brīnumiem Tavu kalpu vidū un atklāt viņiem Tavas žēlastības noslēpumus un Tavas Lietas mīklas, vai arī glabāt tos savas sirds dziļumos. Lai gan neviens mīlētājs nevēlas atklāt citiem personīgas sarunas ar savu mīļoto, tomēr ik reizi, kad mani sasniegs Tava nenovēršamā pavēle sludināt Tavu Lietu, es bez vilcināšanās tai paklausīšu. Es par Tevi liecināšu, un mani neatturēs likstu šautras, kas varētu līt pār mani no Tava lēmuma mākoņiem.

Es zvēru pie Tavas varenības! Ne zemes, ne debesu pulki nekavēs man atklāt to, ko man pavēlēts paust. Man nav citas gribas kā tikai Tavējā, un es neloloju citas vēlmes kā tikai Tavējās. Piesaucot Tavu vēlību, es esmu vienmēr gatavs Tev kalpot, un es esmu atbrīvojies no pieķeršanās visiem, tik no pieķeršanās Tev vien nē.

Tomēr tas, ko es vēlos, ak, mans Dievs, ir, lai Tu liec man atklāt visu, kas apslēpts Tavās zināšanās, lai tie, kas ir pilnīgi uzticīgi Tev, var, ilgojoties pēc Tevis, pacelties Tavas vienesmes gaisotnē, un lai bezdievjus sagrābj baiļu drebuļi un viņi atgriežas elles ugunīs, mitekļi, kuru Tu ar savu augsto varu esi viņiem nolēmis.

Apdomā, ak, mans Kungs, cik nikni Taviem dārgajiem uzbrūk Tavi ienaidnieki, un ieklausies, kā no visām pusēm atskan viņu nopūtas par to, kas viņiem nodarīts, Tavu ceļu ejot. Tu zini, ak, mans Kungs, ka viņu vienīgā vēlēšanās ir skatīt Tavu vaigu un ka vienīgais viņu Pielūgtais esi Tu. Tiem, kas nodarīja viņiem pāri, nebija cita nolūka, kā tikai likt viņiem novērsties no Tevis un nodzēst to uguni, ko Tu ar savas varas rokām esi iededzis.

Atraisi savas gribas mēli, ak, mans Kungs, un ļauj, lai tā izrunā Vārdu, kurš pakļaus pasauli un visu, kas atrodas tajā. Cik ilgi Tu nolūkosies uz visu to un kavēsies, ak, mans Dievs? Tumsa ir pārņēmusi visu pasauli un ir gatava izdzēst Tavas zīmes visā Tavā sfērā.

Piedod man, ak, mans Dievs, par to, ko esmu runājis, jo Tu esi vienīgais, kas zina visas lietas, un Tevī ir ietverti noslēpumi, kas nav zināmi nevienam citam kā tikai Tev. Kad piepildīsies Tavs solījums, Tu atklāsi to, ko vēlēsi, un pakļausi tos, kurus gribēsi pakļaut. Mums jāvēlas tikai tas, ko Tu mums novēli. Tevī ir ietvertas visu lietu zināšanas, un no Tevis ceļas visas lietas. Tu, tiešām, esi patiesība, visu neredzamo lietu zinātājs.

Piedod man manus grēkus un to cilvēku grēkus, kas mīl mani, un dāvā viņiem visu labo šajā un nākamajā pasaulē.

Tu, patiesi, esi vienmēr piedodošais, līdzjūtīgākais.

ESI SLAVĒTS, ak, mans Dievs! Tu redzi savu mīļoto bezpalīdzību un savu ienaidnieku pārsvaru, savu izredzēto nožēlojamību un to cilvēku godu, kas ir nolieguši Tavu Lietu un noraidījuši Tavas zīmes. Pēdējie noliedz Tavas zīmes un atsakās atmaksāt Tev ar labu par vēltēm, ko dāvāji viņiem, bet pirmie pateicas Tev par to, ko viņi piedzīvoja savā degsmē baudīt mūžības dāvanas, kas pieder Tev.

Cik jaukas ir domas par Tevi posta un pārbaudījumu dienās, un cik burvīgi ir godināt Tevi, kad apkārt plosās Tava likuma niknie vēji! Tu labi zini, ak, mans Dievs, ka es pacietīgi panesu visu, kas lemts man Tavā ceļā. Nē, es jūtu, ka visi mani locekļi ilgojas pēc likstām, lai es varu sludināt Tavu Lietu, ak Tu, visu vārdu Kungs! Tavas mīlestības dzīvie ūdeņi ir pasargājuši mani Tavas radības valstībā, un Tevis pieminēšanas uguns ir iekvēlinājusi mani visu to priekšā, kas atrodas debesīs un uz zemes. Liela ir mana svētība, un liela ir šis uguns svētība, kuras liesma vēsta: „Nav cita Dieva bez Tevis, manas sirds Pielūgtā un manas dvēseles dziļākā Avota un Centra!”

Lai man par liecību ir Tava godība! Ja visi tie, kas atrodas debesīs, un tie, kas atrodas uz zemes, apvienotos un censtos atturēt mani no Tevis pieminēšanas un cildināšanas, viņiem noteikti nebūtu varas pār mani, un viņu nolūks neizdotos. Un, ja bezdievji nogalinātu mani, manas asinis pēc Tavas pavēles paceltu balsi un sludinātu: „Nav cita Dieva bez Tevis, ak Tu, manas sirds Ilgojums!” Un, ja manas miesas vārītos naida katlā, smarža, ko vējš nestu uz Tavu pusi, vaicātu: „Kur esi Tu, pasaulu Kungs, Tu, vienīgais visu to Ilgojums,

kas ir pazinuši Tevi?” Un, ja mani iemestu ugunī, mani pelni – zvēru pie Tavas godības – paziņotu: „Šis Jauneklis, patiesi, ir sasniedzis to, kā dēļ viņš meklēja savu visugodināto, visgudro Kungu.”

Kā gan šāds cilvēks varētu baidīties, ka karaļi spēj kaitēt viņam, kad viņš aizstāv Tavu Lietu? Nē, nē, es zvēru pie Tevis, ak Tu, ķēniņu Ķēniņ! Tik liela ir mana mīlestība pret Tevi, ka es nebīstos neviena, kaut visas pasaules lielvaras nostātos pret mani. Viens pats bez palīgiem ar Tavas varas spēku es esmu cēlies, lai sludinātu Tavu Lietu, nebīstoties no apspiedēju pulkiem.

Visiem, kas dzīvo virs zemes, es skaļi saucu, sacīdams: „Bīstieties Dieva, jūs, Dieva kalpi, un neļaujiet, lai jūs attur no tīrā vīna, kas plūst no jūsu līdzcietīgākā Kunga žēlastības troņa. Es zvēru pie Dieva! Jums labumu dos lietas, kas pieder Viņam, nevis lietas, kas pieder jums pašiem, un lietas, kuras jūs esat meklējuši un vēl tagad meklējat šajā veltīgajā un tukšajā dzīvē. Pametiet šo pasauli un vērsiet skatus uz godības apvārsni. Tas, kurš ir baudījis Viņa piemiņas vīnu, aizmirsīs visu citu piemiņu, un tas, kas ir atzinis Viņu, atbrīvosies no pieķeršanās visam citam šajā dzīvē un visam, kas ar to ir saistīts.

Piesaucot Tavu vārdu, kurā tie, kas tic Tavam vienīgumam, ir pacēlušies Tevis zināšanas gaisotnē un tie, kas ir Tev uzticīgi, ir uzņēmti Tavas vienesmes debesīs, es Tevi lūdzu, ak, mans Dievs un Pavēlniek – iedvesmo savus mīļotos un stiprini viņu sirdis, aizstāvēt Tavu Lietu. Apveltī viņus ar tādu nelokāmu garu, ka nekas nespēs viņus atturēt no pievēršanās Tev.

Tu, patiesi, esi dāsnais, labestīgais, piedodošais, līdzjūtīgais.

TU REDZI, ak, mans Dievs, cik apjukuši savā skurbumā ir Tavi kalpi, kas ir novērsušies no Tava krāšņuma un noniecina to, kas ir viņiem atsūtīts no Tava majestātiskā troņa. Tad nāci Tu, ak, mans Dievs, sava gara un savu vārdu mākoņos tīts, un, lūk, visa radība tricēja un drebēja, un to locekļi, kas noraidīja Tavas liecības, raustījās, ak Tu, kura rokās ir kundzība pār visām lietām!

Tu esi aicinājis, ak, mans Dievs, visus cilvēkus vērst skatus uz Tavu žēlastību un vedinājis viņus uz Tavas vēlēšanas un devības apvārsni. Neviens tomēr neatsaucās uz Tavu aicinājumu, izņemot tos, kas ir pametuši visu, tik Tevi vien nē, un steigušies uz Tava krāšņuma Rīta Zvaigzni un Tavas iedvesmas un atklāsmes Ausmas Vietu.

Tu zini, ak, mans Dievs, ka zemes virsū nav neviena cita, kas pieminētu Tevi kā tikai viņi. Tu redzi, ka apspiedēji Tavas radības vidū ir sagrābuši viņus. Daži no viņiem, ak, mans Dievs, ir lējuši savas asinis Tavā ceļā, citi ir pametuši savas mājas un vērsuši skatu uz Tavu troni, bet viņiem nebija ļauts ieiet Tavas diženās godības galmā, bet vēl citus iemeta cietumā, un viņi ir atkarīgi no nekrietnu cilvēku žēlastības.

Es Tevi lūdzu, ak Tu, kura rokās ir neierobežotas varas groži – ar savu vareno spēku palīdzi viņiem. Ciešanas, ak, mans Kungs, ir piemeklējušas viņus Tavā ceļā, ar savu augsto varu cel viņus godā. Nogurums māc viņus milestībā pret Tevi, ar savu diženumu un visvarenību piešķir viņiem uzvaru pār Taviem ienaidniekiem.

Lai gan es zinu, ak, mans Dievs, ka Tu esi paredzējis viņiem izcilu vietu savās debesīs un uz savas zemes, es tomēr loloju cerību, ka Tu skatīsi viņus jau Tavās dienās godā celtus un Tavas radības cienītus. Tu pacelies augstu pār savu radību. Visi ir Tavās rokās, ietverti Tavās plaukstās. Nav cita Dieva bez Tevis, visuspēcīgā, vizzinošā, visuviedā.

– CXIII –

LAI DAUDZINĀTS ir Tavs vārds, ak, mans Dievs! Es apliecinu – ja Tavi kalpi uzlūkotu Tevi ar acīm, ar kurām Tu viņus apveltīji, un uzklausītu Tevi ar ausīm, kuras Tu viņiem dāvāji, viņus visus aizrautu viens vienīgs vārds, kas sūtīts lejā no Tava majestātiskā troņa. Ar šo vienu vārdu pietiktu, lai priekā atplauktu viņu sejas un pārlicinātas būtu viņu sirdis, un lai viņu dvēseles paceltos Tavas dižās godības gaisotnē un Tavas valdīšanas debesīs.

Es lūdzu Tevi, ak Tu, visu vārdu Kungs un zemes un debesu Valdniek – dari tā, lai visi, kas ir Tev dārgi, kļūst par Tavas žēlastības kausu Tavās dienās un lai viņi var uzmundrināt Tavu kalpu sirdis. Liec, lai viņi, ak, mans Dievs, būtu kā lietus, kas līst no Tavas vēlības mākoņiem, un kā vēji, kas atnes Tavas mīlošās laipnības ziedoņa aromātu, lai caur viņiem Tavas radības siržu augsne sazaļo un saplaukst ziedos, kas izplatīs savu smaržu visā Tavā valstībā, tā, lai ikviens uztver Tavas atklāsmes mantijas saldo aromātu. Tev pieder vara darīt visu, ko vēlies.

Lai man par liecību ir Tavas varas spēks! Tas, kas ir dzēris no kausa, kuru ir sniegusi Tavas žēlastības roka, atbrīvosies no visām lietām, tik no Tevis vien nē, un spēs ar saviem vārdiem sajūsmināt Tavu kalpu sirdis, kuri ir snauduši aizmāršības un nevērības gultās, un likt viņiem vērst skatus uz Tavu visdiženo Zimi un gaidīt no Tevis vienīgi Tavu klātbūtni, un izlūgties no Tevis tikai to, ko Tu ar sava sprieduma spalvu esi lēmis viņiem un noteicis sava lēmuma vēstuļrakstā.

Ar savu Visdiženo Vārdu, ak, mans Dievs, ļauj saviem mīļotajiem tuvoties Tev. Tu, patiesi, esi visuvarenais, visugodinātais, kura palīdzību izlūdzas visi cilvēki.

– CXIV –

MANAS ACIS iemirdzas priekā, ak, mans Dievs, kad es domāju par likstām, kas nolaižas pār mani no Tava sprieduma debesīm un kas ielenc mani no visām pusēm, kā Tava spalva ir negrozāmi noteikusi. Es zvēru pie Tavas esības! Viss, kas ir saistīts ar Tevi, iepriecē mani, pat tad, ja tas būtu manas nāves rūgtums.

Tas, kas bija Tavs Gars,¹ ak, mans Dievs, savā pēdējā dienā virs zemes aizgāja viens nakts tumsā un, nokritis ar seju putekļos, lūdza Tevi, sacīdams: „Ja tāda ir Tava griba, ak, mans Kungs, mans Mīļotais, ar Tavu vēlību un devību lai šis biķeris iet man garām.”

Pie Tava krāšņuma, ak Tu, visu vārdu Kungs un debesu Radītāj! Es jaušu to vārdu smaržu, ko savā

¹ Jēzus.

mīlestībā pret Tevi teica Viņa lūpas, un sajūtu tās uguns svelmi, kas iekvēlināja Viņa dvēseli, kad Viņš alka skatīt Tavu vaigu un ilgojās pēc Tavas vienesmes Rīta Zvaigznes gaismas un pēc Tava pārlaicīgā vienīguma Ausmas Vietas.

Bet es – un tam Tu esi mans liecinieks – vēršos pie Tevis, sacīdams: „Man nav pašam savas gribas, ak, mans Kungs un manu Pavēlniek, un manu Valdniek, saskaroties ar Tavu gribu, nedz arī pašam sava nolūka Tavas atklāsmes priekšā. Es zvēru pie Tavas godības! Es vēlos tikai to, ko vēlies Tu, un mīlu tikai to, ko mīli Tu. Es esmu izvēlējis sev tikai to, ko Tu man esi vēlējis, ak Tu, kam pieder mana dvēsele!” Nē, es uzskatu, ka esmu niecība, saskaroties vaigu vaigā ar Tavu vārdu daudzveidīgajām atklāsmēm, un vēl jo niecīgāks, kad sastopos ar Tavas gaismas cēlo mirdzumu. Ak, es nožēlojama! Ja es lūkotu aprakstīt Tevi, šāds mēģinājums pats par sevi būtu manas godbijības trūkuma pierādījums un liecinātu par manu nevērību pret Tavas vienesmes skaidrajām un nepārprotamajām zīmēm. Kas gan cits bez Tevis var apgalvot, ka ir cienīgs, lai viņam pievērstu uzmanību, parādoties Tavai atklāsmei, un ko gan var uzskatīt par pietiekami spējīgu, lai pienācīgi cildinātu Tevi vai lepotos ar to, ka viņš piedienīgi aprakstījis Tavu godību? Nē, – un par to Tu pats vari liecināt – ir neapšaubāmi skaidrs, ka Tu esi viens, nesalīdzināmais Dievs, kura palīdzību izlūdzas visi cilvēki. No mūžīgiem laikiem Tu esi bijis viens, un nav bijis neviena, kas varētu Tevi aprakstīt, un mūžīgi Tu pastāvēsi tāds pats bez sev līdzīgiem vai sāncenšiem. Ja tiktu atzīts, ka pastāv kāds, kas ir līdzīgs Tev, kā

gan tad varētu apgalvot, ka Tu esi nesalīdzināmais vai ka Tavs dievišķums paceļas neizmērojami augstu pār visiem līdziniekiem vai dubultniekiem? Visgudrāko prātu, kuri ir atzinuši Tavu vienīgumu, apceres nav spējušas izprast To, kuru Tu radīji ar savu pavēlošo Vārdu, un vēl jo mazāk tās spēj pacelties pašas Tavas Būtnes izpratnes gaisotnē. Ikvienam cildinājumam, ko var izteikt cilvēka mēle vai aprakstīt viņa spalva, jebkādai iztēlei, ko var radīt cilvēka sirds, nav pieejams stāvoklis, kuru ir noteikusi Tava cēlākā Spalva, vēl jo mazāk tie var sasniegt tos neaptveramos augstumus, kuros Tu esi pacēlis šo stāvokli pāri ikvienas radības apjēgšanas un aprakstiem. Gaistošas būtnes centieni aptvert Neradītā zīmes ir kā ūdens lāses sakustēšanās Tavo bangojošajos okeānos. Nē, pasarg' Dievs, es nekad neuzdrošinātos aprakstīt Tevi. Ikvienai līdzībai un atbilstībai ir jāattiecas uz to, kas ir būtībā Tevis radīts. Tad kā gan šāda līdzība un atbilstība varētu attiekties uz Tevi vai pacelties līdz Taviem augstumiem?

Pie Tavas godības, ak, mans Dievs! Lai gan es atzīstu un esmu pārliecināts, ka neviens apraksts, ko neesi sniedzis Tu pats, nespēj piedienīgi atklāt Tavu godību un ka nekāda slava, ko Tev piedēvē kāds cits, izņemot Tevi, nespēj pacelties Tavas klātbūtnes gaisotnē. Tomēr, ja man vajadzētu palikt mierā un pārstāt cildināt Tevi, un beigt pieminēt Tavu brīnumaino godību, mana sirds skumtu un sērotu.

Tevis pieminēšana, ak, mans Dievs, remdē manas slāpes un nomierina manu sirdi. Mana dvēsele liksmo, sarunājoties ar Tevi, gluži kā zīdains, kas pieplacis pie Tavas žēlastības krūts, un mana sirds tiecas pēc Tevis

gluži kā izslāpušais, kas alkst pēc Tavu velšu dzīvajiem ūdeņiem, ak Tu, žēlastības Dievs, kura rokā ir kundzība pār visām lietām.

Es pateicos Tev, ak, mans Dievs par to, ka esi ļāvis man pieminēt Tevi. Kas gan cits kā Tevis pieminēšana var iepriecināt manu dvēseli un ielīksmot manu sirdi? Saskarsme ar Tevi ļauj man aizmirst visu Tavu radību, un mana mīlestība pret Tevi dod man spēku panest ļaunumu, ko mani apspiedēji ir man nodarījuši.

Tāpēc sūti maniem mīļotajiem, ak, mans Dievs, veltes, kas iepriecinās viņu sirdis un liks atplaukt viņu sejām, un ielīksmos viņu dvēseles. Tu zini, ak, mans Kungs, ka viņiem prieku dod Tavas Lietas godā celšana un Tava vārda cildināšana. Tādēļ atsedz to, ak, mans Dievs, kas iepriecinās viņu acis, un piešķir viņiem visu labo gan šajā pasaulē, gan tajā, kas nāks.

Tu, patiesi, esi varas, spēka un velšu Dievs.

– CXV –

TU REDZI, ak, mans Dievs, ka netaisnība, ko nodarījuši Tavi radījumi, kas novērsušies no Tevis, ir nostājusies starp To, kurā atklājas Tavs dievišķums, un Taviem kalpiem. Liec viņiem, ak, mans Kungs, būt aizņemtiem ar savu lietu kārtošanu, lai viņu vardarbība aprobežojas ar viņu savstarpējām attiecībām, lai zeme un visi, kas tajā mīt, var rast mieru.

Viena no Tavām kalponēm, ak, mans Kungs, ir tiekusies pēc Tava vaiga un pacēlusies Tavas labpatikas gaisotnē. Neliedz viņai, ak, mans Kungs, visu to, ko Tu

esi lēmis savām izredzētajām kalponēm. Liec, lai viņu tā savaldzina Tavi vārdi, ka viņa cildinās Tevi viņu pulkā.

Tev pieder vara darīt visu, kas Tev tīk. Nav cita Dieva bez Tevis, visuvarēnā, kura palīdzību lūdz visi cilvēki.

– CXVI –

MANS DIEVS, mans Mīļotais! Nav nevienas vietas, kur bēgt, ja nu reiz Tavi likumi ir nosūtīti no debesīm, un nevienai dvēselei nav, kur tverties pēc tam, kad atklātas Tavas pavēles. Tu esi uzticējies savai Spalvai savas mūžības noslēpumus un licis tai mācīt cilvēkam to, ko viņš nezina, un uzdevis viņam no Tavas atklāsmes un Tavas iedvesmas kausa baudīt patiesības dzīvos ūdeņus.

Tomēr, tiklīdz šī Spalva bija uzrakstījusi Tavā vēstījumā vienu vienīgu burtu, atklājot Tavu slēpto gudrību, kad no visām pusēm atskanēja Tavu kvēlo mīlētāju vaimanas. Tad notika tas, kas lika Tavas godības telts iemītniekiem liet asaras un Tavas atklāsmes pilsētu iedzīvotājiem vaimanāt.

Apdomā, ak, mans Dievs, kā To, kurš ir Tavu vārdu Izpaušme, šajās dienās apdraud Tavu ienaidnieku zobeni. Tāpēc Viņš sauc un aicina visus Tavas zemes iedzīvotājus un Tavu debesu iemītniekus pie Tevis.

Ar savu valdīšanu un varu šķīsti, ak, mans Dievs, savas radības sirdis, lai Tavi vārdi iespiežas viņu dvēselēs. Es nezinu, kas mājo viņu sirdīs, ak, mans Dievs, un nevaru pateikt, ko viņi domā par Tevi. Manuprāt, viņi iedomājas, ka Tavs nolūks, aicinot viņus uz Tavu augsto

apvārsni, ir vēl vairāk godināt Tavu majestātiskumu un varu. Jo, ja viņi būtu apmierināti ar to, ka Tu aicini viņus šķīstīt savas sirdis un padarīt nemirstīgas savas dvēseles, viņi nebūtu bēguši no Tavas valdīšanas, nedz pametuši Tavas vienesmes koka pavēni. Apskaidro savas radības acis, ak, mans Dievs, lai viņi atpazīst To, kas atklāj savu dievišķumu, kas ir Vienīgais, kurš ir brīvs no visa, kas saistīts ar viņiem, un kurš vienīgi Tevis dēļ aicina viņus uz Tava vienīguma apvārsni laikā, kad Viņam ikvienā dzīves brīdī draud briesmas. Ja Viņa mērķis būtu savas dzīvības saglabāšana, Viņš nekad nebūtu to pakļāvis Tavu ienaidnieku žēlastībai.

Es zvēru pie Tavas godības! Es esmu pieņēmis visas likstas un pārbaudījumus tikai tā iemesla dēļ, lai liktu atdzimt visiem, kas atrodas Tavās debesīs un uz Tavas zemes. Tas, kas mīl Tevi, nekad nebūs pieķēries pats sev, kā vienīgi tad, ja viņa mērķis ir Tavas Lietas sekmēšana, un tas, kas ir atzinis Tevi, nespēs atzīt nevienu citu kā tikai Tevi un nevērsīsies ne pie viena cita kā tikai pie Tevis.

Liec, lai Tavi kalpi, ak, mans Kungs, atklāj visu to, ko Tu vēlēji viņiem savā valstībā. Un iepazīstini viņus ar to, ko Tas, kas ir Tavu visizcilāko titulu Pirmavots, savā mīlestībā pret Tevi ir bijis gatavs panest viņu dvēseļu atdzimšanas dēļ, lai viņi steigtos sasniegt upi, kas ir pati dzīvība, un vērstu skatus uz Tavu vārdu *Visžēlīgais*. Nepamet viņus vienus, ak, mans Dievs! Ar savu lielo labvēlību aicini viņus uz savas iedvesmas debesīm. Viņi ir nabagi, bet Tev, vienmēr piedodošajam, līdzjūtīgajam, pieder viss.

ESI GODĀTS, ak, mans Dievs! Tavas vēlības pavasara pirmās vēsmas ir parādījušās un ietērpušas Tavu zemi zaļā rotā. No Tavu velšu debesīm ir rasiņājis lietus pār šo pilsētu, kuras sienās ir ieslodzīts Tas, kura karstākā vēlme ir Tavas radības atpestīšana. Tāpēc šīs pilsētas zeme ir izrotāta un koki salapojuši, un tā iedzīvotāji prieka pilni.

Tavu mīļoto sirdis tomēr liksmos tikai tad, kad pienāks Tavas maigās žēlastības dievišķais pavasaris, kas uzmundrinās sirdis un atjaunos dvēseles, un cilvēku esamības koki nesīs augļus.

Stādi, kas izdīguši Tavu mīļoto sirdīs, ak, mans Kungs, ir novītuši. No sava gara mākoņiem lej pār viņiem ūdeņus, kas liks Tavu zināšanu un gudrības trauslajiem stādiņiem kuplot viņu krūtīs. Iepriecini viņu sirdis ar savas Lietas apliecinājumiem un savas augstās varas godināšanu.

Viņu acis ir cerībā vērstas uz Tavām veltēm, ak, mans Kungs, un viņu sejas ir celtas uz Tavas vēlības apvārsni. Savā devībā nelaupi viņiem savu vēlību. Ar savu augstāko varu Tu valdi pār visām lietām. Nav cita Dieva bez Tevis, visuvarēnā, palīga briesmās, pašpastāvošā.

TU REDZI, ak, mans Dievs, ka Tavi kalpi cieši turas pie Taviem vārdiem un atsaucas uz tiem gan dienā, gan nakts stundā. Tomēr, līdzko tika atklāts Tas, caur kura Vārdu radās vārdu valstība un mūžības

debesis, viņi pameta Viņu un atsacījās ticēt dižākajai no Tavām zīmēm. Beigās viņi Viņu izraidīja no Viņa dzimtās zemes un lika Viņam mājot vispamestākajā no Tavām pilsētām, lai gan Tu radīji visu pasauli tikai Viņa dēļ. Viņš nodibināja savu troni Dižākajā Cietumā. Lai gan Viņu piemeklēja tādi pārbaudījumi, kādus nevienas radības acis nebija skatījušas, Viņš aicināja ļaudis pie Tevis, ak Tu, Visuma Darinātāj!

Es lūdzu Tevi, ak Tu, visu tautu Veidotāj un ikviena sairusa kaula Atdzīvinātāj, visžēlīgi liec, lai Tavi kalpi atzīst To, kas ir Tevis Izpausme un Tavas pārlaicīgās varas Atklājējs, un lai viņi ar Tavu ziņu atsakās no visiem savu samaitāto iekāru elkiem un ieiet Tavas visaptverošās žēlastības pavēnī, tās žēlastības, kas apņēmu visu radību Tava vārda *Viscēlais, Visugodinātais* dēļ.

Es nezinu, ak, mans Dievs, cik ilgi Tava radība turpinās snaust aizmirstības un ļaunu iekāru gultā, paliekot tālu no Tevis un nebaudot Tavu klātbūtni. Aicini viņus, ak, mans Dievs, tuvāk pie savas mirdzošās godības vietas un savaldzini viņu sirdis ar savas iedvesmas saldo aromātu, no kura tie, kas dievina Tavu vienīgumu, ir pacēlušies uz ilgu spārniem pie Tevis un tie, kas ir Tev uzticīgi, ir sasnieguši Tavas radības Ausekļa Ausmas Vietu.

Sarauj, ak, mans Kungs, plīvurus, kas šķir viņus no Tevis, lai viņi var skatīt Tevi atspīdam no Tavas vienesmes apvāršņa un izstarojam mirdzumu no Tavas augstās varas ausmas vietas. Pie Tavas godības! Ja viņi atklātu Tavas piemiņas saldmi un saprastu to lietu izcilību, kas viņiem nosūtītas no Tava majestātiskā troņa labās puses, viņi aizmestu visu, kas viņiem pieder,

un trauktos savā pamestībā un ilgās pie Tevis, cerot uztvert Tavu mīloši laipno skatu vērstu uz viņiem un Tava krāšņuma Ausekli atmirdzam pār viņiem.

Liec, lai viņu sirdis, ak, mans Kungs, sajūsmina Tevis pieminēšana un lai viņu dvēseles bagātina Tava bagātība, un lai viņu gribu stiprina Tavas Lietas sludināšana Tavas radības vidū. Tu, patiesi, esi dižais devējs, vienmēr piedodošais, vislīdzjūtīgais.

– CXIX –

LAI CILDINĀTS ir Tavs vārds, ak, mans Dievs! Tu redzi, cik gauži es esmu satraukts Tavu kalpu vidū, kā arī to, kas mani ir piemeklējis Tavā ceļā. Tu labi zini, ka es neesmu bildis ne vārda bez Tavas atļaujas, ka es neesmu atvēris muti bez Tavas pavēles un runājis tikai to, kas Tev tīkams, ka ar katru elpas vilcienu es esmu tikai pieminējis un slavējis Tevi, ka es esmu aicinājis visus cilvēkus tikai uz turieni, uz kurieni Tavi izredzētie ir mūžam aicināti un ka es esmu licis viņiem ievērot to, kas tuvinās viņus Tavas mīlošās laipnības Rīta Zvaigznei, Tavas labvēlības Ausmas Vietai, Tavu bagātību Apvārsnim, Tavas iedvesmas un Tavas atklāsmes Izpaušmei.

Tu labi zini, ak, mans Dievs, ka es esmu izpildījis savu pienākumu pret Tavu Lietu. Visos laikos un visos apstākļos es esmu izplatījis Tavas iedvesmas vēsmas un vēdījis Tava žēlastības tērpa saldo smaržu cerībā, ka Tavi kalpi sajūtīs tā aromātu un, tā aicinājumam pakļaudamies, pievērsīsies Tev.

Piesaucot Tava vienīguma gaismu un Tavas atklāsmes glabātavas, es Tevi lūdzu, ak, mans Dievs – no savas žēlastības mākoņiem sūti lejā to, kas šķīstīs visu to cilvēku sirdis, kas ir pievērsušies Tev. Izdzēs no viņu sirdīm visu, kas varētu pamudināt viņus nopelt Tavu Lietu.

Tava griba ir bijusi stiprāka par manu gribu, ak, mans Dievs, un es esmu par nožēlu izrādījis, kas satrauc mani. Apžēlojies par mani, ak Tu, visžēlsirdīgais no visiem, kas izrāda žēlastību!

Palīdzi saviem kalpiem, ak, mans Dievs, atbalstīt Tavu Lietu un dod viņiem atdzerties ūdeni, kas uzmundrinās viņu sirdis Tavā sfērā, lai nekas nekavē viņus pieminēt Tevi un cildināt Tavus tikumus, lai viņi Tavā Vārdā var pamest savas mājas un aicināt ļaužu pulkus pie Tevis. Gādā, lai viņi nevērš savas sejas pret nevienu citu kā tikai Tevi un sargi viņu ausis no to cilvēku vārdu uzklausīšanas, kas ir novērsušies no Tava krāšņuma un noraidījuši Tavas zīmes.

Tu pacelies pāri visām lietām. Nav cita Dieva bez Tevis, viszinošā, visuviedā.

– CXX –

ESI GODĀTS, ak Kungs, mans Dievs! Tu redzi manu zemo stāvokli un mitekli, kurā es mājoju, un esi par liecinieku manam apmulsumam, manām kļiedzošajām vajadzībām, manām grūtībām un likstām, kas mani piemeklējušas Tavu kalpu vidū, kuri skandē Tavas vārsmas un noliedz to Atklājēju, kuri

piemin Tavus vārdus un nopelņ to Radītāju, kuri tiecas tuvināties Tam, kas ir Tavs Draugs, un nonāvē To, kas ir pasaulu Mīļotais.

Atver viņiem acis, ak, mans Dievs un manu Pavēlniek, lai viņi var uzlūkot Tavu krāšņumu, vai arī liec, lai viņi atgriežas vizzemākajā uguns bezdibēnī. Tev pieder vara darīt visu, ko vēlies. Tu, patiesi, esi visugodinātais, visuviedais.

Lai Tavas varas godība, ak, mans Dievs, ir man par liecību! Katru reizi, kad es tiecos pieminēt Tevi, mani apbur Tava stāvokļa cildenums un Tava neaptveramā vara, un katru reizi, kad mani pārņem miers, mana mīlestība pret Tevi un Tava griba liek man atraisīt mēli un pieminēt Tevi. Tas, kas ir nabags un cieš trūkumu, ak, mans Dievs, vēršas pie sava Kunga, kam pieder viss, un tas, kas ir zaudējis spēku, atceras savu visuspēcīgo Pavēlnieku. Ja Viņam labpatīk pieņemt sava kalpa lūgumus, Viņš, patiesi, ir nepārspējams savā dāsnumā, un, ja Viņš viņu atraida, Viņa spriedums ir taisnīgs. Tas, kurš vērš skatu uz Tevi, ak, mans Dievs, patiešām pelna atzinību, un tas, kurš nav atcerējies Tevi pieminēt Tavās dienās, ir patiešām nabags. Svētīts ir tas, kurš ir baudījis Tevis pieminēšanas un cildināšanas saldmi. Nekas, pat visas pasaules ļaužu sacelšanās, lai uzbruktu viņam, nespēj atturēt šādu cilvēku vērst savus soļus uz Tavas labpatikas takām un Tavas Lietas ceļiem.

Uzlūko, ak Tu, Bahá Mīļotais, asaras, kas lietas Tavā priekšā, un ieklausies nopūtās, kuras viņš izdveš, ak Tu, viņa sirds Ilgojums! Es zvēru pie Tavas varas, Tava majestātiskuma un Tava goda! Ja es mantotu no Tevis visus paradīzes priekus un varētu tos baudīt tik

ilgi, cik vien ilgi pastāvēs Tava Būtne, un, ja es tad kaut uz brīdi aizmirstu pieminēt Tevi, es noteikti atteiktos no šiem priekiem un vairs nedomātu par tiem. Mīlestības dēļ pret Tevi, ak, mans Dievs, es esmu pametis pasauli un visus tās labumus un labprātīgi pieņēmis likstas, lai tikai pieminētu Tevi.

Es lūdzu Tevi, ak Tu, manu Pavadoni un mans Vismīļotais, – pacel plīvuru, kas nolaidies starp Tevi un Taviem kalpiem, lai viņi var iepazīt Tevi, raugoties ar Tavām acīm, un atbrīvoties no pieķeršanās visiem citiem, tik no pieķeršanās Tev vien nē. Tu, patiesi, esi visuvarenais, vienmēr piedodošais, vislīdzjūtīgais. Nav cita Dieva bez Tevis, viscēlā, visiem pietiekamā, pašcildenā, visugodinātā, visuviedā.

Lai slava Tev, jo Tu esi, patiesi, zemes un debesu Kungs.

– CXXI –

LAI SLAVA Tev, ak Kungs, mans Dievs! Es esmu tiecies pēc Tavas labās gribas un patikas un vērsis savus soļus uz Tavas visžēlīgās labvēlības troni. Es esmu pametis visu un bēdzis pie Tevis, lai rastu patvērumu. Es esmu cēlis skatu uz Tavas atklāsmes telti un uz Tavas godības pielūgsmes svētnīcu. Piesaucot Tavu aicinājumu ar kuru tie, kas ir atzinuši Tavu vienīgumu, ir meklējuši Tava visžēlīgā likteņa pavēni un patiesīgie ir atteikušies no sevis un glābušies pie Tava, vārda *Viscēlais, Visugodinātais*, no kura tika sūtītas Tavas vārsmas un piepildīti Tavi vārdi, un pausts Tavs pierādījums, un uzaususi Tava krāšņuma saule, un nostiprināta Tava

liecība, un atklātas Tavas zīmes, es Tevi lūdzu, ak, mans Kungs – ļauj, lai mani pieskaita pie tiem, kas ir baudījuši dzīvinošo vīnu no Tava visžēlīgā likteņa rokām un, Tavu ceļu ejot, ir atraisījušies no pieķeršanās Tavai radībai, un ir tā apreibuši no Tavas viedās gudrības, ka viņi ir steigušies uz uzpurēšanās laukiem ar slavas vārdiem, veltītiem Tev, uz lūpām un Tevis pieminēšanu sirdīs. Noskalo, ak, mans Dievs, no manis visu, kas nav saistīts ar Tevi, un atbrīvo mani no Taviem ienaidniekiem, kas nav ticējuši Tavām zīmēm.

Tev pieder vara darīt visu, ko vēlies. Nav cita Dieva bez Tevis, palīga briesmās, pašpastāvošā.

– CXXII –

LAI SLAVA Tev, ak Kungs, mans Dievs! Tu redzi un zini, ka es esmu aicinājis Tavus kalpus vērst skatu tikai uz Tavām dāvanām un ka es esmu licis viņiem ievērot tikai to, ko Tu esi noteicis savā nepārprotamajā Grāmatā, tajā Grāmatā, kas nosūtīta ar Tavu neapstrīdamo lēmumu un neatsaucamo nolūku.

Es nevaru bilst ne vārda, ak, mans Dievs, ja Tu man to neļauj, un es nevaru doties nekur bez Tavas atļaujas. Ar savu spēku un varu, ak, mans Dievs, Tu esi dāvējis man esamību un vēlīgi ļāvis man paust Tavu Lietu. Tāpēc es esmu bijis pakļauts tādām likstām, ka mana mēle nav spējusi cildināt Tevi vai slavināt Tavu godu.

Visa slava lai ir Tev, ak, mans Dievs, par to, ko Tu ar savas varenības spēku piešķīri man savā lēmumā. Es Tevi lūdzu, lai Tu stiprini mani un tos, kas mīl mani,

mūsu mīlestībā pret Tevi un liec mums būt nelokāmiem Tavā Lietā. Es zvēru pie Tavas varas, ak, mans Dievs! Tava kalpa negods ir būt šķirtam no Tevis aiz plīvura, un viņa pagodinājums ir pazīt Tevi. Apbruņotam ar Tava vārda spēku, man nekas nespēj kaitēt, un ar Tavu mīlestību sirdī visas pasaules likstas nespēj satraukt mani.

Tāpēc aizsarga mūs, ak, mans Kungs, pret to cilvēku ļaunumu, kas ir noraidījuši Tavu patiesību un nav ticējuši Tavām zīmēm.

Tu esi, patiesi, visugodinātais, visdāsnaiss.

– CXXIII –

ESI GODĀTS, ak Kungs, mans Dievs! Savā visaugstajā paradīzē Tu esi noteicis saviem kalpiem tādu stāvokli, ka, ja kaut viens no viņiem tiktu atklāts cilvēku acīm, visi tie, kas atrodas debesīs, un visi tie, kas atrodas uz zemes, būtu satriekti. Pie Tavas varas! Ja ķēniņi redzētu tik lielu godību, viņi noteikti atbrīvotos no saviem valdījumiem un turētos pie saviem pavalstniekiem, kas mīt Tavas neizmērojamās žēlastības pavēnī, un meklētu patvērumu pie Tava visu godājamā vārda.

Piesaucot Tavu vārdu, caur kuru Tu atmodini tos, kurus vēlies atmodināt, un tuvini sev tos, kurus Tev tīk sev tuvināt, es Tevi lūdzu, ak Tu, pasaļu Miļotais un visu to Ilgojums, kuri ir atzinuši Tevi – atver acis tiem, kas Tev dārgi, lai viņi, pašiem to neapjaušot, nebūtu nošķirti no Tevis ar plīvuru, kā nošķirtas ir zemes tautas, bet spētu ārēji uztvert Tavas varas zīmes un simbolus un iekšēji izprast tās lietas, kuras Tu esi atvēlējis viņiem savas godības sfērās.

Tu spēj darīt visu, kas Tev tīk. Tu esi vienīgais Mīļotais gan šajā pasaulē, gan nākamajā. Nav cita Dieva bez Tevis, viscildenā, visugodinātā.

– CXXIV –

ESI GODĀTS, ak Kungs, mans Dievs! Katru reizi, kad iedrošinos Tevi pieminēt, mani attur mani smagie grēki un nopietnie pārkāpumi pret Tevi, un es jūtos tā, it kā man būtu pilnīgi laupīta Tava vēlība, un man nav spēka cildināt Tevi. Tomēr mana lielā ticība Tavai devībai atdzīvina manas cerības, un mana pārlicība par to, ka Tu izturēsies pret mani augstsirdīgi, iedrošina mani cildināt Tevi un izlūgties no Tevis to, kas Tev pieder.

Piesaucot Tavu žēlastību, kas apņēm visas radītās lietas un par ko liecina visi, kas ir iegremdējušies Tavu Vārdu okeānos, es Tevi lūdzu, ak, mans Dievs – neatstāj mani vienu, jo mana sirds ir pakļauta ļaunumam. Sargā mani savas aizbildnības cietoksnī un savas mīlestības patvērumā. Mana vienīgā vēlēšanās, ak, mans Dievs, ir tā, ko Tu esi noteicis ar savas varas spēku. Viss, ko es esmu izvēlējis sev, ir, lai man palīdz viss, ko Tu esi visžēlīgi noteicis un pēc savas gribas nolēmis, un lai mani balsta Tavu pavēļu un spriedumu zīmes.

Piesaucot Tavas Lietas Izpausmes un Tavas iedvesmas Rīta Zvaigznes, un Tava majestātiskuma Paudējus, un Tavu zināšanu Dārgumus, es Tevi lūdzu, ak Tu, visu to siržu Mīļotais, kas ilgojas pēc Tevis – neatņem man savu svēto mājokli, savu svētnīcu un savu telti. Vadi mani, ak, mans Kungs, uz Viņa svēto galmu,

ļauj man atrasties Viņa tuvumā un pazemīgi stāvēt pie Viņa durvīm.

Tava vara sniedzas no mūžības uz mūžību. Nekas nepaliek Tev nezināms. Tu, patiesi, esi varas Dievs, godības un gudrības Dievs.

Lai slavēts ir Dievs, pasaulu Kungs!

– CXXV –

AK TU, kuru bīstas visa radība, kura cēlā vaiga priekšā visi cilvēki nodur acis, kura augstās varas atklāsmes brīdī visi pazemīgi noliec galvas, kura gribas izpausmju priekšā visas sirdis tiek pakļautas, kura bijību iedvesošais majestātiskums liek visu lietu pamatiem drebēt un kura autoritātes spēks liek pakļauties vējiem! Piesaucot Tavas atklāsmes neatvairāmo spēku un Tavu stipro varu, un Tavu godāto Vārdu, un Tavu cēlo valdīšanu, es Tevi lūdzu, – piepulcini mūs tiem, kurus pasaule nav spējusi kavēt pievērsties Tev.

Liec man, ak, mans Kungs, piederēt pie tiem, kas ar visu savu būtību un patību ir drosmīgi cīnījušies Tavā ceļā. Piešķir man atlīdzību, kuru Tu esi noteicis viņiem sava lēmuma vēstulrakstā. Savā klātbūtnē cel mani patiesības tronī un pievieno mani patiesīgajiem savu kalpu vidū.

Piesaucot Tavus vēstnešus un Tavus izredzētos, un Viņu, caur kuru Tu esi uzlicis savu zieģeli Tavas Lietas Izpausmēm Tavu radību pulkā un kuru vienīgo no visiem, kas mīt debesīs un uz zemes, Tu esi greznojis ar savas labvēlības rotu, es Tevi lūdzu, ak, mans Kungs –

visžēlīgi palīdzi man sasniegt to, ko Tu esi lēmis saviem kalpiem un ko Tu savos vēstulrakstos esi licis viņiem ievērot. Ar savu vēlību un devību nomazgā manus grēkus, ak, mans Dievs, un pieskaiti mani pie tiem, kurus nepārņem bailes vai bēdas.

Tu, patiesi, esi visuvarenais, palīgs briesmās, pašpastāvošais.

– CXXVI –

ESI GODĀTS, ak Kungs, mans Dievs! Tava mīlestības uguns ir iekvēlinājusi visu to sirdis, kas ir atzinuši Tavu vienīgumu, un Tava vaiga mirdzums ir apgaismojis to sejas, kas ir tuvinājušies Tavam galmam. Cik bagātīga, ak, mans Dievs, ir Tavu zināšanu straume! Cik salds, ak, mans Mīļotais, ir ievainojums, ko savas mīlestības dēļ pret Tevi un Tavas labpatikas dēļ es esmu guvusi no ļaundaru šautrām! Cik nenovērtējamās ir brūces, kuras Tavā ceļā, sludinot Tavu ticību, esmu guvusi no bezdievju zobeniem!

Piesaucot Tavu vārdu, ar kuru Tu vērs nemieru mierā, bailes pārdrošībā, vājumu spēkā un pazemojumu godā, es Tevi lūdzu – savā vēlībā palīdzi man un saviem kalpiem celt godā Tavu vārdu, nodot Tavu Vēsti un sludināt Tavu Lietu, lai mūs nespētu ietekmēt ne pārkāpēju uzbrukumi, ne bezdievju dusmas, ak Tu, mans Mīļotais!

Es esmu, ak, mans Kungs, Tava kalpone, kas ir uzklusījusi Tavu aicinājumu un traukusies pie Tevis, bēgot no sevis un piesaistot savu sirdi Tev. Piesaucot Tavu vārdu, no kura ceļas visas zemes bagātības, es Tevi

lūdzu, ak, mans Kungs – pasargā mani no to cilvēku musinošajiem čukstiem, kas netic Tev un noraida Tavu patiesību.

Tev ir vara darīt visu, kas Tev tīk. Tu, patiesi, esi viszinošais, visuviedais.

– CXXVII –

LAI SLAVA Tev, ak Kungs, mans Dievs! Cik mistiska ir uguns, ko Tu esi iededzis manā sirdī! Visi mani locekļi liecina par tās kvēli un liesmu spīvo spēku. Ja mana mēle reiz uzdrošinātos aprakstīt Tevi kā Būtni, kura spēks ir pārāks par tā vīra spēku, kas ir varenākais starp cilvēkiem, mana sirds uzrunātu mani, teikdama: „Tie ir tikai vārdi, kas piemēroti, lai aprakstītu lietas, kas ir līdzīgas pēc savas dabas, bet Viņš, patiesi, paceļas neizmērojami augstu pār visu savu radību.”

Lai man par liecību ir Tavas varas spēks, ak, mans Mīļotais! Šķiet, ka visi mani locekļi ir apveltīti ar mēlēm, kas slavē Tevi un cildina Tavu vārdu. Apbruņotu ar Tavas mīlestības spēku, mani nespēj satraukt naids, kas uzjunda tos, kuri ir pret Tevi, un Tavi lēmumi nekādā ziņā neapbēdina mani, kamēr uz manām lūpām ir slavas vārdi, kas veltīti Tev. Tāpēc stiprini mīlestību pret Tevi manās krūtīs, un liec man stāties pretī uzbrukumiem, kurus visas zemes tautas varētu vērst pret mani. Es zvēru pie Tevis! Ikviens matiņš uz manas galvas sauc: „Ja nebūtu visu to likstu, kas piemeklē mani, Tavu ceļu ejot, kā gan es varētu baudīt Tava maiguma un mīlestības dievišķo saldmi?”

Tāpēc sūti, ak, mans Kungs, man un tiem, kas mīl mani, spēku, lai mēs varētu būt nelokāmi Tavā ticībā.

Palīdzi viņiem kļūt par Tavas Lietas darba rokām Tavu kalpu vidū, lai viņi varētu izplatīt Tavas zīmes un liecināt par Tavu augsto varu. Nav cita Dieva bez Tevis, kas ir tik varens, ka spēj darīt visu, ko vēlas. Tu esi, patiesi, visugodinātais, visuslavētais.

– CXXVIII –

LAI SLAVA Tev, ak, mans Dievs! Es esmu viens no Taviem kalpiem, kas ir ticējis Tev un Tavām zīmēm. Tu redzi, ka es esmu pagriezies uz Tavas žēlastības vārtiem un skatu cēlis uz Tavu mīlošo laipnību. Piesaucot Tavus visizcilākos titulus un Tavas visaugstākās īpašības, es Tevi lūdzu – paver man vārtus uz Tavām veltēm. Palīdzi man darīt labu, ak Tu, visu vārdu un visu tikumu Īpašniek!

Es esmu nabags, un Tu, ak, mans Kungs, esi bagāts. Savu skatu es esmu cēlis uz Tevi un no visa nošķīries, tik no Tevis vien nē. Es Tevi lūdzu – neliedz man savas žēlastības maigās vēsmas un nelaupi man to, ko Tu esi piešķīris saviem izredzētajiem kalpiem.

Norauj man plīvuru no acīm, ak, mans Kungs, lai es varu saskatīt to, ko Tu esi vēlējis savai radībai, un lai es visos Tavos darbos spēju saskatīt Tavas visvarenības izpausmes. Lai Tavas varenības zīmes, ak, mans Kungs, vieš jūsmu manā dvēselē un izrauj mani no manu netīro un ļauno iekāru bezdibeņa. Tad lem man to labo, ko sniedz šī pasaule un tā, kas nāks. Tev ir tas spēks piepildīt savu gribu. Nav cita Dieva bez Tevis, visugodinātā, pie kā palīdzību meklē visi ļaudis.

Es pateicos Tev, ak, mans Kungs, ka esi mani no miega modinājis un saviļņojis manī ilgas saskatīt to, ko aptvert nav izdevies vairumam Tavu kalpu. Tādēļ dod man spēju, ak, mans Kungs, aiz mīlas uz Tevi un Tavam prieka dēļ saskatīt visu, ko Tu esi vēlējis. Tavu varu un valdīšanu apliecina visa radība.

Nav cita Dieva bez Tevis, visuvarēnā, krietnā.

– CXXIX –

ESI SLAVĒTS, ak, mans Dievs! Tu redzi, ka Tavi taisnīgie kalpi ir krituši ļaundaru rokās, kas nav ticējuši Tavam vārdam *Neierobežotais*, un ir nolieguši Tavu majestātiskumu un Tavu bezgalīgo autoritāti, un Tavu spēku, un Tavu augsto varu. Viņu mutēs ir tādi vārdi, kādus pirms tam pauda jūdi.

Tāpēc no savas godības krūtīm, ak, mans Kungs, pastiep savu visspēcīgo roku un palīdzi saviem mīļotajiem, kurus nekas nav atturējis no vēršanās uz Tavas atklāsmes apvārsni, lai gan viņi tika sūri pārbaudīti Tavā ceļā, liekot Tavas Lietas valstības iemītņiekiem vaimanāt.

Apzīmogo viņu sirdis ar savas nemaldīgās aizsardzības zīmogu, ak, mans Kungs, lai nekas bez Tevis pieminēšanas neieklātu tajās. Turklāt padari viņus spējīgus sludināt Tavu Vārdu Tavas radības vidū un dāvā viņiem visu to labo, ko Tu esi lēmis tiem saviem izredzētajiem, kas bauda Tavu tuvumu.

Tu spēj darīt visu, kas Tev tīk. Tu, patiesi, esi visugodinātais, kura palīdzību izlūdzas visi.

LAI CILDINĀTS ir Tavs vārds, ak Kungs, mans Dievs! Tu redzi, ka Tavus kalpus visur ir piemeklējis posts, ka viņu ienaidnieki ir sacēlušies pret viņiem un smagi noziegušies pret viņiem. Lai man par liecību ir Tava godība! Ja visi zemes ļaudari apvienotos pret mums un iemestu mūs tik lielā ugunī, kādu neviens vēl nav iededzis, viņi nespētu novērst mūsu skatus no Tava vārda *Viscildenais, Visaugstais* apvāršņa, un viņiem neizdotos novērst mūsu sirdis no Tavas spulgās godības troņa.

Es zvēru pie Tavas varas! Bultas, kas caururbj mūs Tavā ceļā, ir rota mūsu pierēm, un šķēpi, kas šķeļ mūsu miesas, mums, mīlot Tevi, šķiet kā zīds. Pie Tavas varenās godības! Taviem kalpiem nepieklājas darīt neko citu, kā tikai to, ko Tava neatsaucamā lēmuma spalva ir ierakstījusi šajā lieliskajā un cildenajā vēstuļrakstā.

Lai slava Tev visos laikos un visos apstākļos! Tu esi, patiesi, zināšanu un gudrības Dievs.

LAI SLAVA Tev, ak, mans Dievs! Tu redzi, ka Viņš, kas ir Tava Gaisma, ir ieslodzīts cietokšņa pilsētā ‘Akká un ir gaužām apspiests, un to ir pastrādājušas ļaudaru rokas, kuriem viņu neķītrās iekāres nav ļāvušas celt skatu uz Tevi, ak Tu, visu vārdu Ķēniņ!

Es zvēru pie Tavas godības! Lai cik smagas būtu manas likstas, tās nespēs atturēt mani no Tevis pieminēšanas un cildināšanas. Visas nepatīkšanas, kuras

nes mīlestība pret Tevi, ir Tavas žēlastības zīme pret Tavu radību, un ikviens pārbaudījums, kas sastapts, Tavu ceļu ejot, ir dāvana Taviem izredzētajiem. Es apliecinu, ka mana vaiga mirdzums, kas atspīd no mūžības Rīta Zvaigznes, ceļas no likstām, un tās rotā manu miesu visu to priekšā, kas mīt debesīs un uz zemes.

Piesaucot Tavu Visdiženo Vārdu, es Tevi lūdzu – palīdzi visiem tiem, kas tic Tev un Tavām zīmēm, būt nelokāmiem savā mīlestībā pret Tevi un vērst skatu uz Tavas mīlošās laipnības Ausekļa Ausmas Vietu. Iedvesmo viņus, ak, mans Dievs, atraisīt mēles, slavējot Tevi, un tuvoties Tev šajā dzīvē un tajā, kas nāks.

Tu, patiesi, esi visuvarenais, visugodinātais, krietnais.

– CXXXII –

LAI SLAVĒTS ir Tavs vārds, ak Kungs, mans Dievs! Piesaucot Tavu spēku, kas ir apņēmis visas radītās lietas, un Tavu neierobežoto valdīšanu pār visu radību, un Tavu Vārdu, kas slēpjas Tavā gudrībā un caur kuru Tu radīji savas debesis un savu zemi, es lūdzu Tevi – dod mums spēku būt nesatricinātiem milā pret Tevi un paklausībā Tavai gribai, un ļauj mums skatīt Tavu vaigu un teikt Tavu godu. Jel stiprini mūs, ak, mans Dievs, lai mēs varam viest Tavas zīmes Tavas radības pasaulē un sargāt Tavu ticību Tavā sfērā. Tu esi vienmēr pastāvējis pasaulē neatkarīgi no tā, vai Tava radība Tevi piemin vai nē, un Tu paliksi tāds, kāds esi bijis mūžu mūžos.

No visas sirds es paļaujos uz Tevi, uz Tevi es esmu cēlis savu skatu, pie Tavas mīlošās gādības saites es esmu

turējies, uz Tavas žēlastības pavēni es esmu steidzies. Neliec man vilties, neatstum mani no savām durvīm, ak, mans Dievs, un neliedz man savu vēlību, jo tikai Tevi vien es meklēju. Nav neviena cita Dieva bez Tevis, vienmēr piedodošā, visdāsnākā.

Lai slava Tev, visu to Miļotais, kas ir Tevi zinājuši!

– CXXXIII –

AK TU, kura pārbaudījumi nes dziedināšanu Tev tuvajiem, kura zobenu ilgojas tie, kas Tevi mīl, kura bultas ir dārgas visiem, kas Tevis tiecas, kura lēmums ir vienīgā cerība tiem, kas ir atzinuši Tavu patiesību. Pieminot Tavu dievišķo laipnību un Tava vaiga godības gaismu, es Tevi lūdzu – no saviem augstumiem palīdzi mums tiekties pēc Tevis. Dari drošus mūsu soļus, ak, mans Dievs, kalpojot Tavai Lietuvai, un apgaismo mūsu sirdis ar Tevis zināšanas spožumu un iekvēlini mūsu dvēseles ar savu vārdu gaišo uguni.

– CXXXIV –

ES ESMU cēlis skatu uz Tevi, ak, mans Kungs, un saistījis savas cerības ar Tavas vēlības brīnumiem un Tavas devības atklāsmēm. Es lūdzu Tevi, lai Tu neraidi mani projām no savas žēlastības durvīm ar vilšanos sirdī un neatstāj mani Tavu radījumu vidū, kas ir noraidījuši Tavu Lietuvu.

Es esmu, ak, mans Dievs, Tavs kalps un Tava kalpa dēls. Es esmu atzinis Tavu patiesību Tavās dienās un

esmu spēris savus soļus uz Tavas vienesmes krastiem, apstiprinot Tavu vienreizību, pieņemot Tavu vienīgumu un cerot uz Tavu piedošanu un attaisnošanu. Tev pieder vara darīt visu, ko vēlies. Nav cita Dieva bez Tevis, visugodinātā, vienmēr piedodošā.

– CXXXV –

LAI SLAVA Tev, ak Kungs, mans Dievs! Es apliecinu, ka Tu esi Dievs un ka nav cita Dieva bez Tevis. No mūžu mūžiem Tu pacelies neizmērojami augstu pār ikviena cilvēka cildinājumiem, ja neskaita Tevis pašā cildinājumus, un augstu pār ikvienas savas radības aprakstiem. Visas radītās lietas liecina par Tavu vienīgumu, un ikviens Tavas valstības iemītnieks apstiprina Tavu vienesmi. To cilvēku izpratne Tavas radības vidū, kas ir pārlicināti un nešaubīgi, nekad nespēs sasniegt Tevi, un to vārdu dārgakmeņi, ar kuriem Tava tauta ir slavējusi un daudzīnājusi Tevi, nekad nespēs pacelties Tava svētuma gaisotnē, jo cilvēku izpratne ir tikai Tevis radītu būtņu izpratne. Kā gan tā varētu sasniegt Tevi? Un visi cilvēku slavinājumi un cildinājumi, kas veltīti Tev, attiecas tikai uz Taviem kalpiem. Kā gan tos var uzskatīt par Tavas vienesmes galma cienīgiem?

Es zvēru pie Tavas godības! Visdziļākās zināšanas nedod iespēju izprast Tavu būtību, un neviena uzslava patiesībā nespēj sasniegt Tavas lielās godības un visaptverošās varas troni. Ikviens izteikums, kas tiecas aprakstīt Tevi, un visas zināšanas, kas tīko izprast Tevi,

ir tikai Tevis radīta izteiksme, kuru izraisījusi Tava griba un kura ir veidota saskaņā ar Tavu nolūku.

Pieminot netaisnību, ko Tas, kas ir Tavas Lietas Rīta Zvaigzne, ir cietis no nekrietnajiem Tavas radības vidū un to, kas ar viņu ir noticis Tavā ceļā, es Tevi lūdzu, ak Tu, ko neizprot neviens, izņemot Tevi, un kuru var aptvert tikai caur Tevi pašu, – ļauj, lai es varu allaž pilnīgi izkust Tevī, vērst savu skatu uz Tavas gribas apvārsni un būt nelokāms mīlestībā pret Tevi.

Es esmu, ak, mans Kungs, cēlis skatu uz Tevi, kā Tu esi man licis savā Grāmatā, un vērsis savu vaigu uz Tavas mīlošās laipnības apvārsni, kā Tu man esi atvēlējis savos vēstuļrakstos. Es Tevi lūdzu – neraidi mani projām no savas vēlibas durvīm un sniedz man atlīdzību, kas lemta tam, kurš ir sasniedzis Tavu tuvumu un ir cēlies, lai kalpotu Tev, un kuru spārno lāsītes, kas Tavās dienās nolīst pār viņu no Tavas labvēlības Okeāna, un Tavu dāvanu Ausekļa spozme, kas ir sijājusies pār viņu, parādoties Tava vaiga gaismai.

Tev ir spēks darīt visu, kas Tev tīk. Nav cita Dieva bez Tevis, palīga briesmās, pašpastāvošā.

— CXXXVI —

LAI SLAVĒTS ir Tavs vārds, ak Kungs, mans Dievs! Es esmu Tavs kalps, kas ir satvēris Tavas mīlošās žēlsirdības saiti un turas pie Tava dāsnuma tērpa maliņas. Piesaucot Tavu vārdu, ar kuru Tu esi pakļāvis visu radību, gan redzamo, gan neredzamo, un caur kuru pati dzīvības elpa, patiesi, ir vēdījusi pār visu radību,

es Tevi lūdzu – stiprini mani ar savu varu, kas apņēms debesis un zemi, un sargā mani no visām nelaimēm un likstām. Es apliecinu, ka Tu esi visu vārdu Kungs un lēmējs par visu to, kas Tev tīkams. Nav cita Dieva bez Tevis, visuvarenā, vizzinošā, visuviedā.

Atvēli man, ak, mans Kungs, visu to, kas nāks man par labu ikvienā no Tavām pasaulēm. Sniedz man visu, ko Tu esi piešķīris izredzētajiem Tavas radības vidū, kurus nedz zākātāju zākas, nedz bezdievju klaigas, nedz to atsvešināšanās, kas ir pametuši Tevi, nav spējušas atturēt no vērsšanās pie Tevis.

Savas augstās varas dēļ Tu, patiesi, esi palīgs briesmās. Nav cita Dieva bez Tevis, visuvarenā, visspēcīgākā.

– CXXXVII –

ESI CILDINĀTS, ak, mans Dievs! Es pateicos Tev par to, ka Tu esi man darījis zināmu Viņu, kas ir Tavas vēlības Rīta Zvaigzne un Tavas labvēlības Ausmas Vieta, un Tavas Lietas Glabātuve. Piesaucot Tavu vārdu, kura spēkā visu to sejas, kas ir Tev tuvi, ir kļuvušas gaišas un visu to sirdis, kas ir Tev uzticīgas, ir pacēlušās spārnos, lai lidotu pie Tevis, es Tevi lūdzu – ļauj, lai es allaž un visos apstākļos varu turēties pie Tavas saites un esmu brīvs no pieķeršanās kādam citam, nevis Tev, un lai es varu vērst skatu uz Tavas atklāsmes apvārsni un izpildīt visu, ko Tu esi noteicis man savos vēstuļrakstos.

Tērp manu iekšējo un ārējo būtņi, ak, mans Kungs, savas labvēlības un savas mīlošās laipnības ietērpā.

Pasargi mani no visa, kas Tev šķiet pretīgs, un visžēlīgi palīdzi man un maniem tuvajiem klausīt Tev un izvairīties no visa, kas varētu izraisīt ļaunu vai samaitātu iekāri manī.

Tu esi, patiesi, visas cilvēces Kungs, un Tev pieder gan šī, gan nākamā pasaule. Nav cita Dieva bez Tevis, viszinošā, visuviedā.

– CXXXVIII –

AK DIEVS, un visu vārdu Dievs, un debesu Radītāj! Piesaucot Tavu vārdu, caur kuru ir atklāts Viņš, kas ir Tavas varas Rīta Zvaigzne un Tava spēka Ausmas Vieta, caur kuru ikviena cieta viela ir izkususi un ikviens nedzīvs ķermenis ir atdzīvojies, un ikviens možs gars ir svētīts, es Tevi lūdzu – ļauj man atbrīvoties no pieķeršanās visiem citiem, tikai no pieķeršanās Tev vien nē, un ar savu augsto varu liec man kalpot Tavai Lietai un vēlēties to, ko vēlies Tu, un darīt to, ko Tava griba liek man darīt.

Un vēl, ak, mans Dievs, es Tevi lūdzu – atvēli man to, kas darīs mani pietiekami bagātu, lai es varu iztikt bez visiem citiem, tik bez Tevis vien nē. Tu redzi, ak, mans Dievs, ka esmu cēlis skatu uz Tevi un ka manas rokas turas pie Tavas vēlības saites. Dāvā man savu žēlastību un atvēli man to, ko Tu esi piešķīris saviem izredzētajiem. Tev pieder vara, un Tu vari darīt visu, kas Tev tik. Nav cita Dieva bez Tevis, vienmēr piedodošā, visdāsnā.

LAI GODS Tev, ak Tu, kas ar vienu savas dižās spalvas vilcienu esi pakļāvis savas radības pulkus un atsedzis savas gudrības okeāna pērles ar vārdiem, kurus Tu esi teicis visiem, kas atrodas debesīs un uz zemes. Es apliecinu, ka Tava vara aptver visu Visumu un ka Tava žēlastība apņēma visas radītās lietas. Visas zemes varas nekad nav guvušas virsroku pār Tevi, arī tautu kņada nespēj izjaukt Tavu nolūku. Ar savu augsto varu Tu esi atklājis savā sfērā visu, ko Tu vēlējies, un esi lēmis par visām lietām saskaņā ar savu gribu. No mūžīgiem laikiem Tu esi mitis savas valstības viscēlākajos augstumos, baudot neierobežotu augstāko varu, un līdz mūžībai Tu mitīsi sava majestātiskuma un godības nesasniedzamajā vienatnē.

Piesaucot Tavu vārdu, no kura vēdija Tavas klātbūtnes tērpa aromāts, un Tavas dāsnās vēlības maigie vēji šalkoja pār visām radītajām lietām, es Tevi lūdzu – visžēlīgi palīdzi man visos laikos un visos apstākļos kalpot Tavai Lietai un dod man iespēju pieminēt Tevi un cildināt Tavus tikumus. Lai Tavas visvarenās rokas apņēma mani, ak, mans Dievs, un atvēli man visu, kas ir Tavas devības cienīgs ikvienā no Tavām pasaulēm.

Tu redzi, ak, mans Kungs, ka es esmu devies pretī Tavas laipnības okeānam un Tavas labvēlības dievinātajai svētnīcai. Es Tevi lūdzu – neliedz man tās lāsītes, kas izslācījušās no Tavu dāvanu okeāna, un neatrauj no manis šaltis no savas maigās žēlastības mākoņiem. Es esmu turējies pie Tava krāšņā tērpa maliņas, ak, mans Dievs, un pieķēries pie Tavas stiprās saites, ko neviens

nespēj pārraut. Es apliecinu, ka Tu esi radījis mani un loļojis mani, un uzaudzinājis mani, un barojis mani, un stiprinājis mani, lai es atzītu Viņu, kas ir Tavu zīmju Rīta Zvaigzne un Tavu skaidro simbolu Atklājējs. Tāpēc lai augsta Tev slava, ak Kungs, mans Dievs, jo Tu esi ļāvis man sasniegt šo cildeno stāvokli un diženo troni. Tu, patiesi, esi dāsnais devējs, visuvarenais, visdāsnais, vienmēr piedodošais, viscēlsirdīgais.

Ar savas atklāsmes apvāršņa spulgo gaismu apskaidro manas acis, ak, mans Kungs, un ar savu zināšanu un savas gudrības žilbinošo Ausekli apgaismo manu sirdi, lai es ceļu savu skatu uz Tavu vaigu un atbrīvojos no pieķeršanās visiem citiem, izņemot Tevi, tā lai likteņa likloči šajā pasaulē nespēj atturēt mani no Tā atzīšanas, kas ir Tevis Izpausme un Tavu zīmju Atklājējs, un Tavas atklāsmes Rīta Zvaigzne, un Tavas Lietas Glabātājs.

Tu, patiesi, esi visuvarenais, aizsargs, visugodinātais, visuviedais.

– CXL –

ESI SUMINĀTS, ak, mans Dievs! Tavs kalps apliecina, ka neviens cits bez Tevis nekad nespēs raksturot Tevi, un neviens cits nevar aprakstīt Tevi, izņemot Tevi pašu. To cilvēku domas, kas atzinuši Tavu esamību, – lai kā viņi tiektos pacelties Tevis cildināšanas debesīs – nevar cerēt pārkāpt robežas, kuras Tu ar savu pavēli un lēmumu esi iedēstījis viņu pašu sirdīs. Kā gan radījums, kas ir necība, varētu izprast To, kurš ir Sirmgalvis, vai veiksmīgi aprakstīt Viņa augstās varas

būtību, Viņa godību un Viņa diženumu? Nē, tam Tu pats esi liecinieks, ak Tu, visu tautu Valdniek! Ikvienu radība ir atzinusi savu vājumu un Tavas varas spēku, savu nenozīmību un Tavu diženo godību.

Piesaucot Tavu Pēdējo, kas ir tas pats kā Tavs Pirmais, un Tavu atklāsni, kas ir tāda pati kā Tava apslēptība, es Tevi lūdzu – ļauj, lai tie, kas ir Tev dārgi, un viņu bērni, un viņu tuvinieki kļūst par Tavas skaidrības atklājējiem Tavas radības vidū un par Tava svētuma izpausmēm Tavu kalpu pulkā.

Tev pieder vara darīt visu, kas Tev tik. Tu, patiesi, esi palīgs briesmās, pašpastāvošais.

– CXLI –

ES PATEICOS Tev, ak, mans Dievs, par to, ka Tu mani esi izvēlējies par mērķi Tavu ienaidnieku šautrām, Tavu ceļu ejot. Lai augsta Tev slava, ak Tu, visa redzamā un neredzamā Zinātāj un visas esamības Kungs, par to, ka Tu esi ļāvis iemest mani cietumā Tavas mīlestības dēļ un licis man tukšot bēdu kausu, lai es varu atklāt Tavu Lietu un daudzīnāt Tavu Vārdu.

Kuras no savām likstām lai es pieminu Tava vaiga priekšā, ak, mans Kungs? Vai lai es izklāstu Tev, ko senajās dienās man nodarīja nekrietnie Tavas radības vidū, vai arī lai aprakstu nepatīkšanas, kas tajās dienās ielēna mani no visām pusēm Tavas labpatikas dēļ?

Lai pateicība Tev, ak Tu, visu vārdu Kungs, un lai gods Tev, ak, debesu Radītāj, par visu, ko esmu panesis tajās dienās no Tavu kalpu rokām, kas ir grēkojuši pret Tevi, un no Taviem ļaudīm, kas ir pretojušies Tev.

Pieskaiti mūs tiem, mēs Tevi lūdzam, kas ir bijuši nelokāmi Tavā Lietā, līdz beigās viņu dvēseles uzlidoja Tavas vēlības debesīs un Tavas mīlošās laipnības gaisotnē. Tu, patiesi, esi vienmēr piedodošais, visžēlīgais.

– CXLII –

LAI GODS Tev, ak, mans Dievs! Mans vaigs ir vērstš uz Tavu vaigu, un mans vaigs, patiesi, ir Tavs vaigs, un mans aicinājums ir Tavs aicinājums, un mana atklāsme ir Tevis atklāsme, un mana esība ir Tava esība, un mana Lieta ir Tava Lieta, un mans novēlējums ir Tavs novēlējums, un mana Būtne ir Tava Būtne, un mana vara ir Tava augstākā vara, un mana godība ir Tava godība, un mans spēks ir Tavs spēks.

Es Tevi lūdzu, ak Tu, tautu Darinātāj un mūžības Ķēniņ, – sargā savas kalpones savā šķīstajā svētnīcā un neņem vērā tos viņu darbus, kas nav Tavu dienu cienīgi. Atbrīvo viņas, ak, mans Dievs, no visām šaubām un dīkām iedomām un šķīsti viņas no visa, kas apkauno viņu tuvību Tev, ak Tu, visu vārdu Kungs un izteikumu Avots. Tu esi Tas, kura rokās ir visas radības groži.

Nav cita Dieva bez Tevis, visuvarēnā, viscildenā, visugodinātā, pašpastāvošā.

– CXLIII –

LAI GODS Tev, ak, mans Dievs! Piesaucot Tavu vārdu *Visžēlīgais* es Tevi lūdzu – sargā savus kalpus un savas kalpones, kad pār viņiem brāzīsies likstu vētras un uzbruks Tavi daudzie pārbaudījumi. Ļauj viņiem,

ak, mans Dievs, meklēt patvērumu Tavas mīlestības un Tavas atklāsmes cietoksnī, lai ne Tavi ienaidnieki, ne ļaundari Tavu kalpu starpā, kas laužuši derību ar Tevi un pārkāpuši Tavu testamentu, un nicinoši novērsušies no Tavas būtības Rīta Zvaigznes un Tavas godības Atklājēja, nevarētu gūt virsroku pār viņiem.

Viņi, ak, mans Kungs, ir gaidījuši pie Tavas vēlēbas durvīm. Atver tās viņu priekšā ar savas dāsnās labvēlības atslēgām. Tev pieder vara darīt, ko vēlies, un lemt, kā Tev tīk. Viņi, ak, mans Kungs, ir cēlušī skatu uz Tevi un pievērsušies Tavam mājoklim. Izturies pret viņiem, kā tev pieklājas, ar tādu žēlsirdību, kas ir viscēlākā visās pasaulēs.

– CXLIV –

AK, MANS Dievs un manu Pavēlniek! Es esmu Tavs kalps un Tava kalpa dēls. Es esmu cēlies no savas gultas šajā ausmas stundā, kad Tavas vienesmes Auseklis ir atspīdējis no Tavas gribas Rīta Zvaigznes un lējis savu mirdzumu pār visu pasauli, kā noteikts Tavu pavēļu Grāmatās.

Lai slava Tev, ak, mans Dievs, par to, ka esam modušies, lai skatītu Tevis zināšanas krāšņo gaismu. No savām debesīm, ak, mans Kungs, liec mums iztikt bez visiem, tik bez Tevis vien nē, un atbrīvo mūs no pieķeršanās visam citam, izņemot Tevi. Piešķir man un tiem, kas man ir dārgi, un maniem tuvajiem, gan vīriešiem, gan sievietēm, visu labo šajā pasaulē un tajā, kas nāks. Ar savu uzticamo aizstāvību turi mūs drošībā, ak Tu, visas radības Miļotais un visa Visuma Ilgojums,

un pasargā mūs no musinātājiem, kas čukstus iedvēš ļaunas domas cilvēku dvēselēs. Tev ir vara darīt visu, kas Tev tīk. Tu, patiesi, esi visuvarenais, palīgs briesmās, pašpastāvošais.

Svētī, ak Kungs, mans Dievs, To, kuru Tu esi pacēlis augstu pār saviem visizcilākajiem tituliem un caur kuru Tu esi nošķīris dievišķo no ļaunā, un visžēlīgi palīdzi mums darīt to, kas Tev tīk un ko Tu vēlies. Vēl jo vairāk svētī, ak, mans Dievs, tos, kas ir Tavi Vārdi un Tavi Burti, kā arī tos, kas ir cēluši skatu uz Tavu vaigu un atsaukušies uz Tavu aicinājumu.

Tu esi, patiesi, visu cilvēku Kungs un Ķēniņš, un Tev ir vara par visām lietām.

– CXLV –

AK DIEVS, mans Dievs! Stāvi man klāt, jo neskaitāmas likstas ir apstājušas mani. Ak Dievs, mans Dievs! Neatstāj mani vienu, jo liels posts ir piemeklējis mani. Ļauj man atdzerties no skaidrā piena, kas plūst no Tavas mīlošās laipnības krūts, jo slāpes ir nomocījušas mani. Savas žēlastības spārnu pavēnī ļauj man patverties, jo visi mani ienaidnieki ar viena cilvēka atļauju ir man uzbrukuši. Ļauj man uzturēties Tava majestātiskā troņa tuvumā, vaigu vaigā ar Tavas godības zīmju atklāsmi, jo man ir uzkritis posts. Baro mani ar augļiem no sava mūžības koka, jo liels vājums ir pārņēmis mani. Dod man dzert no prieka kausa, ko sniedz Tavas maigās žēlastības rokas, jo mani ir sagrabušas lielas bēdas. Tērp mani savas visvarenās

valdīšanas izrakstītājā mantijā, jo nabadzība ir izpostījusi mani. Tavas mūžības dūjas ieaijātam, ļauj man dusēt, jo mani ir piemeklējušas vismelnākās ciešanas. Ļauj man mājot pie Tavas vienesmes, skatot Tava vaiga liesmojošo krāšņumu, jo bailes un trīsas ir sagrāvušas mani. Savas piedošanas okeānā, saskaroties ar godības leviatāna nemieru, iegremdē mani, jo mani grēki ir atstājuši mani ļauna likteņa varā.

– CXLVI –

ESI SLAVĒTS, ak Kungs, mans Dievs! Piesaucot Tavu vārdu, kurā Tava vēlība sēdās Tavas Lietas tronī, kurā Tu ievies pārvērtības pasaulē un pulcini visus, un sauc visus pie atbildības, un atalgo visus, un uzturi visus, un dod spēku visiem, es Tevi lūdzu – pasargā savu kalponi, kas meklē pie Tevis patvērumu un tīko atrast miera ostu pie Tā, kurš ir Tevis atklātais, kas pilnībā paļaujas uz Tevi un uzticas Tev.

Viņa ir slima, ak, mans Dievs, un meklē pavēni zem Tavas dziedināšanas koka, viņa ir postā un steidzas uz Tavas aizsardzības pilsētu, viņa ir nevesela un tiecas pēc Tavas labvēlības pirmavota, viņa ir satraukta un vēlas sasniegt Tava miera strautu, viņu moka grēka nasta, un viņa ir vērsusi seju uz Tavu piedošanas galmu.

Ar savas varenības un mīlošās laipnības spēku, ak, mans Dievs un Mīļotais, tērp viņu savā mierinājuma un dziedināšanas tērpā, un liec tai dzert no Tavas žēlastības un labvēlības kausa. Sargā viņu no likstām un slimībām, no sāpēm un kaitēm, un visa, kas Tev nav tīkams.

Tu, patiesi, pacelies pāri visam un visiem, tik sev vien nē. Tu, patiesi, esi dziedinātājs, visa piepildījums, uzraudzītājs, vienmēr piedodošais, visžēlīgais.

– CXLVII –

CAUR TAVIEM vārdiem, ak, mans Dievs, slimie tiek dziedināti un neveselie atgūst veselību, un izslāpušie top padzirdīti, un satrauktie nomierināti, un nepaklausīgie uzvesti uz ceļa, un pazemotie godībā celti, un nabagie apdāvināti, un neizglītotie apgaismoti, un nomāktie iepriecināti, un bēdīgie uzmundrināti, un nosalušie sasildīti, un apspiestie atbrīvoti. Caur Tavu Vārdu, ak, mans Dievs, visa radība tika atmodināta un debesis paplašinātas, un zeme radīta, un mākoņi sapulcināti, liekot tiem nolīt pār zemi. Tā, patiesi, ir Tavas vēlības zīme visai Tavai radībai.

Tāpēc, piesaucot Tavu vārdu, caur kuru Tu paudi savu dievišķumu un visas radības priekšā cēli godā savu Lietu, un ikvienu no Taviem visizcilākajiem tituliem un cēlākajām īpašībām, un visus tikumus, par kuriem Tava pārlaicīgā un cildenā Būtne tiek cildināta, es Tevi lūdzu – sūti šonakt no savas žēlastības mākoņiem dziedinošu lietu šim bērniņam, kuru Tu esi piesaistījis ar savu godību savas radības valstībā. Ar savu vēlību, ak, mans Dievs, tērp viņu labklājības un veselības tērpā un sargā viņu, ak, mans Miļotais, no visām likstām un nemiera, un no visa, kas Tev ir pretīgs. Tava vara ir, patiesi, pārāka par visām lietām. Tu esi, patiesi, visspēcīgākais, pašpastāvošais. Sūti viņam, ak, mans Dievs, visu labo,

kas atrodams šajā un nākamajā pasaulē, un visu labo, kas atrodams iepriekšējās un nesenajās paaudzēs. Tavs spēks un Tava gudrība ir, patiesi, pietiekami liela, lai Tu to spētu.

– CXLVIII –

LAI GODS Tev, ak Kungs, mans Dievs! Piesaucot Tavu vārdu, kuru Tu pacēli kā savas vadības karogu un caur kuru Tu izstaroji savas mīlošās laipnības mirdzumu un liki apjaust savas valdīšanas varu, caur kuru Tavu vārdu lāpa izgaismoja Tavas īpašības un caur kuru parādījās Tas, kas ir Tava vienīguma un Tavas vienesmes Mājoklis, un Tavas brīvības Izpausme, caur kuru tapa zināmi Tavas vadības ceļi un tika iezīmētas Tavas labās gribas takas, caur kuru tika iedragāti maldu pamati un iznīcinātas ļaunuma zīmes, caur kuru sāka strāvēt gudrības avoti un lejup nolaidās debesu galds, caur kuru Tu uzturēji savus kalpus un dāvāji dziedināšanu, caur kuru Tu saviem kalpiem paudi savu maigo žēlastību un pasludināji savai radībai piedošanu, es Tevi lūdzu – pasargā to, kas ir atgriezies un stingri turējies pie Tevis, kas ir paļāvijs uz Tavu žēlastību un satvēris Tavas mīlošās gādības tērpa maliņu. Nes no debesīm viņam dziedināšanu, dari viņu veselu, liec viņam būt uzticīgam un dāvā viņam mieru no saviem debesu augstumiem.

Tu, patiesi, esi dziednieks, uzraudzītājs, palīgs, visuvarenais, spēcīgais, visugodinātais, vizinošais.

E SI GODĀTS, ak, mans Dievs! Es slavēju Tevi par to, ka Tu esi man ļāvis atklāt Tavus izteikumus un paust Tavus pierādījumus un Tavas liecības. Un katrs pierādījums ir stiprinājis manu gribu, un katra liecība ir iepriecinājusi mani. Tu redzi mani, ak, mans Dievs, Tavu ienaidnieku varā, kas ir noraidījuši Tavas zīmes un nolieguši Tavas liecības, un novērsušies no Tava krāšņuma, un apņēmušies izliet Tavas asinis. Piesaucot Tavu vārdu, caur kuru Tu esi pakļāvis visu radību, es Tevi, visu vārdu Kungu, lūdzu – visžēlīgi palīdzi saviem kalpiem un saviem mīļotajiem nelokāmi turēties pie Tavas Lietas. Sniedz viņiem dzērienu, kas uzmundrinās viņu sirdis Tavās dienās. Liec viņiem, ak, mans Kungs, visos laikos vērst skatus uz Tavu labpatiku un pateikties Tev par Tava neatsaucamā lēmuma pierādījumiem, jo Tu esi, patiesi, uzslavas cienīgs par visu, ko esi darījis pagātnē vai darīsi nākotnē, un Tevi ir jāklausa visā, ko Tu esi vēlējis vai vēlēšies, un jāmīl par visu, pēc kā Tu esi tiecies vai tieksies. Tu lūkojies uz tiem, kas ir Tev dārgi, ar savas mīlošās laipnības acīm un sūti viņiem savā vēlībā un veltījumā tikai to, kas viņiem dos labumu.

Mēs Tevi lūdzam, ak Tu, velšu Mākonis un postā nonākušo Glābējs, – atbalsti mūs, pieminot Tevi un sludinot Tavu Lietu, un ceļoties palīdzēt Tev. Lai gan mēs esam vāji, mēs esam turējušies pie Tava vārda *Visspēcīgākais, Visuvarētais*.

Svētī, ak, mans Dievs, tos, kuri ir nelokāmi atbalstījuši Tavu Lietu un kurus nekrietnu cilvēku ļaunie mājiņi nav spējuši atturēt no pievēršanās Tev,

un kuri ir ar visu savu sirdi steigušies iemantot Tavu vēlību, līdz viņi beidzot baudīja dzīvības ūdeni no Tavām devīgajām rokām.

Tev pieder vara darīt visu, kas Tev tīk. Nav cita Dieva bez Tevis, varenā, viscēlsirdīgā.

– CL –

ES SLAVĒJU Tevi, ak, mans Dievs, jo Tavas mīlošās laipnības aromāts ir sajūsminājis mani un Tavas žēlastības maigie vēji ir pievērsuši mani Tavai dāsnajai labvēlībai. Ļauj man dzert, ak, mans Kungs, no Tavām devīgajām rokām dzīvības ūdeni, kas ir ļāvis ikvienam, kurš to ir baudījis, atbrīvoties no pieķeršanās jebkam, izņemot Tevi, un pacelties gaisotnē, kurā valda atraisītība no visas Tavas radības, un vērst skatu uz Tavu mīlošo likteni un Tavām dāsnajām dāvanām.

Liec man būt gatavam visos apstākļos, ak, mans Kungs, kalpot Tev un doties uz Tavas atklāsmes un Tavas dailes pielūgto svētnīcu. Ja tas Tev sagādā prieku, liec man augt kā trauslam stādiņam Tavas vēlības plāvās, lai maigi vēji šalko ap mani un liek man šūpoties šurp un turp pēc Tavas patikas, tā lai manas kustības un miera stāvokli pilnībā pārvaldi Tu.

Caur Tavu vārdu glabātais noslēpums tapa izpausts un labi sargātais vārds tapa atklāts, un aizzīmogotā biķera zīmogi tapa atvērti, un no biķera pār visu radību plūda gan pagātnes, gan nākotnes aromāts. Tas, kas juta slāpes, ak, mans Kungs, traucās pie Tavas vēlības dzīvajiem ūdeņiem, un nožēlojamie radījumi ilgojās iegremdēties Tavu bagātību okeānā.

Es zvēru pie Tavas godības, ak, pasaules Kungs un Mīļotais, un visu to Ilgojums, kas ir atzinuši Tevi! Mani māc bēdas, jo esmu šķirts no Tevis dienās, kad Tavas klātbūtnes Auseklis lej savu mirdzumu par Taviem ļaudīm. Piešķir man atlīdzību, kura lemta tiem, kas skatījuši Tevi vaigā un ar Tavu atļauju ir ielaisti galmā pie Tava troņa, un pēc Tava aicinājuma satikuši Tevi.

Piesaucot Tavu vārdu, kura diženums ir apņēmis zemi un debesis, ļauj man pakļaut savu gribu tam, ko Tu esi noteicis savos vēstuļrakstos, lai es vairs nejestu sevī nekādas citas vēlmes kā tikai tās, pēc kurām Tu ar savu augsto spēku esi tiecies, un nekādu citu gribu kā tikai to, ko Tu ar savu gribu esi man lēmis.

Kur man jāgriežas, ak, mans Dievs, nespējot rast cita ceļa kā tikai to, ko Tu esi noteicis saviem izredzētajiem? Visi zemes atomi sludina, ka Tu esi Dievs, un apliecina, ka nav cita Dieva bez Tevis. No mūžīgiem laikiem Tev ir bijusi vara darīt visu, ko vēlies, un lemt pēc savas patikas.

Liec man visos laikos tiekties pēc Tevis, ak, mans Dievs, un ļauj man allaž turēties pie Tavas vēlības saites un cildināt Tavu vārdu, un meklēt to, kas plūst no Tavas spalvas. Es esmu nabags un izmisis, ak, mans Kungs, bet Tev, Visaugstais, pieder viss. Apžēlojies par mani un dāvā man savu brīnumaino žēlastību, un ikvienā manā dzīves brīdī sūti man no debesīm to, kas ir atjaunojis visu Tavu radījumu sirdis, kuri ir atzinuši Tavu vienīgumu, kā arī visu Tavu ļaužu sirdis, kuri ir pilnīgi uzticīgi Tev.

Tu, patiesi, esi visuvarenais, viscēlais, vizzinošais, visuviedais.

ESI GODĀTS, ak, mans Kungs! Tu redzi manas likstas un visu, ko man nodarījuši Tavi kalpi, kas ir uzturējušies manā sabiedrībā, bet nav ticējuši Tavām brīnišķīgajām zīmēm un ir novērsušies no Tavas mirdzošās dailes. Es zvēru pie Tavas godības! Tik lielas ir manas likstas, kas mani uztrauc, ka neviena radījuma spalva nespēj tās ne saskaitīt, ne aprakstīt.

Es lūdzu Tevi, ak Tu, visu vārdu Ķēniņ un debesu un zemes Radītāj, – ar savu stiprinošo vēlību palīdzi man, lai nekas nespēj atturēt mani no Tevis pieminēšanas vai cildināšanas vai neļaut man ievērot to, ko Tu esi noteicis man savos vēstuļrakstos, lai es celtos kalpot Tev tik uzticīgi, ka ar kailu galvu es steigtos ārā no sava mājokļa, daudzīnātu Tavu vārdu Tavas radības vidū un cildinātu Tavus tikumus Taviem kalpiem. Kad es būšu paveicis to, ko Tu man esi pavēlējis, un izpildījis visu, ko Tu man liki, ļaundari Tavu ļaužu starpā apstās mani un Tavā ceļā darīs ar mani visu, ko vien gribēs.

Savā mīlestībā pret Tevi, ak, mans Kungs, mana sirds tiecas pēc Tevis ar tādu ilgošanos, kādu nav jutusi neviena sirds. Šeit es esmu ar savu miesu Tavās rokās un ar savu dvēseli Tava vaiga priekšā. Dari ar mani visu, ko vēlies, lai godāts top Tavs Vārds un atklāts tas, kas glabājas Tavu zināšanu dārgumu krātuvēs.

Tev pieder vara darīt visu, ko vēlies, un pavēlēt visu pēc savas patikas.

LAI CILDINĀTS ir Tavs vārds, ak, mans Dievs! Es Tavā sfērā nerodu neviena, kas spētu piedienīgi vērsties pie Tevis vai kā nākas ieklausīties Tavas gribas izklāstā. Tāpēc es Tevi lūdzu, ak Tu, visas radības Īpašniek un paša iecerētās sfēras Ķēniņ, – visžēlīgi palīdzi savai radībai darīt to, kas ir Tev tīkams un pieņemams, lai tā var celties un kalpot Tavai Lietai Tavas radības vidū un slavēt Tevi to acu priekšā, kas mīt debesīs un uz zemes.

Tavas veltes, ak, mans Kungs, ir pārākas par visām lietām, un Tava vara ir augstāka par visām lietām, un Tava žēlastība apņēm visas lietas. Uzlūko savus ļaudis ar maigu un žēlsirdīgu skatu un Tavās dienās neatstāj viņus vienus viņu samaitāto iekāru varā. Lai cik tālu viņi būtu nomaldījušies no Tevis un lai cik skumji būtu tas, ka viņi ir uzgriezuši Tev muguras, tomēr savā būtībā Tu esi visdāsnaiss un savā garā Tu esi visžēlīgais. Izturies pret viņiem saskaņā ar savu velšu un savu dāvanu neatklātajām zīmēm. Par Tavas varas spēku liecina visas lietas, un Tavu majestātiskumu un visvarenību apliecina visa radība.

Nav cita Dieva bez Tevis, palīga briesmās, pašpastāvošā.

MANS DIEVS, kuru es pielūdzu un dievinu un kurš ir visspēcīgākais! Es apliecinu, ka neviena radījuma apraksts neatklāj Tavu būtību un ka nevienas

būtnes cildinājums nespēj raksturot Tevi. Neviena cilvēka izpratne visā pasaulē, nedz arī tās tautu gara spējas nevar pienācīgi nodrošināt iekļūšanu Tavā svētajā galmā vai atšķetināt Tavu noslēpumu. Kādi grēki gan ir turējuši Tavu vārdu pilsētas iemītniekus tik tālu no Tava krāšņā apvāršņa un laupījuši viņiem piekļuvi Tavam diženajam Okeānam? Viens vienīgs burts Tavā Grāmatā ir visu izteikumu māte, un viens vienīgs vārds no tās ir dzemdinājis visu radību. Kādu nepateicību ir izrādījuši Tavi kalpi, ka Tu esi atturējis viņus visus kā viens no Tevis atzīšanas? Vienas lāsītes no Tava žēlastības okeāna pietiek, lai apdzēstu elles liesmas, un vienas dzirksteles no Tavas mīlestības uguns ir gana, lai iekvēlinātu visu pasauli.

Ak Tu, Vizinošais! Lai gan mēs esam ietiepīgi, mēs tomēr tveramies pie Tavas devības, un, lai gan mēs esam nezinoši, mēs tomēr ceļam skatus uz Tavas gudrības okeānu. Tu esi visdāsnaiss, kuru neattur mūsu daudzie grēki un kura veltes neaptur pasaules tautu atsvešināšanās no Tevis. No mūžīgiem laikiem Tavas vēlēšanas durvis ir bijušas plaši atvērtas. Rasas lāsīte no Tava žēlastības okeāna spēj rotāt visas lietas ar svētuma ornamentu, un piliens no Tavu velšu ūdeņiem spēj sniegt visai radībai patiesu bagātību.

Nepacel plīvuru, ak Tu, noslēpumu Glabātāj! No mūžības Tavu velšu zīmes ir apņēmušas Visumu, un Tava Visdiženā Vārda mirdzums ir ticis izliets pār visu radību. Neliedz saviem kalpiem savas vēlēšanas brīnumus. Gādā, lai viņi apzinās Tavu esamību, lai viņi var liecināt par Tavu vienīgumu, un liec viņiem atzīt Tevi, lai viņi steidzas pie Tevis. Tava žēlastība apņem visu radību, un

Tava vēlība skauj visas lietas. Tavas cēlsirdības okeāna bangas atsedz alku un entuziasma jūras. Tu esi Tas, kas esi. Visu citu bez Tevis nav vērts pieminēt, ja vien tas nenonāk Tavā pavēnī un netiek ielaists Tavā galmā.

Lai notiek kas notikdams, mēs izlūdzamies Tavu mūžseno piedošanu un tiecamies pēc Tavas visaptverošās vēlības. Mēs ceram, ka Tu nevienam neliegsi savu vēlību un nevienai dvēselei neatrausi godīguma un taisnīguma ornamentu. Tu esi velšu Ķēniņš un labvēlības Kungs, un Tu valdi pār visiem, kas atrodas debesīs un uz zemes.

– CLIV –

SAVĀ augstsirdībā un devīgumā kliecē manas bēdas, ak Dievs, mans Dievs, un savas varenības spēkā remdē manas ciešanas. Tu redzi mani, ak, mans Kungs, ar skatu, celtu uz Tevi, no visām pusēm bēdu ielenktu. Ak, visas esamības Kungs, kā pavēnī tveras viss redzamais un neredzamais, piesaucot Tavu vārdu, caur kuru Tu esi pakļāvis cilvēku sirdis un dvēseles, un Tavas žēlastības Okeāna viļņus, un Tavu velšu Ausekļa mirdzumu, es Tevi lūdzu – ierindo mani to pulkā, kurus neviens nav spējis novērst no Tevis, ak Tu, visu vārdu Kungs un debesu Radītāj!

Ak, mans Kungs! Tu redzi, kas mani ir piemeklējis Tavās dienās. Piesaucot Viņu, kas ir Tavu vārdu Rīta Zvaigzne un Tavu īpašību Ausmas Vieta, es Tevi lūdzu – palīdzi man celties un kalpot Tev un cildināt Tavus tikumus. Patiesi, Tu esi visuvarenais, visspēcīgākais, un Tu uzklausi visu cilvēku lūgšanas.

Un vēl es lūdzu Tevi – ar sava vaiga gaismu svētī manus darbus, izpērc manus grēkus, apmierini manas vajadzības. Tavu spēku un diženumu apliecina visas mēles, un Tavu valdīšanu un varenību ir atzinusi ikviena saprotoša sirds. Nav cita Dieva bez Tevis, kas visu dzird un ir gatavs visus uz klausīt.

– CLV –

DĀVĀ MAN skaidru sirdi un modini manu sirdsapziņu, lai tā būtu mierā ar sevi, ak, mana Cerība! Dod man gara spēku sekot Tavai Lietai, mans Miļotais, un ar savas godības gaismu rādi man ceļu pie Tevis, ak Tu, pēc kura es ilgojos! Ar savu visu uzvarošo spēku pacel mani savās svētajās debesīs, ak Tu, manas esības Avots, un spirdzini mani ar savas mūžības vēsmām, ak, mans Dievs! Ļauj savām mūžības melodijām mani apņemt ar rimtības elpu, ak, mans Ceļabiedr, un lai Tavas mūžsenās labestības pilnība sniedz man neatkarību no visiem, tik no Tevis vien nē, ak, mans Pavēlniek, un lai vēsts par Tavas tīrās būtības atklāsmi vieš manī prieku, ak Tu, redzamākais no redzamajiem un apslēptākais no apslēptajiem!

– CLVI –

ES TEICU Tevi, ak, mans Dievs, ka Tu esi modinājis mani no miega un aizmirstības snaudas. Es esmu atmodies šorīt a skatu pret Tavas atklāsmes Ausekļa

spožo mirdzumu, kas apgaismo Tavas varenības un cēluma debesis. Es atzīstu Tavas zīmes, es ticu Tavai Grāmatai un stingri turos pie Tavas saites.

Pie Tavas gribas visspēcības un pie Tava nodoma neatvairāmās varas, es lūdzu Tevi – radi no tā, ko Tu man miegā atklāji, visstingrāko pamatu savas mīlestības namiem savu mīļoto sirdīs, caur ko atklāties Tavas vēlības un mīlošās laipnības zīmēm.

Ar savas visaugstās Spalvas vēzienu piešķir man, ak Kungs, to, kas ir labs šajā un nākamajā pasaulē. Es apliecinu, ka Tu savās rokās turi visa esošā grožus, un izmaini Tu visu pēc savas gribas. Nav cita Dieva bez Tevis, stiprā un uzticamā.

Tu liec pazemojumam vērsties godā, vājumam – stiprumā, bezspēcībai – varenībā, bailēm – mierā un šaubām – pārliecībā. Nav cita Dieva bez Tevis, varenā, labdarīgā.

Tu neliec vilties nevienam, kas ir Tevi meklējis. Nevienu, kas ir Tevis ilgojies, Tu neesi atstūmis. Piešķir man to, kas ir Tavas augstsirdības debesu un devības jūras cienīgs. Patiesi, tu esi visuvarenais, visspēcīgākais.

– CLVII –

MANS DIEVS, dievinātais un pielūgtais! Es apliecinu, ka Tu esi viens un vienīgs. Es apstiprinu, ka esmu saņēmis no Tevis veltes kā pagātnē, tā tagad. Tu esi visdāsnaiss, un Tava žēlastība savā pārpilnībā līst vienlīdz pār augstiem un zemiem, un Tava cēlā vēlība apņem kā paklausīgos, tā arī nepakļāvīgos.

Ak, žēlīgais Dievs, pati žēlsirdības būtība liecas Tavu durvju priekšā, un visdziļākajā garīgumā ap Tavas Lietas svētnīcu lidinās mīloša laipnība. Mēs lūdzam Tevi, izlūdzoties Tavu mūžseno laipnību un Tavu labvēlību tagadnē, lai Tu apžēlojies par visiem esamības pasaulē un Tavās dienās neliedz tiem savu vēlību.

Visi ir nabadzīgi un trūcīgi, un Tev, patiesi, pieder viss, Tev pakļaujas viss, Tu esi visuspēcīgais.

– CLVIII –

ES ESMU atmodies, Tevis pasargāts, ak, mans Dievs, un tas, kas pēc Tavas sargāšanas tiecas, dzīvos Tavas aizsardzības Svētnīcā un Tavas aizstāvības Cietoksnī. Apgaismo manas dvēseles būtību, ak, mans Kungs, ar savas atklāsmes Rīta Zvaigznes gaismas stariem, tāpat kā Tu apspīdēji manu ārējo būtņi ar savas labvēlības rīta gaismu.

– CLIX –

AK, MANS Dievs, devīgais un žēlīgais Dievs! Tu esi tas Ķēniņš, kā pavēlošais vārds lika rasties visam, kas pastāv, un Tu esi visdāsnaiss, kura kalpu trūkumi nekad nav Viņam kavējuši izrādīt savu vēlību, tāpat kā tie nav traucējuši Viņam atklāt savas veltes.

Es Tevi lūdzu – ļauj savam kalpam iemantot to, kas viņam nesīs pestīšanu ikvienā no Tavām pasaulēm. Patiesi, Tu esi visuvarēnaiss, visspēcīgākais, vizzinošais, visuviedais.

MANS DIEVS, mans Pielūgtais, manu ilgu Mērķi, Visdāsnaiss, Vislīdzjūtīgākais! Visa dzīvība nāk no Tevis, un visa vara ceļas no Tavas visvarenības. Ko Tu cel godā, tas uzlido augstāk par eņģeļiem un sasniedz šādu stāvokli: „Patiesi, Mēs piešķirām viņam augstu vietu!” Un ko Tu pazemini, grimst zemāk par pišļiem, nē, tas kļūst par niecību.

Ak, dievišķais likteni! Lai gan esam ļauni, grēcīgi un nesavaldīgi, mēs tomēr sagaidām no Tevis „patiesības troni” un ilgojamies skatīt visvarenā Kēniņa vaigu. Tu vari pavēlēt, un visa valdīšana pieder Tev, un visa varas sfēra noliecas Tavas pavēles priekšā. Viss, ko Tu dari, ir taisnīgs, nē, tas ietver pašu vēlēšanas būtību. Viena uzplaiksnījuma no Tava vārda *Viszēlīgais* mirdzuma pietiek, lai izraidītu un dzēstu visas grēku pēdas no pasaules, un ar vienu elpas vilcienu no Tavas atklāsmes Dienas vēsmām ir gana, lai ietērtu visu cilvēci jaunā ietērpā.

Ak, Visuvarenais, piešķir savu spēku saviem vājajiem radījumiem un atdzīvini it kā mirušos, lai viņi pat nemeklējot var atrast Tevi un nonāk līdz Tavas vadības okeānam, un paliek nelokāmi Tavā Lietā. Ja kāda no dažādajām pasaules valodām Austrumos vai Rietumos izplatītu Tavas slavas aromātu, to, patiesi, augstu vērtētu un lolotu. Ja šādām valodām laupītu minēto aromātu, tās noteikti nebūtu pieminēšanas vērtas, vienalga, vai tie būtu vārdi vai domas.

Mēs lūdzam Tevi, ak, Likteni, rādi ceļu visiem ļaudīm un uzved viņus uz pareizā ceļa. Patiesi, Tu esi visuvarenais, visspēcīgākais, vizinošais, visredzīgais.

LAI SLAVA Tev, ak, mans Dievs! Tu esi vērsis savu kalpu skatus uz savu dāvanu troni un līcis viņiem atraisīties no visa, tik no Tevis vien nē, lai viņi atzītu Tavu valdīšanu un Tavu godību. Es apliecinu Tavas Lietas spēku, Tava sprieduma visaptverošo ietekmi, Tavas gribas pastāvību, Tava nolūka nemainību. Visas lietas ir Tavā varā, un visa radība ir nabadzīga, nonākusi aci pret aci ar tavas bagātības pierādījumiem.

Tāpēc izturies, ak, mans Dievs, mans Mīļotais, mans augstākais Ilgojums, pret saviem kalpiem un visu savu radību, kā pieklājas Tavam krāšņumam un Tavam diženumam, un kā ir Tavas augstsirdības un dāsnuma cienīgi. Patiesi, Tava žēlastība ieskauj visas pasaules, un Tava vēlība apņēm visus, kas mīt debesīs un uz zemes. Vai Tu esi atstājis kāda cilvēka lūgumu neatbildētu? Kur gan var atrast tādu būtni, kas ir tiekusies pēc Tevis, bet kurai Tu neesi nācis pretī? Kas gan var apgalvot, ka viņš ir cēlis skatu uz Tevi, bet Tu neesi palūkojies uz viņu ar mīlošu laipnību? Es apliecinu, ka Tu pievērsies saviem kalpiem, pirms viņi pievērsās Tev, un pieminēji viņus, pirms viņi pieminēja Tevi. Tava ir visa vēlība, ak Tu, kura rokā ir dievišķo dāvanu valstība un no kura mutes nāk ikviens negrozāms lēmums.

Tāpēc sniedz atbalstu tiem, kas meklē Tevi, ak, mans Dievs, kas viņus pilnīgi atbrīvos no visa, kas nav saistīts ar Tevi, un tuvinās viņus Tev. Ar savu vēlību palīdzī viņiem mīlēt Tevi un darīt to, kas ir Tev tīkams. Liec,

lai viņi iet pa Tavas Lietas taisno ceļu, to ceļu, uz kura ir paklupuši šaubīgie Tavu ļaužu vidū un stūrgalvīgie Tavu kalpu starpā. Patiesi, Tu esi visuspēcīgais, visuvarenais, visdīzenais.

– CLXII –

ESI CILDINĀTS un slavināts, ak, mans Dievs! Piesaucot Tevis mīlošo nopūtas un to asaras, kas ilgojas uzlūkot Tevi, es Tevi lūdzu – neliedz man savu maigo žēlastību Tavā Dienā un nelaupi man tās dūjas melodijas, kas vītero par Tavu vienesmi gaismā, kura atspīd no Tava vaiga. Es esmu postā, ak Dievs! Raugi, kā es tveros pie Tava vārda *Visa Valdītājs!* Es neizbēgami iznīkšu. Raugi, kā es turos pie Tava vārda *Neiznīkstošais!* Tāpēc, piesaucot Tevi, Cildenais, Visaugstais, es Tevi lūdzu – nepamet mani vienu manu samaitāto iekāru varā. Turi manu roku savā varas rokā un atbrīvo mani no dīkas iztēles un tukšām iedomām, un šķīsti mani no visa, kas ir Tev pretīgs.

Liec man pievērsties Tev un pilnīgi uzticēties Tev, meklēt pie Tevis patvērumu un bēgt pie Tevis. Patiesi, Tu ar savas varas spēku dari visu, ko vēlies, un ar savu stipro gribu pavēli, ko vien gribi. Neviens nespēj pretoties Tavam spriedumam, neviens nespēj novērst to, ko Tu esi noteicis. Tu, patiesi, esi visuvarenais, visugodinātais, visdāsnākais.

LAI SLAVINĀTS ir Tavs vārds, ak Kungs, mans Dievs! Raugi, es esmu cēlis skatu uz Tevi, cerot uz Tavu vēlību un veltījumu. Piesaucot Tavu vārdu, ar kuru Tu ļāvi visiem, kas ir atzinuši Tavu vienīgumu, baudīt savas žēlastības vīnu un visiem, kas ir tuvinājušies Tev, – dzert no Tavas mīlošās laipnības dzīvajiem ūdeņiem, es Tevi lūdzu – atbrīvo mani no veltīgām iedomām un liec lūkoties uz Tavas vēlības pusi, ak Tu, visu cilvēku Kungs!

Visžēlīgi palīdzi man, ak, mans Dievs, Tavas Lietas Izpausmes un Tavas atklāsmes Rīta Zvaigznes dienās saraut plīvurus, kas kavē man atzīt Tevi un iegremdēties Tavu zināšanu okeānā. Turi mani ar savas varas rokām un liec man jūsmot par Tavas vienesmes dūjas saldajām melodijām, lai es visā radībā neredzu nevienu citu seju kā tikai Tavējo, ak Tu, manu ilgu Mērķis, un lai es redzamajā pasaulē nesaskatu nekā cita kā tikai Tavas varas liecības, ak Tu, žēlastības Dievs!

Es esmu tikai nožēlojams radījums, ak, mans Kungs, bet Tu esi visaugstais, kam pieder viss. Es esmu vājāks par vāju, bet Tu esi visuvarenais, augstākais lēmējs par sākumu un beigām. Neliedz man savas atklāsmes aromātu un nelaupi man cerības uz bagātīgām dāvanām no Tavām debesīm. Atvēli man, ak, mans Dievs, visu labo šajā pasaulē un tajā, kas nāks, un sniedz man to, kas dos man labumu ikvienā no Tavām pasaulēm, jo es pats nezinu, kas man palīdzēs vai kaitēs. Patiesi, Tu esi viszinošais, visuviedais.

Apžēlojies, ak, mans Dievs, par saviem kalpiem, kas grimst ļaunu pamudinājumu okeānā, un ar savas

augstās varas spēku glāb viņus, ak Tu, visu vārdu un īpašību Kungs! No mūžīgiem laikiem Tu esi lēmis, kā Tev tīk, un tā tas turpināsies mūžīgi. Nav cita Dieva bez Tevis, vienmēr piedodošā, visžēlīgā.

— CLXIV —

AK DIEVS, mans Dievs! Es esmu devies ceļā prom no mājām, un, turoties cieši pie Tavas mīlestības saites, es pilnībā paļaujos uz Tavu gādību un aizstāvību. Tu savā spēkā esi sargājis savus mīļotos no nepaklausīgajiem un samaitātajiem, no apspiedēju nievām, un no ikviena ļaundara, kurš no Tevis tālu aizklīdis, tāpēc es lūdzu Tevi – savā devībā un vēlībā sargā mani. Savā spēkā un varenībā ļauj man atkal atgriezties mājās. Patiesi, Tu esi visuvarenais, palīgs briesmās, pašpastāvošais.

— CLXV —

NO SAVAS mūžības saldi smaržojošām straumēm dod man dzert, ak, mans Dievs! Un ļauj man baudīt no savas esamības koka augļiem, ak, mana Cerība! No savas mīlestības kristālskaidrajiem avotiem dzesē manas slāpes, ak, mana Godība, un sava likteņa pavēnī ļauj man tverties, ak, mana Gaisma! Savas tuvības pļāvās ļauj man staigāt, ak, mans Mīļotais, un sava žēlastības troņa labajā pusē sēdini mani, ak, mans Ilgojums! Lai mani skar Tavas smaržīgās prieka vēsmas, ak, mans Mērķi, un ļauj man iekļūt Tavas paradīzes

augstumos, ak, mans Pielūgtais! Savas vienesmes dūjas dūdošanā ļauj man klausīties, ak, Mirdzošais, ar sava spēka un savas varas garu atdzīvini mani, ak, mans Gādniek! Liec man būt uzticamam mīlestībā uz Tevi, ak, mans Glābēj, un vadi drošus manus soļus pa Tev tīkamu ceļu, ak, mans Veidotāj! Savas nemirstības dārzā Tavā tuvumā ļauj man mūžam mājot, ak Tu, kas esi žēlīgs pret mani, un savas godības tronī sēdini mani, ak Tu, kam es piederu. Savas mīlošās laipnības debesīs pacel mani, ak, mans Atdzīvinātāj, uz Tavu vadības Ausekli virzi mani, ak Tu, mans Aicinātāj! Aicini mani būt klāt tur, kur atsedzas Tavs neredzamais gars, ak Tu, mana Izcelsme un manas augstākās Alkas, un liec man atgriezties pie Tavas krāšņuma smaržas būtības, kuru Tu izpaudīsi, ak, mans Dievs!

Tev piemīt spēks piepildīt savu gribu. Patiesi, Tu esi viscildenais, visugodinātais, visaugstais.

AK TU, kā vaigs ir manas pielūgsmes tēls, kā skaistums ir mana svētnīca, kā mitekļis ir mans mērķis, kā slava ir mana cerība, kā liktenis ir mans līdzgaitnieks, kā mīlestība ir manas esamības cēlonis, kā pieminēšana ir mans mierinājums, kā tuvums ir mans ilgojums, kā klātbūtne ir mana dziļākā vēlēšanās un mana augstākā tiecība, es Tevi lūdzu – neliedz man to, ko Tu esi lēmis saviem izraudzītajiem kalpiem. Tad dod man jel visu labo šai pasaulē un tajā, kas nāks.

Patiesi, Tu esi visu cilvēku Ķēniņš. Nav cita Dieva bez Tevis, vienmēr piedodošā, visaugstsirdīgā.

— CLXVII —

AK, MANS Dievs! Šis ir Tavs kalps un Tava kalpa dēls, kas ir ticējis Tev un Tavām zīmēm un vērsis skatu uz Tevi, pilnīgi atraisījies no visa, tik no Tevis vien nē. Tu, patiesi, esi visžēlīgais, kas žēlo it visus.

Izturies pret viņu žēlīgi, ak Tu, kas piedod cilvēku grēkus un noklusē viņu trūkumus, kā pienākas Tavas devības debesīm un Tavas vēlības okeānam. Uzņem viņu savas pārlaicīgās žēlsirdības mājoklī, kas pastāvēja pirms zemes un debesu radīšanas. Nav cita Dieva bez Tevis, vienmēr piedodošā, visaugstsirdīgā.

Tad lai viņš nu sešas reizes izrunā sveicienu „Alláh-u-Abhá” un pēc katra atkārti deviņpadsmit reizes secīgo vārsmu:

Mēs visi, patiesi, pielūdzam Dievu.

Mēs visi, patiesi, noliecamies Dieva priekšā.

Mēs visi, patiesi, esam uzticīgi Dievam.

Mēs visi, patiesi, slavējam Dievu.

Mēs visi, patiesi, pateicamies Dievam.

Mēs visi, patiesi, esam pazemīgi Dieva priekšā.

(Ja mirusī ir sievietē, lai viņš saka: „Ši ir Tava kalpone un Tavas kalpones meita utt.”)

LŪGŠANA PAR MIRUŠO.

AK, MANS Kungs! Lai Tavs skaistums mani spēcina, lai Tavs tuvums mani veldzē, lai Tava patika ir mana cerība, lai Tevis cildināšana ir mana nodarbošanās, lai Tevis pieminēšana ir mana pavadone, un Tavas varenības spēks lai ir mans palīgs, lai Tava mītne ir man mājvieta, lai mans mājoklis ir sēdeklis, kas ir Tevis svētīts un brīvs no ierobežojumiem, kas lemti tiem, kuru acis aiz plīvuriem nesaskata Tevi.

Patiesi, Tu esi visuvarenais, visugodinātais, visspēcīgākais.

LAI GODS Tev, ak Kungs, mans Dievs! Nepazemo to, ko savas mūžīgās valdīšanas spēkā esi paaugstinājis, un neatstum no sevis to, kam esi ļāvis ienākt savas mūžības svētnīcā. Ak, mans Kungs, vai gan Tu atgrūdīsi no sevis to, ko esi ņēmis savā pavēnī, un vai gan Tu, ak, mans Ilgojums, novērsīsies no tā, kam esi bijis patvērums? Vai Tu vari nonievāt to, ko esi pacēlis, vai aizmirst to, kam esi devis spēju Tevi neaizmirst?

Cildināms, bezgala cildināms Tu esi! No mūžu mūžiem Tu esi visas radības Ķēniņš un tās Rosinātājs, un uz mūžu mūžiem Tu paliksi Kungs un Lēmējs pār visu, kas ir radīts. Esi slavēts, ak Tu, mans Dievs! Ja Tu pārstāsi būt žēlīgs pret saviem kalpiem, kas gan tad par viņiem iežēlosies? Un, ja Tu atteiksies palīdzēt saviem mīļotajiem, kas gan tad viņiem palīdzēs?

Cildināms, bezgala cildināms Tu esi! Sava patiesīguma dēļ Tu esi dievināts, un Tevi, patiesi, mēs

visi pielūdzam, un atklājies Tu savā taisnīgumā, un Tevi, tik tiešām un patiesi, mēs visi apliecinām. Savā vēlībā Tu esi patiesi mīlēts. Nav cita Dieva bez Tevis, palīga briesmās, pašpastāvošā.

– CLXX –

TAVS VĀRDS ir mana dziedināšana, ak, mans Dievs, un Tevis pieminēšana ir mana veldze. Tavs tuvums ir mana cerība, un mīlestība uz Tevi ir mana padavone. Tava žēlastība mani spirdzina un balsta kā šajā pasaulē, tā arī tajā, kas nāks. Patiesi, Tu esi visdāsnaiss, vizzinošais, visuvietais.

– CLXXI –

AK, MANS Dievs, mans Pavēlniek, manu ilgojumu Mērķi! Tavs kalps meklē mieru Tavas žēlsirdības pavēnī, viņš vēlas atdusēties zem Tavas vēlības nojumes, un viņš izlūdzas no Tevis gādību un aizstāvību.

Es lūdzu Tevi, ak, mans Kungs, – raugi ar savu aci, kas ir allaž nomodā, lai manas acis redz Tevi vien. Apskaidro tām skatu, lai tās spēj atšķirt Tavas zīmes un saskatīt Tavas atklāsmes apvārsni. Tavas visspēcības priekšā ir trīcējuši pasaules varenie.

Nav cita Dieva bez Tevis, visuvarēnā, visu pakļāvēja, kuru neietekmē apstākļi.

KĀ GAN man gulēt, ak Dievs, mans Dievs, ja acis ir nomodā tiem, kas atšķirtībā ilgojas pēc Tevis, un kā gan iet man pie miera, ja dvēseles ir gauži satrauktas tiem, kas tālumā no Tevis mīt?

Tavā stiprajā labajā rokā, ak, mans Kungs, un Tavā gādībā es nododu savu garu un visu savu būtņi, un Tu man dod spēku nolikt galvu uz spilvena un to no tā atkal pacelt pēc Tavas gribas un vēlmes. Patiesi, Tu esi uzraudzītājs, sargātājs, visuvarenais, visspēcīgākais.

Pie Tavas varenības! Vai esmu nomodā vai guļū, es lūdzu tikai to, kas tīkams Tev. Es esmu Tavs kalps un nododu sevi Tavās rokās. Palīdzi jel man žēlīgi, piepildot Tavu gribu, tās smaržu pasaulē viest. Patiesi, tā ir mana cerība, un uz to cer tie, kas iemantojuši Tavu tuvumu. Esi slavēts, ak Tu, pasaulu Kungs!

MANS DIEVS, mans Pielūgtais, mans Ķēniņš, mans Ilgojum! Kāda gan mēle var izteikt manu pateicību Tev? Es biju vieglprātīgs, Tu mani modināji. Es biju novērsies no Tevis, Tu visžēlīgi ļāvi man atgriezties pie Tevis. Es biju kā miris, Tu mani atdzīvināji ar dzīvības ūdeni. Es biju kā novītis zieds, Tu mani atveldzēji ar savu vārdu dievišķo straumi, kas plūda no Visžēlīgās Spalvas.

Ak, dievišķais Likteni! Visa esamība ceļas no Tavas devības. Neliedz tai savas augstsirdības ūdeņus un

neatstum to no savas žēlastības okeāna. Es izlūdzos Tavu svētību un palīdzību visur un vienmēr un meklēju Tavas vēlības debesīs Tavu mūžseno labsirdību. Tu patiešām esi velšu Kungs un mūžības valstības Valdnieks.

— CLXXIV —

AK DIEVS, mans Dievs! Pie Tavas dziedināšanas okeāna, pie Tavas vēlības Ausekļa spožuma un pie Tava vārda, ar kuru Tu pakļāvi savus kalpus, un pie Tava visaugstā Vārda visaptverošā spēka, un pie Tavas viscildenās Spalvas varas, un pie Tavas žēlastības, kas pastāvēja, pirms tika radīts it viss, kas ir debesīs un uz zemes, es lūdzu Tevi – šķīsti mani savas devības ūdeņos un nomazgā no manis visas likstas un kaites, un ikvienu vārgumu un vājumu.

Tu redzi, ak, mans Kungs, savu lūdzēju gaidām pie Tavas devības durvīm un uz Tevi cerošo cieši tveram Tavas augstsirdības glābjošo saiti. Neliedz viņam, es Tevi lūdzu, to, ko viņš gaida no Tavas vēlības okeāna un no Tavas mīlošās laipnības Ausekļa.

Tev piemīt vara piepildīt savu gribu. Nav neviena cita Dieva bez Tevis, vienmēr piedodošā, visaugstsirdīgā.

— CLXXV —

ES ESMU cēlies šorīt ar Tavu vēlību, ak, mans Dievs, un izgājis no mājas, pilnā pašāvībā uz Tevi, nododams sevi Tavā gādībā. Tad sūti man no savas

žēlsirdības debesīm svētību un ļauj man neskartam atkal atgriezties mājās, tāpat kā Tu man ļāvi iziet Tavā aizsardzībā, domās pievērsties tikai Tev.

Nav neviena cita Dieva bez Tevis, vienīgā, nesalīdzināmā, vizzinošā, visuviedā.

– CLXXVI –

LAI SLAVA Tev, mans Dievs un visu cilvēku Dievs, mans Ilgojums, un visu to Ilgojums, kas ir atzinuši Tevi, mans Mīļotais un visu to Mīļotais, kas ir pieņēmuši Tavu vienotību, mans Pielūgtais un visu to Pielūgtais, kas ir nonākuši Tavā tuvumā, manas Alkas un visu to Alkas, kas ir pilnībā uzticīgi Tev, mana Cerība un visu to Cerība, kuru sirdis ir pieķērušās Tev, mans Patvērums un visu to Patvērums, kas ir traukušies pie Tevis, mana miera Osta un visu to miera Osta, kas ir atgriezušies pie Tevis, mans Mērķi un visu to Mērķi, kas ir ceļā pie Tevis, mana Tiecība un visu to Tiecība, kas ir vērsuši skatu uz Tevi, mana Paradīze un visu to Paradīze, kas ir pacēlušies pie Tevis, mana Ceļazvaigzne un visu to Ceļazvaigzne, kas sēro bez Tevis, mans Prieks un visu to Prieks, kas mīl Tevi, mana Gaisma un visu to Gaisma, kas ir nomaldījušies un kas ir lūguši Tev piedošanu, manas Gaviles un visu to Gaviles, kas piemin Tevi, mans Cietoksnis un visu to Cietoksnis, kas ir bēguši pie Tevis, mana Svētnīca un visu to Svētnīca, kas Tevi bīstas, mans Kungs un visu to Kungs, kas mīt debesīs un uz zemes!

Esi cildināts, jo Tavu vārdu saldme ir mani apbūrusi un likusi man doties uz apvārsni, kuru apspīd

Tava vaiga Auseklis, un būt uzticīgam Tev laikā, kad vairākums Tavu radījumu ir novērsušies no Tevis.

Ak, mans Dievs, ar sava vārda – Mūžam Svētais, Visuspēcīgais, Visugodinātais, Visdiženais – atslēgu Tu esi atslēdzis debesu vārtus un aicinājis visu cilvēci pulcēties pie Tavas klātbūtnes okeāna. Tikko atskanēja Tava saldā balss, visi vārdu valstības iemītnieki un augstie pulki sakustējās. No Tava aicinājuma Tavas atklāsmes mantijas aromāts vēsmoja pār Tavu radību, kas mīl Tevi, un ļaudīm, kas ilgojas pēc Tevis. Viņi cēlās un traucās uz priekšu, lai sasniegtu Tavas sanāksmes okeānu un Tava krāšņuma apvārsni, un Tavas atklāsmes un Tava majestātiskuma Mājokli, un Tavas klātbūtnes un Tavas godības svētvietu. Viņi bija tā apreibuši no atkalsavienošānās vīna, ka viņi atbrīvojās no pieķersānās visam, kas viņiem un citiem piederēja.

Šie ir Tavi kalpi, kurus apspiedēju pārsvars nav atturējis vērst skatus uz Tava majestātiskuma Mājokli un kurus tirānu pulki nav spējuši iebiedēt un piespiest novērsties no Tavu zīmju Rīta Zvaigznes un Tavu pierādījumu Ausmas Vietas.

Es zvēru pie Tavas godības, ak Tu, esamības Kungs un visu redzamu un neredzamu lietu Apgaismotāj! Tas, kas no Tavām dāsnajām rokām ir dzēris Tavas mīlestības dzīvo ūdeni, neļaus pasaulīgām lietām atturēt viņu no Tevis, un viņu nemulsinās kaut vai visu Tavas valstības iemītnieku atteikšanās atzīt Tevi. Visu to priekšā, kas mīt debesīs un uz zemes, šāds cilvēks skaļi paziņos ļaudīm par Tavu velšu okeāna viļņošanos un Tavu balvu debesu spīdekļu krāšņumu.

Patiešām laimīgs ir tas cilvēks, kas ir tuvojies Tavas klātbūtnes svētnīcai un atbrīvojies no pieķersānās

visiem, tik no pieķeršanās Tev vien nē. Patiešām augsti godājams ir tas cilvēks, kas atzīst Tavu godību un ceļ skatu uz Tavas mīlošās laipnības Ausekli. Ar izpratni ir apveltīts tas cilvēks, kas zina par Tavu atklāsmi un atzīst Tavus daudzveidīgos simbolus, Tavas zīmes un Tavus pierādījumus. Apskaidrots ir tas cilvēks, kura acis apgaismo Tava vaiga gaisma un kurš, tikko atskanēja Tavs aicinājums, atzina Tevi. Laba dzirde ir tam cilvēkam, kas ir ieklausījies Tavā runā un ir tuvojies Tavu izteikumu bangojošajam okeānam.

Uzlūko šo svešinieku, ak, mans Kungs, kas ir traucies iemantot mājvietu Tavas glābjošās žēlastības paēnā, un šo slimo dvēseli, kas ir cēlusi skatu uz Tavas dziedināšanas okeānu.

Raugi, ak, mans Dievs, manas dvēseles Iekvēlinātāj, asaras, ko leju, un nopūtas, ko izdvešu, un ciešanas, kas nomāc manu sirdi, un uguni, kas novārdzina mani. Lai man par liecību ir Tava godība, ak Tu, pasaules Gaisma! Tavas mīlestības liesma, kas allaž deg manās krūtīs, ir tā iekvēlinājusi mani, ka ikviens Tavs radījums, kas tuvojas man un ieklausās manī, noteikti dzirdēs to šalkojam manās vēnās.

Mani tik ļoti sajūsmina Tavu vārdu saldme un apreibina Tavas maigās žēlastības vīns, ka mana bals nekad neapklusīs un manas rokas būs vienmēr lūdzoši pastieptas pret Tevi. Tu redzi, ak, mans Kungs, ka manas acis ir piekaltas Tavai vēlībai un ausis atvērtas Tavu izteikumu valstībai, un mēle atraisīta, cildinot Tevi, un seja pavērsta pret Tavu seju, kas pastāvēs ilgāk par visu, ko radījis Tavs Vārds, un manas rokas paceltas pret Tavas devības un labvēlības debesīm.

Vai Tu nelaidīsi sev tuvumā šo svešinieku, kuru Tu uzaicināji uz savu augsto mājokli Tavas žēlastības spārnu paēnā, vai arī izraidīsi šo nožēlojamo radījumu, kas ir traucies sasniegt Tavas bagātības okeāna krastus? Vai gan Tu aizdarīsi savas vēlības durvis savas radības acu priekšā pēc tam, kad Tu ar savas varas un valdīšanas spēku tās atdarīji, vai arī aizvērsi savu ļaužu acis pēc tam, kad Tu pavēlēji viņiem vērsties pie Tavas dailes Rīta Zvaigznes un Tava vaiga spožuma Ausmas Vietas?

Nē, lai man par liecību ir Tava godība! Tādas domas par Tevi man nenāk prātā, nedz arī Tavu kalpu prātos, kas ir Tev tuvi, nedz arī Tavu taisnīgo ļaužu prātos.

Tu zini un redzi, un dzirdi, ak, mans Kungs, ka pie ikviena koka es vēlos uzrunāt Tevi un ka pie ikviena akmens es esmu spiests nopūsties un vaimanāt. Vai Tavs nolūks, radot mani, ak, mans Dievs, bija uzsūtīt man likstas vai arī likt man paust Tavu Lietu Tavas radības valstībā?

Tu dzirdi, ak, mans Dievs, manas nopūtas un vaidus un redzi manu nespēcību un nabadzību, un manas ciešanas, un manas nelaiemes, un manu nožēlojamo stāvokli. Es zvēru pie Tavas varas! Es esmu lējis rūgtas asaras par to, ka neesmu spējis pieminēt un cildināt Tevi, un es tik esmu tik gauži raudājis, ka ikviena smagu zaudējumu piedzīvojusi māte nezināja, ko domāt par mani, un aizmīrsa pati savas bēdas un nopūtas.

Pieminot Tavu šķirstu, ak, mans Kungs, caur kuru izpaudās Tavas gribas varenība un Tava nolūka rosinošais spēks, un kas, Tavas diženās varas dzīts, burā gan uz zemes, gan jūrā, es Tevi lūdzu – nesodi mani par maniem smagajiem grēkiem un pārkāpumiem. Es

zvēru pie Tavas godības! Tavas piedošanas un žēlastība ūdeņi ir iedrošinājuši mani, tāpat kā Tava apiešanās ar taisnīgajiem Tavu izredzēto starpā pagājušajos laikos un ar Taviem vēstnešiem, kas sludināja Tavu vienesmi.

Es apzinos, ak, mans Kungs, ka mani ir tā iedvesmojušas Tavas mīlošās laipnības skaidrās zīmes un tā apreibinājis Tavu vārdu vīns, ka visā, ko atklāju, es saskatu Tevi, un viss atgādina man Tavas zīmes un simbolus, un Tavus pierādījumus. Pie Tavas godības! Ik reizi, kad paceļu skatu uz Tavām debesīm, es domāju par Tavu augsto stāvokli un cēlo dabu, un Tavu ne ar ko nesalīdzināmo godību un diženumu, un ik reizi, kad es vēršu skatu uz Tavu zemi, es redzu Tavas varas pierādījumus un Tavu velšu zīmes. Un, kad es lūkojos uz jūru, es atklāju, ka tā stāsta man par Tavu majestātiskumu un Tavu spēku, un Tavu augstāko varu, un Tavu izcilību. Un ik reizi, kad es vēroju kalnus, es saskatu Tavus uzvaras karogus un Tavas visvarenības emblēmas.

Es zvēru pie Tavas varenības, ak Tu, kura rokās ir visas cilvēces groži un tautu likteņi! Mani ir tā iekvēlinājusi mīlestība pret Tevi un tā apreibinājis Tavas vienesmes vīns, ka es vēja čukstos sadzirdu Tavu cildināšanu un slavināšanu, un ūdeņu burbuļošanā saklausu balsi, kas daudzina Tavus tikumus un Tavas īpašības, un lapu šalkoņā nojaušu noslēpumus, kurus Tu neatsaucami esi noteicis savā sfērā.

Esi cildināts, ak Tu, visu vārdu Dievs un debesu Radītāj! Es pateicos Tev par to, ka Tu saviem kalpiem esi darījis zināmu šo Dienu, kad Tavi devīgie pirksti lika plūst dzīvības upei, un Tavas atklāsmes pavasaris un

Tava klātbūtne ar Tavu izpausmi kļūva redzama visiem, kas mīt debesīs un uz zemes.

Šī ir tā Diena, ak, mans Kungs, kuras gaismu Tu esi vērtis spožāku par krāšņo saules starojumu. Es apliecinu, ka gaisma, ko tā lej, nāk no Tava vaiga spožā mirdzuma un ceļas no Tavas atklāsmes rīta spozmes. Šī ir tā Diena, kurā bezcerīgie tērpjas pārliecības mantijā un sasirgušie – dziedināšanas tērpā, un nabagie tiek vesti uz Tavu bagātību okeānu.

Es zvēru pie Tavas dailes, ak, mūžības Ķēniņ, kas sēdi savā visgodinātajā tronī! Par spīti savai neaptveramajai gudrībai un plašajām zināšanām Tas, kurš ir Tavu zīmju Rīta Zvaigzne un Tavu nepārprotamo simbolu Atklājējs, ir atzinis savu nespēju izprast visnenozīmīgāko no Taviem izteikumiem, kurus pierakstījusi Tava cēlākā Spalva, un vēl jo mazāk Viņš spēj aptvert Tavu visspožāko esību un Tavu visdiženāko būtību.

Es nerodu vārdus, ak, mans Dievs, ar kuriem pieminēt Tevi, un nezinu, kā aprakstīt un daudzīnāt Tevi. Ja es censtos aprakstīt Tevi ar tiem vārdiem, ar kuriem Tevi uzrunā, es būtu spiests atzīt, ka šo vārdu valstību ir radījuši Tavi pirksti, un, ka tā pati trīs bailēs no Tevis. Un, ja es iedrošinātos slavēt Tavas īpašības, es būtu spiests atzīt, ka šīs īpašības ir Tevis radītas un ir atkarīgas no Tevis. Tiem, kas ir šo vārdu un īpašību Izpausmes, nepieklājas stāvēt pie Tavas atklāsmes pilsētas vārtiem un vēl jo mazāk pacelties augstumos, kur Tu esi uzcēlis savu majestātisko tronī.

Es zvēru pie Tavas varas, ak Tu, vārdu Ķēniņ un debesu Veidotāj! Viss, kas ir ietērpts vārdu mantijā, ir Tevis radīts Tavā sfērā, un ir Tavas gribas piepildījums,

kas ne mazākā mērā nav Tava augstā stāvokļa cienīgs un neatbilst Tavai izcilībai.

Un tā kā ir pierādīts, ka Tava visdziženākā esība paceļas neizmērojami augstu pār visu, kas radīts esamības pasaulē, un sniedzas pāri Tavu izredzēto un Tavu mīļoto izpratnes robežām, tad Tavas vienotības spožā gaisma ir acīmredzama, un ikvienam ir skaidrs, gan brīvam, gan nebrīvam, ka Tu esi viens savā esībā, viens savā Lietā un viens savā Atklāsmē. Liela ir tā cilvēka svētība, kas savā mīlestībā pret Tevi ir atbrīvojies no pieķeršanās visiem un visam, tik no pieķeršanās Tev vien nē, un steidzies uz Tavas atklāsmes apvārsni, un cēlis pie lūpām kausu, kuram tu esi licis būt pārākam par visām zemes jūrām.

Piesaucot Tavu varu un Tavu spēku, un Tavu valdīšanu, kas aptver visus Tavās debesīs un uz Tavas zemes, es Tevi lūdzu – dari zināmu saviem kalpiem šo spožo ceļu, šo taisno taku, lai viņi atzītu Tavu vienīgumu un Tavu vienesmi un būtu par to tik cieši pārliecināti, kas šo pārliecību nevājinās ne apšaubītāju veltīgā iztēle, ne ietiepīgo dīkās iedomas. Apgaismo, ak, mans Kungs, savu kalpu acis un liec atplaukt viņu sirdīm ar Tevis zināšanas spožo gaismu, lai viņi apjauš šā cēlā stāvokļa dziženumu un atpazīst šo vizmojošo apvārsni, tā, lai ļaužu klaigas nespētu neapzināti atturēt viņus no raudzīšanās Tavas vienības mirdzošajā gaismā un nekavētu viņus vērst skatus uz atraisītības apvārsni.

Šī ir tā Diena, ak, mans Kungs, kuru Tu visai cilvēcei paziņoji par Dienu, kad Tu atklāsies un liesi gaismu pār to, un spoži spīdēsi pār visu savu radību. Turklāt Tu esi noslēdzis derību ar viņiem savās Grāmatās, savos

Rakstos, savos vīstokļos un savās akmens plāksnēs par Viņu, Tavas atklāsmes Rīta Zvaigzni, un esi licis *Bayán* būt par Priekštecī šai visdiženākajai un visgodājamai Izpaušmei un šai žilbinošajai un viscēlākajai Parādībai.

Un, kad pasaules apvārnis bija izgaismots un parādījās Tas, kurš ir Visdiženā Vārda izpaušme, visi atsacījās ticēt Viņam un Viņa zīmēm, izņemot tos, kurus aizkustināja Tavas godināšanas un slavēšanas saldme. Tad ar Viņu notika tas, ko nesaprot neviens, izņemot Tevi, kura zināšanas ir pārākas par visu to zināšanām, kas mīt Tavās debesīs un uz Tavas zemes.

Tu labi zini, ak, mans Dievs, ko *Bayán* atklājējs¹ ir pavēlējis visai cilvēcei attiecībā uz Tavu Lietu un Tavu atklāsmi, un Tavu augstāko varu. Viņš ir teicis, un Viņa runa bija salda: „Sargieties, lai *Bayán* un tā Burti neattur jūs no Visžēlīgā, nedz arī no Viņa augstākās varas.” Turklāt Viņš ir rakstījis: „Ja arī Viņš nebūtu radījis vairāk par vienu vārsmu, jūs nedrīkstat noliegt Viņu. Steidzieties pie Viņa, lai varat cerēt, ka Viņš par savas vēlibas zīmi apvelta jūs ar to, ko Viņš vēlas. Viņš, patiesi, ir visu savu kalpu Īpašnieks un radības Ķēniņš.”

Tu redzi, pasaules Miļotais un Visdiženā Vārda Atklājēj, ka Viņš ir nonācis pie mums ar savu zīmju valstību un licis visiem zemes atomiem liecināt, ka visa pasaule ir pilna ar šīm zīmēm. Un, tomēr, par spīti šai skaidrajai un spožajai atklāsmei un šīm zīmēm, kuras neviens, izņemot Tevi, nespēj pienācīgi novērtēt, ak Tu, visu vārdu Ķēniņ, Tu redzi, ka viņi ir novērsušies no Tā, kas ir Tavas būtības Rīta Zvaigzne, un nopēluši To, kas

¹ Báb.

ir Tavas gudrības un Tavu vārdu Pirmavots. Viņus bija tā sagrābusi slavas kāre, ka viņi noraidīja Tavus simbolus un Tavus pierādījumus, un Tavas zīmes, kuras ikviens apskaidrots cilvēks uztver kā paziņojumu par Tavu diženumu un augstāko varu, atzīstot Tavu atklāsmi un Tavu varenību. Viņi ir tā apmelojuši Viņu, ka ir likuši visspožākā Mājokļa iemītniekiem un augstajiem pulkiem vaimanāt, un ir tā nomelnojuši Viņu, ka Tavu izredzēto dvēseles un to sirdis, kas ir Tev dārgi, ir kūsājušas. Viņi ir tik ļoti maldījušies, ka viņi atmeta Tavas visspožākās zīmes un turējās pie savas dikās iztēles, ak Tu, visu vārdu Īpašniek un Kungs, kura tronis ir augstumos un uz zemes!

Tu esi rotājis, ak, mans Dievs un manas sirds Gaviles, savu vēstuļrakstu, par kuru neviens neko nezina, izņemot Tevi, ar šīs Dienas – Tavā vārdā nosauktās Dienas – pieminēšanu, lai šajā dienā netiktu redzēts neviens, izņemot Tavu visdižēnāko Esību, un neiešautos prātā nekas cits kā vien vissaldākās atmiņas par Tevi.

Tikko Viņš bija atklājies, zemes cilšu pamati trīcēja un drebēja, un mācītie vīri krita nemaņā, un gudrie bija apmulsuši, tikai ne tie, kas ar Tavas varas spēku bija nonākuši Tavā tuvumā un no Tavas vēlīgās rokas saņēmuši Tavas atklāsmes izmeklēto vīnu, un baudījuši to Tavā vārdā, iesaukdamies: „Lai slava Tev, Tu, visu pasaulu Ilgojums! Esi godāts, to Gaviles, kuru sirdis tvīkst pēc Tevis!”

Mans Dievs, manu Pavēlniek, mana augstākā Cerība un manu ilgu Mērķi! Tu redzi un dzirdi Tā nopūtas, kam pāri darīts, no šīs melnās bedres, kuru savā samaitātajā iztēlē ir izrakuši Tavi ienaidnieki, un

no šiem tumšajiem dziļumiem, kurus savās dikajās iedomās izveidojuši ļaundari Tavas radības vidū. Pie Tavas dailes, ak Tu, kura godība tikusi atklāta cilvēku acīm! Es esmu pacietīgs, nedz izciezdams likstas, kas skar mani mīlestības dēļ pret Tevi, nedz arī nelaimes, ar kurām sastopos, Tavu ceļu ejot. Nē, Tevis stiprināts, es tās esmu izvēlējis pats un lepojos ar tām tās Tavas radības priekšā, kas bauda Tavu tuvumu, un to Tavu kalpu priekšā, kas ir uzticīgi Tev.

Tomēr, ak Tu, pasaules Apgaismotāj un tautu Kungs, es lūdzu Tevi šajā brīdī, ar cerībām turoties pie Tavas žēlastības un devības tērpa maliņas, – piedod saviem kalpiem, kas ir pacēlušies Tava tuvuma gaisotnē un vērsuši skatu uz Tava vaiga spožo gaismu, un pagriezušies pret tavas labpatikas apvārsni, un tuvojušies Tavas žēlastības okeānam, un visu savu dzīvi ir Tevi slavējuši, un ir kvēlojuši ar Tavas mīlestības liesmu. Atvēli viņiem, ak Kungs, mans Dievs, gan pirms, gan pēc tam, kad viņi atstās šo pasauli, to, kas ir Tavas devības un mīlošās laipnības cienīgs.

Ļauj, ak, mans Kungs, lai tie, kas ir pacēlušies pie Tevis, var griezties pie Tā, kurš ir Tavs viscēlākais Līdzgaitnieks, un mājot Tava majestātiskā Mājokļa un Tavas godības svētnīcas pavēnī. Aplaki viņus, ak, mans Kungs, ar ūdeni no savas piedošanas okeāna, lai viņi būtu cienīgi mājot Tavā cildenajā ķēniņvalstī un Tavā augstajā valstībā, cik ilgi vien pastāvēs Tava augstākā vara. Tu vari darīt visu, kas Tev tīk.

Neliedz saviem mīlotajiem, ak, mans Kungs, šīs Dienas saldo aromātu – Dienas, kurā Tava vārda *Pašpastāvošais* noslēpumi tapa atšķetināti un viss, kas

glabājās kā dārgums Tavas gudrības krātuvēs, tapa atklāts. Sī ir tā Diena, ak, mans Kungs, kad ikviens zemes atoms vibrē un iesaucas: „Ak Tu, zīmju Atklājēj un radības Ķēniņ! Es, patiesi, jūtu Tava tuvuma saldo aromātu. Tu esi atklājies un atdarījis durvis uz atkalsavienošanos ar Tevi visiem tiem, kas mīt Tavās debesīs un uz Tavas zemes. Tava tērpa aromāts ir mani pārliecinājis, ak, mans Kungs, ka pasaule ir tapusi pagodināta ar Tavu klātbūtni un ir ieelpojusi Tava tuvuma saldo smaržu. Es tomēr nezinu to vietu, ak Tu, pasaules Miļotais un tautu Ilgojums, kur atrodas Tavs majestātiskais tronis, nedz arī sēdekļis, kurš kļuva par Tavu kājsoliņu un kuru apspīd Tava vaiga spožā gaisma.”

Es zvēru pie Tavas godības, ak, visas esamības Kungs un visu redzamo un neredzamo lietu Īpašniek! Ikviens saprāta cilvēks ir tā apmulsis Tavu zināšanu priekšā, un ikviens cilvēks, kam piemīt atskārsme, ir neizpratnē, cenšoties atšķetināt Tavas dižās godības zīmes, ka visi ir atzinuši savu nespēju iztēloties un pacelties debesīs, no kurienes atspīd viens no Tavu zināšanu Izpaušmes Spīdekļiem un Tavas gudrības Rīta Zvaigznēm. Kas gan spēj pienācīgi aprakstīt šī cēlā sēdekļa stāvokli, tā sēdekļa, kas pēc Tava norādījuma paceļas pāri Tavas radības izpratnei un Tavu kalpu liecībām un kas no mūžīgiem laikiem ir bijis slēpts cilvēku izpratnei un zināšanām un ir aizzīmogots ar Tava vārda *Pašpastāvošais* zīmogu!

Es zvēru pie Tavas godības un augstākās varas, kas aizēno zemes un debesu valstības! Ja jebkurš no Taviem izredzētajiem un Taviem Vēstnešiem meditētu par Tavas viscildenās Spalvas neskaitāmajiem pierādījumiem, tās Spalvas, kuru virza Tavas gribas pirksti, un iedziļinātos

tās noslēpumos un zīmēs, un visā, ko tā ir atklājusi, viņš būtu tādā neizpratnē, ka viņa mēle nespētu cildināt un aprakstīt Tevi, un viņa sirds nejaudātu izprast Tevi, jo viņš, galu galā, atklātu, ka no šīs Spalvas pār visu radību plūst dzīvības ūdens un ka Tu šo Spalvu esi nosaucis par tauri, no kuras mirušie ceļas augšā no savām kapenēm. Un kādā citā reizē viņš justu, ka no šīs Spalvas nāk tāda uguns, ko iedegt spēj Tava atklāsme, kā to saprata Tas, kurš Sinajā sarunājās ar Tevi.¹

Cik brīnišķīgas ir Tavas varas daudzējādās zīmes un cik lieliski ir dažādie Tava spēka pierādījumi! Mācītie vīri visi bez izņēmuma atzina savu tumsonību, sastopoties ar Tavu zināšanu Spīdekli, un šīs pasaules varenie ir visi atzinuši savu nevarību Tavas varas bangojošā Okeāna priekšā, un bagātnieki visi kā viens atzina savu nabadzību Tavas bagātības krātuvju priekšā, un visi pasaulīgie gudrie ir atzinuši savu niecību Tavas dailes krāšņās gaismas priekšā, un augstu stāvošie pieredzēja pazemojumu, sastopoties vaigu vaigā ar Tavas godības Ausekļa spožo starojumu, un tie, kam pieder autoritāte, ir liecinājuši par savu un citu cilvēku nīcīgumu un atklājuši Tava majestātiskuma un augstākās varas nezūdamību un Tavu cildenumu, un Tavu varenību.

Mans Dievs un visa radītā Dievs, un manu Ķēniņ un visa radītā Ķēniņ, un manas dvēseles Miļotais, un manu ilgu Mērķi! Tu labi zini, ka es pieminu Tevi šajā dienā visu to radījumu vārdā, kas ir atraisījušies no visa, izņemot Tevi, un es slavēju Tavus tikumus Tavu ļaužu vārdā, kas ir atzinuši Tavu vienesmi, lai no viņu nopūtām, kuras viņi izdveš savā mīlestībā un ilgās pēc

¹ Mozus.

Tevis, pat bez apzinātas rīcības izzustu viss, kas kavē Tavus kalpus celt skatu uz Tavu zināšanu debesīm un Tavu zīmju valstību.

Šī, ak, mans Dievs un visu vārdu Dievs, un zemes un debesu Radītāj, ir Diena, kurā Tas, kā sirds kvēlo uguns liesmās no Tava tuvuma, vēršas pie Tevis. Kur gan rast šķīstīšanu no Tevis, ak, mans Dievs, lai mēs varam atkal skaidri atpazīt atkalsatikšanos ar Tevi, kad parādīsies Tavas vienības gaisma un atklāsies Tavas vienesmes Saules mirdzums? Es lūdzu Tev piedošanu, ak, mans Dievs, par visu, ko esmu teicis un par visu, kas šajās dienās ir plūdis un vēl tagad plūst no manas Spalvas. Es apliecinu, ka Tu esi noteicis, ka piedāvāt lūgšanas nepieklājas man, bet gan Tam, kas pēc Tava ierosinājuma un patikas nāca pirms manis. Tu, savukārt, esi vēlējies, lai tiek atzīts, ka vārsmas atklājusi šī Tava diženā Izpausme, kuras paziņojums rotāja Tavus majestātiskos vīstokļus un akmens plāksnes, kurās tas viss ir izklāstīts.

Es pateicos Tev, ak Tu, kas iededzi uguni manā dvēselē un raidīji gaismas starus manā sirdī, par to, ka Tu esi iemācījis saviem kalpiem pieminēt Tevi un ar savu svēto un cēlo mēli, un vareno un nenovērtējamo runu atklājis viņiem, kā skaitīt Tev lūgšanas. Kas gan bez Tavas atļaujas iedrošinātos aprakstīt Tavu varu un vienreizību, un, ja Tu nebūtu sniedzis savus norādījumus, kas gan spētu atklāt, kā izpatikt Tev Tavas radības valstībā?

Es lūdzu Tevi, ak, velšu Dievs un visu radīto lietu Ķēniņ, – pasargā savus kalpus no tukšām iedomām, kas varētu rasties viņu sirdīs. Pacel viņus tādos augstumos, kuros viņiem nepaslīdēs kājas, sastopoties ar Tavu roku darba pierādījumiem, kas radušies kā Tavas gudrības daudzējādās izpausmes un kuru noslēpumus Tu esi

glabājis no savu ļaužu un radījumu acīm. Neliedz viņiem, ak, mans Kungs, smelties no Tavu zināšanu okeāna un neatņem viņiem savas dāvanas, kuras Tu esi atvēlējis saviem izredzētajiem, kas ir iemantojuši Tavu tuvumu, un tiem, kuriem Tu uzticies, un kas ir pilnīgi uzticīgi Tev. No savas pārlicības jūras sniedz viņiem to, kas nomierinās viņu satrauktās sirdis. Vērt, ak Kungs, mans Dievs, viņu iedomu tumsu pārlicības gaismā un liec viņiem celties un nelokāmi staigāt Tavu taisno ceļu, un lai Tava Grāmata nevilšus nekavē viņus atzīt To, kas ir tās Atklājējs, nedz Tavi vārdi – pieņemt To, kas ir to Radītājs un to Gādnieks, un to Izcelsme, un to Ķēniņš, un to Ierosinātājs, un to Iznīcinātājs, un to Godinātājs un to Noniecinātājs, un to Valdnieks, un to Nesēju augstākais Aizsargs.

Tu sūtīji savu Grāmatu, ak, mans Dievs un mans Valdniek, lai varētu paust manu Lietu un godātu manu Vārdu. Ar to Tu noslēdzi derību attiecībā uz mani ar visiem, kas bija radīti Tavā sfērā. Tu redzi, ak, pasaules Miļotais, kā dumpinieki Tavas radības vidū ir padarījuši šo derību par savu balstu un caur to ir novērsušies no Tavas dailes un noraidījuši Tavas zīmes.

Tu, mans Dievs, esi pavēlējis viņiem savā dižajā Grāmatā, sacīdams: „Bīstieties Visžēlīgā, ak, Bayán ļaudis, un nenoliedziet Viņu, kura dēļ es esmu licis *Bayán* būt par vienu no Viņa paradīzes lapām. Patiesi, es to uzskatu par savu dāvanu Viņam. Ja Viņam labpatiktos to pieņemt, Viņš, patiesi, būtu visdāsnākais, un, ja Viņš to aizmestu un atteiktos to aplūkot, Viņa spriedums būtu taisnīgs, un Viņa darbi ir, patiesi, slavējami, un Viņš pelna, lai Viņa pavēles izpilda. Nevienam nav tiesību Viņu nopelt.”

Tu redzi, ak, mans Dievs, ka Viņš, kam pāri darīts, ir kritis to rokās, kas nolieguši Tavas tiesības un neatzīst Tavu valdīšanu. Viņš, ar kura Būtni ir saistīts Tavs pierādījums un kura augstākās varas vārdā Tavs pierādījums ir paredzēts visai radībai, ir Viņa dienās bijis pakļauts lielām ciešanām, kuras neviena spalva nespēj aprakstīt, un ir bijis tik stipri vajāts, ka Tas, kurš ir Tavs Gars,¹ vaimanāja un visi tie, kas mīt Tavā valstībā un Tavā mājoklī debesu augstumos, nevaldāmi un rūgti raudāja.

Ja kāds ieklausītos ar savu iekšējo dzirdi, viņš saklausītu visas radības raudas un vaimanas par to, kas noticis ar Viņu, kuram pasaule ir nodarījusi pāri ar to rokām, ar kuriem Tu noslēdzi derību savā Nošķiršanas Dienā. Kur gan ir tā taisnprātīgā dvēsele, ak, mans Dievs, kas spriedīs taisnīgi par Tavu Lietu, un kur ir tas atskārsmes cilvēks, kas lūkosies uz Tevi ar Tavām acīm? Vai ir atrodams kāds cilvēks, kas ieklausīsies Tevī ar Tavām ausīm, un kāds ar daiļrunību apveltīts cilvēks, kas runās patiesību Tavās dienās?

Es zvēru pie Tavas godības, ak Tu, kas lūkojies uz mani no sava spožā apvāršņa un dzirdi Lotus koka balsi, koka, aiz kura beidzas visi ceļi! Ja kāds aplūkotu Tavas Grāmatas, kuras Tu nosauci par *Bayán*, un savā sirdī apsvērtu, kas tajās atklāts, viņš saprastu, ka ikviena no šīm Grāmatām paziņo manu atklāsmi un piesaka manu vārdu, un liecina par mani, un sludina manu Lietu, un slavē mani un manu atnākšanu, un manas godības starojumu. Taču par spīti Tavam paziņojumam, ak, mans Dievs, un vārdiem, kurus Tu teici, ak, mans Mīļotais, Tu redzi un dzirdi viņu melus, kas vērsti pret mani, un viņu ļaunos darbus manās dienās.

¹ Jēzus.

Savā pašreizējā stāvoklī es aplicinu, ak, mans Kungs, pret tā gribu, kas ir pagriezis Tev muguru,¹ ka Tu esi Dievs un ka nav cita Dieva bez Tevis. Patiesi, šī ir tā Diena, kurā ir greznoti Tavi Raksti un Tavas Grāmatas, un Tavi vēstuļraksti. Un Tas, kas tagad runā, patiesi, ir labi sargātais dārgums un nepieejamais noslēpums, un nosargātais vēstuļraksts, un neizdibināmā mīkla, un aizzīmogotā grāmata. Patiesi, Viņš ir jāklausa visā, ko Viņš pavēl un liek, un atklāj, un Viņš ir jāmīl par visu, ko Viņš savā augstākajā varā pieprasa un savā varenībā nolemj. Tas, kas vilcināsies kaut īsu brīdi, patiesi, būs noliedzis Tavas tiesības un noraidījis visu, ko Tu esi atklājis savās Grāmatās un savos Svētajos Rakstos un atsūtījis mums ar saviem izredzētajiem un saviem praviešiem, un saviem vēstnešiem, un Tavas atklāsmes pilnvarotajiem.

Es Tevi lūdzu, ak Tu, kura rokās ir zemes un debesu ķēniņvalstis un kura varā ir visi, kas mīt Tavas atklāsmes un Tavas radības valstībās, – nenovērs savas labvēlības skatienu no tiem, kas ir piedzīvojuši likstas Tavā ceļā un tukšojuši ciešanu biķeri savā mīlestībā pret Tevi, un Tevis dēļ iemesti cietumā, un panesuši to, ko neviens no Taviem radījumiem un Taviem ļaudīm nav panesis. Viņi ir Tavi kalpi, ak, mans Kungs, kas ir Tev atsaukušies, tiklīdz Tu aicināji viņus, un cēlušī skatu uz Tevi, tiklīdz pār viņiem atspīdēja Tava vaiga gaisma, un vērsušies pie Tevis, kad pie Tava augstā apvāršņa atmirdzēja Tavs spožais vārds, kurš lika krist nemaņā visiem, kas mīt Tavās debesīs un uz Tavas zemes. Atvēli viņiem, ak, mans Kungs to, ko Tu esi atvēlējis saviem

¹ Mírzá Yaḥyá.

izredzētajiem, kas bija gatavi saņemt bezdievju šautras, aizstāvēt Tavu Lietu un mīlot Tevi, un steidzās pretī likstām ar Tavu vārdu uz lūpām un Tavu piemiņu sirdīs. Savos skaidrajos izteikumos Tu esi apsolījis, ak, mans Dievs, ka Tu pieminēsi viņus savā Grāmatā, atlīdzinot viņiem par viņu darbiem Tavās dienās.

Svētī viņus, ak, mans Dievs, un apvij ap viņiem tādu godību, kas atspīd no Tavas gribas apvāršņa, un lej savu mirdzumu no Tavu vārdu valstības. Iegremdē viņus, ak, mans Kungs, savas žēlastības okeānā un apgaismo viņus ar savas atklāsmes rītausmas gaismu. Savā labvēlībā un devīgumā, un maigajā žēlastībā piedod, ak, mans Dievs, viņu tēviem un viņu mātēm. Sūti viņiem no savas augstās paradīzes savas spožās dailes tērpa aromātu. Tev pieder vara darīt visu, kas Tev tīk. Tu, patiesi, esi valdnieks, lēmējs, visdāsnaiss, vienmēr piedodošais, viscēlsirdīgais.

Lai slava Tev, pasaules Miļotais un visu to siržu Pielūgtais, kas ir atzinuši Tevi.

– CLXXVII –

PIESAUCOT Tavas varenās zīmes un Tavas vēlības atklāsmi Taviem ļaudīm, es Tevi lūdzu – neraidi mani projām no savas klātbūtnes pilsētas vārtiem un nepievil cerības, kuras es esmu licis uz Tavas vēlības izpausmēm Tavai radībai. Tu redzi mani, ak, mans Dievs, turamies pie Tava vārda – Vissvēts, Visgaišs, Visspēcīgs, Visvarens, Viscildens, Visgodāts – , un pieķērušos pie Tava tērpa maliņas, pie kuras turas visi šajā un nākamajā pasaulē.

Piesaucot Tavu saldo Balsi un Tavu cildeno Vārdu, es Tevi lūdzu, ak, mans Dievs, – liec man tuvoties Tavu durvju sliexsnim un neļauj man kavēties tālu no Tavas žēlastības paēnas un Tavas devības nojumes. Tu redzi mani, ak, mans Dievs, turamies pie Tava vārda – Vissvēts, Visgaišs, Visspēcīgs, Visvarens, Viscildens, Visgodāts – , un pieķērušos pie Tava tērpā maliņas, pie kuras turas visi šajā un nākamajā pasaulē.

Piesaucot Tavas pieres mirdzumu un Tava vaiga zvīļo gaismu, kas atspīd no visaugstā apvāršņa, es Tevi lūdzu, ak, mans Dievs, – savaldzini mani ar sava tērpā aromātu un ļauj man atdzerties Tavu vārdu izmeklēto vīnu. Tu redzi mani, ak, mans Dievs, turamies pie Tava vārda – Vissvēts, Visgaišs, Visspēcīgs, Visvarens, Viscildens, Visgodāts – , un pieķērušos pie Tava tērpā maliņas, pie kuras turas visi šajā un nākamajā pasaulē.

Piesaucot Tavu matu sprogas, kas krīt pār Tavu vaigu, kā Tava visaugstā spalva slīd pār Tavu vēstulrakstu lapām, izplatot slēptu nozīmju muskata smaržu Tavas radības valstībā, es Tevi lūdzu, ak, mans Dievs, – liec man kalpot Tavai Lietuvai, lai es neatkrītu no tās, un mani nekavē to izsauktie kārdinājumi, kas ir nopēlušī Tavas zīmes un novērsušies no Tava vaiga. Tu redzi mani, ak, mans Dievs, turamies pie Tava vārda – Vissvēts, Visgaišs, Visspēcīgs, Visvarens, Viscildens, Visgodāts – , un pieķērušos pie Tava tērpā maliņas, pie kuras turas visi šajā un nākamajā pasaulē.

Piesaucot Tavu vārdu, kuru Tu esi padarījis par visu vārdu Ķēniņu, kas ir sajūsminājis visus, kas mīt debesīs un uz zemes, es Tevi lūdzu, ak, mans Dievs, – ļauj man lūkoties uz Tavas dailes Ausekli un sniedz man savu izteiksmju vīnu. Tu redzi mani, ak, mans Dievs,

turamies pie Tava vārda – Vissvēts, Visgaišs, Visspēcīgs, Visvarens, Viscildens, Visgodāts – , un pieķērušos pie Tava tērpā maliņas, pie kuras turas visi šajā un nākamajā pasaulē.

Piesaucot Tavu majestātiskuma Mājokli viscēlākajās virsotnēs un Tavas atklāsmes debesu jumū visaugstākajos kalnos, es Tevi lūdzu, ak, mans Dievs, – visžēlīgi atbalsti mani, piepildot Tavu gribu un Tavu nolūku. Tu redzi mani, ak, mans Dievs, turamies pie Tava vārda – Vissvēts, Visgaišs, Visspēcīgs, Visvarens, Viscildens, Visgodāts – , un pieķērušos pie Tava tērpā maliņas, pie kuras turas visi šajā un nākamajā pasaulē.

Piesaucot Tavu Daili, kas atspīd no mūžības apvāršņa, to Daili, kuras priekšā, kad tā parādās, pati krāšņuma valstība pielūgsmē noliecas, daudzinoť skanīgā balsī, es Tevi lūdzu, ak, mans Dievs, – liec, lai es nomirstu visam tam, kas man pieder, un dzīvoju tam, kas pieder Tev. Tu redzi mani, ak, mans Dievs, turamies pie Tava vārda – Vissvēts, Visgaišs, Visspēcīgs, Visvarens, Viscildens, Visgodāts – , un pieķērušos pie Tava tērpā maliņas, pie kuras turas visi šajā un nākamajā pasaulē.

Piesaucot Tava vārda *Mīļotais* Izpaušmi, ak, mans Dievs, caur kuru visu to sirdis, kas mīl Tevi, kusa, un to dvēseles, kas mīt uz zemes, uzlidoja augstumos, lai atgādinātu man Tevi pieminēt Tavas radības vidū un Tevi cildinātu Taviem ļaudīm. Tu redzi mani, ak, mans Dievs, turamies pie Tava vārda – Vissvēts, Visgaišs, Visspēcīgs, Visvarens, Viscildens, Visgodāts – , un pieķērušos pie Tava tērpā maliņas, pie kuras turas visi šajā un nākamajā pasaulē.

Piesaucot dievišķā Lotus koka šalkoņu un Tavu izteikumu vēju žūžošanu Tavu vārdu valstībā, es Tevi lūdzu, ak, mans Dievs, – turi mani tālu no visa, kas tev ir nepieņemams, un vadi manus soļus uz vietu, kur atmirdz Viņš, kas ir Tavu zīmju Rīta Zvaigzne. Tu redzi mani, ak, mans Dievs, turamies pie Tava vārda – Vissvēts, Visgaišs, Visspēcīgs, Visvarens, Viscildens, Visgodāts – , un pieķērušos pie Tava tērpā maliņas, pie kuras turas visi šajā un nākamajā pasaulē.

Piesaucot Burtu, kas, tiklīdz nāca pār Tavām lūpām, lika okeāniem bangot un vējiem šalkt, un augļiem nogatavoties, un kokiem augt, un visām pagātnes pēdām izzust, un visiem plīvuriem sarautiem tapt, un tiem, kas ir Tev uzticīgi, traukties skatīt sava neierobežotā Kunga gaišo vaigu, lai darītu man zināmu, kas slēpjas Tavu zināšanu krātuvēs un kas glabājas Tavas gudrības apcirkņos. Tu redzi mani, ak, mans Dievs, turamies pie Tava vārda – Vissvēts, Visgaišs, Visspēcīgs, Visvarens, Viscildens, Visgodāts – , un pieķērušos pie Tava tērpā maliņas, pie kuras turas visi šajā un nākamajā pasaulē.

Piesaucot Tavas mīlestības uguni, kas aizdzina miegu no Tavu izredzēto un Tavu mīļoto acīm, un viņu vārdus, kas veltīti Tevis pieminēšanai un slavināšanai rītausmas stundā, es Tevi lūdzu, ak, mans Dievs, – ierindo mani starp tiem, kas iemantojuši to, ko Tu sūtīji viņiem savā Grāmatā un ko Tu paudi pēc savas gribas. Tu redzi mani, ak, mans Dievs, turamies pie Tava vārda – Vissvēts, Visgaišs, Visspēcīgs, Visvarens, Viscildens, Visgodāts – , un pieķērušos pie Tava tērpā maliņas, pie kuras turas visi šajā un nākamajā pasaulē.

Piesaucot Tava vaiga gaismu, kas lika tiem, kuri ir Tev tuvi, sastapties ar Tava lēmuma šautrām un tiem, kas

ir Tev uzticīgi – stāties pretī Tavu ienaidnieku zobeniem Tavā ceļā, es Tevi lūdzu, ak, mans Dievs, – ar savu augsto Spalvu piešķir man visu, ko Tu esi piešķīris tiem, kam Tu uzticies un kas ir Tavi izredzētie. Tu redzi mani, ak, mans Dievs, turamies pie Tava vārda – Vissvēts, Visgaišs, Visspēcīgs, Visvarens, Viscildens, Visgodāts – , un pieķērušos pie Tava tērpa maliņas, pie kuras turas visi šajā un nākamajā pasaulē.

Piesaucot Tavu vārdu, caur kuru Tu ieklausījies savu mīļoto aicinājumā un to nopūtās, kas ilgojas pēc Tevis, un to asarās, kas ir Tev tuvi, un to vaidos, kas ir Tev uzticīgi, un caur kuru Tu esi piepildījis to vēlmes, kas cer uz Tevi, un ar savu laipnību un labvēlību esi apmierinājis viņu vēlmes; un piesaucot Tavu vārdu, caur kuru piedošanas okeāns uzbangoja Tava vaiga priekšā un Tava dāsnuma mākoņi nolija pār Taviem kalpiem, es Tevi lūdzu, ak, mans Dievs, – piešķir ikvienam, kas ir vērsies pie Tevis un ievērojis gavēni, ko Tu esi licis viņam ievērot, atlīdzību, kas paredzēta tiem, kas runā tikai ar Tavu atļauju un kas Tavā ceļā mīlestības dēļ pret Tevi ir atteikušies no visa, kas viņiem pieder.

Piesaucot Tevi un Tavas zīmes, un Tavus skaidros simbolus, un Tavas Dailes Ausekļa spožo gaismu, un Tavus Zarus, es Tevi lūdzu, ak, mans Dievs, – piedod to pārkāpumus, kas ir cieši turējušies pie Taviem likumiem un ievērojuši visu, ko Tu esi viņiem vēlējis savā Grāmatā. Tu redzi mani, ak, mans Dievs, turamies pie Tava vārda – Vissvēts, Visgaišs, Visspēcīgs, Visvarens, Viscildens, Visgodāts – , un pieķērušos pie Tava tērpa maliņas, pie kuras turas visi šajā un nākamajā pasaulē.

LAI SLAVA Tev, ak Kungs, mans Dievs! Piesaucu Viņu, kuram Tu dāvāji esamību, kura atklāsmei Tu vēlēji būt par Tevis atklāsmei un kura apslēptībai Tu vēlēji būt par sevis paša apslēptību. Viņa Pirmatnībā Tu esi apliecinājis savu Pirmatnību, un Viņa Pēdējā stāvoklī Tu esi apliecinājis savu Pēdējo stāvokli. Viņa varas spēkā un Viņa augstākās varas ietekmē varenie ir nojautuši Tavu visvarenību, un Viņa godībā tie, kam ir vara, ir atzinuši Tavu majestātiskumu un diženumu. Viņa lielajā pārākumā Tava pārlaicīgā augstākā vara un visaptverošais spēks ir atzīts, un Viņa gribā Tava griba ir atsegta. Viņa vaiga gaismā ir atspīdējis Tava vaiga krāšņums, un Viņa Lietā ir atklāta Tava Lieta. Viņa vārdu radošajā spēkā visa zeme ir saņēmusi Tavas augstākās varas brīnumainās zīmes un simbolus un debesis ir pārņēmusi Tava nepārspējamā majestātiskuma atklāsme, un jūras ir bagātinātas ar Tavas viszinības un gudrības pērlēm, un koki ir rotāti ar Tavu zināšanu augļiem. Viņā visas lietas dzied Tev slavu, un visas acis ir vērstas uz Tavu žēlastību. Viņā visas sejas raugās uz Tava vaiga krāšņo gaismu, un visas dvēseles tiecas uz Tava dievišķā diženuma atklāsmēm.

Cik liela ir Tava vara! Cik augsta ir Tava vara! Cik cēls ir Tavs varenums! Cik lielisks ir Tavs majestātiskums! Cik liela ir Tava godība – tā godība, kuru Viņš, kas ir Tava Izpausme, ir darījis zināmu un ar kuru Tu esi apveltījis Viņu ar Tavas augstsirdības un dāsnās labvēlības zīmi. Es apliecinu, ak, mans Dievs, ka caur Viņu ir atsegtas Tavas visspožākās zīmes un ka Tava

žēlastība apņēm visu radību. Ja nebūtu Viņa, kā gan pēc Dieva vēlējuma dievišķā Dūja vai debesu Lakstīgala varētu vīterot savas dziesmas?

Es apliecinu, ka, tiklīdz Pirmais Vārds pēc Tavas gribas un nolūka nāca pār Viņa lūpām un atskanēja Pirmais Aicinājums, visa radība pārveidojās, un visi tie, kas mīt debesīs un uz zemes, saviļņojās. Caur šo Vārdu visu radīto lietu esamība tika satricināta, sadalīta, nošķirta, izkaisīta, saistīta un atkal savienota, atklājot pārejošajā pasaulē un debesu valstībā jaunas radības iedīgļus un ceļot gaismā neredzamajās sfērās Tava vienīguma un Tavas vienesmes zīmes un simbolus. Ar šo Aicinājumu Tu paziņoji visiem saviem kalpiem savas visdižēnākās atklāsmes atnākšanu un savas nevainojamās Lietas parādīšanos.

Tiklīdz šī atklāsmē bija atsegta cilvēku acīm, pasaules tautu starpā parādījās vispārēju nesaskaņu zīmes un nemieri pārņēma zemes un debesu iemītniekus, un visu lietu pamati tika satricināti. Vaļā palaisti tapa nevienprātības spēki, atklājās Vārda nozīme, un ikviens radīto lietu atoms ieguva savu atšķirīgo un īpašo nozīmi. Elles liesmas un paradīzes prieki atklājās cilvēku acīm. Svētīts ir tas cilvēks, kas pievēršas Tev, un lai bēdas piemeklē to, kas ir tālu no Tevis, kas noliedz Tevi un noraida Tavas zīmes šajā atklāsmē, kurā noliedzēju sejas kļūst melnas un patiesīgo sejas kļūst baltas, ak Tu, visu vārdu un īpašību Īpašniek, kura rokās ir valstība un viss, kas ir radīts debesīs un uz zemes!

Tāpēc lai slava Tev, ak, mans Dievs, slava, ko Tu attiecināji uz sevi pašu un ko neviens cits bez Tevis nespēj saprast vai iedomāties. Tu esi Viņš, ak, mans

Kungs, kas man atklājis savu esību laikā, kad Tavi kalpi nav atzinuši Tevi, tie kalpi, kas, pateicoties saiknēm, kas tos saista pie Tevis, ir valdījuši pār visu, kas mīt uz zemes, un ir lielīgi pacēlušī sevi pāri tās tautām. Ja es, ak, mans Dievs, valdītu pār visu zemeslodi no pola līdz polam, un, ja man piedāvātu visas zemes bagātības, un, ja es tās izlietotu Tavā ceļā, es tomēr nespētu sasniegt šo stāvokli, ja vien Tu man nepalīdzētu, stiprinot mani. Un, ja es Tevi cildinātu, ak, mans Dievs, tik ilgi, cik ilgi vien pastāvēs Tava godība un Tava augstākā vara un spēka ietekme, šādu cildināšanu nebūs iespējams salīdzināt ar tiem slavinājumiem, kurus Tu par savas vēlības zīmi iemācīji man un ar kuriem Tu esi vēlējis man cildināt Tavus tikumus. Ja šāda ir ikviena Tevis iemācītā slavinājuma izcilība, cik gan neizmērojami lielākai ir jābūt Tā cilvēka stāvokļa izcilībai, kas ir pazinis Tevi, kas ir bijis Tavā klātbūtnē un nelokāmi ziedojušies Tavas Lietas ceļa iešanai!

Es esmu sapratis un esmu pilnīgi pārliecināts, ka Tu no mūžīgiem laikiem esi pacēlies neizmērojami augstu pār visu, ko ļaudis par Tevi saka, un uz mūžīgiem laikiem Tu stāvēsi pāri savas radības uztverei. Nevienš nespēj pienācīgi Tevi slavēt, izņemot Tevi un tos, kas līdzinās Tev. Visos laikos Tu, patiesi, pacelies pāri un mūžīgi pacelsies augstu pāri visiem salīdzinājumiem un līdzībai, pāri iztēlei, šķietamai atbilstībai un atgādinājumam. No atziņas, ka Tu esi nesalīdzināms, kura īpašības nepiemīt nevienam, kļūst neapšaubāmi skaidrs, ka slavinājumi, kas veltīti Tev, atspoguļo tikai tā dabu, kas slavina Tevi, un ir pakļauti viņa ierobežojumiem, un nekādā ziņā pienācīgi neapraksta

Tavas augstākās varas cildenumu un nepaceļas Tava majestātiskuma un svētuma augstumos. Cik jauki tāpēc ir slavinājumi, kurus Tu velti pats sev, kā arī vārdi, ar kuriem Tu apraksti pats savu Būtni!

Es apliecinu, ak, mans Dievs, ka no mūžīgiem laikiem Tu esi sūtījis saviem kalpiem tikai to, kas liek viņiem pacelties un tuvoties Tev, un uzlidot Tavas pārļaicīgās vienesmes debesīs. Tu esi noteicis viņiem robežas un līcis viņiem būt par Tava taisnīguma liecībām un Tavas žēlastības zīmēm Tavas radības vidū un cietokšņiem, kas aizsargā Tavu tautu, lai neviens cilvēks Tavā sfērā nedara pāri savam kaimiņam. Cik liela ir tā cilvēka svētība, kas mīlestības dēļ pret Tavu krāšņumu un lai Tev izpatiktu, ir apvaidījis nekrietnas tieksmes un ņēmis vērā priekšrakstus, kurus noteikusi Tava augstā Špalva! Viņš, patiesi, jāpieskaita tiem, kas ieguvuši visu labo un sekojuši Tavai vadībai.

Piesaucot Tavu vārdu, kurā Tu esi ļāvis saviem kalpiem un saviem ļaudīm iepazīt Tevi, kurā Tu esi piesaistījis to sirdis savas vienesmes krāšņajam galmam, kas ir atzinuši Tevi, un savu mīļoto dvēseles – savas vienības Rīta Zvaigznei, es Tevi lūdzu, ak, mans Dievs, – palīdzi man ievērot gavēni vienīgi Tevis dēļ, ak Tu, majestātiskais un godātais! Liec, ak, mans Dievs, lai mani pieskaita tiem, kuri turas pie Taviem likumiem un priekšrakstiem un kuru acis ir piekaltas Tavam vaigam vienīgi Tevis dēļ. Patiesi, viņi bauda vīnu, kas līst no Tavas pirmatnējās gribas mutes. Tavs vilinošais aicinājums ir viņu skaidrais dzēriens, Tava mīlestība ir viņu debesu upe, Tavs tuvums un apvienošanās ar Tevi ir viņu paradīze, jo Tu esi viņu sākums un beigas, un

viņu lielākā Cerība, un viņu augstākais Ilgojums. Lai satumst tās acis, kas lūkojas uz to, kas varētu nepatikt Tev, un nolādēta tā dvēsele, kas tiecas pēc lietām, kas neatbilst Tavai gribai.

Piesaucot Tevi un viņus, savā vēlībā un mīlošajā laipnībā pieņem viņu darbus, ak, mans Dievs, es Tevi lūdzu, lai gan tie neatbilst Tavam augstajam statusam un cēlajam stāvoklim, ak Tu, to siržu Dārgums, kas ilgojas pēc Tevis, un to dvēseļu Dziedinātājs, kas ir atzinušas Tevi! No savas žēlastības debesīm un sava žēlsirdīgā likteņa mākoņiem liec līt pār mums lietum, kas šķīstīs mūs no vismazākajām ļaunu un samaitātu iekāru pēdām un tuvinās mūs Viņam, kas ir Tavas cēlās un spožās esības Izpausme. Tu esi, patiesi, šīs un nākamās pasaules Kungs, un Tev pieder spēks darīt visu, ko vien vēlies.

Svētī, ak Kungs, mans Dievs, Pirmsākumu, no kura sākās radišana gan redzamajā, gan neredzamajā pasaulē un kuru Tu esi iecēlis par To, pie kā jāatgriežas visiem tiem, kam jāatgriežas pie Tevis, un par visa tā Atklājēju, kam Tu varētu likt izpausties. Svētī Viņa Burtus, kas nav novērsušies no Tevis, kas ir bijuši nelokāmi mīlestībā pret Tevi un cieši turējušies pie Tavas labpatikas. Cik vien ilgi pastāvēs Tava esība un Tava būtība, svētī arī tos, kas ir izvēlējušies mocekļu likteni, Tavu ceļu ejot. Patiesi, Tu esi vienmēr piedodošais, visžēlīgais.

Un vēl es, piesaucot Viņu, par kuru Tu esi paziņojis mums visās savās Plāksnēs un Grāmatās, un savos Tīstokļos, un Svētajos Rakstos, kurš satricināja vārdu valstību, un, Viņam pateicoties, tas, kas bija slēpts to krūtīs, kuri sekoja savām ļaunajām un samaitātajām

iekārēm, tapa atklāts, es Tevi lūdzu, ak, mans Dievs, – stiprini mūs mīlestībā pret Viņu, liec mums būt nelokāmiem, atbalstot Viņa Lietu, palīdzi mums iedraudzēties ar Viņa mīļotajiem un stāties pretim Viņa ienaidniekiem. Sargā mūs, ak, mans Dievs, no ļaunuma, ko pastrādājuši tie, kas ir Tevi nolieguši un pagriezuši Tev muguru, un ir apņēmušies atņemt dzīvību Viņam, kas ir Tavas esības Izpausme.

Ak, mans Dievs un manu Pavēlniek! Tu zini, ka viņi ir darījuši negodu Tavai Lietuvai un Tevi apkaunojuši Tavas radības acīs, ka viņi ir pievienojušies Taviem ienaidniekiem, ka viņi var nodarīt ļaunu Tavai atklāsmei un kaitēt Tev. Ar niknumu un varu, ak, mans Dievs, sagrāb viņus un atmasko viņu apkaunojošo rīcību un negodīgos darbus, lai ļaunums, kas slēpjas viņu krūtīs, tiek atklāts ļaudīm, kas mīt tavā zemē, ak Tū, pārbaudījumu Uzlicēj un tautu Darinātāj, un labvēlības Veltītāj! Nav cita Dieva bez Tevis, visugodinātā, visdāsnā.

– CLXXIX –

LAI SLAVA Tev, ak Kungs, mans Dievs! Visa radība Apliecina Tavu augstāko varu un Tavu visvarenību un atklāj manu nabadzību un nožēlojamo stāvokli, sastopoties vaigu vaigā ar Tavu bagātību. Uzlūko šo grēcinieku, ak, mans Dievs, kura skats ir allaž bijis vērst uz Tavas piedošanas avotu un kura acis veras Tavas vēlības un Tava veltījuma apvārsnī.

Kopš tās dienas, kad Tu pēc savas gribas radīji mani, ak, mans Dievs, un pamodināji mani ar savas

maigās žēlastības liegajiem vējiem, es esmu atteicies vērsties pie kāda cita, izņemot Tevi, un ar Tavas augstākās varas spēku un Tavu varu cēlies, lai stātos pretī Taviem ienaidniekiem, un aicinājis visu cilvēci uz Tavas vienesmes okeāna krastiem un Tavas spožās vienotības debesīm. Visās savās dienās es esmu tiecies sargāties no dumpinieku ļaunuma tavas radības vidū un cildināt Tavu Vārdu Tavai tautai. Tāpēc es esmu cietis kā neviens no Taviem radījumiem nav cietis.

Cik daudz gan dienu, ak, mans Dievs, es esmu pavadījis pilnīgā vientulībā ar pārkāpējiem Tavu kalpu vidū, un cik daudz gan nakšu, ak, mans Mīļotais, es gulēju kā gūsteknis Tev nepaklausīgo rokās Tavas radības starpā! Par spīti savām likstām un nedienām es turpinu cildināt Tevi visiem tiem, kas atrodas Tavās debesīs un uz Tavas zemes, un neesmu pārtraucis daudzināt Tavu brīnišķīgo godību Tavas atklāsmes un Tavas radības valstībās, lai gan viss, ko es esmu spējis paveikt, neatklāj pilnā mērā Tavas vienesmes diženumu un majestātiskumu un nav Tava augstā stāvokļa un varenuma cienīgs.

Es zvēru pie Tavas godības, ak Tu, vienīgais Mīļotais! Es zinu, ka esmu niecība Tava godības mājokļa priekšā. Katru reizi, kad es mēģinu cildināt kādu no Taviem tikumiem, mana sirds attur mani, jo neviens cits kā tikai Tu esi spējīgs pacelties Tava tuvuma valstības gaisotnē vai sasniegt Tavas klātbūtnes debesis.

Lai man par liecību ir Tava vara! Es labi zinu, ka pat tad, ja es noliektos saujiņas pīšļu priekšā, ja tā būtu saistīta ar Tavu Vārdu *Darinātājs*, no šā brīža līdz beigām, kam nav beigu, es tomēr atrastos tālu no šiem

pīšļiem un nespētu tiem tuvoties, un atklātu, ka mana pielūgsmē nekādā ziņā nav pienācīga, nedz arī spēj pārvarēt ierobežojumus, kuriem es esmu pakļauts. Un, ja es celtos, lai kalpotu kādam no Taviem kalpiem un gaidītu pie viņa durvīm tik ilgi, cik ilgi pastāvēs Tava valstība un Tava visvarenība, par zīmi, ka es atzīstu saikni, kas saista viņu ar Tavu Vārdu *Radītājs*, – un man par to liecina Tava godība – man arī būtu jāatzīst, ka es nespēju viņam pienācīgi kalpot un ka man trūkst īpašību, kas atbilst viņa stāvoklim. Un tas ir tikai tā iemesla dēļ, ka es nesaskatu viņos nekā cita kā vien saikni, kas saista viņus ar Taviem vārdiem un Tavām īpašībām. Kā gan tāds cilvēks spētu pienācīgi cildināt To, kurš ar vienu rokas mājienu piešķīra esamību visiem vārdiem un to ķēniņvalstij un radija visas īpašības un to valstību, un To, kurš ar vēl vienu rokas mājienu salika vārda „TOP” burtus un savienoja tos, līdz ar to paužot to, ko Tavu izredzēto, kas bauda Tavu tuvumu, visdziļākās domas nespēj aptvert un ko Tavu mīļoto, kas ir Tev pilnīgi uzticīgi, bezgalīgā gudrība nespēj izdibināt.

Es zvēru pie Tavas godības, ak, manas dvēseles Mīļotais! Es esmu apmulsis, kad apceru Tavu roku darba zīmes un Tavas varas liecības, un es nekādi nespēju atrisināt pat visniecīgākās Tavas zīmes noslēpumus un vēl jo mazāk izprast Tevi pašu. Piesaucot Tavu vārdu, caur kuru Tu esi licis visiem, kas Tevi mīl, pacelties Tavas gribas gaisotnē un vadījis visus, kas ilgojas pēc Tevis, uz sava tuvuma un klātesamības paradīzi, es tāpēc Tevi lūdzu, ak, mans Dievs, – vēdī no savas mīlošās laipnības debesīm pārliecības aromātu pār nabagajiem

Tavu mīļoto vidū šajās dienās, kad pārbaudījumu vētras ir ielenkušas viņus no visām pusēm un tik nikni uzbrukušas viņiem, ka ļaužu dvēseles ir nomocītas un visu būtņu pamati – satricināti tā dēļ, kas viņus piemeklējis no Tava neatsaucamā nolūka debesīm. Viņi bija tik ļoti satriekti, ka viņu mīlestības lāpa pret Tevi un viņu atmiņas par Tevi bija gatavas izdzist viņu siržu dzīlēs. Tev pieder spēks darīt visu, kas Tev tik. Patiesi, Tu esi vienmēr piedodošais, augstsirdīgais.

Uzklausī, ak, mans Dievs un mans Pavēlnieks, to nopūtas, kas ir Tev dārgi, un ieklausies viņu vaimanās, kas atskan no visām pusēm, par to, ko viņiem nodarījušas to rokas, kuru sirdīm ir laupīts Tavas mīlestības saldaiss aromāts. Nav neviena cita, kas varētu draudzēties ar viņiem vai palīdzēt viņiem, vai neļaut viņu naidniekiem kaitēt viņiem. Viņu ienaidnieki neapvaldīti dara visu, ko vēlas, un izturas pret viņiem, kā vien viņiem labpatīk.

Tāpēc, ak, mans Kungs, sniedz savu brīnumaino palīdzību saviem mīļotajiem, kuri nav meklējuši neviena cita palīga bez Tevis un nav vērsušies ne pie viena cita, izņemot Tevi, un kuru acis ir gaidās cerējušas skatīt Tavas labvēlības un dāsnuma brīnumus. Apžēlojies par viņiem, ak, mans Dievs, un dāvā viņiem savas žēlastības nepārspējamās zīmes, un sargā viņus savas aizstāvības un mīlošās laipnības cietoksnī. No mūžīgiem laikiem, ak, mans Kungs, Tu esi bijis bailpilno patvērums un nabadzīgo miera osta. Es lūdzu Tevi – neliedz šiem vājajiem radījumiem sava dāsnuma un cēlsirdības nepārspējamās zīmes un neatstāj viņus to varā, kuru būtību ir radījusi vienīgi Tavu dusmu un niknuma uguns un kuri nav pazinuši līdzjūtības un taisnīguma

aromātu, un kurus tik ļoti ir maldinājis pasaules viltus, ka viņi ir nolieguši Tavus pierādījumus un noraidījuši Tavas zīmes, un izlējuši to asinis, kas Tev ir dārgi un kam Tu uzticies. Es zvēru pie Tavas varas, ak, mans Mīļotais! Viņi ir nodarījuši to, ko neviens cilvēks pirms viņiem nav nodarījis, un ir tāpēc pelnījuši Tavas dusmas un Tava niknuma pletņu cirtienus. Ar savas augstākās varas spēku satver viņus un uzsūti viņiem tos, kam nebūs ne mazākās žēlastības pret viņiem, līdz viņi atgriezīsies pie Tevis un nokļūs Tavas mīlošās laipnības pavēnī, un Tu viņiem piedosi. No mūžīgiem laikiem Tu pacelies augstu pār visām lietām un mūžīgi tur paliksi. Tu, patiesi, esi visuvarēnaiss, viscēlais, taisnīgais, visuviedais.

Esi godāts, ak Kungs, mans Dievs! Uzlūko šo radījumu, kuram pāri darīts, kuru ir nomocījuši apspiedēji Tavas radības starpā un bezdievji Tavu ienaidnieku vidū, lai gan viņš pats ir atteicies elpot kaut vienu elpas vilcienu bez Tavas atļaujas un Tavas pavēles. Es gulēju aizmidzis savā gulvietā, ak, mans Dievs, kad pēkšņi Tavas vēlības un Tavas mīlošās laipnības liegie vēji šalkoja pār mani un Tavas augstākās varas un dāvanu spēkā pamodināja mani, un lika man celties Tavu kalpu acu priekšā, un slavēt Tevi, un godāt Tavu vārdu. Tad vairākums Tavu ļaužu nozākāja mani, es zvēru pie Tavas godības, ak, mans Dievs! Man nenāca ne prātā, ka viņi tā varētu izturēties, lai arī es zinu, ka Tu paziņoji viņiem šo atklāsmi tīstokļos ar Tavu pavēli un spriedumu vēstuļrakstos, un ka Tu attiecībā uz šo jaunekli slēdzi derību ar viņiem ikvienā vārdā, ko Tu no debesīm sūtīji savai radībai un savai tautai.

Tāpēc es esmu apmulsis, ak, mans Dievs, un nezinu, kā izturēties pret viņiem. Ik reizi, kad esmu mierīgs un

pārstāju cildināt Tavus brīnišķīgos tikumus, Tavs Gars liek man iesaukties visu to priekšā, kas atrodas Tavās debesīs un uz Tavas zemes, un ik reizi, kad es klusēju, vēsma no Tavas gribas un nolūka dvesmo pār mani un atmodina mani, un es šķietos kā lapa, kas ir Tava lēmuma vēju varā un tiek nesta turp, kurp Tu tai ļauj vai pavēli lidot. Ikviens atskārsmes cilvēks, kas apsver, ko es esmu atklājis, sapratīs, ka Tava Lieta nav manās, bet gan Tavās rokās, un atzīs, ka varas groži nav manās, bet gan Tavās rokās un ir pakļauti Tavai neatkarīgajai noteikšanai. Un tomēr Tu redzi, ak, mans Dievs, ka Tavas valstības iemītnieki ir nostājušies pret mani un ikvienā manas dzīves brīdī nodara man to, kas liek Taviem izredzētajiem un uzticības personām nodrebēt.

Tāpēc, piesaucot Tavu vārdu, kurā Tu esi vadījis savus mīļotos uz savas laipnības un labvēlības dzīvajiem ūdeņiem un valdzinājis tos, kas ilgojas pēc Tevis, ar Tava tuvuma un Tavas klātbūtnes paradīzi, es Tevi lūdzu, ak, mans Dievs, – atver savu ļaužu acis, lai viņi šajā atklāsmē saskata Tavas pārlaicīgās vienotības izpausmi un Tava vaiga, un Tava krāšņuma rītausmu. Šķīsti viņus, ak, mans Dievs, no tukšām iedomām un dīkas iztēles, lai viņi no Tavas atklāsmes un Tavas pavēles tērpa ieelpo svētuma aromātu, un tas viņus vedina pārstāt nodarīt man to, kas laupīs viņu dvēselēm Tavas žēlastības neskaitāmo zīmju smaržu, kura izplatās Tā dienās, kas ir Tevis Izpausme un Tavas Lietas Rīta Zvaigzne, un lai viņi nedara to, kas izsauks Tavas dusmas un bargumu.

Tu labi zini, ak, mans Dievs, ka mani uzskatīja par vienu no Bayán ļaudīm, un es sagājos ar viņiem ar mīlestību un draudzību un ar Tavas atklāsmes un

Tavas iedvesmas brīnumu palīdzību aicināju viņus pie Tevis gan rītos, gan vakaros, bet viņi man nodarīja to, ko Tevis radīto pilsētu iedzīvotāji nespētu aprakstīt. Es zvēru pie Tavas varenības, ak, mans Miļotais! Ik rītu es mostos un atklāju, ka esmu kļuvis par mērķi viņu skaudības šautrām, un ik vakaru, kad es atguļos, lai atpūstos, es ieraugu, ka esmu kritis par upuri viņu naida šķēpiem. Lai gan Tu esi man darījis zināmus viņu siržu noslēpumus un esi pacēlis mani pāri viņiem, es esmu atteicies atklāt viņu rīcību un izturējies pret viņiem pacietīgi, paturot prātā laiku, ko Tu esi noteicis. Un, kad piepildīts tika Tavs solījums un pienāca noteiktais laiks, Tu nemanāmi pacēli noslēpuma plīvuru, un, lūk, visi Tavas atklāsmes un Tavas radības valstību iemītnieki trīcēja un drebēja, izņemot tos, kurus Tu bijī radījis ar savas mīlestības uguni un ar savas degsmes elpu, un ar savas mīlošās laipnības ūdeni, un ar savas vēlības māliem. Tie ir viņi, kurus godā augstie pulki un tie, kas mājā mūžības pilsētās.

Tāpēc es slavēju Tevi, ak, mans Dievs, jo Tu esi paglābis tos, kas ir atzinuši Tavu vienīgumu, un iznīcinājis tos, kas ir piebiedrojušies Tev, un esi nošķīris vienus no otriem caur vēl vienu Vārdu, kas nācis no Tavas gribas mutes un plūdis no Tava nolūka spalvas. Tāpēc Tavi kalpi, kas radīti ar Tavas pavēles Vārdu un cēlušies no Tavas gribas, zākāja mani un tik nikni man pretojās, ka viņi noliedza Tevi un noraidīja Tavas zīmes, un sacēlās pret Tevi.

Lai par liecību man ir Tava godība, ak, mans Miļotais! Mana spalva nespēj aprakstīt to, ko viņu

rokas ir nodarījušas Tam, kas ir Tavas Lietas Izpausme un Tavas atklāsmes Rīta Zvaigzne, un Tavas iedvesmas Ausmas Vieta. Par visu to es slavēju Tevi. Es zvēru pie Tavas godības, ak, mans Dievs! Mana sirds ilgojas pēc visa, ko tu esi noteicis sava sprieduma debesīs un savu lēmumu valstībā, jo viss, kas notiek ar mani Tavā ceļā, ir mīļš manai dvēselei un ir manu ilgu mērķis. Tas, patiesi, nav piedēvējams nekam citam kā Tavai varai un spēkam.

Mīlestības dēļ, ko jūtu pret Tevi, ak, mans Dievs, es esmu spējis atbrīvoties no visiem, kas atrodas debesīs un uz zemes. Apbruņots ar šo mīlestību, es nebaidos neviena, pat ja visas pasaules tautas apvienotos, lai kaitētu man. Ak, kaut manas asinis šajā pašā brīdī tiktu izlietas uz zemes Tavā priekšā un Tu mani redzētu tādā stāvoklī, kādā Tu redzēji tos savus kalpus, kas ir tuvojušies Tev, un tos savus taisnprātīgos radījumus, kurus Tu esi izraudzījis!

Es pateicos Tev, ak, mans Dievs, par to, ko Tu ar sava lēmuma spēku esi lēmis un ar savu neatsaucamo pavēli un nolūku arī turpmāk lemsi. Piesaucot Tavu vārdu, caur kuru Tu pacēli savas Lietas karogus un pār visiem lēji sava vaiga spožo gaismu, es Tevi lūdzu, ak, mans Mīļotais, – sūti man un saviem uzticīgajiem kalpiem visu to labo, ko Tu esi vēlējis viņiem savos vēstuļrakstos. Sēdini mūs savā klātbūtnē patiesības sēdekļos, ak Tu, kura rokās ir visu lietu valstība!

Patiesi, Tu esi visuvarenais, visugodinātais, visžēlīgais.

TĀ SLAVA, kas ir ataususi no Tavas cēlās esības, un tā godība, kas atmirdz no Tavas starojošās Dailes, lai ir ar Tevi, ak Tu, diženuma Izpaušme un mūžības Ķēniņš, un Kungs par visu, kas ir debesīs un uz zemes! Es apliecinu, ka Dieva valdīšana un Viņa Valstība, un Dieva cēlums, un Viņa diženums tapa atsegti Tevī, un Tava neapgāžamā lēmuma debesīs atmirdzēja Auseklis savā sendienu spožumā, un virs radības apvāršņa atspīdēja Neredzamā Daile. Vēl jo vairāk, es apliecinu, ka ar Tavas Spalvas vēzienu spēkā stājās Tavs lēmums: „Lai top!”, un Dieva glabātais noslēpums tapa zināms, un uz zemes parādījās visa radība, un mums tika sūtītas visas atklāsmes.

Vēl jo vairāk, es apliecinu, ka no Tava krāšņuma tika atsegts Pielūgtā krāšņums un no Tava vaiga ir atspīdējis Ilgotā vaigs, un no sava Vārda Tu esi pasludinājis spriedumu visām radītām būtnēm, ļaudams tām, kas Tev ir uzticīgas, pacelties godības virsotnē un neticīgajām krist visdziļākajā bezdibenī.

Es apliecinu, ka tas, kas ir zinājis Tevi, ir zinājis Dievu un tas, kas ir iemantojis Tavu tuvumu, ir iemantojis Dieva tuvumu. Liela tāpēc ir svētība tam, kas ir ticējis Tev un Tavām zīmēm un ir zemojies Tavas valdīšanas priekšā, kam ir bijis gods sastapt Tevi un kas ir guvis Tavu labvēlību un turējies Tavā tuvumā, un stāvējis pie Tava troņa. Ak vai! tam, kas ir grēkojis pret Tevi, noliedzis Tevi, atstūmis Tavas zīmes, Tavai valdīšanai pretī stājies un pret Tevi cēlies, un Tavā priekšā lepnumam ļāvies, Tavas liecības apšaubījis un no Taviem likumiem un no Tavas valstības bēguļojis,

un pie neticīgajiem pieskaitīts tapis, kuru vārdi ar Tavas rokas mājienu ir tikuši ierakstīti Tavos svētajos vēstuļrakstos.

Tad vēdī pār mani, ak, mans Dievs un mans Mīļotais, ar savas žēlastības un mīlošās laipnības labo roku savas labvēlības svētās dvašas vēsmas, lai tās mani aiznes projām no manis paša un no pasaules uz Tavas klātbūtnes un Tavas tuvības galmiem. Tev ir tas spēks piepildīt savu gribu. Patiesi, Tu stāvi augstu pāri visām lietām.

Dieva pieminēšana un Viņa slavīšana, un Dieva godība, un Viņa gaišums balstās uz Tevi, Viņa Daili. Es apliecinu, ka radības acs nekad nav skatījusi nevienu, kam būtu vairāk pāri darīts kā Tev. Visās savās dzīves dienās Tu biji iegremdēts nelaimju jūrā. Bija laiks, kad Tu biji ķēdēs un važās kalts, bija laiks, kad Tev draudēja Tavu naidnieku zobens. Tomēr, neraugoties uz visu to, Tu prasīji, lai visi cilvēki ievēro to, ko Tev bija vēlējis Viņš, kas ir viszinošais, visuviedais.

Lai mans gars kļūst par upuri tām pārestībām, kādas izcieti Tu, un lai mana dvēsele izpērk tās nelaimes, kādām tiki pakļauts Tu. Es lūdzu Dievu, piesaucot Tevi un tos, uz kuru sejām ir atspīdējis Tava vaiga gaismas spožums un kas aiz milas pret Tevi ir ievērojuši visu, kas viņiem tika likts, lai Viņš norauj tos plīvurus, kas ir nākuši starp Tevi un Tavu radību, un dod man šīs pasaules un nākamās pasaules labumus. Tu, patiesi, esi visuvarenais, viscēlais, visugodinātais, vienmēr piedodošais, vislidzjūtīgais.

Svētī, ak Kungs, mans Dievs, dievišķo Lotus koku un tā lapas, un tā zarus un stumbru, un tā atvases, tik ilgi, kamēr pastāvēs Tavi cienījamie tituli, un tik ilgi,

kamēr spēkā būs Tavas viscildenākās īpašības. Tad pasargi to no agresoru tīkojumiem un tirānu pulkiem. Tu, patiesi, esi visuvarēnaiss un visspēcīgākais. Tāpat svētī, ak Kungs, mans Dievs, savus kalpus un savas kalpones, kas ir iemantojuši Tavu tuvumu. Patiesi, Tu esi visdāsnaiss, un Tava vēlība ir nebeidzama. Nav cita Dieva bez Tevis, vienmēr piedodošā, visaugstsirdīgā.

SVĒTCEĻOJUMA VĒSTUĻRAKSTS.

– CLXXXI –

ES APLIECINU, ak, mans Dievs, ka Tu esi radījis mani, lai es zinātu Tevi un pielūgtu Tevi. Es apliecinu šai brīdī savu bezspēcību un Tavu varēnību, savu nabadzību un Tavu bagātību.

Nav neviena cita Dieva bez Tevis, palīga briesmās, pašpastāvošā.

ĪSĀ OBLIGĀTĀ LŪGŠANA, KAS SKAITĀMA AP PUSDIENAS LAIKU REIZI DIVDESMIT ČETRĀS STUNDĀS.

– CLXXXII –

KAS VĒLAS lūgt Dievu, lai mazgā rokas un, mazgājot tās, saka:

Dod spēku manai rokai, ak, mans Dievs, lai tā tik stingri un cieši turas pie Tavas Grāmatas, ka pasaules pulkiem pār to nav varas. Pasargi to, lai tā nejaucas tādās lietās, kas tai neklājas. Patiesi, Tu esi visuvarēnaiss, visspēcīgais.

Un, seju mazgājot, ir jāsaka:

Es ceļu savu skatu uz Tevi, ak, mans Kungs, lai krīt pār to gaisma, kas plūst no Tava vaiga. Neļauj tam vērsties ne uz ko citu kā vien uz Tevi.

Tad viņam jāpieceļas un ar seju pret Qiblih¹ jāsaka:

Dievs apliecina, ka nav neviena cita Dieva bez Viņa. Viņam pieder atklāsmes un radības valstības. Viņš, patiesi, ir sūtījis To, kas ir atklāsmes Rīta Zvaigzne, kas sludināja no Sīnaja kalna, caur kuru ieplaiksnījās augstākais Apvārsnis un ierunājās Lotus koks, aiz kura ceļa vairs nav, un To, caur kuru atskanēja aicinājums visiem, kas ir debesīs un uz zemes: „Raugiet, ir atnācis Tas, kam pieder viss. Zeme un debesis, godība un valdīšana ir Dievam, visu cilvēku Kungam. Viņam pieder Tronis debesu augstumos un virs zemes.”

Tad viņam jānoliecas un, rokas atbalstot pret ceļgaliem, jāsaka:

Cildenāks Tu esi, nekā Tevi slavēt spēju es vai arī kāds cits bez manis, nekā spēju Tevi aprakstīt es vai visi, kas ir debesīs un uz zemes.

Tad, paceļot rokas uz augšu ar plaukstām pret seju, viņam ir jāsaka:

Neliec vilties, ak, mans Dievs, tam, kas ar lūdzēja pirkstiem tver pēc Tava žēlsirdības un vēlības tērpa malas, ak Tu, starp žēlsirdīgajiem Visžēlsirdīgākais!

¹ Pielūgsmes vieta, t. i. Bahjí muiža pie 'Akká.

Pēc tam lai viņš apsēžas un saka:

Es apliecinu Tavu vienību un vienesmi, un to, ka Tu esi Dievs un ka nav cita Dieva bez Tevis. Patiesi, Tu esi atklājis savu Lietu, piepildījis savu derību un plaši atvēris savas vēlības durvis visiem tiem, kas mīt debesīs un uz zemes. Svētība un miers, sumināšana un gods lai nāk pār Taviem mīļajiem, kurus pasaules likstas un nejaušības nav kavējušas pievērsties Tev un kas visu ir atdevuši cerībā iemantot to, ar ko esi bagāts. Tu, patiesi, esi vienmēr piedodošais, visdāsnaiss.

(Ar to pietiktu, ja garās vārsmas vietā kāds vēlas noskaitīt šos vārdus: „Dievs apliecina, ka nav cita Dieva bez Viņa, palīga briesmās, pašpastāvošā.” Un tāpat arī pietiktu, ja viņš sēžot sacītu: „Es apliecinu Tavu vienību un vienesmi, un to, ka Tu esi Dievs un ka bez Tevis nav cita Dieva.”)

VIDĒJI GARĀ OBLIGĀTĀ LŪGŠANA, KAS SKAITĀMA IK DIENAS NO RĪTA, PUSDIENĀ UN VAKARĀ.

– CLXXXIII –

***K**AS VĒLAS skaitīt šo lūgšanu, tam jāpieceļas un jāceļ skats uz Dievu, un, stāvot savā vietā, jāparaugās uz labo un tad uz kreiso pusi, it kā gaidot žēlastību no visžēlīgā, līdzjūtīgā Kunga. Tad viņam ir jāsaka:*

Ak Tu, visu vārdu Kungs un debesu Radītāj! Piesaucot tos, kas ir Tavas neredzamās būtības Rīta Zvaigznes, es lūdzu Tevi, Viscildeno, Visugodināto, – vērs manu lūgšanu ugunī, kas sadedzinās plīvurus, kuri

slēpj no manis Tavu krāšņumu, un gaismā, kas novedīs mani pie Tavas klātbūtnes okeāna.

Tad rokas jāpaceļ, lūdzot Dievu, – lai Viņam slava un svētība – un jāsaka:

Ak Tu, pasaules Ilgojums un tautu Miļotais! Tu redzi mani vēršamies pie Tevis, no visiem atraisījušos, tikai no Tevis vien nē, cieši turoties pie saites ar Tevi, kuras kustības ir saviļņojušas visu radību. Ak, mans Kungs, es esmu Tavs kalps un Tava kalpa dēls. Raugi, es stāvu, gatavs piepildīt Tavu gribu un Tavu vēlēšanos, un es nemeklēju neko citu kā vien Tavu atzinību. Piesaucot Tavu žēlsirdības Okeānu un Tavas vēlēšanas Ausekli, es lūdzu Tevi – dari ar savu kalpu visu, ko vēlies. Patiesi, Tava varenība nav izsakāma. Viss, ko Tu atklāj, ir manas sirds ilgojums un mīļš manai dvēselei. Ak Dievs, mans Dievs! Ne uz manām cerībām, ne uz maniem darbiem raugies, nē, raugies vien uz savu gribu, kas aptver debesis un zemi. Pie Tava Visdiženā Vārda, ak Tu, Kungs pār visām tautām! Esmu ilgojies tik vien tā, kā ilgojies Tu, un mīlu tik vien to, ko mīli Tu.

Pēc tam ir jānometas ceļos un, skarot zemi ar pieri, jāsaka:

Tu pacelies pāri ikvienam priekšstatam par Tevi, izņemot pašam savu, un ikvienai izpratnei, izņemot savu.

Pēc tam ir jāpieceļas un jāsaka:

Vērt manu lūgšanu, ak, mans Kungs, dzīvības ūdens avotā, no kura veldzes man dzīvot, kamēr vien pastāv Tava valdīšana, lai varu es Tevi teikt ikvienā no Tavām pasaulēm.

Atkal jāpaceļ rokas lūgsnā un jāsaka:

Ak Tu, no kura atšķirtībā ir tvīkušas sirdis un dvēseles un kura mīlestības uguns ir iededzinājusi visu pasauli. Piesaucot Tavu vārdu, ar kuru Tu esi pakļāvis visu radību, es lūdzu Tevi – neliedz man to, ar ko esi bagāts, ak Tu, kas valdi par visiem cilvēkiem. Ak, mans Kungs, Tu redzi šo svešinieku steidzami uz Tavām visaugstākajām mājām zem Tavas varenības baldahīna un Tavas žēlsirdības pagalmā, un šo grēcinieku meklējam Tavas piedošanas okeānu, un šo pazemīgo tiecamies pēc Tavas godības galma, un šo nabaga radījumu meklējam Tavas bagātības rītausmu. Tev ir tā vara pavēlēt visu, ko vēlies. Es apliecinu, ka Tu esi slavējams par visu, ko dari, un ka Tavas pavēles ir jāizpilda, un Tavai gribai nebūs robežu.

Pēc tam ir jāpaceļ rokas un trīs reizes jāatkārto Visdiženais Vārds. Tad, rokas atbalstot pret ceļgaliem, jānoliecas Dieva priekšā – lai Viņam slava augstumos – un jāsaka:

Tu redzi, ak, mans Dievs, ka manā miesā un manos locekļos ir saviļņojies mans gars, kā alkst tas Tevis pielūgšanas, Tevis pieminēšanas un Tevis cildināšanas, kā tas apliecina to, ko Tavu izteikumu valstībā un Tavu zināšanu debesīs ir apstiprinājusi Tavu baušļu Mēle. Es vēlos šajā stāvoklī, ak, mans Kungs, lūgt no Tevis it visu, kas Tev pieder, lai es varu parādīt, cik nabags es esmu, un teikt Tavu devību un Tavu bagātību, un pasludināt savu bezspēcību, un atklāt Tavu spēku un varenību.

Tad ir jāpieceļas, divreiz jāpaceļ lūgšanā rokas un jāsaka:

Nav neviena cita Dieva bez Tevis, visuvarenā, visdāsnā. Nav neviena cita Dieva bez Tevis, Lēmēja kā sākumā, tā beigās. Ak Dievs, mans Dievs! Tava piedošana ir mani iedrošinājusi, Tava žēlastība ir mani stiprinājusi, un Tavs aicinājums ir mani atmodinājis, un Tava vēlība ir mani piecēlusi un atvedusi pie Tevis. Citādi, kas gan es esmu, ka iedrīkstos stāt pie Tavas tuvības pilsētas vārtiem, vai arī celt skatu uz to gaismu, kas atmirdz no Tavas gribas debesīm? Tu redzi, ak, mans Kungs, šo nelaimīgo radījumu, kas klauvē pie Tavas vēlības durvīm, un šo gaistošo dvēseli, kas no Tavām devīgajām rokām vēlas saņemt mūžīgās dzīvības ūdeņus. Tev ir teikšana visos laikos, ak Tu, visu vārdu Kungs, mana daļa ir samierināties un labprāt pakļauties Tavai gribai, ak, debesu Radītāj!

Tad ir trīsreiz jāpaceļ rokas un jāsaka:

Par visiem dižajiem diženāks ir Dievs!

Tad jāmetas ceļos un, skarot zemi ar pieri, jāsaka:

Pārāk augstu Tu esi, lai Tavas tuvības debesīs paceltos to cildinājumi, kas tiecas pēc Tevis, vai arī lai to siržu putni, kas Tev uzticīgi, sasniegtu Tavus vārtus. Es apliecinu, ka nav vārdu un īpašību, kas spētu izteikt Tavu svētumu. Nav cita Dieva bez Tevis, viscildenā, visugodinātā.

Tad ir jānosēžas un jāsaka:

Es apliecinu to, ko apliecinājusi ir visa radība, un augstie pulki savos augstumos, un visaugstās paradīzes

iemītnieki, un aiz viņiem no spošā Apvāršņa pati Dižuma Mēle, ka Tu esi Dievs, ka nav cita Dieva bez Tevis un ka Viņš, kas tika atklāts, ir glabātais noslēpums, lolotais simbols, caur kuru vārda „TOP” burti ir tikuši savienoti un saausti. Es apliecinu, ka tas ir Viņš, kā vārdu ir rakstījusi Visaugstā Spalva un kas ir pieminēts Dieva, debesu un zemes troņa Kunga Valdnieka, Grāmatās.

Tad jāpieceļas un jāsaka:

Ak, visas radības Kungs, Īpašniek pār visu redzamo un neredzamo! Tu redzi manas asaras un dzirdi manas nopūtas, un Tu saklausī manus vaidus un vaimanas, un manas sirds žēlabas. Tik tiešām, Tu esi varens! Mani pārkāpumi nav ļāvuši man iemantot Tavu tuvību, un mani grēki tur mani jo tālu no Tava svētā galma. Tava mīla, ak, mans Kungs, ir mani bagātinājusi, un atšķirtība no Tevis ir mani pazudinājusi, un tālums no Tevis ir mani novārdzinājis. Piesaucot Tavus soļus tuksnesī un vārdus: „Šeit es esmu, šeit es esmu”, kurus Tavi izredzētie ir runājuši bezgalībā, un Tavas atklāsmes vēsmas, un Tavas Izpaušmes ausmas maigos vējus, es lūdzu Tevi – ļauj man saskatīt Tavu krāšņumu un ievērot it visu, kas teikts Tavā Grāmatā.

Tad jāatkārto Visdiženais Vārds trīs reizes, jānoliecas, balstot rokas uz ceļgaliem, un jāsaka:

Lai slava Tev, ak, mans Dievs, par to, ka Tu man esi palīdzējis atcerēties Tevi un teikt Tevi, un esi man ļāvis iepazīt To, kas ir Tavu zīmju Rīta Zvaigzne, un esi man līcis noliekties Tavas augstības priekšā un zemeties Tavas dievišķības priekšā, un atzīt to, ko ir teikusi Tava visaugstā Mēle.

Tad ir jāpieceļas un jāsaka:

Ak Dievs, mans Dievs! Mana mugura likst zem manu grēku nastas, un mana bezrūpība ir mani pazudinājusi. Vienmēr, kad domāju par saviem ļaunajiem darbiem un Tavu labestību, mana sirds kūst un asinis deg manās dzīslās. Piesaucu Tavu Daili, ak Tu, pasaules Ilgojums! Es sarkstu, uzlūkojot Tevi, un kauns ir manām rokām celties ilgās uz Tavu velšu debesīm. Tu redzi, ak, mans Dievs, kā aiz asarām es piemirstu daudzināt Tevi un Tavus tikumus, ak Tu, debesu un zemes troņa Kungs! Piesaucot Tavas ķēniņvalsts zīmes un Tavas valstības noslēpumus, es Tevi lūdzu – pret saviem mīļotajiem izturies tā, kā liek Tev to Tavs devīgums, ak Tu, visas esības Kungs, un kā ir Tavas vēlēšanas cienīgi, ak Tu, Ķēniņš pār redzamo un neredzamo!

Tad jāatkārto Visdiženais Vārds trīs reizes, jānoliecas, skarot zemi ar pieri, un jāsaka:

Lai slava Tev, ak, mans Dievs, ka Tu mums esi dāvājis gribu pēc Tevis tiekties, un esi devis visu to labo, kas vēlēts Tavās Grāmatās un Tavos Svētajos Rakstos. Mēs lūdzam Tevi, ak, mans Kungs, sargi mūs no dīkas iztēles un tukšām iedomām. Patiesi, Tu esi varena, viszinošais.

Tad jāpaceļ galva, jāapsēžas un jāsaka:

Es apliecinu, ak, mans Dievs, to, ko ir apliecinājuši Tavi izredzētie, un es atzīstu to, ko ir atzinuši tie, kas mājō Tavā visaugstākajā paradīzē, un tie, kas lokā stāv

ap Tavu varenības troni. Tev pieder debesu un zemes valstības, ak, pasaulu Kungs!

GARĀ OBLIGĀTĀ LŪGŠANA, KAS SKAITĀMA VIENU REIZI DIVDESMIT ČETRĀS STUNDĀS.

TĀ KĀ TU esi, ak, mans Dievs, sēdies savas pār-
laicīgās vienības tronī un visžēlīgi ieņēmis savas
vienesmes sēdekli, Tev pienākas izdzēst no visu būtņu
sirdīm visu, kas varētu kavēt tās ieiet Tavu dievišķo no-
slēpumu templī un liegt tām tuvoties Tava dievišķuma
svētnīcai, tā, lai visas sirdis atspoguļo Tavu krāšņumu
un atklāj Tevi, un daudzina Tevi, un lai visa radība izrā-
da Tavas augstās varas zīmes un izplata Tavas vissvētās
valdīšanas spožo gaismu, un lai visi, kas mīt debesīs un
uz zemes, var slavēt un sumināt Tavu vienotību, un go-
dāt Tevi par to, ka esi viņiem atklājies caur Viņu, Tavas
vienesmes Izpaušmi.

Atbrīvo savus kalpus, ak, mans Dievs, no patības
un iekāru ģērbjiem un liec, lai Tavi ļaudis paceļ acis uz
tādiem augstumiem, ka viņi savās vēlmēs nesaskatīs
nekā cita kā tikai Tavas mūžīgās godības liegos vējus un
sevī atklās tikai Tavu žēlsirdīgo Būtni, lai zemi un visu,
kas ir tajā, šķīstītu no tā, kas Tev tāls, vai pauž ko citu,
nevis Tevi. To visu var piepildīt Tavā valstībā ar Tavu
pavēli „Lai top”, un tas taps! Nē, pat vēl ātrāk par to, bet
ļaudis tomēr to nesaprot.

Tu esi godāts, neizmērojami godāts, ak, mans
Mīļotais! Es zvēru pie Tavas godības! Šajā brīdī es

saprotu, ka Tu esi man dāvājis visu, ko esmu lūdzis, šajā svētajā naktī, kas, kā Tu esi noteicis, liek man atcerēties Viņu, Tava krāšņuma Līdzinieku, kurš skatīja Tavu vaigu, pirms Tu pieminēji mani vai savā svētajā galmā dāvāji man esamību. Es uztveru, ka Tu esi licis visām lietām būt par Tava vēlējuma izpausmēm un Tavu roku darba atklāsmēm, un Tavu zināšanu krātuvēm, un Tavas gudrības glabātavām. Turklāt es atzīstu – ja Tavi vārdi un Tavas īpašības netiktu atklātas tiem, kas radīti ar Tavu varu un dzemdināti ar Tavu spēku, kaut vai par sinepju graudiņa tiesu, Tava mūžīgā roku darba pamati būtu nedroši un Tavas dievišķās gudrības dārgakmeņi – nepilnīgi, jo arī nepilnībām jāpastāv Tavā sfērā, lai cik tālu tās būtu no Tavu zināšanu svētā aromāta un, lai arī cik no viņu atmiņām būtu pagaisis Tava krāšņuma rītausmas brīnišķīgais starojums, kas spīgo no Tava majestātiskuma debesīm, lai godā celti tiktu vārdi, kas apliecina Tevi.

Lai Tava varenība ir man par liecību, ak, mans Mīļotais! Visai radībai ir dāvāta esamība, lai cildinātu Tavu uzvaru un apliecinātu Tavu pārākumu, un visi ierobežojumi, kurus esi noteicis Tu, ir tikai Tavas valdīšanas zīmes, kas norāda uz Tavu neierobežoto varu. Cik liela, cik neizsakāmi liela ir Tava vara, kas izpaužas visās lietās! Tā ir tik neizmērojama, ka visnecilākajam no Taviem radījumiem Tu liec būt par savu cēlo īpašību izpausmi, un visniecīgākajai Tavu roku darbu zīmei tiek piešķirts Tavs visdziļākais vārds. Nabadzība, kā Tu esi vēlējis, kļūst par veidu, kā atklāt Tavu bagātību, un pazemojums – par ceļu, kas ved uz Tavu godību, un apgrēcība – par iespēju izpelnīties Tavu piedošanu. Ar

to Tu parādi, ka Tev pieder cienījamie tituli un ka Tavas ir viscēlākās īpašības.

Tā kā Tavs nolūks ir bijis, ak, mans Dievs, lai visa radība ieiet Tavas pārļaicīgās vēlibas un labestības mājoklī un lai pār to vēdī Tavas godības vienīguma tērpa aromāts, un lai tā raugās uz visām lietām ar Tava devīguma un vienesmes acīm, piesaucot Tavu mīlestību, kuru Tu esi padarījis par sava mūžīgā svētuma atklāsmes dzinuli un par liesmu, kas kvēlo Tavu radījumu sirdīs, kuri ilgojas pēc Tevis, es Tevi lūdzu – šai brīdī savā devībā un augstsirdībā, un savā vēlibā un godībā radi Taviem ļaudīm, kas ir Tev visnotaļ uzticīgi, un Taviem mīļotajiem, kas mīl Tevi, savu svēto un pārļaicīgo paradīzi un cel to godā pāri visam citam, izņemot Tevi, un padari to svētāku par visu citu, izņemot Tevi. Un vēl no gaismas, ko lej Tavs tronis, ak, mans Dievs, izsauc savas kalpones, kas skandēs Tevis radītās brīnišķīgās saldās melodijas un daudzinās Tavu Vārdu ar vārdiem, kurus Tavi radījumi – ne Tavu debesu iemītnieki, ne Tavas zemes iedzīvotāji – vēl nekad nav dzirdējuši, nedz Tavi ļaudis sapratuši. Atver savas paradīzes vārtus saviem mīļotajiem, lai viņi Tavā vārdā un ar Tavas valdīšanas spēku, paši to nesagaidīdami, varētu tajā ieiet un lai karaliskās veltes, kuras Tu dāvā saviem izredzētajiem, un pārļaicīgās balvas, kuras Tu piešķir saviem uzticamajiem kalpiem, kļūst vēl apbrīnojamākas, lai viņi var cildināt Tavus tikumus ar melodijām, kuras neviens nespēj ne skandēt, ne aprakstīt, un lai nevienam no Taviem ļaudīm nebūtu nolūka parādīties Tavu izredzēto ietērpā vai atkārtot Tavu mīļoto piemēru, tā lai visi varētu atšķirt Tavus draugus no Taviem ienaidniekiem vai tos,

kas ir uzticīgi Tev, no tiem, kas spītīgi pretojas Tev. Tev ir spēks darīt visu, ko vēlies, un Tu esi varens un pacelies pāri visām lietām.

Tu pacelies augstu, neaizsniedzami augstu, ak, mans Mīļotais, pār ikvienas savas radības – lai cik mācīta tā būtu – centieniem iepazīt Tevi. Tu pacelies augstu, neaizsniedzami augstu pār ikviena cilvēka tiekšanos – lai kā viņš Tevi meklētu – aprakstīt Tevi, jo cilvēku domu lidojums, lai cik dziļa būtu viņu apcere, nevar cerēt pacelties pāri ierobežojumiem, kas uzlikti Tavai radībai, ne pārvarēt šīs nejaušās pasaules nosacījumus, nedz arī lauzt likumus, kurus Tu esi neatsaucami noteicis. Kā gan tad lai būtne, ko radījusi Tava griba, kas valda pār visu radību, būtne, kas pati ir šīs nejaušās pasaules daļa, spētu pacelties Tevis zināšanas svētajā gaisotnē vai sasniegt Tavas pārlaicīgās varas troni?

Tu stāvi augstu, neizmērojami augstu pār šā gaistošā radījuma pūlēm nokļūt līdz Tavas mūžības tronim vai nabago un nožēlojamo cilvēku centieniem sasniegt Tavas piepildījumu nesošās godības virsotni. No mūžības Tu esi aprakstījis sevi sev pašam un savā būtībā cildinājis savu būtību savai būtībai. Es zvēru pie Tavas godības, ak, mans Mīļotais! Kas gan vēl bez Tevis var apgalvot, ka pazīst Tevi, un kas gan vēl bez Tevis var pienācīgi pieminēt Tevi? Tu esi Tas, kurš no mūžības mājo savā sfērā sava pārlaicīgā vienīguma godībā un sava svētā diženuma spožumā. Ja kāds vēl bez Tevis Tavas radības valstībās no visaugstākajām un mūžīgajām sfērām līdz tumsas pasaulei būtu uzskatīts par pieminēšanas cienīgu, kā gan tad būtu iespējams parādīt, ka Tu sēdi savas vienības tronī, un kā gan būtu

iespējams cildināt Tavas vienesmes un Tava vienīguma brīnišķīgos tikumus?

Šajā brīdī es apliecinu to, ko Tu esi pats par sevi apliecinājis, pirms Tu biji radījis debesis un zemi, ka Tu esi Dievs un ka nav cita Dieva bez Tevis. No mūžīgiem laikiem Tu, paužot savu varenību, esi spējis atklāt savas varas zīmes, un caur savu zināšanu Rīta Zvaigznēm tu esi darījis zināmus savas gudrības vārdus. Neviens bez Tevis nav bijis atzīts par cienīgu, lai viņu pieminētu pie Tava vienīguma Mājokļa, un neviens bez Tevis nav pierādījis, ka viņu ir iespējams slavēt Tavas vienesmes svētajā galmā.

Lai slava Tev, ak, mans Dievs, par to, ka Tu esi atklājis savu labvēlību un devību, un esi godāts, ak, mans Mīļotais, par to, ka Tu esi licis atspīdēt savas mīlošās laipnības un maigās žēlastības Auseklim. Lai mana pateicība liek spītņiem doties uz Tavas vadības rīta gaismas spozmi un ļauj tiem, kas ilgojas pēc Tevis, sasniegt Tavas starojošās dailes troni. Lai mana pateicība liek sirgstošajiem tuvoties Taviem dziedinošajiem ūdeņiem, un lai tā palīdz tiem, kas ir tālu no Tevis, sasniegt Tavas klātbūtnes dzīvinošo avotu. Lai mana pateicība ļauj Taviem kalpiem nomest mirstības un pazemojuma ģērbus un ietērpj viņus Tavas mūžības un godības mantijās, un noved nabagos pie Tava svētuma krastiem un pie pilnības un bagātībām. Lai mana pateicība liek debesu Dūjai dūdot savu dziesmu nemirstības Lotus koka zaros: „Patiesi, Tu esi Dievs. Nav cita Dieva bez Tevis. No mūžīgiem laikiem Tu esi stāvējis pāri visiem slavinājumiem, izņemot Tevis paša slavinājumu, un bijis neaizsniedzams neviena cilvēka

aparakstam, izņemot Tevis paša aprakstu.” Lai mana pateicība liek godības Lakstīgalai raidīt savu melodiju uz visaugstajām debesīm: „Alf¹ ir, patiesi, Tavs Kalps, kuru Tu esi izraudzījis no saviem vēstnešiem un saviem izredzētajiem un iecēlis Viņu par savu Izpaušmi it visā, kas attiecas uz Tevi un Tavu īpašību atklāsmi, un Tavu vārdu pierādījumiem.” Lai mana pateicība liek visai radībai sumināt Tevi un godāt Tavu būtību un atraisa visu būtņu mēles Tavas uzvarošās Dailes daudzinašanai. Lai mana pateicība piepilda debesis un zemi ar Tavas pārļaicīgās būtības zīmēm un palīdz visai radībai sasniegt Tavas tuvības un Tavas klātbūtnes Mājokli. Lai mana pateicība liek ikvienai radībai tapt par grāmatu, kas vēsta par Tevi, un par tīstokli, kas atklāj Tavu slavu. Lai mana pateicība ceļ Tavas varenības izpaušmes Tavas valdīšanas tronī un Tavas godības paudējus – Tava dievišķuma sēdekli. Lai mana pateicība liek samaitātam kokam pateicoties Tavas labvēlības svētajām vēsmām nest labus augļus un ar Tavas pārļaicīgās vēlības liegajiem vējiem atdzīvina visas būtnes. Lai mana pateicība liek Tev sūtīt Tava cēlā vienīguma zīmes no Tavas svētās vienesmes debesīm. Lai mana pateicība pauž visiem patiesību par Tavām zināšanām un Tavas gudrības būtību, un, kas neatturēs nožēlojamus radījumus no tuvošanās Tavas žēlastības un Tavas dāsnās labvēlības durvīm. Lai mana pateicība, pateicoties Taviem bagātību krājumiem, ļauj visiem, kas mīt debesīs un uz zemes, iztikt bez visām radītajām lietām un palīdz visai radībai sasniegt Tavas visvarenās labvēlības virsotni. Lai mana pateicība palīdz Tavu kaismīgo milētāju sirdīm

¹ Báb.

pacelties Tava tuvuma gaisotnē kā arī alkšanas pēc Tevis gaisotnē, un iedegt vislielo Gaismu Irākas zemē. Lai mana pateicība liek tiem, kas ir Tev tuvi, atraisīties no visām radītajām lietām un doties uz Tavu vārdu un Tavu īpašību troni. Lai mana pateicība mudina Tevi piedot cilvēkiem viņu grēkus un pārkāpumus un apmierināt visu tautu un reliģiju vajadzības, un vēdīt piedošanas aromātu pār visu radību. Lai mana pateicība ļauj tiem, kas atzīst Tavu vienīgumu, pacelties Tavas mīlestības augstumos, un liek tiem, kas ir Tev uzticīgi, steigt augšup uz Tavas klātbūtnes paradīzi. Lai mana pateicība apmierina visu to vajadzības, kas meklē Tevi, un piepilda to mērķus, kas ir atzinuši Tevi. Lai mana pateicība izdzēš no cilvēku sirdīm pat mirkļa domu par ierobežojumiem un ieraksta tajās Tava vienīguma zīmes. Lai mana pateicība atgādina pateicību, ar kādu Tu no mūžības esi godājis pats sevi un pacēlis to augstu pāri visiem dubultniekiem, sāncenšiem un līdziniekiem, ak Tu, kura rokās ir vēlības un devības debesis un godības un majestātiskuma valstības!

Lai slavēts ir Tavs vārds, ak Kungs, mans Dievs un manu Pavēlniek! Tu vari liecināt un redzi, un zini, kas ir noticis ar Taviem mīļotajiem Tavās dienās, un viņu nebeidzamos pārbaudījumus, un viņu nemitīgās likstas, un viņu pastāvīgās nelaiemes, kuras sūtītas no debesīm Taviem izredzētajiem. Tik lielas ir bijušas viņu nedienas, ka pasaule tapa viņiem par šauru, un visās zemēs viņus ielenca Tavu dusmu vētra un brieda bailes no Tevis, un Tavas žēlastības un mīlošās laipnības durvis aizcirtās viņu priekšā, un viņu siržu dārziem tika laupītas Tavas laipnības un labvēlības plūstošās gāzmas.

Vai gan Tu liegsi redzēt, ak, mans Dievs, tiem, kas Tevi mīl, Tavu pārākuma un triumfa brīnišķīgo skatu? Vai gan Tu pievilsī, ak, mans Mīļotais, to cerības, kas ir Tev uzticīgi, uz Tavam bagātīgajām dāvanām un veltēm? Vai gan Tu neļausī tuvoties tiem, ak, mans Pavēlniek, kas ir Tevi atzinuši, Tavu svēto zināšanu krastiem, un vai pārstāsi liet pār to sirdīm, kas ilgojas pēc Tevis, savas pārlaicīgās vēlības plūsmas? Nē, nē, lai man par to liecina Tava godība! Es apliecinu šajā brīdī, ka Tava žēlastība pārspēj visu, ko pieredzējusi Tava radība, un ka Tava mīlošā laipnība apņēmus, kas mīt debesīs un uz zemes. No mūžīgiem laikiem Tavas cēlsirdības durvis ir bijušas atvērtas Taviem kalpiem, un Tavas vēlības liegie vēji vēsmojuši pār Tavu radījumu sirdīm, un Tavu velšu lietus straumēm lījis pār Tavu tautu un Tavas valstības iemītņiem.

Es labi zinu, ka Tu esi kavējies paust savu triumfu radības valstībā savu zināšanu dēļ, kas ietver Tava lēmuma noslēpumus un apslēptas lietas, kuras nolemtas aiz Tava neatsaucamā nolūka plīvuriem, lai tos, kas nokļuvuši Tavas pārlaicīgās žēlastības pavēnī, varētu atšķirt no citiem, kas izturējušies pret Tevi nievājoši un novērsuši no Tevis dienās, kad Tu atklāji savu viscildenāko Daili.

Tu esi cēls, neizsakāmi cēls, ak, mans Mīļotais! Tā kā Tu savā sfērā esi nodalījis savus mīļotos no saviem ienaidniekiem un piešķīris lielāku pārlicības spēku savai vissvarīgākajai licībai un savam visnemaldīgākajam pierādījumam visu to priekšā, kas atrodas debesīs un uz zemes, tad apžēlojies par tiem, kas tika pazemoti Tavā zemē, Tavu ceļu ejot. Ar savu varu un savu stipro

gribu cel tos godā, ak, mans Dievs, un ar savu visvareno valdīšanu un nolūku paaugstini viņus sludināt Tavu Lietu.

Es zvēru pie Tavas godības! Mans vienīgais nolūks, uzsverot Tavu pārākumu, ir bijis cildināt Tavu Lietu un daudzināt Tavu Vārdu. Es esmu pārliecināts – ja Tu būtu kavējies piešķirt mums uzvaru un pierādīt savu varu, Tavas valdīšanas zīmes noteikti nebūtu saskatāmas Tavā zemē un Tavas varas apliecinājumi pazustu visā Tavā valstībā.

Man sažņaudzas krūtis, ak, mans Dievs, un bēdas un satraukums ir mani aplencis, jo es dzirdu Tavu kalpu starpā daudz slavējošu vārdu, bet neviens no tiem nav veltīts Tev, un es redzu Tavu ļaužu starpā liecības par daudzām lietām, bet nevienu liecību par to, ko Tu viņiem ar savu lēmumu esi noteicis un ar savu augstāko gribu paredzējis, un ar savu valdnieka spriedumu pavēlējis. Viņi ir nomaldījušies tik tālu no Tevis, ka, pat tad, ja kāds no Taviem mīļotajiem sniegtu viņiem Tava brīnumainā vienīguma zīmes un Tavu izteikumu dārgakmeņus, kas liecina par Tavu pārļaicīgo vienesmi, viņi aizbāztu ar pirkstiem ausis un paļātu un izsmietu viņu. To visu Tu esi noteicis ar savu visaptverošo varu un paredzējis savā visvarenajā pārākumā.

Tu esi godāts, neizsakāmi godāts, ak, manu Pavēlniek! Paraugies uz sirdīm, kuras mīlestības dēļ pret Tevi ir caururkušas Tavu ienaidnieku šautras, un uz galvām, kas Tavas Lietas godāšanas un Tava vārda cildināšanas dēļ ir bijušas uzdurta uz šķēpiem. Apžēlojies par sirdīm, kuras Tavas mīlestības uguns ir sadedzinājusi un kuras ir skārušas tādas nelaimes, kas ir zināmas vienīgi Tev.

Lai slava un gods Tev, ak, mans Dievs! Tu labi zini notikumus, kas Tavās dienās pēdējos gadu desmitos ir atgadījušies un vēl aizvien atgadās līdz pat šai stundai. Neviena cilvēks nespēj saskaitīt, un neviena mēle nespēj izstāstīt, kas ir nodarīts Taviem izredzētajiem šajā laikā. Viņi nespēja rast ne patvērumu, ne paspārni, kurā viņi būtu drošībā. Vērt, ak, mans Dievs, viņu izbailes Tava miera un aizsardzības pierādījumos un viņu pazemojumu – Tavas godības varā, un viņu nabadzību – Tavās pārpilnīgajās bagātībās, un viņu trauksmi – Tavā brīnišķajā rimtajā klusumā. Dāvā viņiem savas varas un savas žēlastības smaržu un savā brīnumainajā un mīlošajā laipnībā sūti viņiem no debesīm palīdzību, kas ļaus viņiem iztikt bez visa cita, izņemot Tevi, un atraisīs viņus no visiem, izņemot Tevi, lai tiktu atklāta Tavas vienesmes augstākā vara un parādīts Tavas vēlības un Tavas devības pārākums.

Vai Tu neparaudzīsies, ak, mans Dievs, uz asarām, kuras Tavi mīļotie ir lējuši? Vai Tu neapžēlosies, ak, mans Mīļotais, par acīm, kas satumsušas, esot tālumā no Tevis, un tāpēc, ka tās vairs nesaskata Tavas uzvaras zīmes? Vai Tu neuzlūkosi, ak, manu Pavēlniek, sirdis, kurās mīlestībā pret Tevi spārnus vēcina ilgu dūja? Pie Tavas godības! Stāvoklis ir tā pasliktinājies, ka cerības ir tikpat kā pametušas Tavu izredzēto sirdis un izmisuma dvaša ir gatava tās pārņemt par to, kas ir noticis ar tām Tavās dienās.

Raugi, ak, mans Dievs, kā es esmu bēdzis no sevis pie Tevis un pametis savu būtņi, lai sasniegtu Tavas Būtnes spulgo gaismu, un esmu atteicies no visa, kas attur mani no Tevis un liek man aizmirst Tevi, lai es

varētu ieelpot Tavas klātbūtnes un Tevis pieminēšanas aromātu. Raugi, kā es liku soli uz Tavas piedošanas un devības pilsētas putekļiem un mājoju Tavas pārļaicīgās žēlastības mītnē, un meklēju Tevi caur Viņa augsto varu, kas ir Tava Piemiņa un kas parādījās, tērpies Tavas skaidrās un cēlās dailes ģērbā, un es Tevi lūdzu – sūti saviem mīļotajiem šajā gadā to, kas ļaus viņiem iztikt bez visiem citiem, tik bez Tevis vien nē, un liks viņiem atzīt Tavas neatkarīgās gribas un uzvarošā nolūka pierādījumus, lai viņi tiecas tikai pēc tā, ko Tu vēlies un ko Tu viņiem esi pavēlējis, un ilgojas ne pēc kā cita kā tikai pēc tā, pēc kā Tu esi vēlējis viņiem ilgoties. Svētī viņu acis, ak, mans Dievs, lai viņi skata Tavas Dailes gaismu, un attīri viņiem ausis, lai viņi saklausu Tavas pārļaicīgās vienesmes Dūjas melodijas. Liec, lai viņu sirdis pāri plūst no Tavas brīnumainās mīlestības un lai viņu mēles nepiemin neviena cita bez Tevis, un lai viņu skati nevēršas uz nevienu citu kā tikai uz Tevi. Tev pieder vara darīt visu, kas Tev tīk. Patiesi, Tu esi visuvarenaiss, palīgs briesmās, pašpastāvošais.

Ar savu mīlestību pret viņiem un caur mīlestību, ko viņi jūt pret Tevi, sargā, ak, mans Mīļotais, šo kalpu, kas ir visu uzpurējis Tevis labā un visu iztērējis, ko Tu viņam savā mīlestībā un labpatikā esi dāvējis, un pasargā viņu no visa, kas Tev ir pretīgs, un no visa, kas varētu liegt viņam ieiet Tavas svētās valdīšanas Mājoklī un sasniegt Tavas pārļaicīgās vienesmes troni. Pieskaiti viņu, ak, mans Dievs, pie tiem, kas it nekam nav ļāvuši novērst viņus no iespējas skatīt Tavu krāšņumu vai meditēt par Tava neiznīkstošā roku darba brīnišķīgajām liecībām, lai viņam nebūtu neviena cita līdzgaitnieka kā

tikai Tu un lai viņš nevēršas ne pie viena cita kā tikai pie Tevis, un neatklāj visā, ko Tu esi radījis zemes un debesu valstībās, nekā cita kā tikai Tavu brīnišķīgo Daili un Tava vaiga mirdzumu, un tā iegremdējas Tava nepārvaramā likteņa bangojošajā okeānā un Tavas svētās vienības jūras viļņos, lai viņš aizmirst pieminēt visu citu, tikai Tavu pārlaicīgo vienesmi nē, un izmet no savas dvēseles visas ļaunās domas, ak Tu, kura rokās ir visu vārdu un īpašību valstības!

Lai slavēts ir Tavs vārds, ak Tu, manu ilgu Mērķi! Es zvēru pie Tavas godības! Cik ļoti es vēlos sasniegt tik pilnīgu atraisīšanos no visa, ka pat tad, ja manu acu priekšā parādītos tās būtnes, kuras slēpjas šķīstības kambaros un kuru krāšņumu Tu esi paslēpis aiz plīvuriem no visas radības acīm, un kuru sejas Tu esi liedzis skatīt visām būtnēm, un ja tās noņemtu plīvurus un parādītos visā Tavā nepārspējamajā bagātībā un krāšņumā, es atteiktos uzlūkot tās un pavērtos uz tām vienīgi, lai izprastu Tavu roku darba noslēpumus, kuri ir mulsinājuši to prātus, kas ir tuvojušies Tev, un iedvestu bijību to dvēselēs, kas ir atzinuši Tevi. Caur Tavu varu un spēku es paceltos tādos augstumos, ka it nekas nespētu mani atturēt no Tavas pārlaicīgās valdīšanas neskaitāmajiem pierādījumiem un neviens zemes spēks nespētu man liegt paust Tavu dievišķo svētumu.

Tu esi godāts, neizmērojami godāts, ak, mans Dievs un mans Mīļotais, un mans Pavēlniek, un mans Ilgojums! Nesagrauj šā pazemīgā cerības sasniegt Tavas godības krastus un nelaupi šim nožēlojamajam radījumam savas neizmērojamās bagātības, un neraidi projām šo lūdzēju no savas vēlības un devības, un dāvanu durvīm.

Apžēlojies par šo nabaga nelaimīgo dvēseli, kas nemeklē citus draugus bez Tevis un neviena cita līdzgaitnieka kā tikai Tevi, un neviena cita mierinātāja kā tikai Tevi, un neviena cita mīlotā bez Tevis, nedz lolo kādas citas vēlmes bez Tevis.

Uzmet man savu žēlsirdīgo skatu, ak, mans Dievs, un piedod man manus pārkāpumus un Tev dārgu cilvēku pārkāpumus, kas ir nostājušies starp mums un Tava triumfa un vēlības atklāsmi. Atlaid mums mūsu grēkus, kas neļauj mums skatīt Tavas labvēlības Ausekļa mirdzumu. Tev pieder vara darīt visu, kas Tev tīk. Tu lem pēc savas gribas, un Tavas augstākās varas dēļ neviens neapšaubā Tavas vēlmes, un neviens nespēj atcelt to, ko Tu esi noteicis savā neatsaucamajā spriedumā. Nav cita Dieva bez Tevis, visuvarenā, visspēcīgākā, mūžam dzīvā, vislīdzjūtīgā.

ISBN 978-9934-620-02-7

9 789934 620027

